

NORDMEDIA

Media Presence – Mobile Modernities 2015

13-15 August, 2015, University of Copenhagen

CONFERENCE THEME:

The NordMedia 2015 conference focuses on the changing conditions of human interaction and our changing sense of presence in the modern mediated world. Ubiquitous media are transforming our cultural and social environments, thus influencing the ways in which we interact both in smaller groups and as participants in the wider society. Digital and mobile media enable people to be virtually copresent in a variety of contexts, irrespective of their physical location. This new media environment is likely to influence both the individual's sense of presence and our common ability to construct and maintain social relationships.

The emerging environment of ubiquitous media has a significant potential for improving democratic participation, for creating new and diverse forms of artistic expressions, and for strengthening social ties across time and space. In order to assess these potentials, however, it remains important to frame and study the present media environment in a historical perspective. In a current perspective, it is further essential to consider the challenges posed by new media, which can fragment public spheres, deepen social divisions, and extend social control. The uses of media for democratic, artistic, and innovative social purposes depend more than ever on the development of appropriate global as well as national regulatory frameworks, on media literacies from cradle to grave, and on the capacity of individuals to manage their own presence in the media.

KEYNOTES:

Professor Frank Biocca, Director of Newhouse School of Public Communications, Syracuse University:

Present in a field of Information:

Presence, Communication, and Performance in New Media Environments

Abstract: Communication increasingly involves experiencing information in interactive and immersive media environments. These cross platform sources of information can be gaming, virtual and augmented reality environments, social media, and telepresence environments.

Users sometimes feel high levels of presence inside the virtual environment and connected to real or virtual others. This can shape how they process information.

How might the design of communication environments affect user experience, performance, learning and attitude change? Understanding these communication and cognitive processes might have implications for the use of these environments for news, entertainment, health, and educational applications.

Professor Lee Humphreys, Department of Communication, Cornell University:

The Qualified Self: Mobile media and the cataloging of everyday life

Abstract: Many of the ways we use mobile and social media today have long-standing precedents in historical media like letters, diaries, and home movies. What we think of as the 'social media revolution' is part of a much longer story about the use of media for connecting people through the documenting and sharing of everyday life. Placing mobile and social media into a longer historical context helps to reveal what is really new about these contemporary communication technologies, what future services might learn from historical communication practices, and what fundamental aspects of the human experience emerge through a variety of technological platforms.

PANEL DEBATES:

1. Nordic Media Systems: Worth defending, worth developing, worth exporting?

Participants: Professor Trine Syvertsen, University of Oslo, Professor Ingela Wadbring, Mid Sweden University, Professor Hannu Nieminen, Helsinki University, Professor Ib Bondebjerg, Copenhagen University. Moderator: Professor Stig Hjarvard, University of Copenhagen.

The panel will discuss questions pertaining to the Nordic media situation in a world of digital ubiquitous media. Questions addressed are the following: to what extent and in what ways do Nordic media still exhibit characteristics which are

worth defending, worth developing, and perhaps even worth exporting? In what ways have the Nordic media been enriched by recent decades' media transformations and to what extent have changes undermined the cultural policies and democratic ideals underpinning Nordic media systems? What role, if any, may media scholars play in the future development of media systems in the Nordic countries and what kind of research may help enable the Nordic societies to sustain media systems that provide rich cultural experiences, enable an informed citizenry, and encourage democratic participation?

2. Big Brothers and Little Sisters – Surveillance, sousveillance, and coveillance on the Internet.

Participants: Professor Liv Hausken, University of Oslo, Associate Professor Peter Lauritsen, University of Aarhus, Professor Miyase Christensen, Stockholm University. Moderator: Post.doc Rikke Frank Jørgensen, Danish Institute for Human Rights.

The panel addresses questions of surveillance central to the study of a media ecology characterized by the ubiquitous presence of not least mobile media. To be present on the Internet is thus to be subject to surveillance, and increasingly communication is recorded in and of the use of social media. *Big Brothers and Little Sisters – Surveillance, sousveillance, and coveillance on the Internet* addresses three main questions: What is the general state of national legislation concerning privacy in online media? What are some of the current issues being debated in the area? And, what normative principles are at stake in attempts to balance the protection of individual rights with a collective interest in an open internet architecture?

EXISTING DIVISIONS AND TEMPORARY WORKING GROUPS:

Divisions:

1. Environment, Science, and Risk Communication, 2. Journalism Studies, 3. Media and Communication History, 4. Media, Globalization, and Social Change, 5. Media Literacy and Media Education, 6. Media Management, Economics, and Policy, 7. Film Studies, 8. Organization, Communication, and Society, 9. Political Communication, 10. Theory, Philosophy, and Ethics of Communication.

Temporary working groups:

1. Media and Religion, 2. Digital Games and Playful Media and, 3. Nordic Media, War, and Conflict. Divisions and temporary working groups are chaired by one or two persons who put together the program for the groups' work during the conference, after the review process has been finished.

CONFERENCE PROGRAM:

Thursday, 13th of August, 2015

10:00-13:00 Registration, University of Copenhagen, KUA

13:00 Opening of the conference *Media Presence – Mobile Modernities*

13:30 Keynote: Professor Frank Biocca, Director of Newhouse School of Public Communications, Syracuse University (title to be announced)

15:00 Coffee break

15:30 Paper presentations in the divisions

18:00 Opening reception, University of Copenhagen, KUA

Friday, 14th of August, 2015

9:00 Paper presentations in the divisions

10:00 Coffee break

10:15 Paper presentations in the divisions

12:00 Lunch

13:00 Plenary panel I: *Nordic media systems: Worth defending, worth developing, worth exporting?*

13:00 Plenary Panel II: *Big Brothers and Little Sisters – Surveillance, sousveillance, and coveillance on the Internet*

14:15 Paper presentations in the divisions

15:15 Coffee break

15:45 Paper presentations in the divisions

17:15 National meetings

18:30 Copenhagen sightseeing tour

Saturday, 15th of August, 2015

9:00 Paper presentations in the divisions

10:00 Coffee break

10:15 Paper presentations in the divisions

12:00 Lunch

13:00 Keynote: Associate Professor, Lee Humphreys *The Qualified Self: Mobile media and the cataloging of everyday life*

14:30 Paper presentations in the divisions

15:30 Coffee break

19:00 Gala dinner

IMPORTANT DEADLINES:

Submission of proposals for new Temporary Working Groups and Divisions.
Deadline is December 10th, 2014.

Submission of abstracts for full papers, extended abstracts, panel proposals and
poster presentations. Deadline is February 25th, 2015.

For more information, please consult <http://nordmedia2015.ku.dk>.

We look very much forward to welcoming you all in Copenhagen.

On behalf of the organizing committee

Christa Lykke Christensen and Anne Jerslev

NORDMEDIA
Media Presence – Mobile Modernities 2015
<http://nordmedia2015.ku.dk>

Den religiösa betydelsen av *Flåklypa Grand Prix*

Peter Dahlén

Abstract

I denna artikel analyseras Norges genom tiderna mest populära film, *Flåklypa Grand Prix* (1975), ur ett mytologiskt perspektiv. Teorier hämtas främst från religionshistorikern och religionsfenomenologen Mircea Eliade, för vilken en myt är att betrakta som en religiös berättelse. Analysen fokuserar på den homologa förbindelsen mellan fyra mytologiska handlingsplan i filmen: 1) Myten om det heliga berget och världens mittpunkt, 2) Vegetationsmyten och den eviga återfödelsen, 3) Skapelsemyten, 4) Hjaltemyten.

Keywords: norsk film, religion, myt, Mircea Eliade, populärkultur

Introduktion

Under de senaste två decennierna har det vuxit fram ett nytt delfält inom filmforskningen som tar för sig kopplingen mellan film och religion. En god introduktionsbok till ämnet är *Film as Religion. Myths, Morals, and Rituals*, av John. C. Lyden (2003). På ett ingående och systematiskt sätt presenteras här olika teorier och deras användbarhet för analys av ett brett spektrum av filmer och filmgenrer. En genomgång av forskningsfältet ges också av teologen och filmforskaren Tomas Axelson som i sin doktorsavhandling *Film och mening. En receptionsstudie om spelfilm, filmpublik och existentiella frågor* (2008) belyser ett komplext samspel av sociala och psykologiska processer vid filmkonsumtion och meningsskapande med ett fokus på allmänmänskliga perspektiv. Till sammans med Ola Sigurdson har Axelson också varit redaktör för en gedigen antologi, *Film och religion. Livstolkning på vita duken* (2005). En banbrytande antologi var annars *Screening the Sacred. Religion, Myth and Ideology in Popular American Film*, med Joel W. Martin och Conrad E. Ostwalt Jr. (1995) som redaktörer. I bokens introduktion framhåller Martin och Ostwalt värdet av att studera populära filmer utan teologiska eller andra mallar och skygglappar.

Studiet av film som religion är i sin tur del av ett tilltagande forskarintresse för religiösa aspekter av populärkulturen generellt. *Understanding Theology and Popular Culture* av Gordon Lynch (2005) ger en introduktion till fältet. I Norge har Knut Lundby (1997), genom att knyta an till Durkheims religionssociologi, analyserat invigningsceremonien vid OS i Lillehammer och arrangörernas sätt att använda sig av olika symboler och element från religion och folklöre i ett försök att ge evenemanget ett sakralt innehåll. I Norge har också religionsforskarna Dag Øistein Endsjø och Liv Ingeborg Lied skrivit en intressant bok, *Det folk vil ha. Religion og populærkultur* (2011). Förutom att behandla

fenomen som reklam, Melody Grand Prix, nöjesparker och interiördiskurser i magasin och bloggar med mera, visar Endsjø och Lien också på förekomsten av arkaiska, apokalyptiska myter i succéfilmer som *Istid 2* (2006) och *Wall-E* (2008).

En lärorik mytanalys av *Star Wars* (1977) görs av Andrew Gordon (1980), som menar att filmens grundläggande dragningskraft ligger i ”dess medvetet gammalmodiga handling, som har sina rötter djupt förankrade i amerikansk folktantasi, och ännu djupare i samma episka struktur som Joseph Campbell, i boken *Hero with a thousand faces* (1956), kallar för ’monomyten’”.¹ Gordon menar att filmens regissör och manusförfattare George Lucas, som var starkt inspirerad av Campbells bok, skapat en ”en myt för vår egen epok, formad av brottstycken ur 1900-talets amerikanska populärmytologi – gamla filmer, science fiction, TV och seriehäften – men till sin grundstruktur sammanhållen av det standardmönster som gäller för en mytisk hjälte och dennes äventyr”.² Det är i denna anda jag närmar mig *Flåklypa Grand Prix*.

Om *Flåklypa Grand Prix* (1975)

Flåklypa Grand Prix (i fortsättningen FGP) regisserades av dockfilmskaparen Ivo Caprino (1920–2001) och blev en oerhörd succé: den bidrog starkt till att göra filmåret 1975 till tidernas bästa för norsk film. Hösten 1976 hade FGP setts av en publik som motsvarade halva Norges befolkning, och var vid samma tidpunkt en enorm succé även i Sverige.³ År 2002 hade över 5,2 miljoner biobiljetter till filmen sålts i Norge sedan premiären 1975.⁴ Filmen ska även ha fått ”kultstatus over store deler av Europa og Japan”.⁵

Den har också blivit en julklassiker på norsk tv, företrädesvis på allmännyttiga NRK sedan 1996; år 2002 var det sjunde året i rad som man visade filmen på julafton. År 2003 köptes sändningsrätten till FGP upp av kommersiella TV2, som sände filmen på juldagen.⁶

Under senare år har FGP också tilldelats en högre filmkulturell status, genom olika omröstningar. Med anledning av att norsk film fyllde 100 år inviterade tidskriften *Rushprint* år 2011 ett urval kritiker, kuratorer och filmforskare till att sätta samman var sin lista över tidernas bästa norska biofilmer.⁷ Här kom FGP på andra plats, slagen endast av Eric Løchens *Jakten* (1959). I motiveringen för FGP:s höga placering framhålls att Kjell Aukrusts Flåklypa-universum var ”en norsk kulturinstitusjon [allerede] da Ivo Caprino ville lage film om et billøp i den oppdiktete bygda”. Detta syftar på att filmen är baserad på Aukrusts persongalleri från tidningsspalten ”Våre Duster” i *Mannskapsavis* (månadsmagasin för Försvaret) från och med 1952.⁸ Den gjorde också succé som radioinslag i NRK, ”Flåklypa Radio”, med start 1959/60.⁹ Det har också kommit fem böcker om Flåklypa, vilka kan karakteriseras som fem inbundna årgångar av en tidning.¹⁰

Filmhistorikern Gunnar Iversen skriver att det ”er liten tvil om at Ivo Caprinos *Flåklypa Grand Prix* fra 1975 [...] er den aller mest sette norske filmen i norsk films historie”, att den ”hører til de få norske filmene som har fått en helt egen plass i kinopublikums hjerter” och att den ”er blitt mer enn en film, men snarere et fenomen, og en del av norsk moderne kulturhistorie på en helt annen måte enn noen andre filmer”.¹¹ Gunnar Strøm, som forskar på animationsfilm, skriver om FGP att ”ingen norsk film har en tilsvarende posisjon i norsk populærkultur”.¹²

Den mest utförliga analys av FGP jag kunnat finna är gjord av Tore Midtbø i hans stora hovedoppgave från 1977 om Flåklypa-universets historia och framställning i olika medier. Midtbø kan bland annat konstatera att FGP har ”lånt mange trekk fra

Reodor Felgen i sitt fartvidunder Il Tempo Gigante. (Publiceras med tillstånd av Caprino Studios)

folke-eventyret” och att talet tre, liksom i sagorna, spelar en viss roll i FGP: “Felgen og vennene hans utgjør et trekløver; det samme gjør sjeiken og hans undersåtter. Det er tre vansker Felgen må overvinne i den store styrkeprøven: startproblemer, sabotasje og tåkelegging av banen.”¹³ Någon mer djupgående, teoribaserad analys av filmen gör dock inte Midtbø. Hans slutsats blir att FGP “bare [er] en fantastisk, morende og spennende underholdningsfilm” som stöttar upp ett kapitalistiskt produktionssystem – att den “ikke [synes] ha noe med virkeligheten å gjøre” utan “har mer direkte karakter av en myte, idet filmen tar utgangspunkt i en opplevd og reell motsetning mellom by og land i samfunnet i 70-åra, og fordreier og forvansker den”.¹⁴ För Midtbø är myter alltså liktydigt med något som är osant och verklighetsfrånvänt, vilket är ett tämligen vedertaget och slentrianmässigt sätt att betrakta myter på.

Att en så populär film som FGP skulle vara “bara underhållning” utan någon djupare betydelse faller emellertid på sin egen orimlighet: varför skulle FGP annars, i likhet med ovan nämnda *Istid 2*, *Wall-E* och *Star Wars* ha blivit så populär, om det inte vore för att den förmår uttrycka något genuint mänskligt? Frågan blir vad som utgör FGP:s dragningskraft på publiken.

Filmens handling

Handlingen utspelar sig huvudsakligen på den norska landsbygden, i byn Flåklypa. Där, på en gård belägen uppe på berget Flåklypatoppen, bor uppfinnaren Reodor Felgen och hans två goda vänner och medhjälpare, optimisten Solan Gundersen (en skata) och pessimisten Ludvig (ett piggsvin). En dag förändras livet för dessa tre, då de genom press och tv får veta nyheten att Rudolf Blodstrupmoen, som en gång arbetat som

Fr.v.: Solan, Reodor och Ludvig i TV-soffan, med ritningen på den stulna uppfinningen till bilen i bakgrunden. (Publiceras med tillstånd av Caprino Studios)

lärling i Reodors verkstad, har konstruerat en racerbil som gjort honom mycket framgångsrik som tävlingsförare, och att han nu ämnar ställa upp i Flåklypa Grand Prix. Reodor känner dock igen en central anordning på Blodstrupmoens bil: det är i själva verket en uppfinning av Reodor, men som Blodstrupmoen stulit och lanserat som sin egen. På väggen hemma hos Reodor hänger nämligen originalritningen till

uppfinningen. Reodor, Solan och Ludvig bestämmer sig för att utmana den tjuvaktige och arrogante Blodstrupmoen genom att bygga en egen bil, som får namnet Il Tempo Gigante, och med den tävla mot honom i Flåklypa Grand Prix. Likt en manager meddelar Solan medierna om beslutet och ordnar med finansiellt stöd från Shejk Ben Redic Fy Fazan [Faasan], som ser en möjlighet att lansera sin produkt Aladdin Oil genom att sponsra deras racerbil.¹⁵

Filmen avslutas med den spännande racertävlingen Flåklypa Grand Prix, där de båda bilarna ställs mot varandra. Givetvis vinner våra vänner loppet, varefter de kan återvända hem med segertrofé och lagerkrans. Att handlingen byggs upp kring den förestående biltävlingen, som också utgör filmens avslutande klimax, innebär att Norges genom tiderna mest populära film också kan ges genrebeteckningen sportfilm.

Teori

Frågan blir alltså vad det är i berättelsen som gjort FGP så populär och närmast till en nationalklenod. Enligt min mening finns en stor del av svaret i de myter som filmen ger uttryck åt. Eller för att uttrycka det annorlunda: liksom andra filmer och kulturella produkter med en sådan grundmurad popularitet är FGP allt annat än "bara underhållning". I själva verket hårbärgerar den, liksom mycken annan populärkultur eller "underhållning", många tidlöst arketypiska element som aktiverar existentiella aspekter på tillvaron, parat med tidstypiska element som möjliggör kulturell igenkänning för dagens publik: en ovanligt träffsäker legering av det tidlöst universella och det kulturellt tidsbestämda.

I analysen av de mer renodlat *existentiella* dimensionerna av FGP kommer det huvudsakliga teoretiska underlaget att utgöras av religionshistorikern och religions-

fenomenologen Mircea Eliades skrifter. Eliade sätter likhetstecken mellan myt och religion: mytisk tid är sakral tid och mytisk historia är sakral historia. Myten har därför en oreducerbar ("irreducible") struktur och funktion.¹⁶ Enligt Eliade är en myt en förebildlig – exemplarisk – modell av en skapande handling när denna utfördes första gången av kulturbringande gudar och heroer.¹⁷ En myt är sålunda en helig berättelse som "forkynner tilsynekomsten av en ny kosmisk 'situation' eller en uopprinnelig begivenhet. [...] Man forteller hvorledes noe ble utført, hvorledes noe begynte å være."¹⁸ I detta finns en ontologisk förankring hos myten eftersom den bara talar "om *realiteter*, om det som *virkelig* har funnet sted og har manifestert seg fullt ut".¹⁹ Poängen är, att i denna "primitiva", ontologiska föreställning blir en sak eller handling "verkelig bara i den mån den *efterliknar* eller *upprepar* en arketyt".²⁰

Myternas huvudsakliga funktion är att fastställa de förebildliga modellerna för alla väsentliga mänskliga livsområden (föda [ernæring], sexualitet, arbete, uppfostran). Den människa som förhåller sig som en fullt ansvarig mänsklig varelse efterbildar gudarnas förebildliga gärningar, upprepar deras handlingar – antingen det nu rör sig om en enkel fysiologisk funktion såsom intagandet av föda eller om en social, ekonomisk, kulturell eller krigisk verksamhet.²¹

Myten berättar alltså om heliga realiteter, om det *sakrala*, eftersom det *reala* är det heliga *par excellence*. Enligt detta religiösa sätt att se på världen är det *profana* motsatsen till det *sakrala*: det profana är inte ontologiskt konstituerad av någon myt och har inte någon förebildlig modell. Det sakrala (heliga) och det profana (vardagsliga) konstituerar därmed "to forholdsmåter til den verden vi lever i, to eksistensielle situationer som mennesket har formet i historiens løp", menar Eliade: "Den første definisjonen man kan gi på det hellige er *at det er motsetningen til det profane*."²²

En myt beskriver med andra ord också de olika, ofta dramatiska genombrott av det heliga i världen, av det som i realiteten skapar världen.²³ Eliades begrepp för konkreta manifestationer av det heliga, av det sakrala, är *hierofani* (från grekiskans *hieros* = helig, *faínomai* = visa sig).²⁴ Poängen är dels att vad som helst kan bli en *hierofani*, en manifestation av det heliga, dels att en *hierofani* rymmer en paradox: när ett föremål [en gjenstand], exempelvis en sten, i betraktarens ögon uppenbarar det heliga så blir den något "helt annat" än en sten, samtidigt som den fortsätter att vara just en sten. Som jag vill visa finns det anledning att se på FGP som en myt, i meningen en helig berättelse, med den vidunderligt kraftfulla tävlingsbilen Il Tempo Gigante som en konkret manifestation av det heliga, en *hierofani*.

Metod

Det mest grundläggande metodiska greppet i studiet av film som religion och myt, är att inte använda Bibeln eller andra legitimerat heliga skrifter som måttstock för vad som är ett korrekt återgivande av religiösa föreställningar eller av paralleller mellan en religions doktriner och filmens idéinnehåll.²⁵ Vi måste istället, som John C. Lyden framhåller, hålla öppet dels för att mytisk-religiösa föreställningar potentiellt kan förekomma i vilken typ av film som helst, dels för att de mytisk-religiösa föreställningar som kommer till uttryck i en film inte behöver vara i överensstämmande med förhärskande religiösa doktriner inom exempelvis kristendomen.²⁶ Poängen är alltså dels att inte förväxla en grundläggan-

de, existentiell andlighet med organiserad religion, dels att alla människor har andliga behov, oavsett om man är religiös och ”tror” eller ej. Lyden förespråkar därför en metod baserad på ”interreligiös dialog”, alltså en komparativ analys, liknande den Eliade och även Joseph Campbell använder sig av när de jämför myter från olika epoker och kulturer.

I sin bok *Into the Dark: Seeing the Sacred in the Top Films of the 21st Century* använder sig Craig Detweiler (2008) av en liknande metod, som han med en teologisk term benämner ”general revelation”.²⁷ Med det avses att en (populär)film kan vara en källa till andliga upplevelser och ”gudomliga uppenbarelser”; att filmer som, exempelvis, *Star Wars* (1977) och *Lion King* (1994) aktiverar djupa filosofiska och existentiella frågor i berättelser där det profana och det sakrala smälter samman.²⁸ Konkreta bevis för att olika typer av film kan ge stora och brokiga skaror människor andliga upplevelser finner Detweiler på världsomspännande Internet Movie Database, där filmpubliken skriver om och poängsätter filmer. Den popularitet och hängivenhet som vissa filmer besvaras med kan tas som intäkt för att dessa filmer ger uttryck åt, och kanske svar på, djupa frågor rörande liv och existens.

Alltså: ju populärare en film är, ju större och bredare publik den når, desto säkrare kan man i utgångspunkten vara på att filmen i fråga ger uttryck åt och svarar mot vissa grundläggande religiösa föreställningar och behov, att det är just det som ger den dess mytiska dragningskraft. På basis av detta kan man utgå från att FGP, i egenskap av att vara Norges genom tiderna mest populära film, gör just det. Detta är min grundläggande hypotes, det som vill jag påvisa genom att lyfta fram filmens mytisk-religiösa struktur.

Den mer konkreta metod som kommer att användas i analysen av filmen består i ett sökande efter *homologier*. Med homologi avses ett komplext system av sammanhängande påståenden – av överensstämmelser – på och mellan skilda motiv- eller handlingsplan.²⁹ Analysen kommer att fokusera på fyra mytologiska handlingsplan: 1) Myten om det heliga berget och världens mittpunkt, 2) Vegetationsmyten och den eviga återfödelsen, 3) Skapelsemyten, samt 4) Hjälmeyten.³⁰

Detta är, väl att märka, endast mytiska grundmodeller. Det är i själva verket sällan någon av dem framställs isolerat i en episk berättelse som denna. Mer ofta existerar de sida vid sida för att omväxlande gå in i varandra och smälta samman. Man kan i stället säga att det handlar om olika böjningsmönster, där ett handlingsplan eller motiv kan dominera under en viss del av berättelsen.

Eliade och kritiken

Bruce Lincoln (1999) menar att centrum för mytstudier efter 2:a världskriget flyttades från Tyskland till Frankrike, där mellan 1946 and 1949 klasser hölls av ”tre giganter” vars verk förblir ”de viktigaste teoretiska bidragen och de mest imponerande konkreta studier av myt som har producerats fram till i dag”.³¹ Dessa tre var Georges Dumézil (1898-1986), Claude Lévi-Strauss (1908-2009) och Mircea Eliade (1907-1986). Av dessa var Dumézil nestorn, och det var han som hjälpte Eliade till en tjänst i Paris: Eliade var då en utarmad och relativt okänd flyktling som under 1930-talet disputerat på en avhandling om den italienska renässansen och även gett ut en studie av yoga efter en flerårig vistelse i Indien, men som bestämt sig för att inte återvända till hemlandet Rumänien efter sin involvering under kriget i den rumänska fascistregeringens utrikesförvaltning som kulturattaché i London och Lissabon. I Paris stannade Eliade till 1956. Året efter blev han professor i religionshistoria

vid University of Chicago, där hans inspirerande föreläsningar och arbeten lockade både studenter och vetenskapsmän från hela USA och världen i övrigt till Chicago.³²

Eliade har beskyllts för att använda komparativa metoder på ett okontrollerat och tendentiöst sätt i framläggandet av en romantiserande och idealistisk syn på arkaiska religioner, vilket en del försökt koppla till hans beröring med det rumänska Järngardet, en antisemitisk och fascistisk rörelse i Rumänien före och under andra världskriget.³³ Hans kritiker har bland annat framhållit att den icke-litterära människan inte var så konstant upptagen med religion, myt och ursprung som Eliade vill göra gällande, samt att Eliade till stor del ignorerar mytens sociala funktion och därför behandlar den på ett endimensionellt sätt som nästan uteslutande religiöst orienterad.³⁴

Eliade menar emellertid, liksom många andra mytforskare, att myter förmår ge uttryck åt existentiella aspekter och dimensioner av tillvaron – människans plats i och som en del av kosmos – som inte vetenskapen kan. Myter och symboler uttrycker det som inte kan förklaras i strikt rationella termer – *Flåklypa Grand Prix* kan sägas vara ett exempel på

Den stora biltävlingen: Flåklypa Grand Prix.
(Publiceras med tillstånd av Caprino Studios)

det. Eliade främsta argument för mytens överlevnad genom tiderna är att det mytiska tänkandet tjänar en unik funktion (förnimmelser av det heliga) för såväl nutida människor som för förmoderna, icke-litterära folk och kulturer.³⁵ Eliade nämner själv (teater)dramatik, romaner och inte minst film – ”drömfabriken” – som moderna mytgeneratorer.³⁶ Eliades slutsats att vad som helst kan bli en *hierofani* visar också att hierofanier är mänskligt och kulturellt bestämda. Eliade är alltså i grund och botten

en empiriskt förankrad hermeneutiker, inte en essentialistisk idealist.

Även Lévi-Strauss visar på en grundläggande överensstämmelse mellan det så kallade primitiva tänkandet och vår tids människor: att människan intellektuellt sett är enhetlig och att skillnader i kosmologier och klassifikationssystem beror på det material – i den naturliga och kulturella omgivningen – som den mänskliga tanken reflekterar över.³⁷ För Lévi-Strauss är myten exempel på tänkandet i sig, modernt eller primitivt, eftersom det klassificerar fenomen: människan tänker i form av klassifikationer, mer specifikt binära oppositioner – stark/svag, ren/oren, gott/ont etc. – och projicerar dem på världen. Den mest grundläggande av alla binära oppositioner är den mellan natur och kultur, mellan det ”råa” och det ”kokta”. En central slutsats hos Lévi-Strauss är att myten inte bara struktureras av motsättningar, binära oppositioner, men att den också strävar efter att förena eller överkomma dessa motsättningar genom en ”magisk lösning”: att myten har en inre logik som förmår den att övervinna en motsägelse ”dialektiskt”, antingen genom en medierande instans eller genom en analogi som är mera lättlös.³⁸ För Eliade stod myt för det arkaiska behovet av något heligt, något icke-profant som gör människan delaktig i kosmos, medan det för Lévi-Strauss stod för det mänskliga tänkandets elementära strukturer.³⁹

1. Myten om det heliga berget och världens mittpunkt

I otaliga myter och religioner från olika kulturer förekommer ett kosmiskt berg, ett berg som framställer förbindelsen mellan himmel och jord. Via dessa berg kan männi-

skan komma i kontakt med gudarna och kosmos. Ett sådant berg kan också representera världens centrum, jordens navel. ”Slike mytiske eller virkelige fjell som ligger i verdens sentrum, spiller en stor rolle i mange kulturer”, skriver Eliade.⁴⁰ För de kristna låg Golgata i världens mitt, eftersom platsen utgjorde toppen av det kosmiska berget och samtidigt den plats där Adam skapats och låg begravd. Även paradiset, där Adam skapades av lera, låg i mittpunkten av kosmos: paradiset var ”jordens navel” och hade, enligt en syrisk tradition, anlagts på ett berg som var högre än alla andra.⁴¹

Genom att det kosmiska berget representerar eller symboliserar världens högsta punkt, som ligger närmast himlen, kommer området kring berget, det som bildar ”vår värld”, att gälla för det högstliggande av alla land, eller som Eliade skriver: ”Vår verden er dermed et ‘høytliggende sted’. Kosmologisk sett finner denne religiøse forestilling sitt uttrykk i at man projiserer det privilegerte område (som er *vårt* område) opp på toppen av det kosmiske fjell.”⁴²

Den ”sanna världen” ligger således alltid i ”centrum”.⁴³ Det är bara där som det sker ett genombrott mellan de olika skikten och därmed en förbindelse mellan de tre kosmiska sfärerna himmel – jord – underjord. Enligt Eliade vill den religiösa människan leva så nära världens centrum som möjligt: ”De visste om sitt land at det lå i jordens midte og om sin by at den dannet universets navle, og fremfor alt at templet og palasset var ekte verdens-sentra. Men de ville også at deres eget hus skulle befinne seg i sentrum og være et *imago mundi* [verdensbilde].”⁴⁴

Denna religiösa föreställning utgör också ett centralt motiv i FGP. I filmens första scener introduceras vi i den fjällmiljö som Flåklypa utgör. Vi ser först en kameraman på en högt belägen plats, vilket framgår av att vi i bakgrundens horisontlinje skimtar en mängd fjälltoppar som uppenbarligen är lägre än denna plats. Kameramannen riktar filmkameran, som är placerad på en liten kran, mot ett tavelstativ [bilderamme] med en teckning av två bergstoppar, den ena något högre än den andra. När kameran zoomar in mot teckningen övergår teckningen till en ”levande”, ”verklig” tredimensionell miljö som är Flåklypa och där två närbelägna bergstoppar tronar mitt i och högt över byn: Flåklypatoppen. Det första vi får veta av filmens allvetande berättarröst är att byn ligger ”37 mil nordover, litt øst og oppover”; i förhållande till vad specificeras ej, vilket förstärker dess mytiska karaktär.⁴⁵

Redan i filmens början utmålas, bokstavligen, Flåklypa som ett symboliskt kosmos, inramad och omsluten av himlavalvet. Det första man hör på ljudbandet, förutom ett melankoliskt munspel, är en tupp som galar, vilket förstärker känslan av morgon, att en ny dag randas, som vore det Tidernas morgon: ”Ei lita fjellbygd under himmelhvelvningen, sjølberga med både dampysteri og campingplass, lokalavis og egen TV-sender. Fritt for vær og vind, akkurat der morrosola renner opp over Storjuvet, bor sykkelreparatør Reodor Felgen.” Att ta sig upp till toppen av detta (heliga) fjäll är dock inte lätt, får vi veta: ”Men det må være plundrete for en uheldig syklist med frikrans og punkterte sykkeldekk å bringe velocipeden opp denna kronglete veien for å få den reparert av en fagman [dvs. Reodor]. Vi skulle tru den gesjeften gikk heller dålig...” I själva verket ”er’e bare postbudet, fotgjenger Gudleik Knotten, som finner dit opp med lokalavis og ubetalte regninger”. Att postbud Knotten lever farligt när han tar sig upp för Flåklypatoppen understryks av att han blivit ”overkjørt en rekke ganger”. Han är också ”utprega sårbeint” och har ”urøddig gangsett” (samt ”spiller kontrabass ved høytidelige anledninger”, dvs. medverkar vid rituella sammankomster). Vi ser också att Knotten har ena handen i bandage; den är alltså skadad, liksom hans ena ben.

Uppå på detta kosmiska berg finns endast en gård, den som huserar uppfinnaren – skaparen – Reodor Felgen och hans två medhjälpare. På en profan nivå kan man säga att Reodor lika gärna kan ägna sig åt att uppfinna, eftersom kunderna ändå inte kan ta sig upp dit. I själva verket är skapandet hans huvudsakliga syssla, eftersom han är berättelsens förtäckta gud. Platsen för hans skapande är perfekt ur mytologisk synvinkel: högst upp på det kosmiska berget, närmast himlen, närmast gudarna. Vi kan här knyta an till vad Eliade talar om som ”mittpunktens” symbolik, en trosåskådning som är tätt sammanvävd med den arkaiska tron på städers och tempels himmelska arketyper. Mittpunktens arkitektoniska symbolik kan enligt Eliade formuleras så här:

- a) Det Heliga Berget – där himmel och jord möts – befinner sig vid Världens mittpunkt. Detta ser vi också i FGP: Flåklypatoppen ligger mitt i byn.
- b) Varje tempel eller palats – och i utvidgad bemärkelse varje heligt eller kungligt residens – är ett ”heligt berg”, och blir sålunda en mittpunkt. I FGP motsvarar Reodors boning ett sådant tempel.
- c) Eftersom staden eller det heliga templet är en *axis mundi*, en världsspelare [verdenssøyle], betraktas de som en mötesplats för himlen, jorden och helvetet. I FGP representerar Flåklypatoppen och de tre som bor där himlen med dess gudar och heroer, byn Flåklypa representerar jorden, och Blodstrupmoens mörka boning representerar helvetet.⁴⁶

Att ta sig till den heliga platsen på det kosmiska berget är aldrig lätt, utan förbundet med stora umbäranden: vägen som leder till mittpunkten är en ”svår väg”, eftersom det i själva verket är fråga om ”en övergångsrit från det profana till det heliga; från det efemära och illusoriska till verkligheten och evigheten; från död till liv; från människa till gudom”.⁴⁷ Detta förklarar varför det är så svårt att ta sig till Flåklypatoppen – så svårt att nästan bara postbud Knotten lyckats ta sig ända upp. Att hans vandring till denna himmelska boning har varit svår förstår vi av de skador hans kropp bär synliga spår av.

Ytterligare ett bevis på svårigheten att ta sig upp till Flåklypatoppen, till det heligas domäner, får vi när Shejken och hans följe på två åker upp dit första gången, för att föreslå ett sponsorsamarbete kring Il Tempo Gigante. Deras lilla bil fastnar halvvägs upp i en mindre hängbro som tycks vara farligt nära att brista, varmed de omedelbart skulle falla ner för berget. Detta gör dem också mycket rädda.⁴⁸ Till skillnad från alla andra i filmen tycks de som bor i denna heliga boning, Reodor, Solan och Ludvig, inte ha några problem med att ta sig upp och ner för berget, dvs. med att klara passagen mellan det profana (byn nedanför berget) och det sakrala (det kosmiska bergets topp).⁴⁹

Det finns även en påtaglig överensstämmelse mellan den mytiska topografin i FGP och den tredelade, cirkelformade världsbilden i den fornnordiska mytologin. Denna mytologi har ett tydligt centrum – mitt i världen ligger gudarnas hem, Asgård, och mitt i Asgård växer världsträdet Yggdrasil. Gro Steinsland skriver: ”I detta kosmiska centrum finns en väldig energipotential. Från centrum strålar gudomlig vilja och kreativitet ut i kosmos. Men från cirkelns ytterkant strålar motkrafter in mot centrum, för i världens utkanter råar andra viljor än gudarnas. Där bor jättarna, gudarnas motståndare.”⁵⁰ Utanför och runt Asgård, alltså mellan Asgård och Utgård, ligger människornas värld, ett område som kallas Midgård. I FGP motsvaras allt detta av Flåklypatoppen med dess stora gårdsträd och kreativa skapare Reodor Felgen (Asgård), byn Flåklypa med dess

invånare (Midgård) och den yttre, diffust anonyma och hotfulla storstadsvärld som Blodstrupmoen bebor (Utgård). Även Shejken kommer från området bortom Flåklypa. Han är förvisso mer välvillig än Blodstrupmoen, men ger ändå ett själviskt intryck, och kan vara mycket elak mot sin tjänare, Emanuel Desperados. Shejken motsvar därmed de inte helt oförsonliga jättar från Utgård som söker någon form av avtal med gudarna i Asgård, vilket i FGP motsvaras av hans avtal med Reodor.

2. Vegetationsmyten och den eviga återfödelsen

Den mytiska tiden är cyklisk, i det att man ständigt, med periodiska mellanrum och genom olika ritualer symboliskt återvänder till och återskapar det som hände i tidernas begynnelse. Nyårsfirandet med sitt himmelska fyrverkeri som efterliknar kosmos' och stjärnornas födelse är ett exempel på en sådan regenerering av tiden, av "tidens återfödelse". Världens skapelse, den kosmogoniska handlingen, upprepas sålunda symboliskt vart år (liksom också vid exempelvis den svenska midsommarfesten, då allt "återföds").⁵¹ Detta får sitt konkreta uttryck i vegetationen: blommor och grödor växer upp och vissnar i ett ständigt upprepande mönster. Vissa växter har dock längre levnadstid än andra – träd, exempelvis.

I många myter föreställer man sig kosmos som ett jätteträd: "Kosmos' værensarter, fremfor alt dets evne til stadig å regenereres, finner sitt symbolske uttrykk i treets liv."⁵² Det är därför ingen tillfällighet att det framför Reodors hus, mitt på den heliga gården, står ett stort träd, vid vilket Reodor vid flera tillfällen sitter och spelar munspel och filosoferar (jfr Buddha). Det har också sin mytiska betydelse att det bredvid trädet finns en brunn, att jämföra med bland annat Urds brunn i den fornnordiska mytologin: det var källan med det livgivande vatttnet som trädet Yggdrasil – den främsta kosmologiska symbolen i fornnordisk mytologi – hämtade näring från.⁵³ Över detta träd på Flåklypatoppen spänner det förunderliga, stjärnbeströdda himlavalvet, en universell *hierofani*, och vi får ofta se Månen, en annan grundläggande *hierofani*: mer än någon annan symbol representerar Månen, tillsammans med Solen, det cykliska, den ständiga upprepningen, eftersom den oavbrutet försvinner och återkommer.

Omkring naturens och människans periodiska återfödelse finns alltså en omfattande symbolik, bland annat kopplad till åkerbruket.⁵⁴ Detta blir också tydligt i FGP. Solans huvudsakliga sysselsättning är att kapa timmer för att göra "blomsterpinner til Statens planteskolor". Det ska bidra till nya grödors framväxt. Samhällsvetenskaplig vän av *logos* frågar sig nu varifrån timret kommer. På Flåklypatoppen finns nämligen endast ett fåtal spridda träd, så de räcker inte långt. Att köra upp timmer till bergstoppen med lastbil bara för att få det kapat och sedan frakta det ner för berget igen vore inte bara oerhört svårt – det är ju knappt att Shejken kommer upp och över bron med sin lilla bil – utan också absurt tids- och kostnadskrävande. Att syssla med timmerkapning uppe på berget strider alltså mot all logik – mot all rationell logik, vill säga. I enlighet med filmens väl konstruerade mytiska struktur (narrativ) framstår det i själva verket som helt logiskt. Det är därför vi som åskådare inte reflekterar över att Solans timmerverksamhet strider mot vårt vardagsnära, profana förnuft.

Till denna träd- och vegetationssymbolik hör att Ludvig "kom under en slåmaskin og ble skamklipt. [...] Seinere funnet under en morken trerot og brakt hjem till Felgen som fastboende." Ludvigs älsklingssyssla är också att vattna och vårda gårdens blommor. Han är alltså djupt förbunden med träd och annan växtlighet.

Vidare går den cykliska struktur som har med årstidernas och naturens växlingar att göra igen på olika plan i filmen. Det tar ett år att bygga Il Tempo Gigante: sommar blir till höst och vinter, som blir till vår och sommar igen. Själva filmen tar formen av en metaforisk dag i Flåklypabornas liv: i filmens begynnelse gryr en ny dag, och det sista vi ser är att man kryper till sängs för att sova vid dagens slut. Denna känsla av dygnsrytm eller ”dagens rundning” förstärks av att Månen visas flera gånger under filmens lopp.

3. Skapelsemyten

I begynnelsen var kaos (urvattnet där draken huserade), varpå kosmos uppstod. Och allt som är grundat har blivit det i Världens Mittpunkt, eftersom skapelsen själv blivit till från en mittpunkt. Hur det gick till när kosmos, universum, vår värld uppstod finns det otaliga mytiska berättelser om. Poängen, enligt Eliade, är att skapelsen av kosmos är den arketyper, den magnifika och mästerliga urskapelse som alla andra skapelser utgör en modell eller variant av: ”Skapelsen av verden blir til arketyper for ethvert menneskelig skaperverk.” Då varje skapelse är en gudomlig gärning och följaktligen ett genombrott av det heliga, innebär den samtidigt också ett genombrott av skaparkraft i världen.⁵⁵

I FGP hålls en stor fest – en rituell sammankomst – för Flåklypas invånare när Il Tempo Gigante, Reodor Felgens ”tekniske vidunder” är färdigbyggd och skall avtäckas. Tal hålls, poem deklameras och musik spelas. Hur kraftfull denna tekniska skapelse är – det supervapen med vilket skurken Blodstrupmoen skall bekämpas – framgår av följande information: ”Den da`n Reodor satte startnøkke`n i prototypen, den da`n slo seismografen i Bergen ut på skalan med 7,8. Ingen dålig start for en som pusler med hjemmeindustri.” En skaparkraft av enorma dimensioner är alltså vad som manifesterar sig i Redor Felgens skapelse Il Tempo Gigante. Ytterligare ett bevis för den enorma kraft som utgår från Il Tempo Gigante får vi efter att sabotaget upptäckts, och asfalten lossnar från sitt fäste när Reodor trycker gasen i botten i den nu provisoriskt reparerade bilen. Att Il Tempo Gigante är mytisk och en *hierofani* inte bara inom ramen för filmens berättelse framgår av att den ofta plockas fram som kul jämförelseobjekt i norska tidningsartiklar av populärjournalistisk karaktär. Il Tempo Gigante finns också uppbyggd och förevisad i skala 1:1.

Att Reodor är en konstruktör av mått framgår också av att det på gården finns en mängd andra mekaniska skapelser. De är originella, alltså gjord för första gången, urskapelser. Det är också Reodor som konstruerat utrustningen i Flåklipa-TV:s kontrollrum. Och all denna skapelseaktivitet sker i det mytiska kraftfält som är världens centrum, dvs. på Flåklipatoppen.

Reodor kan kopplas till ytterligare en skapelsemyt, den om manlig pseudo-alstring, vars symbolik innebär att en manlig varelse imiterar kvinnans roll i fortplantningen.⁵⁶ I sin bok om myt och samhälle i fornnordisk litteratur visar Margaret Clunies Ross (1998) hur män under olika perioder av Europas historia bokstavligen eller bildligen har lagt sig till med de reproduktionssätt som biologiskt tillhör kvinnorna. Ofta är det så, att ”de styrande metaforerna i många mänskliga kulturer förminskar, bagatelliserar eller till och med förnekar betydelsen av kvinnans roll i fortplantningen och samtidigt låter män lägga beslag på vad som i verkligheten ingår i den kvinnliga utrustningen”.⁵⁷ Denna pseudo-alstring visar sig i den mytologiska tendensen att tilldela manliga skapargudar naturligen kvinnliga krafter. Bland annat förekommer idéer om förlossning på icke-sex-

uella och speciellt icke-vaginala sätt, som födsel genom munnen, ur en arm eller ett ben eller någon annan kroppsdel.⁵⁸

I den norröna mytrepertoaren har myter om fysiologisk fortplantning såväl som intellektuellt och andligt skapande en framträdande plats, men det finns inga kvinnor bland skapargestalterna – kvinnorna bistår ofta gudarna när dessa tillskansar sig naturresurser från framför allt jättarnas land, men de deltar inte när dessa resurser omvandlas till kulturprodukter.⁵⁹ Ett exempel på hur den kvinnliga fysiologiska fortplantningens symbolik tillämpas på andra former av skapande är den manliga guden Odens stöld av skaldemjödet från jätten Suttung. Odens överföring av mjödet från jättvärlden till gudarnas rike “skildras som ett slags pseudo-alstring – födsel genom munnen – som gör det tidigare överksamma skaldemjödet förunderligt fruktbart i intellektuellt hänseende”.⁶⁰ I kristendomen finner vi den Helige Andes metod att befrukta jungfru Maria genom örat, varigenom frälsaren Jesus Kristus, bäraren av Anden, han som uppstår från döden och förmår ge evigt liv, avlas.⁶¹ I Bibelns Första Mosebok (Genesis), där Gud skapar himmel och jord, får vi också veta att kvinnan, Eva, skapas av Adams revben. Sammantaget garanterar dessa myters pseudo-alstringsideologi att det manliga skapandet på en andlig eller kulturell nivå är överlägset den rent fysiologiska reproduktionen som ytterst resulterar i döden.⁶² Skälet för män att tillägna sig den kvinnliga fortplantningsförmågan i syfte att föda andliga söner ligger således i det paradoxala sambandet mellan den naturliga barnalstringen och döden: eftersom naturlig fortplantning ger upphov till ett förgängligt liv, “ger” den på sätt och vis också döden som ett naturligt resultat. Detta till skillnad från pseudo-alstring, som av sina utövare anses frambringa ett varaktigt liv.⁶³

Även om det naturligtvis inte förekommer några visuella framställningar av manlig pseudo-alstring i FGP – detta är trots allt 1970-tal – så återger filmens berättelse ändå grundmönstret i denna myt. Reodor är skaparen, konstruktören, hantverkaren. Clunies Ross skriver att det i fornnordisk mytologi finns en föreställning om manliga skapande varelser som ett slags hantverkare, och att det är karakteristiskt för skapande väsen här att de ger form eller liv åt något som redan finns, om än på ett outvecklat sätt.⁶⁴ Detta stämmer in på piggsvinet Ludvig, som blev funnen under en murken trädrott och förde hem till Reodor Felgen, som uppenbarligen gjutit andligt liv i honom. Både Ludvig och Solan kan symbolisk också betraktas som Reodors barn. Att de är som barn manifesteras på olika sätt. Solan hoppar hage [hoppe paradys] och Reodor förmanar dem som en uppfostrande far på olika sätt, som då de i barnslig iver tar för många karameller ur den godispåse han bjuder ur i TV-soffan. Solan och Ludvig tycks heller inte ha något moderligt upphov. Det finns över huvud taget ingen vuxen, fertil kvinna i FGP:s mytiska berättaruniversum. De enda kvinnliga figurer som förekommer är den äldre änkefrun Stengelföhn-Glad, samt Shejkens magdansös, vilken framstår som en ung tonårsjanta. “Med förnekandet av det fysiologiska moderskapets värde i jämförelse med mäns förmåga till pseudo-alstring följer såväl i myter som i riter mannens övertagande av kvinnans roller, speciellt de som har med barnsbörd och barnuppfostran att göra”, skriver Clunies Ross.⁶⁵ Det blir tydligt även i FGP genom Reodor, Solan och Ludvig.

Inte bara allt skapande utan också all fruktsamhet kopplas i FGP till män, och projiceras på olika former av växtlighet (flora) som odlas och underhålls av män. Ludvig vattnar glädjestrålade sina blommor och Solan ombesörjer reproduktionen av träd. Filmens vegetationsmyt blir därmed homolog med dess skaparmyt: mellan dem finns en resonans, ett mytiskt gensvar. Noteras kan också att filmens allseende och allvetande

berättarröst är en man, vilket förstärker de gudalika värden och egenskaper som filmen tillskriver manliga figurer.

4. Hjaltemyten

”Vår värld” betraktad som ett per definition ordnat kosmos, som en efterlikning av kosmogonien, gudarnas förebildliga verk, innebär att varje angrepp utifrån hotar att förvandla det till kaos. Eliade skriver:

Derfor blir de fiender som angriper den, identifisert med gudenes motstandere, fremfor alt med erkedemonen, urdragen, som ved tidenes begynnelse ble beseiret av gudene. Angrep på ”vår verden” er en hevn fra den mytiske drage som reiste seg mot kosmos, gudenes verk, og ville tilintetgjøre det. Fiendene tilhører kaos-maktene. Hver byødeleggelse er et tilbakefall til kaos. *Hver seier over angriperen gjentar gudenes forbilledlige seier over dragen (dvs. kaos).*⁶⁶

En av de första kända drakgestalterna i historien är Tiamat, som i mesopotamisk mytologi var en kvinnlig monstergestalt som förknippades med saltvatten. När Tiamat förenade sig med Apsu, sötvattnet, uppstod livet. Tiamat dödades av guden Marduk som skapade världen av hennes kropp.⁶⁷ En variant av detta motiv finns i Bibeln berättelse om hjälten Jesus från Nasareth, världens frälsare och som sådan en arketyper för oräkneliga filmhjältar som lider för mänskligheten och återföds efter en symboliskt död, exempelvis Luke Skywalker i *Star Wars*, James Bond i alla Bond-filmer eller E.T. i filmen med samma namn.

I Bibeln, Johannes’ Uppenbarelse, kapitel 12-22, finns beskrivet slutstriden i himlen mellan Mikael och ”den store draken, den gamle ormen”, ”han som kallas Djävul och Satan, och som förvillar hela världen”. Ur havet stiger därefter ett vilddjur som har tio horn och sju huvuden, varefter kommer ytterligare ett vilddjur, vars tal är 666, ”och det talade såsom en drake”. Mot Vilddjuret står Lammet på Sions berg, och jämte det 144.000 som hade dess namn och dess Faders namn skrivna på sina pannor; de av jordens inbyggare som var förvillade av Vilddjuret hade dess märke på högra handen eller på pannan. Ur skyn framträder så ”en som liknade en människoson; och han hade på sitt huvud en gyllene krans, och i sin hand en lie”. Det hela slutar med att Kristus och hans änglar i den avgörande, apokalyptiska striden besegrar vilddjuret; ”draken, den gamle ormen, det är djävulen och Satan” (20:2). Ängeln Mikael och Jesus är alltså de hjältar som efter svåra prövningar lyckas besegra den ondskefulla draken.

I FGP är Rudolf Blodstrupmoen det onda som ska besegras. Det hörs redan på hans efternamn att han är ute efter blod, och att han hugger mot strupen (Blod-strup-moen). Första gången vi möter Blodstrupmoen, i TV:s sportnyheter där det redogörs för hans tredje Grand Prix-seger på rad och där det framkommer att han stulit Reodors uppfinning till bilen, klargör han, när han ombeds att berätta om sin raketkarriär (möjliggjord genom den samvetslösa stölden av Reodors geniala uppfinning), att han föraktar Flåklipa:

B.: –Tja, trang oppvekst i Flåklipa, ei lita bygd opp` i ei karrig fjelldal. Jobba ei tid i et sykkelverksted hos en bygdeoriginal, [...] Reodor... Reodor Felgen.

Intervjuaren: –Små forhold, med andre ord?

B.: –Komisk å tenke tilbake på hvor lett man kan bli stengt inne i et slikt snevert miljø som opp` i der.

Hur farligt mötet med Blodstrupmoen i själva verket är understryks av de associationer som skapas till urmonstret, draken, havsodjuret, ormen i paradiset: Reodor & Co kör för Aladdin Oil, medan Blodstrupmoen kör för Snake Oil. Deras logotyp, med en svart och slingrande orm mot gul bakgrund (jfr Vilddjurets märke), finns på taket av deras depot på racerbanan och är synlig flera gånger under loppet på Blodstrupmoens hotfullt svarta bil, en färg som ger associationer till död och begravelse (på bilen har ormen vingar, som en drake). Ett av Blodstrupmoens regelvidriga tilltag under loppet är också att – likt en drake – spruta ånga [damp], upphettat vatten, mot Il Tempo Gigante, vilket gör att Reodor förlorar sikten över körbanan. Liksom James Bond har Reodor dock egna tekniska knep att svara med, i detta fall en radar som möjliggör fortsatt navigering på racerbanan, eller stridsfältet som det handlar om i mer mytisk bemärkelse (den arketypiska striden mellan hjälten och monstret).

Vid en första anblick förefaller Reodor att vara hjälten i FGP: det är ju han som bygger Il Tempo Gigante och det är han som kör bilen under det farofyllda billoppet, där de vid fler än ett tillfälle är nära att köra av banan i mycket hög fart, vilket vore fatalt. Frågan är dock om det i själva verket inte är Ludvig som är berättelsens egentliga hjälte. Reodor är snarare Skaparen, Guden, och även om också han, på ett för alla hjälteberättelser typiskt sätt, först tvekar att ta på sig uppdraget att utmana Blodstrupmoen så är Ludvig den som tvekar mest, och den blivande hjälten inledande tvekan inför kallelsen till äventyret är ett vanligt grepp i det Campbell benämner som *monomyten*.⁶⁸ Reodors inledande tvekan att bygga bilen var framför allt pragmatiskt betingad eftersom man saknade pengar (innan Shejken dök upp med sina oljepengar). Ludvig, däremot, är rädd för allting utom blommor och växter, på många sätt en fegis, men det är till slut han som upptäcker den saboterade bildelen och som – trots sin enorma rädsla – följer med i bilen under loppets avslutning och håller ihop den trasiga [ødelagte] kopplingsdosan medan Il Tempo Gigante tillryggalägger loppets sista rundor.

Det är alltså Ludvigs rådiga och hjältemodiga ingripande – där han trots sin inledande ovilja sätter sitt liv på spel i billoppet – som gör att man kan vinna tävlingen. Genom segern – nedkämpandet av monstret Blodstrupmoen – återföds Flåklipa i sitt ursprungliga, fredliga skick; detta är det livselixir våra hjältar återvänder med, efter att ha blickat döden – kampen mot den livsfarliga Blodstrupmoen – i vitögat. För den störste hjälten, Ludvig, han som uppoffrande griper tag i sladden [kabel] till kopplingsdosan och därigenom håller ihop något som han egentligen är livrädd för – Il Tempo Gigante – väntar en speciell belöning: han får nu sin önskan om att ligga närmast fönstret uppfylld, något som Solan förvägrade honom i början av filmen. Nu har den hjältemodige Ludvig alltså gjort sig förtjänt av denna ynnest: det är hans eget, lyckoskapande elixir.⁶⁹

I detta mytiska schema, där Reodor är skaparen och Ludvig hjälten, kan Solan betraktas som mentor och magisk hjälpare (och på en profan nivå som manager och marknadsförare), eftersom det är han som tar kontakt med Shejken och som övertalar Reodor att sätta igång med projektet att bygga en racerbil och utmana Blodstrupmoen. Det går också att se Ludvig – “funnen under en murken trädrot” – som symbol för Naturen (blommor, växter) och Reodor för Kulturen (teknik), och Solan som en medlare mellan dessa båda poler. Denna harmoniska förening mellan Natur och Kultur, mellan Växtlighet och Teknik som varit ett grundläggande tema filmen igenom, åskådliggörs redan i filmens första scen. Det allra första vi får se är en uppsättning blommor som fridfullt uppvaktas av en fjäril [sommerfugl]. Bilden zoomar sedan ut. Vi ser då att

blomsteruppsättningen i själva verket finns i en låda bakerst på en finurligt ihopsatt kran – en teknisk anordning – för TV-kameramannen.

Konklusion

Flåklupa Grand Prix är en mytisk-religiös film, genom att den på olika nivåer visar hur det heliga och skapande krafter bryter in i tillvaron. På Flåklupatoppen, världens heliga centrum, blir skogs- och jordbruk, liksom Reodors teknologiska skapande, kulturskapande handlingar, i linje med de gudar och kulturskapande hjältar som en gång skapade världen och gjorde den fruktsam och bebodig för oss människor. I likhet med teknikvidundret Il Tempo Gigante, med vilken Flåklupas fortlevnad och välstånd säkras, är naturen helig i FGP: Solans skogsverksamhet och vedklyvning föregår inte i profitsyfte, är inte en kapitalistisk verksamhet, utan har ideella ändamål, nämligen att återupprepa den ursprungliga skapelsen genom att lägga grunden för skapandet av ännu flera träd. Reodor, Solan och Ludvig, som tillsammans också nedkämpar ondskans företrädare, blir därmed exemplariska modeller för mänskligt handlande.⁷⁰

Flåklupa Grand Prix är således något mer än “bara underhållning”. Det vill säga: filmen är inte underhållande i ordets normativa, slentrianmässigt använda betydelse, där det betecknar något som antas vara trivialt och ytligt, vilket är en vanlig missuppfattning om de populäraste formerna av kulturyttringar, utan underhållande i en mer konkret och existentiell bemärkelse: *Flåklupa Grand Prix* under-håller, bär upp, vissa för människan grundläggande myter och arketyper i en sekulär tid.

Noter

1. Gordon 1980, s. 94. Gordons text finns också med i Martin & Ostwalt Jr. (1995).
2. Samma.
3. Midtbø 1977, s. 121.
4. *VG* 30 mars 2002, s. 63.
5. *BA* 15 mars 2001, s. 26, sign. Bjørn O. Mørch Larsen.
6. *Kampanje.com*, 7 nov. 2003, sign. Knut Kristian Hauger.
7. Se Lismoen 2011.
8. Midtbø 1977, s. 8, 97-98, 110, 148, där det omväxlande står 1952 och 1953.
9. Strøm 2011: 110; Midtbø 1977, s. 120.
10. Midtbø 1977, s. 17, 41.
11. Iversen 2011: 226, 228.
12. Strøm 2011: 110.
13. Midtbø 1977, s. 125-26.
14. Midtbø 1977, s. 158-59. Även Berstad 2009 behandlar FGP.
15. För en analys av det orientaliska inslaget i FGP, se Tuhus 2003: 61-73.
16. Allen 2002: 65.
17. Eliade 2003: 59.
18. Eliade 2003: 59.
19. Eliade 2003: 59; Eliade 1998.
20. Eliade 2002: 40.
21. Eliade 2008: 85.
22. Eliade 2003: 8, 10.

Författaren vill tacka den anonyme artikelbedömaren för konstruktiv kritik, samt professor Ove Solum och övriga gruppdeltagare för kommentarer på en tidigare version av denna artikel presenterad vid 20e NordMedia på Island 2011.

23. Eliade 2003: 60. Se även Wahlberg 2011, s. xiv; Campbell 2011, s. 3-9. 52, 233.
24. Eliade 2003: 8-9.
25. Lyden 2003: 3-5; Deacy & Ortiz 2008: 14.
26. Lyden 2003, s. 33-35.
27. Detweiler 2008: 15-18.
28. Detweiler 2008: 9.
29. Eliade 2002: 11.
30. Jfr Coupe 1997: 54.
31. Lincoln 1999, s. 141.
32. NE, "Mircea Eliade".
33. Lincoln 1999, s. 145; NE, "Järngardet". Om Eliades politiska engagemang under 1930- och 40-talen, se Rennie 1996, s. 143-177.
34. För den vetenskapliga kritiken av Eliade, se Rennie 1996, s. 179-194. Se även Arvidsson 2007, s. 38-39, 95-98.
35. Segal 2004, s. 56-57.
36. Eliade 1998, s. 184-193. Se även Sinding Jensen 2009, som lyfter fram moderna myter och vikten av att studera dessa i linje med förmoderna myter.
37. Lévi Strauss 2009, s. 11-19; Segal 2004, s. 30, 113.
38. Segal 2004, s. 114.
39. Lincoln 1999, s. 145.
40. Eliade 2003: 25.
41. Eliade 2002: 21.
42. Eliade 2003: 26.
43. Eliade 2003: 28.
44. Eliade 2003: 28.
45. I själva verket kommer man, 37 mil nordöver, till Kjell Aukrusts hemort. Jag tackar Ove Solum för denna uppgift.
46. Eliade 2002: 19-20. Se även Eliade 2003: 26-27.
47. Eliade 2002: 25.
48. Se Eliade 2008, s. 145 om broars och den trånga portens mytiska betydelse.
49. Eliade 2002: 55.
50. Steinsland 2007, s. 104-05.
51. Eliade 2002: 59, 65.
52. Eliade 2003: 90.
53. Steinsland 2007, s. 107-108. Se Eliade 1996, s. 254, om vattnets mytologiska betydelse, och s. 273-78 om det kosmiska trädet.
54. Eliade 2002: 67.
55. Eliade 2003: 61.
56. Clunies Ross 1998, s. 223.
57. Clunies Ross 1998, s. 177.
58. Clunies Ross 1998, s. 182.
59. Clunies Ross 1998, s. 183-84, 224.
60. Clunies Ross 1998, s. 183-84. För fler exempel på manlig pseudo-alstring, se Campbell 2011, s. 269-71, 281-87.
61. Clunies Ross 1998, s. 182.
62. Clunies Ross 1998, s. 225.
63. Clunies Ross 1998, s. 183.
64. Clunies Ross 1998, s. 192-93.
65. Clunies Ross 1998, s. 182.
66. Eliade 2003: 31.
67. Om striden mellan Marduk och Tiamat, se Eliade 2002, Campbell 2011.
68. Wahlberg 2011, s. xii; Campbell 2011, s. 4, 27, 185, 239-40.
69. Om elixiret som livsförvandlande trofé och helande gudagåva, se Campbell 2011, s. 171-73, 185, 194, 207-08.
70. För ytterligare Eliade-orienterade analyser av sådana mytiska, exemplariska modeller i populärkulturen, se Dahlén (2012) och (2014). Jack Lule (2001) har applicerat Eliades mytteorier i sin analys av amerikansk dagspressjournalistik, och jag har min tur använt mig Lules studie i Dahlén (2013).

Litteratur

- Allen, D. (2002) *Myth and Religion in Mircea Eliade*. New York & London: Routledge.
- Armstrong, K. (2006) *Myternas historia*. Stockholm: Månipocket.
- Arvidsson, S. (2007) *Draksjukan: Mytiska Fantasier Hos Tolkien, Wagner och De Vries*. Lund: Nordic Academic Press.
- Axelsson, T. (2008) *Film och mening. En receptionsstudie om spelfilm, filmpublik och existentiella frågor*. Uppsala: Acta Universitatis Upsaliensis. <http://uu.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2:171227>
- Axelsson, T. & O. Sigurdson (2005) *Film och religion. Livstolkning på vita duken*. Örebro: Cordia.
- Berstad, H. (2009) *Ivo Caprinos dukkefilmer*. Masteroppgave i Film- og fjernsynsvitenskap, Høgskolen i Lillehammer.
- Campbell, J. ([1949] 2011) *Hjälten med tusen ansikten*. Stockholm: Arkad.
- Clunies Ross, M. (1998) *Hedniska ekon: Myt och samhälle i fornnordisk litteratur*. Gräbo: Anthropos.
- Coupe, L. (1997) *Myth*. London: Routledge.
- Dahlén, P. (2012) "An Exemplary Model: The Religious Significance of the Brann 2007 Norwegian Football Championship as Told by the Media". I Roy Krøvel & T. Roksvold (red.): *"We love to hate each other". Mediated football fan culture*, Göteborgs universitet: Nordicom.
- Dahlén, P. (2013) "The Geopolitics of Failure: Swedish Journalism and the Demise of the National Ice Hockey Team in Salt Lake City, 2002". *Sport in Society*, Vol. 16, Issue 5.
- Dahlén, P. (2014) "The Olympic Creation As a Sacred Story: History and Myth in Jens Lind's Documentary *The Sunshine Olympics 1912*". *The International Journal of the History of Sport*, Vol. 31, Issue 5.
- Deacy, C. & G.W. Ortiz (2008) *Theology and Film. Challenging the Sacred/Secular Divide*. Wiley-Blackwell.
- Detweiler, C. (2008): *Into the Dark: Seeing the Sacred in the Top Films of the 21st Century*. Grand Rapids, Michigan: BakerAcademic.
- Eliade, M. ([1948] 1996) *Patterns in Comparative Religion*, University of Nebraska Press.
- Eliade, M. ([1963] 1998) *Myth and Reality*. Long Grove, Illinois: Waveland Press, Inc.
- Eliade, M. ([1969] 2002) *Myten om den eviga återkomsten. Arketyper och upprepning*, Ludvika: Dualis.
- Eliade, M. ([1957] 2003) *Det hellige og det profane*, Oslo: Gyldendal.
- Eliade, M. ([1957] 2008) *Heligt och profant. Om det religiösa väsen*. Göteborg: Daidalos.
- Endsjø, D.Ø. & L.I. Lied (2011). *Det folk vil ha. Religion og populærkultur*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Gordon, A. (1980) "Stjarnornas krig – en myt för vår tid". *Filmhäftet* 29-30.
- Iversen, G. (2011) *Norsk filmhistorie*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Lévi-Strauss, C. ([1978] 2009) *Myth and Meaning*. London and New York: Routledge.
- Lincoln, B. (1999) *Theorizing Myth: Narrative, Ideology and Scholarship*. University of Chicago Press.
- Lismoen, K. (2011) "Tidenes beste norske filmer". *Rushprint* årgång 46, nr 6.
- Lule, J. (2001) *Daily News, Eternal Stories. The Mythological Role of Journalism*. New York & London: The Guilford Press.
- Lundby, K. (1997) "The Web of Collective Representations". I S.M. Hoover & K. Lundby (red.): *Rethinking Media, Religion, and Culture*. London: Sage.
- Lyden, J.C. (2003) *Film as Religion. Myths, Morals, and Rituals*. New York University Press.
- Lynch, G. (2005) *Understanding Theology and Popular Culture*. Oxford: Blackwell.
- Martin, J.W. & C.E. Ostwalt Jr. (1995) *Screening the Sacred. Religion, Myth and Ideology in Popular American Film*. Boulder: Westview Press.
- Midtbø, T. (1977) "*Flåklypa*"-bøkene til Kjell Aukrust: en suksess, dens bakgrunn og utvikling. Hovedoppgave ved Institutt for nordisk språk og litteratur, Universitetet i Oslo.
- Rennie, B. (1996) *Reconstructing Eliade: Making sense of religion*. State University of New York Press.
- Segal, R.A. (2004) *Myth. A Very Short Introduction*. Oxford University Press.
- Sigurdson, O. (2008) "Inledning". I M. Eliade ([1957] 2008): *Heligt och profant. Om det religiösa väsen*, Göteborg: Daidalos.
- Sinding Jensen, J. (2009) "Modern Myths and Mythologies". I Jeppe Sinding Jensen (red.): *Myths and Mythologies*. London: Equinox.
- Steinsland, G. (2007) *Fornnordisk religion*. Stockholm: Natur och Kultur.
- Strøm, G. (2011) "Fra Cornelius til Killi – Norsk animasjon gjennom 100 år". I E. Bakøy og T. Helseth (red.): *Den andre norske filmhistorien*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Tuhus, J. Bull (2003) *Den gode, den onde og den integrerte. En analyse av representasjonen av 'den ikke-vestlige' i norsk film fra 1965 til 2000*. Hovedoppgave i medievitenskap, Universitetet i Oslo.
- Wahlberg, B. (2011) "Inledning". I Joseph Campbell: *Hjälten med tusen ansikten*, Stockholm: Arkad.

PETER DAHLÉN, Ph.D., Professor, Institutt for informasjons- og medievitenskap, Universitetet i Bergen, peter.dahlen@infomedia.uib.no

Rapport från POLIS vid London School of Economics

Journalistfonden i Sverige utlyser varje år ett stipendium som är ett samarbete mellan Journalistfonden och POLIS vid London School of Economics. POLIS är en 'think-tank' for research and debate into international journalism and society in the Media and Communications Department at LSE. Stipendiet innefattar en vistelse vid POLIS som 'Newsroom Fellow', och arbetet ska resultera i en rapport.

Karin O'Mahony, webbredaktör på Svenska Dagbladet, tilldelades stipendiet 2012 för att studera hur nyhetsjournalistiken påverkas av den digitala medieteknologin på medieinstitutet POLIS som är knutet till London School of Economics. Hennes rapport *As it Happens. How live news blogs work and their future* har publicerats i POLIS rapportserie och återpubliceras nu i *Nordicom-Information*.

Charlie Beckett, professor och direktör för POLIS, skriver i sitt förord till rapporten:

All the talk is of a crisis in the news media, but we sometimes forget that digital technologies can give us better journalism, too. A great example of this is live blogging. Everything from football matches to parliamentary debates are now routinely covered by a range of live blogs.

In a 2010 Polis report on networked journalism we hailed it as 'the new front page' and for some readers this is now the most visible part of their online newspaper. It is the bit where traditional journalism is transformed into a mixture of broadcasting and instant storytelling. It is a narrative form that can combine tweets, audio clips, photos, video and graphics. It can draw material from social media or direct sources. It can cite learned academics, rival reporters or citizen's emails. It's fast-moving, interactive and very accessible.

Yet it is not easy to do well. How to verify facts in the heat of the battle? How do you paint a balanced picture of an event that is still unfolding?

This report by a working online journalist asks whether live blogs are good for journalism. It looks in particular at two newspapers who have pioneered the format in two countries. It looks at a couple of contentious news stories in more detail. It sets out the key opportunities and challenges facing anyone who is live blogging and suggests that this format is going to develop in the future. Live blogging takes a combination of old and new skills. It uses different resources and it poses fresh ethical and editorial challenges. But I would argue that it gives more depth and breadth to instant journalism. Journalists are better for doing it and the reader likes them. Live blogging is just one of many inspiring new formats for online journalism, but it will remain central to the offering of any news brand that wants to be fast, alive but also adding value.

We hope this report will help anyone involved in live blogging. We think it will help newsrooms shape their tactics or strategy for live blogging. We welcome any thoughts you have on this or associated issues.

We are grateful to Journalistfonden for funding this annual Newsroom Fellowship at LSE and we welcome other proposals to support similar research. I am also grateful to the interns who helped on this project and all the academics and journalists who gave their time to be part of the research.

Contacts

You can follow Polis at @PolisLSE

The Polis Director's blog is at <http://blogs.lse.ac.uk/polis/>

Journalistfonden <http://www.journalistfonden.se/pages/?ID=41>

As it Happens

*How Live News Blogs Work and their Future**

Karin O'Mahony

Abstract

- The live blog is a relatively new, web-native format that has special possibilities for creating journalism. It is an example of networked journalism that puts an emphasis on aggregated material from different sources such as social media and user-generated content.
- Live blogs are usually heavily dependent on other mainstream media as well as social media to function.
- News consumers appreciate the format of the live blog. They sometimes prefer it over other formats such as a conventional news articles and sometimes consume types of content they would not normally have chosen because it is presented in a live blog.
- The use of live blogs has sparked conflict and debate, mainly because of the speed at which they are written and how this leads to publishing unconfirmed information which has occasionally put people at risk of harm.
- Live blogs change the way journalists work: they have more (or less) to do, they use a different tone of voice and they might not always be able to verify the information that they share. Reporters take on a new role, that sometimes might resemble that of an editor, curator or moderator.
- Verifying facts in real time is one of the biggest journalistic challenges when working with live blogs. Other challenges include the live blog taking up a lot of resources and keeping the narrative structure clear.
- Live blogs can be used as a way of engaging with readers, making it easier for the newspaper to receive useful user generated content.
- Live blogs might change how media companies act towards news consumers and increase the level of engagement with readers.
- Live blogs open up the journalistic process to readers, so transferring some of the journalistic responsibility towards them. Live blogs change the way the reader consumes the news – the reader has to act like an editor.
- The live blog is an evolving format that we will see more of in the future.

Keywords: social media, live blog, journalism, news

Introduction: What is a Live Blog?

January 25, 2014, 2.48 pm (GMT): Hello, and welcome to this study on live blogs and their impact on journalism.

If this study were a live blog, that is probably how it would begin. A clear time stamp and a more informal yet correct tone of voice, rather than the more formulaic language of traditional mainstream journalism.

* This report was previously published by POLIS, London School of Economics and Political Science www.lse.ac.uk/media@lse/Polis/documents/As-it-happens.pdf

The time stamps and the language of the live blog are two of the features that distinguish it from regular news articles published on a news website. Another is the live blog's narrative structure. The live blog consists of constant updates with new bits of information such as quotes, tweets, pictures, or links all being added as they become known over a finite period of time. It leaves a distinct narrative legacy.

When reading a live blog, one of the things that usually appears sooner or later is some kind of qualification about facts presented. 'There are unconfirmed reports that...' Due to the speed with which a live blog is usually written, reporters simply do not have time to verify everything, but instead they rely on their journalistic judgment and a transparent and open relationship with the reader.

The live blog has been described as a "new journalistic genre"¹ and as one of the emerging "web native" formats. Journalist and digital strategist Nic Newman writes that "the range and type of content being produced [by the media] have undoubtedly changed because of the Internet"², which he says applies to live blogs as follows:

A lot of what happened first was that newspapers or broadcasters put what they produced for the old media on the Internet. But people have discovered that what works is thinking for a different medium and producing content differently. The live blog is one of the first true formats of the medium, that has been created off the Internet's ability to update quickly and people's desire and ability to access news in any place at any time. It is not something that has been done on television, not something that has been done on radio, not a format that has ever been done in print. It is born of the web and its capabilities.³

Accessibility is key to the idea of the live blog. Social media consultant and researcher Claire Wardle puts the live blog at one end of a scale of useful journalism today. At the other end are long-form explanatory articles. She talks about "the death of the middle" regarding online formats: "I think the idea of a 600 word article or a two and a half minute tv package is being squashed, quite dramatically."⁴

In an academic study of live blogging at *the Guardian*⁵, a live blog is defined as:

a single blog post on a specific topic to which time-stamped content is progressively added for a finite period – anywhere between half an hour and 24 hours.

That definition is largely accurate. However, the "single blog post" part could be varied due to the different tools with which a live blog is produced – in some cases it could be described as several blog posts, each time stamped. 24 hours could also be seen as a relatively short upper limit. There are examples of when content have been added to the same live feed for a number of days.

Different Kinds of Live Blogs

This study would like to define six distinct types of live blogs:

- Scheduled news (both 'hard' and 'soft' news events. Examples: Trial on the Utøya massacre, British Princess Kate Middleton giving birth).
- Breaking news (Examples: Navy yard shootings in Washington DC, engagement of Sweden's Princess Madeleine).

- Reader live blog (for example traffic and weather news).
- Series/Subject (politics, Middle East, finance).
- Sports (both single matches and ongoing events like the Olympics).
- Entertainment (TV programs, concerts, ongoing events like the Swedish qualifiers for Eurovision).

Some of these are based on Thurman and Walters' definition.⁶ I agree with their categories, but have 1) replaced 'Other scheduled event' with Entertainment and 2) added a category: the Reader live blog.

Several news websites, among them *Aftonbladet*, which this study will focus on as well as *the Guardian*, have live blogs that put a strong emphasis on taking in contributions or questions from readers. These range from pieces of information that can be described as actual reporting to small talk. Staff at *Aftonbladet* interviewed for this study mention holiday traffic⁷ and weather news as examples that have generated that kind of live blog. This type of live blog is more like a live chat. At *Aftonbladet* both live blogs and live chats are conducted by using live blogging tool 'Cover it Live'. Staff tend to speak of their live blogs as "a Cover it Live" rather than "a live blog."

It should also be pointed out that readers' comments are used in many live blogs. In Reader live blogs however, they are deliberately requested by the newspaper's reporters. The Reader live blog differs from a live chat in the way that readers contributions are not simply questions being answered, but also factual contributions, for example reporting their experience of road conditions during a severe weather situation.

Of course, the Reader live blog can fall into Thurman and Walters' definition of a semi-scheduled News live blog, but its character is quite unique and therefore deserves a category of its own.

History of the Live Blog

Journalists have always been telling news "as it happens" on TV and radio. The new thing is of course, as Nic Newman argues above, the 'web-native-ness' of the format. Thanks to the hyperlinks of web 2.0 the journalist can use aggregated material to a larger extent than say, dial-in radio shows. But there are similarities to the way media reported stories in the past. In a research seminar at The London School of Economics (October 2013) on historical media events, Professor Espen Ytreberg of Oslo University talked about the media coverage of the 1911 Race to the South Pole between explorers Amundsen and Scott, where, for obvious reasons, updates were scarce. Instead news media focused on speculating about what was happening or going to happen next. Here, a historic parallel can be drawn to how a live blog can be written when information is not coming through fast enough and the audience is hungry for updates. Paul Owen, blogs producer at *the Guardian*, covered the birth of HRH Prince George in a recent live blog. A lot of people at the newspaper did not think it would work because the events were happening out of sight:

It was much more like being a radio host or comedian, to try to come up with stuff to keep the readers entertained. There was a tension in the live blog and that was what made it work.⁸

Live blogs can be traced back to 1999 at *the Guardian*.⁹ For the first eight years, the format was mostly used for sports, including cricket, which sometimes lasted up to five days. The London bombings in July 2005 is the first news event that *the Guardian* live blogged. *Aftonbladet* started using the term “minute by minute” in 2001, where sports and entertainment “minute by minute-reports” can be found. Sport reporter Marcus Leifby was the first one to involve readers in a match live blog in 2007:

When reading it like this, six years later, it feels kind of meagre. Back then, the readers sent in emails, nowadays they primarily send in their comments, questions and thoughts via the commentary field and Twitter.¹⁰

Live blogs have changed a lot over the last few years. More and more elements are being included, such as photos, videos, maps and aggregated material from social media.

The Popularity of the Live Blog

At *the Guardian*, live blogs get more unique visitors than other material on the same subject, such as news articles (median unique visitor numbers 233 per cent higher for live blogs) and galleries (219 per cent higher)¹¹. Thurman and Newman also extended the study of live blogs’ popularity to include time spent reading. In two news stories – coverage of a march against public sector cuts and coverage of the marriage of Prince William and Kate Middleton – their study compares time spent reading live blogs, to time spent reading news articles, picture galleries and an op-ed piece. The results show that the live blogs attracted the majority of the aggregated attention over a 24 hour period. In the case of the demonstrations, two live blogs together got over 500,000 aggregated minutes, compared to just under 100,000 for the op-ed piece, whereas the article and picture gallery got around 50,000 aggregated minutes. In the case of the royal wedding, the live blog got 600,000 aggregated minutes, compared to around 200,000 each for a picture gallery and an article.¹²

So what is so appealing about the live blog format? Thurman and Walters go as far as to say that the format itself “seems to appeal to the mass public as much through its form as its content”:

When you look at what people usually look at online, sports and celebrity content tend to be pretty popular. But when you ask people what kind of live blogs they look at it tends to be the breaking news, like the political stories. And the sports and the celebrity type content like *The X Factor* comes quite low down.¹³

At *Aftonbladet*, head of analysis, Johan Liljebo says that the presentation of a story is crucial for the amount of traffic it gets on the website:

Headline and photo is essential for click-throughs from the front page. And headlines with a clear news angle/ breaking news/”happening right now” generally work better than others.¹⁴

Which leaves us with a kind of chicken-and egg-question. Is it that newsworthy stories of great interest are the ones that are live blogged, and is that why live blogs get the most traffic? BBC online editor Steve Herrmann says that traffic analysis has found that live blogs and conventional articles on the same subject draws, roughly, the same amount of readers’ attention:

Generally speaking, the bigger, more dramatic and simpler the story is, the more the live blog is likely to be ahead of the article, because not a lot of context is needed and people will be coming back repeatedly for updates. But even on those, the conventional story still gets very big traffic.¹⁵

The New Big Thing?

Was 2013 the year of the live blog? British media online mag Journalism. co.uk certainly thought so. On a list of “10 things all journalists should know in 2013”, live blogging was number 4, giving The Telegraph’s new homepage templates for live articles as an example.¹⁶ When news agency network Minds International gathered in Tokyo in April 2013, live blogging was high on the agenda.¹⁷ Swedish news agency TT launched its live blogging service on a larger scale in the same year.

Two Live Blogs that Sparked the Debate

There have been many live blogs that have caused conflict and debate. Critics of the format tend to point to the greater risk of getting things wrong due to the writing speed – sometimes putting lives at risk. There are two examples that stand out, both terrorism-related: the Boston Marathon bombings in 2013 and the Mumbai attacks in 2008.

The Boston Marathon Bombings

In the case of the Boston Marathon bombings in April 2013, the police hunt after the two bombers was reported in real time by both mainstream media and social media networks like Twitter and Reddit – the former frequently quoting the latter. Several people were wrongly linked to the bombings by Internet users picking through photos, videos and eyewitness accounts and drawing their own conclusions about who was behind the attacks.¹⁸ Theories about several “suspects”, nicknamed ‘Green Hat Guy’ and ‘Blue Duffel Bag Guy’ emerged on Reddit. Among those wrongly accused were 22-year old Sunil Tripathil, who was reported missing since mid-March 2013. It came to the point where these false reports were condemned by President Barack Obama:

In this age of instant reporting, tweets and blogs, there is a temptation to latch on to any bit of information, sometimes to jump to conclusions.¹⁹

Only when the FBI released photos and names of the actual suspects, the two Tsarnaev brothers, did the Reddit discussions fade and were replaced by apologies from the website administrators.

The Mumbai Attacks

In the case of the Mumbai attacks in 2008, citizen journalists also felt that mainstream media was not fast enough. The real time reports created a real risk for the hostages. Mainstream media made serious mistakes when picking up reports from social media. One piece of information that turned out to be false was that the Indian authorities had called for an immediate stop of live Twitter updates on the situation, a detail that was picked up by, among others, the BBC. This generated a blog post on the broadcaster’s Editor’s Blog on how they made use of Twitter reports during the attacks, in which online editor Steve Herrmann explained how the BBC works with live pages, that they move quickly, and that not everything that is published is confirmed:

Should we have tried to check it and then reported back later, if only to say that we had not found any confirmation? I think in this case we should have, and we have learned a lesson.²⁰

What is interesting about these two examples is that non-journalists reporting the news think that traditional media is too slow and want to be first with the news. This tends to speed up the mainstream media reporting process as well – with an increased risk of getting facts wrong.

Key Questions

Speed, accuracy, verification of sources and the quality of the outcome of the journalistic product seem to be the key challenges for journalists and newsrooms working with live blogs. This is an evolving, “web native” format, with all the challenges that come with a transitional format. This paper will aim to answer the following questions:

- Does live blogging give us more diverse, well-sourced, deeper, more participatory, interactive, accurate, accessible journalism?
- Does the format offer any promising prospects for the future or is it merely a passing trend – and what are the challenges for journalists and media companies who work with them?

Liveblogging at *the Guardian* and *Aftonbladet*

While Section 4 will look at how to live blog this section will first provide a technical description of how a Swedish and British newspaper organise their live blogging and the production systems they use.

A Live Blog at the Guardian

At the time of this study (October 2013), here's a short description of what a live blog at *the Guardian*'s website may have looked like:

- Headline – similar to articles.
- Preamble (A red “Live” vignette when the live blog is active. Usually includes short roundup in list-form with a couple of key points of the event covered.
- Byline(s) – with or without photos.
- Photo/video element.
- Sorting/auto updates (Can be set by reader).
- Blog feed. Includes text, maps, tweets, photos, video, readers’ contributions. Posts can have sub-headlines. First and last posts in inactive live blogs tend to be summaries.
- Reader comments.
- Links to other articles on the subject in right-hand column.

Working with Live Blogs at *the Guardian*

The Guardian published an average of 146 live blogs a month between April 11 2011 and June 11 2011²¹. *The Guardian*’s Paul Owen thinks the decision to live blog a news event or not is a matter of “journalistic instinct”. He describes the case of the Woolwich murder – where a soldier was violently beheaded in the middle of the day in London – and how it was reported at the newspaper’s website at first, not in the form of a live blog. This was because of his sense of it being a criminal event that was over and done with. The beheading element was not immediately known. The attack was first reported as a stabbing. But, says Owen, rumours emerged on Twitter about the beheading. The staff realised that it could be an ‘Islamist’ attack. Again, the decision was not to start a live blog, because the event was thought to be over. It was when it emerged that there might be some kind of statement from the attackers that *the Guardian* staff decided to start up a live blog, says Owen:

We needed to know: what was the statement, who is he, what is going on, will something else happen next? I think that is a sort of rare example of when we have been late to it – it seemed to us and the readers once we started that we were late.²²

Usually, just one reporter is involved in a live blog at *the Guardian*, though there might be several on big events. For events that continue for a longer period of time the live blog might be passed on between the newspaper’s offices in Britain, the US and Australia. Live blogs at *the Guardian* are written in the newsroom as well as on-site. For example, the subject live blog ‘Politics Live’ is usually written from the newspaper’s political correspondent Andrew Sparrow’s office in Parliament. Being in-office has technical advantages such as several bigger computer screens for monitoring lots of different news sources, TV and other media close by. There used to be a special live blogging desk near the editors’ desk but nowadays people usually sit at their own desks, explains web news editor Jonathan Haynes:

This is partially to make it more accepted that it is not just some people who live blog but everyone can do it.²³

Technicalities at *the Guardian*

The Guardian uses its own, in-house-built, CMS for publishing articles as well as live blogs. The live blogging tool has a unique interface that has been optimized for the speed that is required when working with live blogs, explains Jonathan Hyde, product manager within the development team of *the Guardian*’s digital CMS:

We have a very structured linear tool that encourages the live blogger to follow a specific path to allow the live blog to be creative as fast as humanly possible.²⁴

This includes, among other features, automatic settings of slugs when the editor or reporter types in the headline, so reducing the steps you have to go through.

Here is how a live blog's usual elements are dealt with at *the Guardian*:

- *Bylines*: The reporters that write the live blog are not presented with avatars by each post, but in a combined byline at the start of the blog. It is therefore not always clear who wrote each specific post.
- *Appearance on the site*: A Guardian live blog can be described as looking like an article divided into posts with more graphic elements. For instance, it uses the same fonts as articles, and runs on one page – it is not divided into several pages.
- *Visual elements*: Jonathan Hyde divides the live blog's content into three distinct classes of element: text, images and embedded material. He claims to have made it easy for the editorial staff to embed: rather than having to pick through HTML code, they can just grab the URL of the object they want embedded, such as a tweet or a Guardian video page, and paste it in a box and it turns up in the live blog
- *Time stamps*: Depending on which Guardian office opens up the live blog, its stamps are set to GMT, US Eastern time or Australia time. That can be changed when a live blog is passed on to another office.

A Live Blog at Aftonbladet

The screenshot shows the Aftonbladet Live website interface. At the top, there's a navigation bar with 'AFTONBLADET LIVE' and 'TIPS!'. Below this, a sub-header reads 'Har du drabbats av stormen? Skicka in bilder eller video'. The main content area is split into two columns. The left column contains text updates about the storm, including a section titled 'När stormen Simone drog över Sverige uppmärksades stormstyrkan i väderbyråns på flera sätt.' and another titled '63 000 utan elström'. The right column features a video player titled 'STARTA BILDSPEL' and a section titled 'LIVRAPPORTERING' with a list of updates and a timeline. The bottom of the page includes a section titled 'SMHI Varningar'.

As of the time for this study (October 2013), here is what a live page on the *Aftonbladets* website might have looked like. (*Aftonbladet* has some specific URLs²⁵ for live coverage called *Aftonbladet Live*, hence the term 'live page'. The live blog frame is usually incorporated into an article after the event is over, when the next live event goes on to one of the live pages.)

- Header with newspaper's usual logo, accompanied by the "Live" logo.
- Pages divided into two columns.
- Links to other articles on the subject at the end of the page.

Columns:

- A normal news article on the subject, with or without a headline, in one, topped (below or above preamble) by photo gallery or video. Live blog in its own frame, sometimes several separate live blogs (one with readers' thoughts on the subject, for instance) in their own frames in other columns, also topped by image or video elements. Elements are separated by vignettes.

Live blog frame:

- "Pinned" posts at the top, with short roundups on the story. Can be hidden by readers.
- Blog feed. Includes text, maps, tweets, photos, videos, readers' contributions.

Working with Live Blogs at *Aftonbladet*

According to Andreas Aspegren, head of online at *Aftonbladet*, the format is being used more and more often. *Aftonbladet* has an obvious reader focus when it comes to live blogging, no matter the subject. Readers' contributions have a prominent position, and they are allowed to ask a lot of questions and take part in live blogs even on more serious subjects such as the Navy yard shootings in Washington DC in 2013. There is significantly more reader content than on *the Guardian*.

At *Aftonbladet* live blogs are usually used for events where editors can tell in advance that a lot of information will be coming through. It is something that the news site will want to cover from a lot of different angles but at the same time publish new information as it appears, says Joakim Ottosson, online edition editor at *Aftonbladet*:

It also has to reach up to a certain level of relevance, in that it must be something that readers really want to follow directly at the time of the event, not just getting a summary afterwards.²⁶

Usually, in a longer live blog, two reporters are involved, but one at a time. One editor usually works with the reporter in the newsroom. Entertainment and sports live blogs are more often written on site, from matches and concerts for instance. *Aftonbladet*'s staff can also write a live blog through a mobile app.

Technicalities at *Aftonbladet*

Aftonbladet uses the live blogging tool "Cover it Live" for live blogs and live-chats. According to Joakim Ottosson, *Aftonbladet* has recently focused on adapting the tool to fit the mobile site. Another example on how 'Cover it Live' has been adjusted to fit *Aftonbladet* is that there are different templates for desktop use, for example when it comes to live chats, and there are different background colours for different sections on the site. The newspaper's sports site sometimes uses pink, which is the colour of the sports section of the paper. Here is how a live blog's usual elements are dealt with at *Aftonbladet*:

- *Bylines*: An avatar with the reporter's face is used by every post. It is therefore usually clear who wrote what. Sometimes a moderator takes part and sometimes the greeting part is signed *Aftonbladet*.

- *Appearance on the site*: The live blog is published in its own frame, sometimes within an article, sometimes by itself (but adjacent to an article) on the live page. It differs from the newspaper's design, for instance, it does not use the same fonts. The text is not on different pages, but to see more than a few recently published posts at a time, users have to click on a plus icon at the bottom of the feed. This does not affect the number of page views regarding traffic statistics.
- *Visual elements*: Photos are included in the feed and sometimes published in a separate feed on the live page by using the tool Shoot it Live, which lets photographers live blog straight from their cameras. Video is usually separate. *Aftonbladet* puts a great emphasis on live video.
- *Time stamps*: Can be set to on or off by the editor or reporter when they launch the live blog.

How to Live Blog

The Reporter's New Role

A journalist who finds herself in a live blog context, where information is gathered from a number of different sources, many emerging from other parts of the web, takes a role that goes beyond that of merely being a reporter. Beckett²⁷ describes this as being at the centre of a hypertextuality that is created by connectivity, in its turn described as "the simple fact that the Internet and the hypertextuality of the Web 2.0 allows any journalism to be linked to a network of further information." That changes the task of reporting, towards that of a curator or moderator. Some of the reporters interviewed for this study also mentioned 'editor', 'broadcaster' and 'publisher' as labels to describe what they do. Andrew Sparrow at *the Guardian* refers to the article, 'Why I blog' by Andrew Sullivan²⁸, where Sullivan advises bloggers to treat their work as broadcasting:

Once you understand that, everything falls into place. I found that very helpful because it encouraged me to treat it as, not a finished product, but as a process and a conversation which is open to revision and correction.²⁹

Sparrow also finds live blogging "quite liberating" stylistically and though he describes it as harder work in the sense of intensity and immediacy, he also says that it is less stressful because of not having to worry all day about what is going to come out of the day's work. Asked about whether he thinks of himself more as an analyst rather than a reporter, Sparrow said:

Increasingly, not so much as an analyst but as a news editor. In that a lot of what I am doing is basically deciding what is good and what is not, which is effectively a news editor's function. And I do some original reporting in a sense, I am transcribing quotes or summarizing documents or speeches or reports myself.

Linda Hjertén, crime reporter at *Aftonbladet*, has live blogged a lot of trials, among them that of Norwegian mass murderer Anders Behring Breivik, where she claims to have updated the blog two to three times a minute. A day's word count of the posts

came up to about 150,000 characters, including readers' comments. Her take on the new role of the reporter has a lot to do with becoming her own editor, in the sense of that she always has to keep in mind ethical aspects, such as whether to publish names or not, or not getting into details regarding abuse, beware of the victims' integrity, and the newspapers's editorial policies.

Hjertén says that she started live blogging from trials because she thought it would be interesting for readers to see events before the journalist had filtered them and so get the whole picture. She still leaves out some parts, for instance details from an autopsy procedure, but says that the overall lack of selection is probably the biggest difference from writing a news article.

The other big difference is the work load. It takes a lot to live blog, keep an eye on comments [*Aftonbladets* reporters usually moderates the comments in a live blog] and everything. You know that you are also going to write an article, and has that in the back of your head.³⁰

Despite the workload she says she prefers to live blog from trials, because it keeps her alert during the long speeches. Contrary to *the Guardian's* Andrew Sparrow, Hjerten does not experience any greater stylistic freedom when writing a live blog compared to a news article. Quite the opposite. She describes it as largely 'stenography' work – except perhaps for descriptions of the events in the pauses between legal exchanges.

The differences in these two approaches to live blogging has probably to do, at least partly, with the difference between the overall culture and style of *the Guardian* and *Aftonbladet*. The British broadsheet press is known for its relatively formal language, whereas *Aftonbladet* certainly allows their reporters greater stylistic freedom in their articles. It could also, of course, be due to the two reporters' respective subject matter and personal style.

Live Blogging in Ten Steps

This list is compiled of advice from interviewees³¹ in this study, including Adam Tinworth, digital media consultant and visiting lecturer at City University.

1. Write quickly
2. Be human, not opinionated, in your tone of voice.
3. Be extra aware of sensitive information, conflicting information and unverified information.
4. Be social: take in readers' comments and contributions and use social media for sourcing – but be aware that social skills are built up over a longer period of time and treat these sources as any other sources. Get to know your audience.
5. Be transparent about when you cannot verify – but also when you are sure: link to sources and interesting material. Open up the journalistic process to your readers.
6. Do not lose the overall perspective on the bigger story – summarize from time to time.

7. Do not be mentally locked into the first narrative that emerges – be able to construct an emerging narrative from the emerging facts over time.
8. Make sure you are totally familiar with the technical tools so that you can focus entirely on the writing and research
9. If possible (for scheduled events), be prepared and read up on the subject.
10. Be creative with ways to fill the gaps when no information is coming through.

Report or Commentary? Blog or Report?

In live blogs, news reporting is sometimes mixed with more subjective commentary. It could be in the same post or different posts. It could be through aggregated material like tweets or reader comments that express certain views or an expert analysis on the event being reported. Sometimes the reporter can express a personal view, perhaps regarding minor details, but still in a way they probably would not have done in a news article.

Like most Swedish newspapers *Aftonbladet* claims political objectivity in their articles, except for the editorial and opinion-based pages. Joakim Ottosson says that reporters are told how to deal with issues of objectivity in a live blog – there is however no written policy. The risk that a reporter would be too personal is not considered great, and usually appears in connection with answering readers' comments, something that is encouraged by the newspaper:

A reporter who will report the actual event should restrict himself when it comes to replying to readers' comments. The reporter should normally not express a personal opinion, but remain objective in his comments.³²

He also points out that it has to be clear who is behind an opinion and what the role of that person is. For example, the status of an expert on the subject of the event being reported on.

At the openly political (liberal left-leaning) *the Guardian*, the line between objectivity and subjectivity is a little more blurred, at least from a Swedish perspective. However, news and comments are separated, and in straight news live blogs at *the Guardian*, commentary posts are clearly signposted, says online news editor Jonathan Haynes:

If you have a scale of the BBC on one end, as a broadcaster who has to be impartial, to the Mail and Sun that are basically writing what they think masquerading as news at the other end, we are much closer to the BBC. We are not always entirely impartial, we are a liberal left-leaning paper and that comes across in the news-copy as well as in the commentary – but we do not try to hide that.³³

Haynes cites live coverage of royal affairs as examples of when the viewpoint of the reporter or the newspaper might show through more in a live blog. Sometimes the reporters who are least likely to want to cover those stories get to do them because that “will make a really good read”:

A bit of the writer's personality will seep in, but I think that is fine. I do not think we would ever be totally impartial, in the same way our news stories are not.³⁴

Tone of Voice

The informal tone of voice was mentioned in Section 2 as one of the live blog's most distinguishing features. Adam Tinworth describes it as "human":

That is not to say opinionated, but written in a way that makes it clear there is a person (or persons) selecting and choosing elements to create the narrative. The reader should be aware of the writer not as part of the story, but as the conductor placing the elements together.³⁵

Andreas Aspegren also talks about a "human, social context" and "human conversation" regarding live blogs.³⁶ Steve Herrmann agrees with Tinworth in that it is important to distinguish between tone and content:

I think it's perfectly possible to have an informal, conversational, even lighthearted tone, while sticking clearly within the usual editorial guidelines and framework.³⁷

Herrmann also talks about a "gradual transition around tone of voice online" when the BBC introduced blogs on their website some years ago:

Before long it became clear that there was this parallel with a certain type of informal broadcasting. And as soon as our correspondents and reporters grasped that, it became easier for them to speak in their own tone of voice, without compromising how they did their journalism.³⁸

Andrew Sparrow at *the Guardian*, who drew that same parallel to broadcasting, says that his personal perspective comes through his live blog through editing: summarizing or recommending interesting stories and links. It is not something that would affect the accuracy of the reporting: "... it has to be clear who is behind an opinion and what the role of that person is."

I think readers expect you to have a tone of voice and to engage with a real person at the other side of the keyboard. And therefore it is hard to refrain from comments sometimes even if you do not want to do so. But it is also tempting to comment as well, because it is easy to do so and the form lends itself to that. Whereas in a newspaper you would never get away with it.³⁹

Sparrow also says that he keeps his tone of voice relatively formal and tries to avoid slang, but that his blog language is not as stylized as his newspaper writing. *Aftonbladet's* Linda Hjertén says sports is one of the genres where reporters at the Swedish newspaper enjoy a bit more freedom when live blogging, and have a higher personal profile than in news live blogs:

It is not 'a live blog by Linda Hjertén', it is 'live blog from the Breivik trials.' The subject is the more interesting thing and you should not express your personal views. It is not okay to write: 'So, I vote for the Social democrats' or 'I think this man seems like a real bastard, what about you, readers?'⁴⁰

She says that she includes readers' questions to her, for example, about whether a person charged with a crime is guilty. She answers them by saying "what I think does not matter, it is up to the court to decide if he is guilty or not." In the Breivik trials she often

got asked how she felt about being there, and always answered “how I feel is pretty irrelevant compared to how all those who have lost someone feel.”

Blog or Report? The Language Barrier

In Sweden and Britain, different words are used to describe the format of a live blog. British journalists call it ‘live blog’, Swedes call it ‘live report’ (liverapport or direkt-rapport). An alternative term in English is ‘live coverage’ according to *the Guardian*’s Paul Owen. Steve Herrmann says that employees at the BBC tend to refer to it as a ‘live page’, perhaps since the blog is only one part of the templates on the actual web page, and is usually accompanied by an article and TV clips. Andrew Sparrow says what it is called matters:

For the description of what I do live blogging is slightly better, because it is not just newspaper reporting in real time, it is a different style of reporting. Part of it is reading on screen. I do not fully know why, but readers are kind of comfortable with the level of informality that they would not be in print.⁴¹

Titles aside, does the mixed format of commentary and report affect the accuracy of the journalism produced? Not to a great extent, according to reporters involved. What seems to be more interesting, however, is how the live blog seems to change how readers read the news as much as how the news is actually produced. What readers expect from a live blog certainly seems to be different from what they expect from a news article. Reporters interviewed for this study said readers take an interest in the writer and there is pressure to keep the tone more personal. Linda Hjertén mentions that she has noticed that readers are becoming more and more demanding when it comes to the reporter updating the text:

It’s usually better to write something than nothing, rather than leaving them hanging on, even if you have to write ‘Right now, no information is coming through.’⁴²

It could be argued that these changes will affect news consumers’ expectations on other journalistic formats as well.

Challenges: Sources, Narrative and Resources

Most interviewees in this study agree that there is a greater risk of getting facts wrong in a live report because of the speed with which a live blog is written and the problems with verifying sources in real time. This is the biggest journalistic challenge when working with the format but does that make the journalism of live blogs less reliable than the journalism of news articles? And how do you get your readers to engage?

The Reader as a Source

The best source is probably the person who happened to be there with a smartphone.⁴³

A live blogger reporting on a breaking news event who wants to do their work well will need to find that person, be it a reader or someone on Twitter. Claire Wardle says that sources from the public are always going to be unrepresentative – ie, the refugees in the camp who happen to have access to Twitter:

Social media allows you to account from some of those narratives using people who have had first hand experiences of something. If you had a first hand experience, that does not necessarily make you objective, but it certainly means you have a story to tell.⁴⁴

Both *Aftonbladet* and *the Guardian* have ways of including user generated content (UGC) in their live blogs. At *Aftonbladet*, the chat function in the tool Cover it Live allows the reporter to directly choose between comments and questions from readers and include them in the feed. At *the Guardian*, much of that work is done by community coordinators, but if the reporter finds a readers' comment she wants to include, it is easy to embed it with its unique URL. Both newspapers have clearly signposted sections where readers can contribute: *Aftonbladet* Tipsa! and GuardianWitness. *Aftonbladet* keeps a similar section in their news app for mobile phones and GuardianWitness has an app of its own. Most important for media companies that wish to get valuable material from their readers is to maintain a good relationship with the readers, says Wardle – something she compliments *the Guardian* for doing, by building communities. *Aftonbladet* certainly engages their readers in live blogs, which is also a way of community building says Christina Nordh, mobile editor:

We want to keep in touch with the readers, we want them to tell us what is happening. We have made it easier for them to give us tips about news, and there are a lot of things going on where we want readers to help us out.⁴⁵

Both at *Aftonbladet* and *the Guardian*, engagement is dependent on how readers relate towards the paper's high profile writers. Paul Owen mentions an example of covering for Andrew Sparrow in the Politics blog:

He was off work that day, and a reader put in a comment saying 'Is Andy ok? You know, it is just, normally when he is going to be off he tells us in advance.'⁴⁶

Social Media – A Reliable Source?

Social media is an invaluable source for live blogs. In the cases of the Mumbai attacks and the Boston Marathon bombings, the use of social media sparked debate after false information from Twitter accounts and Reddit users had been quoted by mainstream media. Both *Aftonbladet's* and *the Guardian's* live blogs use social media in different ways. Posting YouTube videos and quoting various accounts on Twitter as a source are two examples.

The Guardian's Jonathan Haynes says that the newspaper has more or less stopped using hashtag feeds in their live blogs because of unverified material. In *Aftonbladet's* live blogs, the majority of tweets published are those that the newspaper's own reporters writes. They do however include retweets, which means that other accounts are quoted.

A lot on sourcing from social media can probably be learned from looking at another media company, Storyful, and how they work with social media. According to Claire Wardle, social media is their only pre-produced sourcing material. Newspapers are banned in the Storyful newsroom, and a lot of the monitoring work is automatised. For example, they monitor Twitter lists of verified accounts that usually move at a certain speed, so that if they suddenly start to move quicker, staff will know that something might be going on.

When an alert is verified, Storyful staff start using technology to continuously search sources like Youtube or Facebook for content on the news event. The following verification process is a mixture of “old-fashioned journalism with the human eye” and technology, says Wardle.

Verifying Information in Real Time

The problem with verification for live blogging has probably less to do with who the source is and more to do with the speed under which the verification must be done. Sometimes, it is not done at all. Instead, readers are taken into the journalistic process of work and the journalist’s doubts are clearly presented, says *the Guardian*’s Paul Owen:

The Middle East live blog has given us the most headaches. I think the key is you have got to always be honest and open with the reader. If you are faced with somebody sending you pictures and video which you are unable to 100 per cent verify, but you think this is newsworthy and you think this is worth passing on to the reader and saying ‘look, I can not verify, but it is the kind of thing that is coming in now.’ I think it is worth doing.⁴⁷

There are techniques for verifying material, with for example Google Maps (with its Street view function), but the time and date of which the video or photo was taken is the hardest to confirm. Tools like data search engine Wolfram Alpha could possibly be of help. On Storyful’s website⁴⁸ it is used in an example as a way of concluding what the weather situation was at a certain time and event shown in a Youtube video.

The BBC relies to a certain extent on the technical verifications of user-generated content (UGC), and on the local knowledge of their multi-national staff. At *Aftonbladet*, Christina Nordh says that UGC is checked like any other source, but mentions extreme traffic situation live blogs as an example of when verification of UGC is more or less done by readers themselves.

If someone says that this-and-this road is blocked up, the reporter can say: ‘I am getting information here that this road is blocked – how does it look to you?’ Then it is reader participation and source verification at the same time.⁴⁹

Losing the (narrative) Thread

When reading a live blog, no matter how many summaries the reporter has taken time to do, there is always a risk of being thrown into something that does not make any sense. It is built-in in the format. Thurman and Newman show that 28 per cent of UK readers thought live blogs could be difficult to understand because of their formatting. Considering that the office is one place where news consumers prefer to read live blogs, and that they will be popping in and out of the text over the work day, this probably presents a bigger issue for live blogs than for other formats.⁵⁰ Martin Schori, online editor at *Aftonbladet*, recognises that and says that readers have complained from time to time:

Sometimes you barely know what the bottom line of the story is.⁵¹

Resources

Having one or two reporters working on a live blog for an eight hour-shift takes away resources from other work. These reporters could perhaps, had they not been tied-up live blogging, have written a number of articles instead. This is probably a sign that news articles might decrease slightly in numbers because of live blogs. BBC's Steve Herrmann thinks it is the biggest issue facing live blogging and says the broadcaster sometimes prioritizes resources away from secondary stories in favour of a live blog:

It has not presented a major problem so far. We have normally been able to make on the day-decisions which allow us to cover the ratio of stories we need to.⁵²

Dependency On Other Media: Aggregation as Reportage

The reason why the live blog can be seen as a new journalistic format is not its 'liveness' per se. That has been done by broadcasting media since early last century. The novelty lies in the blog part of the term. Live blogs are networked journalism: the use of aggregated material plus editorial narrative. Some of this – UGC and social media aggregation – was covered in the last chapter. Another, quite big, part, some of which is channeled through social media, is other mainstream media content. Andrew Sparrow at *the Guardian* says that he does very little proactive journalism, as in ringing people up and interviewing them. Instead, he focuses on providing an overview of his subject by monitoring what politicians are saying on broadcast media, parliamentary settings, committees or press conferences:

I am not generating a great deal of individual content. But my sense is that the value is actually pulling together all the stuff that is out there for someone who does not have time to do it themselves.⁵³

Paul Owen says that he tends to be very dependent on the wires, TV news and rival media sources. Writing a live blog, he says, is not a question of going out there and getting the story in a traditional way:

I think that's just more honest in a live blog. There are plenty of news stories in the paper every day that are built on wire copy, with one or two original interviews interspersed at the top.⁵⁴

However, there are exceptions on the dependency of other media. Live blogging from sports events, concerts and, even some news events, like trials, is akin to conventional reportage. Live blogs are definitely more dependent on other media, but also on the newspaper's own correspondents.

Better Quality?

Good journalism will always be mainly about presenting facts. Doing this requires verification of sources and facts. It is clear that at the margins, live blogs are likely to be slightly less accurate than a conventional article. Yet readers do not seem too worried. In the study by Thurman and Newman, slightly more respondents (35 per cent) were unconcerned about a lack of accuracy in live blogs than concerned (27 per cent).

Live blogs are more well-sourced than normal news articles. In a live blog covering the Navy yard shootings⁵⁵, *the Guardian* refers to 29 different sources (including 11 Twitter accounts), among them national TV, local newspapers, individual reporters, US authorities and one Twitter user at the scene. In the newspaper's conventional news article on the same subject from the same date⁵⁶, the number of sources quoted are 16.

According to Thurman and Walters, readers at *the Guardian*'s website appreciated "the balance that they believed the mix of sources provided." Live blogs were, according to the study, seen as "more factual" than conventional news articles that were seen as more "polemical" or "opinion based". Perhaps this has to do with the fact that British newspapers are politically slanted. Thurman and Newman⁵⁷ showed that 40 per cent of readers agreed that live blogs are more balanced than articles because of the range of opinions they report and their links to sources. So it seems that mainstream journalists writing live blogs are verifying facts and sources as they always have done with traditional journalistic skills, now complemented by new technology. Claire Wardle says it might even be harder to fool journalists nowadays:

Journalists have always had to double check sources. In many ways I think verification standards have improved now that people are so aware of how easy it can be to be duped.⁵⁸

In a live blog journalists may end up relying more on already known and trusted sources – which could perhaps contribute to a limited source spectrum. Each event is a learning process, says Haynes:

During the Boston bombings there were Reuters journalists that tweeted things that just were not true, so we have become a little bit more cautious. I think everyone is doing it, trusting people they know they can trust.⁵⁹

By being more transparent in their linking to sources, it could be argued that live blogs tend to put some of that journalistic responsibility onto the readers. *Aftonbladet* has recently made it possible for readers to live stream TV directly onto their site, for example. The newspaper also gives a series of instructions⁶⁰ to readers, regarding ethics and how to respect privacy when taking photographs, in its tipping-off page in its app and online, as does *the Guardian*⁶¹.

There are small signs that the live blogs' disclaimers regarding unsure facts have made it into other formats. In at least one news article⁶² published online during the Boston Marathon bombings, *Aftonbladet* put in a disclaimer at the end of the text saying "The text is updated continuously. This is ongoing news and some information is still unverified."

Readers are now not just expected to be citizen journalists, or accidental journalists, when contributing content – but also when consuming the content. The reader now has to act like an editor

Readers and the Live Blog

Readers certainly appreciate live blogs when it comes to balance. 62 per cent agree that live blogs are a convenient way to follow news at work.⁶³ In one study reader contributions made up 21 to 50 per cent. In live blogs on the Boston Marathon bombings, 21 per

cent, Wimbledon 2013, 50 per cent, 2012/13 Egypt Protests, 27 per cent and the birth of Prince George, 27 per cent.

Historically, Paul Owen at *the Guardian* says that he found readers “quite sceptical” towards the format of live blogs, but that he thinks they like the format now. Then again, maybe *the Guardian*’s readers have a sort of hate-love relationship with live blogs. It has certainly come to the point of it being a public joke that *the Guardian* live blogs everything, says Jonathan Haynes:

Often on Twitter, there will be a person going ‘oh my God, is *the Guardian* live blogging this?’ and then ‘Oh God, they are.’ And of course we are.⁶⁴

At *Aftonbladet*, mostly positive reactions towards the format of live blogging have been noticed by staff – unlike e-mails about articles, where attitude is more negative, says Martin Schori:

Especially when you have done it for several hours and writes “ok, thanks for this, time for me to go now” – then a lot of people thank you back.⁶⁵

Dealing with Readers’ Contributions at the Guardian and Aftonbladet

Aftonbladet recommend that their reporters reply to readers’ comments included in the live blog. The same applies at *the Guardian*, according to Andrew Sparrow. Sparrow does not often include readers’ comments above the line in his live blog because he feels that it is hard to choose which ones to include, but says that he does reply below the line:

there is a question of how much time you have got to reply to them. My normal working rule is if anyone asks a direct question that is polite and sensible, I will almost always reply. If people are being flippant or frivolous or rude, I tend not to.⁶⁶

Andreas Aspegren was head of reader participation at *Aftonbladet* before he became head of online. He says that the tone in the readers’ comments will usually be more pleasant if they are replied to. He also thinks newspapers sometimes overestimate readers’ willingness to participate, and mentions live chats that have not generated as many questions as expected:

There are all sorts, of course. But you must not forget that there are probably occasions when we might think it more fun to live blog than the readers do.⁶⁷

Live blogs at *Aftonbladet* and *the Guardian* do provide more participatory and interactive journalism than other text formats at the newspapers. The interaction between reporters and readers in the live blog is similar to when newspaper staff interact with their readers on social media sites. So is live blogging perhaps the newspaper’s way of bringing that interaction home, to their own sites? To get that same social engagement on their own sites could certainly improve the relationship between the newspaper and its readers and probably form lucrative loyalty bonds, in terms of readers staying for a longer period of time on the newspaper’s site, something that could in turn increase ad revenues.

The Future of Live Blogging

Live blogging may be an interesting format today – but will it be so in the future?

News Agency Live Blogs

Several news agencies have recently launched live blogging services, Tidningarnas telegrambyrå (TT) and Agence France Presse (AFP) are two examples. News agency live blogs do not seem to affect the diversity in the overall flora of live blogs. Being more business-to-business, they do not interact with readers in their live blogs and they also proof-read posts.

AFP seems to aim their service towards sites like Yahoo, rather than replacing live blogs at newspaper sites, and TT allows newspapers to include their own content for adding local flavour and to interact with readers.

Another concern could be the potential risk of news agencies locking up content in their live blogs. However, Katherine Haddon, head of online at AFP's London office, says they are "in no way a replacement for the wire."

Twitter Takes Over?

Earlier this year, Guardian CEO Andrew Miller said that social media now stands for 10 per cent of incoming traffic, most of which comes from Twitter.⁶⁸ A Pew Research Center study, conducted in August-September 2013,⁶⁹ showed that 8 per cent of US adults get news through Twitter. Compared to the 30 per cent of US adults who get their news from Facebook, Twitter news consumers are younger, better educated and more mobile – ie, a more attractive audience for advertisers.

Twitter has recently recruited some top name journalists directly from mainstream media⁷⁰: NBC's chief digital officer Vivian Schiller as Head of News partnerships, former Guardian data editor Simon Rogers as data editor for Twitter and *the Guardian's* communities and social editor Joanna Geary as news partnerships manager. It remains to see where this will take Twitter, but overall, it seems safe to say that Twitter is acting more like a news organisation.

But will Twitter retain its primary role as a means of distributing news? Digital strategist Nic Newman thinks not, and says the main challenge for Twitter is increasing its content and not just being used as a route into mainstream media. This is something that has recently been done, with photos and videos appearing in the stream since late October 2013.

So is Twitter posing a threat to live blogs as a format? In terms of the amount of content and the speed at which it is added, yes. Mainstream media has rights issues for the inclusion of video and pictures – whereas on Twitter, photographic content is put up in real time, leaving the live blogs of news organisations a step behind.

Live blogs have some features that Twitter in its current form cannot compete with. For example, the authored live blog; the 'voice' of a newspaper and the credibility that comes with the brand. Paul Owen also points out that unless Twitter were to give up its format – the 140 character limit – he does not see how it could cover things in depth. Also, he thinks news consumers still want a filter or editor:

People still want somebody to say these ten things are the important things you need to know about this story. Whereas Twitter says, here are a million things, judge for yourself.⁷¹

The Format of the Future – Blog or Stream?

All the journalists interviewed for this report think that the live blog will survive and develop. Its popularity and usability among news consumers suggests it is a format we will see more of in the future.

As part of the constant changes and improvements in digital media, the format of live blogs will continue to evolve. One possibility mentioned by Beckett⁷² is that of the news site front page becoming a live blog. ITV News⁷³ have put that into practice since March 2012, although they recently started to add more traditionally formatted articles. Andrew Sparrow at *the Guardian* talks about the front page as a live blog:

If you want a front page that is sort of constantly changing and constantly updating – will you do that within a live blog or will the front page itself become a live blog with sub-live blogs?⁷⁴

Another variation of this way of presenting news is an “incremental” form of reporting news. A stream could include more elements, such as Instagram photos, readers’ avatars, and more aggregated content from Facebook and Google plus. Steve Herrmann at the BBC compares it to the way Twitter deals with news, in incremental additions of information in a linear stream. This would differ from today’s live blog – which is typically authored and focuses on one story or subject.

These two possible ways forward mentioned by Sparrow and Herrmann could be seen as a movement towards the audience reading news as journalists are today receiving news – in a much more raw format, not unedited, but perhaps un-authored, and to an extent taken out of context. It could be that a relationship will develop between the ‘stream’ of short-form updates of news from a variety of sources, on a variety of stories, and the ‘classic’ live blogging, authored and focused on one issue or event. The live blog of today would in that case be a complementary format to the news stream.

More visual content also poses new challenges for the live blog format when it comes to design.

I do not think anybody has designed the perfect live blog yet.⁷⁵

Well, media companies keep trying. At the BBC, a new, enhanced live page is under way. Staff are working on a new format to “make live coverage of big events and stories more than the sum of its parts,” says Steve Herrmann. Features include an intelligent video player that rewinds and allow users to go back for key moments (used earlier during the Olympic) presentation of data where available, live streams and text with stills and graph.

Claire Wardle says news organisations are still experimenting with live blogs but they are here to stay:

I think when it is done well it is hard to beat and the stats show that. For example the live blog of the Chilean miners got huge, huge traffic, and even that of the pulling up of Costa Concordia did really well.⁷⁶

Viktor Olsson at TT has similar high hopes for the live blog as a traffic generator. Perhaps it is part of a solution to mainstream media's biggest challenge – how to finance journalism:

Everyone is still looking for the Holy Grail. The general hunch is that it has something to do with digital services. I see [live blogging] as part of the solution, but the jury has still not delivered its verdict.⁷⁷

Conclusion: Key Questions, Answers and Challenges

The two main questions of this study were:

- Does live blogging give us more diverse, well-sourced, deeper, more participatory, interactive, accurate, accessible journalism?
- Does the format offer any promising prospects for the future or is it merely a passing trend – and what are the challenges for journalists and media companies who work with them?

The short answer to the first question is that there are of course good examples of live blogs as well as bad examples, as in all journalism. So the answer is yes – but not without reservations.

Diversity:

It could be argued that live blogs are more diverse in presenting a wider range of sources but less diverse by being more dependent on other media and focusing less on original reporting.

Sources:

Live blogs are better at sourcing by presenting a wider range of sources and letting readers access the original source with the use of hyperlinks. They are less 'well-sourced' in that these are not always thoroughly verified.

Depth:

Live blogs create a long-form by their own narrative legacy. By focusing on the immediate they strengthen the complementary impact of a properly constructed self-standing long-form article. A live blog certainly provides more information than the standard 600 word article.

Participation:

Live blogs are certainly more participatory and interactive than other standard news formats. They are more accessible than other formats in the sense that it is easy to dip in for a quick news update now and then, for example at the office, and they are also suitable for providing news updates via the push function on smart phones. They could be considered less accessible in the sense of sometimes lacking in a clear narrative structure.

Transparency:

The most important thing about live blogs is their transparency. They can take readers into the journalistic process and leave them with the responsibility to judge for themselves. They still take greater responsibility than a social media platform like Twitter

because they try to provide a journalistic filter of information. The best will be clearest and most honest with their readers about their process as it happens.

Future?:

Which leads us on to question number two – the future? All answers from interviewees in this study points to the conclusion that live blogs are a format that is here to stay. The format is well adjusted to the preferences of both news consumers and news producers, probably more so than other new formats. *The New York Times* outstanding multi-media 'Snowfall' narrative takes time and a lot of technical resources to produce, whereas a live blog is relatively quick to launch. The format of the live blog is not without challenges – there are three that stand out as more important:

Narrative:

Firstly, there is the problem of the narrative structure, the problem of keeping up with it during a fast changing news story and making it possible for readers to grasp immediately what is going on.

Resources:

Secondly, a live blog that goes on for a longer period of time can take up a lot of human resources. In times where media companies all over the world are downsizing, it takes good planning to calculate when to launch a live blog and when to choose another format, for providing the best and most efficient journalism to readers.

Verification:

The third challenge is that of verifying sources and making the right decisions on what information to release when a news story is moving at a fast pace. Some mistakes can be corrected afterwards without any harm being done, some cannot. Guidelines for reporters, who to a great extent publish their own blog posts, are used at both newspapers studied in this report. The news agency staff interviewed say that all content passes through an editor, or at the very least, another reporter takes a second look at it. Still, the fast pace at which a live blog is produced and the adrenaline rush a lot of journalists experience when dealing with breaking news could overthrow these guidelines. That is the part of the journalistic responsibility that cannot be transferred onto the news consumer – and perhaps, therefore, the biggest challenge to deal with when it comes to live blogging.

Notes

1. <http://publish.tt-gruppen.com/2013/02/08/tts-nyhetschefvicktor-olsson-vi-kan-ha-ett-liveflodeigang-inom-nagon-minut/>
2. Mainstream media and the distribution of news in the age of social discovery, Nic Newman, September 2011
3. Personal communication, October 23, 2013
4. E-mail interview, October 2013.
5. Thurman, Neil and Walters, Anna (2013) Live blogging – Digital Journalism's Pivotal Platform? A Case Study of the Production, Consumption and Form of Live Blogs at Guardian.co.uk. *Digital Journalism* 1(1), 82-101.
6. Thurman and Walters found four distinct types of live blogs. They are divided into: News, Sport, Series/Subject and Other Scheduled Event. News has subcategories: Scheduled news, Semi-scheduled news, Completely unscheduled news and Major breaking news.

7. <http://www.Aftonbladet.se/nyheter/ jultrafik /article14114556.ab>
8. Paul Owen, personal communication, October 21, 2013
9. Thurman and Walters, 2013
10. E-mail interview, October 2013
11. Thurman and Walters, 2013
12. The figures from the study uses the definition "Minimum aggregated minutes on page over 24 hours". For exact number, see Figure 1 and Figure 2 in the conference paper *The future of breaking news online?*, presented at Future of journalism conference, University of Cardiff, 12-13 September 2013, Neil Thurman and Nic Newman
13. Neil Thurman, personal communication, October 2013
14. E-mail interview, September 2013
15. Steve Herrmann, personal communication, October 2013
16. <http://www.journalism.co.uk / news/10-things-every-journalists-should-know-in-2013/s2/a551648/>
17. <http://publish.tt-gruppen.com/ 2013/04/26/nyhetsbyraer-trender/>
18. <http://www.bbc.co.uk /news/ technology-22214511>
19. <http://metro.co.uk /2013/04/20/ barack-obama-criticises-twitter-and-reddit-pursuit-of-boston-bombing-suspects-3659994/>
20. http://www.bbc.co.uk/blogs/ theeditors/2008/12/theres_ been_ discussion_ see_ eg.html
21. Thurman and Walters, 2013
22. Personal communication, October 2013.
23. Personal communication, October 2013.
24. Phone interview, September 2013.
25. <http://www.Aftonbladet.se/nyheter/live/2/>, <http://www.Aftonbladet.se/nyheter/live/1/>, <http://www.Aftonbladet.se/nyheter/live/3/>
26. Personal communication, September 2013
27. *The Value of Networked Journalism*, a report by Charlie Beckett published at the Polis/BBC College of Journalism conference on June 11th.
28. <http://www.theatlantic.com/magazine/ archive/2008/11/why-i-blog/307060/>
29. Personal communication, October 2013
30. Phone interview, September 2013.
31. Christina Nordh, Martin Schori, Linda Hjertén, Paul Owen, Andrew Sparrow, Claire Wardle
32. Personal communication, September 2013
33. Personal communication, October 2013
34. Personal communication, October 2013
35. E-mail interview, October 2013
36. Personal communication, August 2013
37. Personal communication, October 2013
38. Personal communication, October 2013
39. Personal communication, October 2013
40. Phone interview, September 2013
41. Personal communication, October 2013
42. Personal communication, September 2013
43. Claire Wardle, e-mail interview, October 2013
44. E-mail interview, October 2013
45. Personal communication, August 2013
46. Personal communication, October 2013
47. Personal communication, October 2013
48. <http://storyful.com/case-studies/ case-study-florida-fireball>
49. Personal communication, August 2013
50. Thurman and Walters, 2013
51. Personal communication, August 2013
52. Personal communication, October 2013
53. Personal communication, October 2013
54. Personal communication, October 2013
55. <http://www.theguardian.com/world/ blog/2013/sep/16/washingtondc-navy-yard-shooting-live>
56. <http://www.theguardian.com/ world/2013/sep/16/washingtonnavy-yard-mass-shooting>
57. *The future of breaking news online*. Paper presented at Future of Journalism conference, University of Cardiff, 12-13 September 2013, Neil Thurman and Nic Newman
58. E-mail interview, October 2013
59. Personal communication, October 2013

60. <http://www.Aftonbladet.se/tipsa/?w=946>
61. <http://www.theguardian.com/info/2013/jan/17/community-guidelines>
62. <http://www.Aftonbladet.se/nyheter/article16628897.ab>
63. Thurman and Newman, 2013
64. Personal communication, October 2013
65. Personal communication, August 2013
66. Personal communication, October 2013
67. Personal communication, August 2013
68. <https://blog.twitter.com/2013/guardiansays-twitter-surpassing-other-socialmedia-for-breaking-news-traffic>
69. <http://www.journalism.org/2013/11/04/twitter-news-consumers-youngmobile-and-educated/>
70. <http://www.themediabriefing.com/article/digital-mediatriaditional-five-google-facebooklinkedin-pinterest-twitter>
71. Personal communication, October 2013
72. The value of networked journalism, Charlie Beckett, 2010
73. <http://www.itv.com/news/>
74. Personal communication, October 2013
75. E-mail interview, October 2013
76. E-mail interview, October 2013
77. Personal communication, August 2013

Da journalisterne tabte interessen

Et bidrag til et overset paradigmeskiftes begrebshistorie

Gitte Meyer & Anker Brink Lund

I løbet af 1960'erne blev det mærkbart, at et paradigmeskifte var i gang i dansk journalistik. De dominerende opfattelser af, hvad der kendetegnede journalistik og udgjorde den fremmeste journalistiske opgave, var ved at ændre sig. Et udtryk for paradigmeskiftet var, at repræsentanter for organiserede interesser mistede troværdighed som journalistiske kilder. Rollen som de mest troværdige kilder blev gradvis overtaget af videnskabelige specialister, der kunne opfattes som professionelt hævet over interesser (Lund & Meyer 2009). Idealer om professionalismisme, som blev forbundet med teknisk dygtighed og tilsyneladende interesseløshed, satte deres præg på de nytolkninger af journalistrollen, som blev sat i system, da formaliseret journalistuddannelse skød frem og efterhånden blev del af et større kommunikationsfagligt felt.

Efter mere end fire årtier er det i dag muligt at se tilbage på denne udvikling og at se den som en del af et mere omfattende samfundsmæssigt paradigmeskifte, der har givet sig mangeartede, men også logisk forbundne udslag. Sideløbende med at grundlæggende ændringer af synet på journalistikkens mål og med satte sig igennem, blev de danske politiske partier angrebet af visnesyge: Fra 1960 til 2012 dalede antallet af partimedlemmer fra næsten 600.000 til godt 150.000 (Folketingets Oplysning 2013). Partipressen svandt ligeledes hen. Og også de store interesseorganisationer – ikke mindst fag- og andelsbevægelse – fik og har fortsat alvorlige problemer. Det danske civilsamfund skiftede karakter.

Så forskelligartede de er, kan disse udviklinger ikke desto mindre betragtes som udslag af et og samme fænomen, nemlig af en ny opfattelse af interesser, og især organiserede sådanne, som illegitime. Den opfattelse repræsenterer et brud med grundlæggende træk i den danske politiske kultur, som særligt prægede den første halvdel af 1900-tallet og havde rødder i blandt andet andels-, fag- og højskolebevægelserne. Et syn på organiseret interessevaretagelse som ikke blot legitim, men en del af tingenes naturlige og civiliserede orden, var en indiskutabel præmis for og i denne politiske kultur, men i forbindelse med en dybtgående holdningsændring, som lod sig mærke i løbet af 1960'erne, skete et skift. Den hidtil indiskutable præmis blev kritisabel. Den holdt op med at være en præmis.

Hvordan gik det til, at interesser blev illegitime? Hvordan har paradigmeskiftet påvirket opfattelser af journalistikkens samfundsmæssige rolle og opgaver? Det er de spørgsmål, som vi i dette essay søger at bidrage med bud på. Vores tolkninger vedrører danske udviklinger. Noget vil være genkendeligt for læsere fra andre nordiske lande,

andet ikke: Der er blandt andet brug for analyser fra andre nordiske lande for at få en forståelse af, hvad der kan karakteriseres som fælles nordisk i de forløb, der gerne betegnes som journalistikkens professionalisering.

Der anlægges et begrebshistorisk perspektiv (Koselleck 2007), idet bestræbelsen går ud på at indfatte en forståelse af skiftende tolkninger af det journalistiske i en forståelse af bredere samfundsmæssige strømninger. Det gøres også med et håb om, at det kan give mening og gøre nytte i forbindelse med fremadrettede overvejelser om journalistiske udfordringer i både Danmark og andre nordiske lande.

Organiserede interesser: forskellige logikker

At tabe interesse for *noget* betyder at holde op med at være interesseret i det. At tabe interesse for *nogen* betyder at holde op med at være interessant for dem. Hvis man uden objekt taler om, at 'journalistik har tabt interessen', får man et mindst tvetydigt udsagn. Har journalistik tabt interessen for et eller andet, og i så fald for hvad? Eller er journalistik selv blevet uinteressant, og i så fald for hvem? For vores emne er flertydigheden nyttig. Vi interesserer os for forskellige opfattelser af det komplekse interessebegreb, herunder for opfattelser af sammenhænge mellem forskellige aspekter af begrebet, såsom forholdet mellem det interesserede og det interessante. Og vi interesserer os for forholdet mellem sådanne opfattelser og forskellige forestillinger om journalistik.

Som for andre komplekse og omdiskuterede begreber (Collier et al. 2008) gælder også for interessebegrebet, at det veksler over tid og fra sted til sted, hvordan det forstås, og hvad der først og fremmest lægges i det.

Det er sammensat af *inter* og *esse* og henviser således i udgangspunktet til et 'mellemværende', til at 'være imellem' (ODS 1918-56). Tankevekkende er det offentlige rum blevet karakteriseret som mellemrummet mellem borgerne i et samfund (Arendt 1998) – men det er nu ikke sådan, der almindeligvis tales om interesser.

Man kan *have* interesser, og når disse er af økonomisk art, drejer de sig om materielle behov eller drifter. De kan også være af social art og dreje sig om (magt)positioner og status. I begge tilfælde – ofte flyder de over i hinanden – er der tale om særinteresser, der kan karakteriseres som *private*, også hvor talen er om grupper, som har og varetager særinteresser. Samtidig er det udbredt at opfatte sådanne interesser – der også kan betegnes som objektive interesser – som stående i et lodret modsætningsforhold til det almennyttige, forstået som den offentlige eller fælles interesse. I Vestens historie har eksistensen af private særinteresser hyppigt givet anledning til mistænksomhed. Mistanken gik og går ud på, at de ville og vil blive søgt varetaget på andres bekostning. Man kan antræffe mistænksomheden i diskussioner om politik og etik fra det klassiske Grækenland, genfinde den i beretninger om gryende modernitet i 1600-tallet (Schama 1987) og i dag eksempelvis møde den som omdrejningspunkt for afslørende journalistik.

Men dermed er interessebegrebet langt fra udtømt. Man kan være *personligt* interesseret i et emne. Denne form for interesser, der også kan betegnes som subjektive, drejer sig om engagement og kan både være intellektuelle og sociale. Ligesom de private interesser kan også de personlige samle grupper af personer. De er forbundet med ståsted, perspektiv, identitet og mening.

Afgørende for tolkninger og normative vurderinger af interessebegrebet er blandt andet, om det tolkes snævert eller bredt; om interesser kun opfattes som enten private

eller personlige i ovennævnte betydninger, eller om hele spændvidden er med. Hvilke tolkninger og vurderinger, der dominerer hvor og hvornår, indgår i øvrigt i større tolkningsmønstre, der omfatter tolkning og vurdering af mange andre begreber. Herunder organisationsbegrebet.

Udtrykket 'at organisere' har rødder i det græske *órganon*, som betyder instrument og både kan referere til et musikalsk instrument og et kropsligt organ. Etymologisk er det beslægtet med *érgon* – værk eller ydelse – og dermed også med energi. En organisation forsyner noget med organer og giver det dermed struktur og styrke (ODS 1918-56). Dette betydningsindhold er forholdsvis entydigt, men giver mulighed for meget forskellige normative vurderinger. Det gælder særligt forbindelsen 'organiserede interesser' som betegnelse for samvirke mellem personer med fælles interesser.

Organisering kan ses som udtryk for sammenhængskraft og forbindes med almennytte som noget, der muliggør samvirke i og imellem forskellige samfundsgrupper. Der lå en sådan positiv vurdering i det, da det i slutningen af 1800-tallet blev gjort gældende om en politiker, at "han var ikke blot en Uro i Folket, men også en Organisator" (ODS 1918-56).

En nødvendig, men ikke tilstrækkelig forudsætning for et positivt syn på organiserede interesser er formentlig, at interessebegrebet tolkes bredt. Derved tillades sociale positioner og identitetsmæssige ståsteder at flyde over i hinanden. Organiserede interesser kan så ses som udtryk for bestemte anskuelser, der igen er knyttet til bestemte perspektiver, som åbner sig fra bestemte ståsteder eller positioner, der igen er koblet til materielle interesser. Hvis dette forbindes med en grundlæggende antagelse om, at det offentlige, det fælles, er kendetegnet ved forskellighed, så bliver interesseorganisering en sammenhængskraft, som giver stemme til forskellige positioner, perspektiver og materielle interesser, og som gør det muligt for dem at tale civiliseret sammen og føre en offentlig diskussion, der fra sag til sag kan resultere i politiske kompromiser.

Organiserede interesser kan også ses som trusler mod fællesskabet, hvilket kan have nok så forskellige begrundelser. Eksempelvis kan det være begrundet i et snævert tolket interessebegreb, hvor interesser slet og ret forstås som private særinteresser, sat i modsætning til det almennyttige. Men det kan også have grund i en antagelse om det fælles som en enhed, der ikke tåler for megen forskellighed, herunder uenighed: Der tænkes i konsensus versus konflikt.

Forskellige positioner i diskussionen har i tidens løb fået næring fra forskellige historiske erfaringer. Ikke mindst er det sandsynligt, at borgerkrigserfaringer kan have givet grundlag for eller bestyrket en opfattelse af uenighed og konflikt som truende. Det engelske sprogs negativ-begreb om *factions* – et begreb, som ikke er direkte oversætteligt til dansk – udspringer af erfaringer med religiøse borgerkrige. Det vedrører uforsonlige grupper, der har organiseret sig med udgangspunkt i en fælles overbevisning, en religiøs-politisk trosretning – en god sag – som de stræber efter at overføre til hele samfundet, eventuelt med voldelige midler. Modviljen udspringer af erfaringer med og frygt for fanatisme. Vi har at gøre med en tænkemåde, der i første række nærer modvilje mod og frygter organiserede interesser som udtryk for det personligt interesserede, engagerede og entusiastisk umådeholdne. En sådan modvilje og frygt kan gå i spand med modvilje mod organiserede interesser som bærere af private egeninteresser af økonomisk og social art, men behøver ikke at gøre det.

Vores tese er, at der i Danmark gradvis siden anden verdenskrig er foregået et skift fra én moderne logik, der så organiserede interesser som bærende element i samfundslivet

til – med danske indfarvninger – en anden moderne logik, der nærer mistro til og frygt for organiserede interesser, og at dette er sket med særlig stor kraft siden 1960'erne.

Partier, fagbevægelse og andre interesseorganisationer er som nævnt felter, hvor det kan spores, og i opfattelser af det journalistiske kan man så at sige se paradigmeskiftet i en nøddeskal. Det drejer sig om langt mere end, at repræsentanter for organiserede interesser mister status som troværdige kilder. Det bliver et problem for journalistikken, at den ikke kan undgå at være deltager i det politiske liv i bred forstand. Det vender vi tilbage til efter mere konkret at have kastet summariske blikke først på danske politiske traditioner for at basere sig på organiserede interesser, dernæst på angelsaksiske, primært US-amerikanske traditioner for at nære mistro til sådanne interesser og endelig på 1960'ernes studenterbevægelser, anskuet som katalysator for det paradigmeskifte, der har bidraget til at ændre de dominerende opfattelser af journalistikkens mål og med.

Organiserede interesser som indiskutabelt element i den politiske orden

Det har næsten udviklet sig til en standard at beskrive Danmark som et samfund, der er og historisk har været båret af en gensidig tillid, som også har givet sig udslag i tillid til offentlige institutioner og myndigheder. Der vil i det følgende mere begrænset blive argumenteret på basis af en antagelse om, at dansk politisk kultur historisk har været kendetegnet ved, at interesser ikke har været betragtet som per definition mistænkelige. Gensidig mistillid har ikke været normen. Men derfra og til en tilstand af fuld, gensidig tillid er der et stykke vej. Imellem de to principielle yderpunkter er der for eksempel plads til et mål af gensidig tillid, tilsat en portion gensidig agtpågivenhed og skeptisk vurdering af motiver.

Sidstnævnte variant kommer nok nærmere virkeligheden i den politiske kultur, som prægede Danmark i den første halvdel af 1900-tallet, hvor andelsbevægelse, fagbevægelse og politiske partier spillede roller som repræsentanter for interesser i den brede forstand og altså også blev regnet – af sig selv og andre – for at være kulturbærende. Set i tilbageblik tager det sig ud som en kultur, hvor det tages for givet, at muligheden for at gøre sig gældende og komme til orde ligger i, at (socialt) ligestillede og (kulturelt) ligesindede slår sig sammen om politisk handling: Det politiske liv drejer sig om deltagelse (se også Gerhardt 2007). Man deltager i det politiske liv ved at organisere sig. Sat på spidsen: Ytringsfrihed giver først rigtigt mening, hvor der er forsamlingsfrihed.

Det ligestillede og det ligesindede er ganske vist ikke det samme, men der er væsentlige berøringsflader. Det parti, der eksempelvis repræsenterer de ejendomsløse småbønder, husmændene, gør det i mindst dobbelt forstand. Det repræsenterer særlige materielle interesser og et særligt perspektiv på den samfundsmæssige virkelighed, præget ikke blot af særlige behov, men også af særlige oplevelser og erfaringer. Husmændene står et sted, hvor andre ikke står, og kan derfor se ting, som andre ikke ser. Det ville være dumt af andre at ignorere dem. Det danske fireparti-system – hvor Venstre repræsenterede storbønderne, de konservative storborgerne, socialdemokratiet arbejderne og Det Radikale Venstre husmænd og (ved et historisk tilfælde) intellektuelle – kan ses som et konkret udtryk for en forestillingsverden, der drives af en sådan pluralistisk logik, og hvor rummelighed hører til dyderne.

'Gensidighed' (Lund & Meyer 2011a) og 'samvirke' er kodeord og udtryk for en pragmatisme – ikke at forveksle med instrumentalisme (Meyer 2013) – hvor der ikke ses

nogen modsætning mellem at hjælpe hinanden og hjælpe sig selv. Et modsætningspar som altruisme versus egoisme kan altså ikke rigtigt finde plads i denne logik. Der er interessekonflikter og -modsætninger, og de kan tage form af krasse sammenstød, men i sidste ende må også konflikter mellem ærkefjender håndteres politisk, hvilket i det store og hele anses for en agtværdig aktivitet: Man må tale sammen, forhandle og søge kompromiser.

Offentlig diskussion var en central politisk institution (Koch 1995) i det såkaldt 'samarbejdende folkestyre'. Det danske firepartisystem var da også udstyret med et firebladssystem (Lund 2013), med organer til at tale, lytte og se med.

Journalistikken lytter, ser og taler. Den fungerer på et marked, men agerer som en civilsamfundsmæssig institution. At journalistik drejer sig om interesseret deltagelse i det offentlige og politiske liv synes i høj grad at blive taget for givet. Deltagelsen foregår i samvirke med valgte repræsentanter for organiserede interesser i og uden for det politiske system i snæver forstand. Journalistikken er en del af logikken.

Det samme gælder på anden vis Grundtvigianismen, som var en afgørende kulturel faktor i Danmark fra slutningen af 1800-tallet og frem til anden verdenskrigs afslutning. Sammen med Brandesianismen, navngivet efter Georg Brandes, blev Grundtvigianismen i ugebladet *Ude og Hjemme* i 1878 karakteriseret som "Fremtidens Indehavere" (Michelsen, u/d). Den har også siden fastholdt en status som emne for dansk diskussion og strid – som noget, man elsker eller elsker at hade, alt afhængigt af hvad man vælger at fokusere på (Hjortkær 2010; Kestler 2012; Nissen 1983). Vi vil blot pege på enkelte træk ved det grundtvigianske, som antagelig har bidraget til organisering og foreningsliv og givet gode vækstbetingelser for en politisk kultur, baseret på en norm om civiliseret interessevaretagelse.

Det drejer sig først og fremmest om den opfattelse, at religion og politik ikke bør blandes (Nygaard 2011), koblet med et syn på livet på jorden som glædeligt: Det materielle og sanselige forbindes ikke med synd og fordærv. Dernæst drejer det sig om en opfattelse af det folkelige, der ikke står i modsætning til det intellektuelle, men tværtom danner udgangspunkt for skoler og foreninger og blade og tidsskrifter. Det folkelige anskues som et fællesskab, som ingen bør vende ryggen til, og som er begrundet i fælles sprog og historie. Det udgør en nutidig anstødssten, at dette ofte blev forbundet med en markant og særdeles sentimental nationalisme og dyrkelse af det nordiske. For vores emne er det væsentlige imidlertid, at grundtvigiansk idyllisering af det folkelige ikke byggede på et syn på 'folket' som hævet over interesser. Interesser er ikke en grundtvigiansk dæmon, organisering ej heller.

I et vist omfang må der efterrationaliseres om den politiske logik, som udviklede sig i et kompliceret samspil med strømninger som Grundtvigianismen, og som byggede på organiseret interessevaretagelse. I levende live blev logikken nemlig sjældent formuleret særligt prægnant. Egentlig begyndte den først at blive synlig, da fugerne gav sig til at knage efter anden verdenskrig. Det er således karakteristisk, at udtrykket 'det samarbejdende folkestyre' – et udtryk som fortsat optræder hyppigt i dansk politisk debat – blev formuleret umiddelbart efter krigen (Dansk Biografisk Leksikon, u/d). Strukturelle samfundsændringer, såsom vækst i antallet af funktionærer og, ikke mindst, studerende, pressede nu de organisationer, som var opbygget under andre betingelser. Samtidig foregik en intensiv kulturimport fra den engelsktalende verden, særligt fra USA og Storbritannien, der netop havde vundet en verdenskrig. Og som nu eksporterede en mere stringent politisk logik, båret af mistillid til interesser.

Da Venstre-politikeren Poul Hartling og socialdemokraten Erling Olsen – repræsentanter for henholdsvis det politiske højre og venstre – i starten af 1980'erne og slutningen af 1990'erne forfattede deres selvbiografier, havde de fortsat blæk fra det samarbejdende folkestyre i deres penne (se f.eks. Hartling 1981: 55; Olsen 1998: 107), men ublandet var det ikke. Begge bestræbte sig nu på at frigøre deres partier fra bånd til bestemte grupper i samfundet og ønskede at omdanne partierne til partier for hele folket. Partierne skulle virke uden skelen til forskellige interesser, og de skulle agere på et stemmemarked. (se f.eks. Hartling 1980: 42-43/139-140; Olsen 1998: 146). I den nye logik skulle partierne altså være *ideelle* og hævet over *materielle* interesser, ikke organer for samvirke, men snarere modeller for altruisme. Det viste sig, at mange borgere sideløbende mistede interessen for dem. Det blev mindre selvfølgeligt at forbinde politik med deltagelse, og i 1992 fik ordet 'civilsamfund' en plads i det danske sprog som betegnelse for "den almindelige befolkning betragtet som aktiv deltager i det politiske liv, til forskel fra staten og fra markedet" (DDO, u/d).

Organiserede interesser som udtryk for politisk uorden

En temmelig ensidig atlantisk påvirkning afløste efter anden verdenskrig den tidligere danske modtagelighed for strømninger, tænkning og begrebsdannelser fra både det tysk- og det engelsksprogede. Den slags lader sig først for alvor mærke med nogen forsinkelse i forbindelse med generationsskifte i geledderne, herunder de akademiske. Endnu i 1966 betjente en fremtrædende dansk intellektuel som Johan Fjord Jensen sig flittigt af tyske udtryk i sin bog om det manipulerede menneske, *Homo Manipulatus*, men de følgende årtier bød på en stadigt mere markant engelsksproglig påvirkning. Og med sprog foregår også en overtagelse af begreber, begrebstolkninger og i et vist omfang antagelser, som sådanne tolkninger bygger på – indbyrdes afhængige forestillinger, "der giver disse karakter af et system" (Burke 1986).

Et gennembrud kom i 1960'erne og 1970'erne i forbindelse med den internationale studenterbevægelse, hvis mange regionale og nationale varianter havde det fælles træk, at de var præget af påvirkning fra amerikanske politiske traditioner og tænkning. Udspringet og inspirationen kom fra USA (Gilcher-Holtey 2005), og i det amerikanske udspring kan studenterbevægelsen ses som en vækkelsesbevægelse, der brænder for og søger at genoplive traditionelle amerikanske værdier. Det går langt fra sporløst hen over sådanne værdier, når de omplantes til forskellige europæiske forhold – det er karakteristisk, at det amerikanske SDS stod for *Students for a Democratic Society*, mens det tyske SDS stod for *Sozialistischer Deutsche Studentenbund* – men det var ikke desto mindre netop amerikanske tænkemåder og værdier, som blev omplantet. Vi vil her yderst kortfattet og skematisk se på aspekter af disse, som har betydning for opfattelser af interesser, særligt organiserede sådanne, og dermed for forestillinger om og forventninger til politik og journalistik.

Tre kernebegreber – stat, marked og *community* – indgik i de grundforestillinger om det samfundsmæssige, som de amerikanske studenterbevæggelsers moralske vækkelse i starten af 1960'erne tog afsæt i. Hverken stat, marked eller *community* har i princippet plads til organiserede interesser i den traditionelle, ovenfor beskrevne danske forstand.

Staten er ideelt set neutralt hævet over alt, der har med interesser og overbevisninger at gøre, og bør frem for alt ikke blive for stor, så statslig magt kan true den enkeltes

autonomi og dermed hans eller hendes mulighed for at søge sin lykke, følge sine overbevisninger og ytre sig frit.

Markedets bærende princip er den enkeltes forfølgelse af sine private økonomiske interesser, sin lykke i materiel forstand. Her er der ikke andet end private interesser.

Hvad menigheden eller lokalsamfundet angår – *community* kan betyde begge dele – ligger trykket på enhed, enighed og nærhed. I det kommunitaristiske har private interesser ingen anerkendt plads, men fælles moral har. Moral knyttes i angelsaksisk tænkning ganske vist traditionelt til det enkelte individ, der kan trues af staten (Cahoone 2002; MacIntyre 1984), men det knyttes også til *communities*, der bindes sammen af fælles normer, moral og overbevisninger, herunder ikke mindst af en fælles interesse i at opretholde fællesskabets samhørighed. Sammen med fællesskabets overskuelige størrelse overflødiggør denne basale enighed ideelt set alt det væsen – såsom parlamentariske systemer og formel kontrol gennem love – der hører en moderne, demokratisk stat til, og som af Tom Paine i slutningen af 1700-tallet blev beskrevet som en form for syndefald (Paine 2004/1776).

Samtidig findes der træk i de forestillinger om 'folket' og det folkelige, som ikke mindst blev formuleret i forbindelse med 1890'ernes populistiske bevægelse, der kan forbindes med kommunitarisme, og som blandt andet adskiller sig fra grundtvigianske opfattelser ved, at folket af populisterne sættes i modsætning til og antages at være fri for – interesser (Ludwig 2011: 4/18/19/27). Der tænkes i 'folket versus magthaverne' og i 'masse versus (politiske, økonomiske eller intellektuelle) eliter'.

Markedet og menigheden kan ses som samfundslivets gensidigt kompletterende modpoler. Markedet repræsenterer konflikt og konkurrence, kølig kalkulation og det materielle samt egennytte; *community*, der leverer modellen for opfattelser af det civilsamfundsmæssige, repræsenterer konsensus, fællesskab, varme følelser og det spirituelle og moralske. Dette modsætningspar har vist sig overordentlig stabilt. I 1921 talte kultur- og litteraturkritikeren Harold Stearns om "our eternal preoccupation with commercialism and moralism" (Stearns 1921: 155). Og i 2008 taler journalistikforskeren Doug Underwood om "America's dual passion for money making and moralizing" (Underwood 2008: 39).

Markedet og menigheden leverer også modeller for opfattelser af det politiske liv. De politiske partier ses som aktører på et stemmemarked og sælgere på et meningsmarked. Men samtidig er der en forventning eller et ideal om renhed og absolutte overbevisninger.

Idealet om renhed forstås nok bedst som et afkom af den amerikanske tradition, der har rødder helt tilbage til reformationen (Schorn-Schütte 2010) og til tidlige puritanske bevægelser (Nord 2001; Underwood 2008) for at tænke det politiske ind i en religiøs ramme. Det indebærer netop en forventning til politik om 'renhed', om at leve op til absolutte fordringer, om ikke egentlig at være verdslig. Der tænkes i dualismer, i absolutter. Deltagelse i politik forventes at være baseret på urokkelige overbevisninger, hvis udbredelse man altruistisk kæmper for med alle sine følelsers kraft (Mutz 2006), som *partisan* eller, med negativt fortegn, som *sectarian*. Ikke pragmatisme, men radikalisme bliver kendetegnet for deltagelse i politik.

Når politik er lurvet, er den baseret på egoistisk interessevaretagelse. Mistanken ligger altid på lur. Mistillid, der tilmed er blevet beskrevet som grænsende til paranoia (Hofstadter 1964), er normen. Sammen med historiske erfaringer – dels fra de engelske borgerkrige (Worden 2009), dels fra den amerikanske – der tilsiger, at konflikt og uenig-

hed kan føre til blodige sammenstød, var mistilliden med til at forme de grundforestillinger og idealer, som den amerikanske studenterbevægelse i starten af 1960'erne med stor entusiasme og kraft blandt andet formidlede til Europa.

Bevægelse med resonans

Ikke 1968, men 1962 er mærkeåret for den amerikanske studenterbevægelse, der ønskede at genrejse værdier, som kan rummes i den ovenfor beskrevne logik. Cirka 60 studerende fra *Students for a Democratic Society* vedtog i 1962 *The Port Huron Statement*, der blandt andet registrerede en demokratikrise i form af politisk apati, der blev set som skabt af eliter (Port Huron Statement 1962). I et tilbageblik har to af disse daværende studerende i 2002 beskrevet, hvordan deltagerne sammen ”yielded a vision informed by a democratic American radicalism going back to Tom Paine”. Særligt interessant i forhold til danske traditioner er en henvisning til sociologen C. Wright Mills: ”he rejected the pluralist argument that America was a balanced society of interest groups” (Hayden & Flacks 2002).

I sine internationale varianter førte bevægelsen til bestræbelser på radikale opgør med partier, fagbevægelse, repræsentativt demokrati, stat, eliter og koncerner, herunder koncernejede aviser. I en moderniseret version af det materielle versus det spirituelle blev Sandhed, ikke mindst repræsenteret af videnskab, sat over for Magt, kontrol og interesser. Som alternativ til korrupperende institutioner og interesseorganisationer – fagforstening, hed det på dansk – lød parolerne på selvorganiseret aktivitet fra neden; basis; dialog; direkte demokrati; mod-magt og mod-institutioner. Og såkaldt almindelige mennesker – ’folket’ – fik status som den positive modsætning til sådan noget som bureaukratiske institutioner; interessedemokrati samt partier og traditionelle organisationer (Gilcher-Holtey 2005; Hayden & Flacks 2002; Hentschel 1967).

Historisk har politik på engelsk i vidt omfang været et skældsord (Meyer & Lund 2008a). Studenterbevægelserne satte trumf på. I USA kårede aktivisten Jerry Rubin, senere succesfuld forretningsmand, et svin – kaldet *Pigasus the Immortal* – til præsidentkandidat i 1968 (Gilcher-Holtey 2005: 96). I Tyskland erklærede studenterlederen Rudi Dutschke i 1967 i et interview i *Der Spiegel* (Hentschel 1967), at partierne ikke var andet end platforme for ”karrierister” og politiske ledere ikke andet end ”bureaukratiske karaktermasker”. Partierne havde ”mistet kontakten” til befolkningen. Dutschke talte for ”revolutionær videnskab”, som var ”gennemsyret af politik”, hvilket i hans tolkning henviste til ”frigørelse” og var vendt mod ”herredømme-mekanismer”. Universiteterne skulle ”politiseres” i denne forstand, som udgangspunkt for en politisering af hele samfundet.

Parolerne om politisering var baseret på en ikke-pragmatisk politikforståelse og præget af en tydelig arv fra 1700-tallets radikale oplysere (Jacob 2006). I deres radikalisme bar bevægelserne i sig en kim til det i klassisk forstand anti-politiske (Crick 2005). Man hentede inspiration fra stærkt dualistiske tænkere som Herbert Marcuse (1968). Man tænkte i kampe mellem altomfattende ideologier, som havde mere end et overfladisk slægtskab med religiøse konfessioner – og som klart hørte hjemme i et andet verdensbillede end det danske firepartisystem. Den stærkt religiøse Dutschke ønskede sig Edens have på jorden (Hentschel 1967). Utopisk tænkning blev opfattet som det eneste alternativ til kynisme (Hayden & Flacks 2002).

En kende paradoksalt blev universiteterne tilkendt en central politisk rolle som en højværdig erstatning for politiske partier, fordi de blev regnet for at være hævet over det politiske og dermed ansås for egnede til at frembringe en syntese mellem liberale og socialistiske tilgange (Port Huron Statement 1962). Universiteterne skulle så at sige være politiske udefra, ikke som egentlige deltagere, men som observatører – ”on the world, but not of the world”, lød et slogan (Gilcher-Holtey 2005: 28). Alle andre medlemmer af folket skulle deltage i mindre paradoksal forstand: *participatory democracy* var det erklærede mål. Den enkelte og ’folket’ skulle styre, ikke styres.

Man ville fællesskab og solidaritet. I en dansk sammenhæng var det let at genkende som gamle dyder, og man behøvede ikke nødvendigvis at opdage, at de nu befandt sig i en ny forståelsesramme og ikke længere stod i forbindelse med, men i modsætning til interesser og organiseret interessevaretagelse. Præmissen om organiseret interessevaretagelse som en naturlig del af en civiliseret orden ændrede gradvis status fra indiskutabel til kritisabel.

Gradvis skiftede også opfattelsen af politik. Fremtrædende politikere skrev bøger om den truende stat og dens magtfulde interesseorganisationer (Haarder 1974; Rasmussen 1993). Og deltagelse i politik blev et problem. Partierne begyndte at tabe medlemmer. Samtidig blev skytset internationalt rettet mod mediemoguler og -koncerner og i en særlig nordisk version mod statsradiofonier som repræsentanter for magthavende eliter (Møller-Rasmussen 1972; Nilsen 1975).

Receptionerne fra det amerikanske har været tolkende, ikke blot kopierende. Der er blevet modtaget og tolket forskelligt fra land til land. Interessant stof ligger og venter på bearbejdning: Hvordan blev de tænkemåder, som blandt andet bredte sig via 1960’ernes og 1970’ernes studenterbevægelser, fordansket, fornorsket, forsvensket og så videre? Hvordan påvirkede det omgangen med begreber som eksempelvis folkelighed, fællesskab, offentlig diskussion, publicistik, solidaritet og ytringsfrihed? Hvornår og hvordan blev det uoversættelige britiske begreb om *public service* samlet op og søgt placeret i forskellige nordiske sammenhænge? Hvad er forskellen på lobbyisme og organiseret interessevaretagelse i klassisk dansk forstand? Her drejer bestræbelsen sig imidlertid udelukkende om at forstå nogle store strømninger, der har haft betydning for danske opfattelser af journalistikkens mål og med og, dermed, for journalistisk praksis.

Fra én journalistisk logik til en anden

Da Danmarks Journalisthøjskole i 1973 fik status som institution for en formaliseret journalistuddannelse, skete det altså under indtryk af markant ændrede tankemåder, som kom til at præge, hvad der på dansk skulle lægges i en betegnelse som ’professionel journalistik’. Forståelsesrammen blev i vidt omfang hentet fra de amerikanske reportertraditioner, som først langt senere er blevet sat i forbindelse med en atlantisk, til forskel fra en sydeuropæisk og en nord- og mellemeuropæisk mediemodel (Hallin & Mancini 2004).

Reporterlogikken blev udviklet efter den amerikanske borgerkrig (Cater 1959: 85) sideløbende med amerikansk progressivisme og populisme og kan ses som en journalistisk søster til den naturvidenskabelige *science*-tradition. Der cirkles om et universelt sandhedsbegreb. Der tænkes i dualismer såsom sandhed versus magt, folket versus magthaverne, konflikt versus konsensus og deltagelse versus observation. Og der er en

stadig spænding mellem markedsorientering og en moralsk mission – ”between profit and the prophetic voice” (Underwood 2008: 29).

I sin generiske form er journalisten som reporter en udenforstående observatør af samfundslivet, objektiv og hævet over interesser i enhver forstand (Meyer & Lund 2014) – neutral som det ideelle statsapparat. Disse reporterværdier gør reporteren til partisans absolutte modsætning. Reporterens opgaver drejer sig om upersonlig observation og afrapportering af facts og hændelsesforløb. Hævet over interesser forventes hun at benytte sig af upersonlige metoder og teknikker. Hun skal forsyne offentligheden med sand information, *news* i modsætning til *views*, hinsides holdninger og tolkning, uenighed og diskussion (Muhlmann 2008: 6/17). Hendes demokratiske opgaver omfatter også kontrol af magthavere på vegne af folket. I forbindelse med konflikter skal hun høre begge sider, idet konflikter som hovedregel formodes at være to-sidede, men der kan inden for logikkens rammer argumenteres for at give såkaldte magtkilder negativ særbehandling.

Logikken giver imidlertid også mulighed for netop at betragte journalisten som partisan: Ved at vende reporterværdierne på hovedet får man et partisan-ideal om reporteren som aktivist for gode sager. Idealet om den rene observatør kan vendes om og blive til idealet om den helt uhæmmede deltager. Logikken er kort sagt baseret på dualistiske forestillinger, der kan danne udgangspunkt for mange forskellige normative vurderinger og ståsteder.

Det dualistiske kommer også til udtryk i de forestillinger om ’folket’ og det folkelige, der ’fritager’ samme folk fra interesser og sætter det i modsætning til magthavere og eliter. Det gør det muligt for journalister anti-elitært at varetage folkets sag, uden at det opfattes som interessepleje. De kan samtidig komme til – eller bevidst vælge – at være ’elitære’, typisk ved at lægge vægt på intellektuel snarere end følelsesmæssig appel.

Reporteren kan også opfatte sig som slet og ret en producent, der på markedet henvender sig til forbrugere, eller hun kan have en kommunitaristisk forståelse af sig selv og sit virke. Vi taler om reportertraditionerne, fordi logikken har ført til mange skoler og hele tiden frembringer nye, der trækker på forskellige tolkninger og normative vurderinger af det grundlæggende udstyr – det universelle sandhedsbegreb og de dertilhørende dualismer.

En skole, der så det som journalistens opgave at befordre offentlig diskussion mellem mange forskellige stand- og synspunkter fra sag til sag, som ikke havde et formål om, at det skulle føre til konsensus, og som positivt forbandt offentlighed med uenighed snarere end med enighed, ville imidlertid have svært ved at få fodfæste inden for rammen. Vi mener, at reportertraditionerne i Danmark afløste en variant af en publicistisk logik, der netop havde disse træk og kan ses som den journalistiske del af en politisk kultur baseret på organiseret interessevaretagelse og på løbende udveksling og forhandling mellem forskellige sociale, kulturelle og politiske positioner.

Man må rekonstruere og efterrationalisere for at få øje på denne logik som en journalistisk tradition, for i det store og hele har den ikke været gjort til genstand for selvstændig undersøgelse, overvejelse og diskussion på linje med reportertraditionerne. Med disse forbehold in mente er den identificerbar som en journalistisk logik og tradition i sin egen ret (Meyer & Lund 2014).

Den kan placeres inden for rammerne af en nord- og mellemeuropæisk mediemodel (Hallin & Mancini 2004), kan i hvert fald blandt andet knyttes til de nordisk- og tysktalende sprogområder og til Max Webers karakteristik af journalistik som indbegrebet af en politisk profession (Weber 1992/1919). Derfor er offentlig diskussion – mellem forskellige positioner og perspektiver – det centrale begreb.

Personlige vurderinger er ikke omgærdet af mistro, som udtryk for gedulgte interesser. Der arbejdes med et *aktualitetskriterium*, som drejer sig om identifikation af brændende samfundsspørgsmål. Journalisten må skelne mellem væsentligt og uvæsentligt, og hun må bevæge sig kritisk tolkende (Lund & Meyer 2011b) ind i komplicerede spørgsmåls substans for at fremme en debat.

Til forskel fra forestillinger om masse versus elite tages der udgangspunkt i forestillinger om en (politisk interesseret og intellektuelt kapabel) offentlighed. Offentlig diskussion tilkendes en opgave som undersøgelse af muligheder for kollektiv handling, hvor journalister blandt andet deltager ved at bidrage til klargøring af forskellige standpunkter. Sandfærdighed forventes, men der er ikke forpligtelser i forhold til en forestilling og et ideal om universel sandhed, der sættes i modsætning til magt og interesser. Journalistikkens forpligtelse drejer sig om alsidighed. Det gælder den samlede journalistik, men er også blevet beskrevet som ideal for den enkelte journalist: Mosaikken, der samler de mange forskellige perspektiver og blev i 1929-30 brugt af Siegfried Kracauer (1971: 6) som et positivt modbillede til reportertænkningen¹. Pluralisme – til forskel fra dualismer – er et kodeord. Pragmatisme er det også.

Det giver mening at se denne publicistiske logik som udtryk for et syn på journalistik som praksis i klassisk forstand, omfattende politik (Crick 2005) og knyttet til handling og til overvejelse af handling med udgangspunkt i en antagelse om, at der er mange forskellige perspektiver på og interesser i enhver sag i en omskiftelig verden (Meyer 2013). Det er i den forbindelse ikke uinteressant, at både 'aktualitet' og 'redaktion' – til forskel fra *news* og *editing* – har rødder i det latinske verbum for at handle: *agere*. Journalisten ses ikke som sandhedssøger eller partisan eller slet og ret producent, men som en praktiker, der agerer politisk i forhold til andre praktikere – eller, om man vil, en borger blandt borgere – og hvis virke forudsætter en betydelig grad af almenviden.

Vi har at gøre med en journalistisk logik, som, hvis den betragtes med reporterlogiske øjne, stort set er usynlig som andet end partisanvirksomhed eller elitisme. Fordi den sætter sin lid til personer og deres dømmekraft fra sag til sag, er den ikke stringent, lægger ikke op til standardisering og indbyder ikke til dannelse af skoler, der står skarpt over for hinanden. Man kan antræffe væsentlige elementer af den i journalisters personlige beretninger (se f.eks. Kapuśziński 2002), og i medie- og journalistikforskning af nordisk oprindelse er løsrevne henvisninger til offentlig diskussion som noget særligt betydningsfuldt ikke ualmindelige, men de er netop løsrevne og ude af sammenhæng (Meyer & Lund 2008b). Ikke desto mindre kan den ses og fortjener nærmere undersøgelse som en særlig ramme for journalistik, der indgår i dansk politisk kulturs historiske bagage. Særligt i tysksprogede sammenhænge lader det sig formentlig i dag gøre at møde logikken som praksis, men gennemgående er den ikke – hverken i Danmark eller generelt – blevet opfattet som en særlig logik, et selvstændigt journalistisk paradigme. Det kunne ellers komme til nytte i forbindelse med de løbende diskussioner om journalistikkens krise.

Journalistiske grundlagsspørgsmål

Der er al mulig risiko for en fastfrysning af tænkning om journalistik – og af journalistisk praksis – hvis undersøgelser vedrørende og diskussioner om journalistik så godt som udelukkende føres oven på specielle antagelser om journalistikkens mål og med, der op-

fattes som universelt gyldige. Historiske tilbageblik kan, på linje med sammenligninger mellem forskellige lande og kulturer, bidrage til at vise andre måder at tænke på og til at fremhæve kompleksiteten i det, der ellers anses for selvfølgeligt.

Der var engang – det var faktisk i 1960'erne og 70'erne – noget, der blev kaldt fagkritik. Det drejede sig om kritisk selvkransagelse og begrebshygiejne blandt et fags udøvere og undervisere: Hvilke sammenhænge indgår vi i? Hvad er det, vi gør? Hvordan er det, vi tænker? Hvorfor? Er det egentlig det, vi gerne ville gøre? Tråden kan tages op igen.

Det er ikke umuligt på ny at stikke fingrene i journalistiske grundlagsspørgsmål, at overveje hvad der driver værket, hvad der står i de lærebøger, som bruges i uddannelsen af nye generationer af journalister – og om man egentlig mener dét, som man mener at mene. Opfattelser af interesser og sådanne opfattelsers betydning for journalistisk praksis i de nordiske lande kunne være et egnet udgangspunkt og kunne også give anledning til overvejelser om samspil mellem tidsånd og journalistik: I sit forhold til politisk kultur kan journalistik både betragtes som æg og som høne. Tanker, der tænkes – eller ikke tænkes – i og om journalistik har betydning for politisk kultur og praksis. Og vice-versa.

REPORTERTRADITIONERNE

Sandhed (universel)
Interesser illegitime
News vs. views
Objektiv vs. subjektiv
Observation vs. tage parti
Journalistik som produktion
Afdække hændelsesforløb
Kritik som magtkritik
Konflikt vs. konsensus
Masse vs. elite
Især følelsesappel
Dualistisk
Standardisering

EN PUBLICISTISK LOGIK:

Offentlig diskussion (verdslig)
Interesser interessante
Aktualitet
Personlig dømmekraft
Deltagelse; medvirken
Journalistik som praksis
Fokus på sagers substans
Kritik som grundig undersøgelse
Uenighed og diskussion
Mange interessegrupper
Vægt på intellektuel appel
Pluralistisk og pragmatisk
Vurdering fra sag til sag

De angloamerikanske reportertraditioner og den nord- og mellemeuropæiske publicistiske logik står ikke i lodret modsætning til hinanden. Dertil er de alt for forskellige. De taler forskellige sprog. De er baseret på forskellige grundlæggende antagelser om interesser og om journalistens placering i verden. Den publicistiske logik, som her er søgt delvis rekonstrueret, kan ses som en del af dansk journalistiks historiske bagage, men optræder i nutidige danske drøftelser om journalistik primært som løsrevne fragmenter.

Tak

til arrangørerne af den nordiske mediehistoriske konference (Odense, november 2012) om afvikling af partipressen.

Note

1. I en sammenligning af britisk, tysk og US-amerikansk politisk kultur beskriver Jasanoff (2005:267) en tysk norm som "the view from everywhere".

Referencer

- Arendt, H. (1998) *Das Urteilen: Texte zu Kants Politische Philosophie*. München & Zürich: Piper.
- Burke, P. (1986) 'Mentalitetshistoriens styrker og svagheder'. *Den Jyske Historiker* 37:116-128.
- Cahoone, L.E. (2002) *Civil Society: The Conservative Meaning of Liberal Politics*. Malden MA & Oxford UK: Blackwell.
- Cater, D. (1959) *The Fourth Branch of Government*. New York: Vintage Books.
- Collier, D., Hidalgo, F.D. & Maciuceanu, A.O. (2008) 'Essentially Contested Concepts: Debates and Applications'. *Journal of Political Ideologies* 11(3):211-246.
- Crick, B. (2005/1962) *In defence of politics*. London & New York: Continuum
- Dansk Biografisk Leksikon (u/d) 'Bertel Dahlgaard', http://www.denstoredanske.dk/index.php?title=Dansk_Biografisk_Leksikon/Samfund%2C_jura_og_politik/Myndigheder_og_politisk_styre/Politiker/Bertel_Dahlgaard
- DDO (Den Danske Ordbog) (u/d) <http://ordnet.dk/ddo/>
- Folketingets Oplysning (2013) 'Partiernes medlemstal fra 1960', http://www.ft.dk/Folketinget/Oplysningen/Partier/~media/Pdf_materiale/Pdf_download/Folketingets%20Oplysning/Partiernes%20medlemstal%20fra%201960.pdf.ashx
- Gerhardt, V. (2007) *Partizipation: Das Prinzip der Politik*. München: C.H. Beck.
- Gilcher-Holtey, I. (2005) *Die 68er Bewegung: Deutschland, Westeuropa, USA*. München: C.H. Beck
- Haarder, B. (1974) *Institutionernes tyranni*. København: Bramsen & Hjort.
- Hallin, D.C. & Mancini, P. (2004) *Comparing Media Systems: Three Models of Media and Politics*. Cambridge UK: Cambridge University Press.
- Hartling, P. (1980) *Bladet i bogen: Erindringer 1914-64*. København: Gyldendal.
- Hartling, P. (1981) *Politisk udspil: Erindringer 1964-71*. København: Gyldendal.
- Hayden, T. & Flacks, D. (2002) The Port Huron Statement at 40. *The Nation* 5 August 2002, <http://www.thenation.com/article/port-huron-statement-40>
- Hentschel, M.W (1967) 'Wir fordern die Enteignung Axel Springers: Spiegel-Gespräch mit dem FU-Studenten Rudi Dutschke (SDS)'. *Der Spiegel* 29/1967:29-33.
- Hjortkjær, C. (2010) 'De 5 sværeste ting at sluge ved Grundtvig'. *Kristeligt Dagblad* 15. oktober 2010, <http://www.kristendom.dk/artikel/381008:Indfoering--De-5-svaereste-ting-at-sluge-ved-Grundtvig>
- Hofstadter, R. (1964) 'The paranoid style in American politics'. *Harper's Magazine* November 1964:77-86.
- Jacob, M.C. (2006) *The Radical Enlighthenment. Pantheists, Freemasons and Republicans*. Lafayette LA: Cornerstone.
- Jasanoff, S. (2005) *Designs on Nature: Science and Democracy in Europe and the United States*. Princeton NJ & Oxford, UK: Princeton University Press.
- Jensen, J. Fjord (1966) *Homo Manipulatus: Essays omkring radikalismen*. København: Gyldendal.
- Kapuściński, R. (2002) *Notizen eines Weltbürgers*. Berlin: Eichborn.
- Kestler, A. (2012) 'Politikere i evig kamp om Grundtvig'. *Information* 18. december 2012, <http://www.information.dk/320314>
- Koch, Hal (1995/1945) *Hvad er demokrati?* København: Gyldendal.
- Koselleck, R. (2007) *Begreber, tid og erfaring*. København: Hans Reitzels forlag.
- Kracauer, S. (1971/1929) *Die Angestellten*. Frankfurt am Main: Suhrkamp.
- Ludwig, J. (2011) 'From Apprentice to Master: Christopher Lasch, Richard Hofstadter, and the Making of History as Social Criticism'. *Essays in History* 2011, <http://www.essaysinhistory.com/articles/2011/30>
- Lund, A. Brink (2013) *Mangfoldighed i dansk dagspresse – et publicistisk serviceeftersyn*, Center for Civilsamfundsstudier. København: Møller.
- Lund, A. Brink & Meyer, G. (2009) 'Sundhedsfaglig viden og offentlig formidling i et historisk perspektiv'. *Bibliotek for Læger* 201:134-149.
- Lund, A. Brink & Meyer, G. (2011a) *Civilsamfundets ABC: fonde og foreninger i krydsfeltet mellem stat og marked*. København: Møller.
- Lund, A. Brink & Meyer, G. (2011b) 'Til kritikken af den kritiske journalistik'. *Kritik* 200:110-118.
- MacIntyre, A. (1984) *After Virtue: A Study in Moral Theory*. Notre Dame IN: University of Notre Dame Press.
- Marcuse, H. (1968) *One-Dimensional Man*. Boston MA: Beacon Press.
- Meyer, G. & Lund, A. Brink (2008a) 'International language monism and homogenisation of journalism'. *Javnost-The Public* 15(4):73-86.

- Meyer, G. & Lund, A. Brink (2008b) 'Spiral of cynicism: Are media researchers mere observers?' *Ethical Space: The International Journal of Communication Ethics* 5(3):33-42.
- Meyer, G. & Lund, A. Brink (2014) 'Tale of an untold tradition of journalism', pp. 27-46 in Broersma, Marcel and Peters, Chris (eds.) *Retelling journalism: Conveying stories in a digital age*. Leuven: Peeters.
- Meyer, G. (2013) *I praksis ... Aktualisering af en tabt dimension*. København: Møller.
- Michelsen, K. (u/d) '1870-1890' in *Arkiv for Dansk Litteratur*: http://www.adl.dk/adl_pub/periode/cv/Show-PerbesItem.aspx?nnoc=adl_pub&p_periode_id=21&p_perbeskat_id=period
- Muhlmann, G. (2008) *A Political History of Journalism*. Cambridge UK & Malden MA: Polity.
- Mutz, D.C. (2006) *Hearing the Other Side: Deliberative versus Participatory Democracy*. New York: Cambridge University Press.
- Møller-Rasmussen, L. (1972) *Presse og magt. Manipulation og fordrejning i mediernes nyhedsdækning*. København: Gyldendal.
- Nilsen, B. (1975) *NRK – makthavernes monopol*. Oslo: Gyldendal Norsk Forlag.
- Nissen, H.S. (1983) *Efter Grundtvig: Hans betydning i dag*. København: Gyldendal.
- Nord, D.P. (2001) *Communities of Journalism: A History of American Newspapers and their Readers*. Urbana & Chicago: University of Illinois Press.
- Nygaard, B. (2011) Grundtvigianismen i Danmark. I: danmarkshistorien.dk, Aarhus Universitet, <http://danmarkshistorien.dk/leksikon-og-kilder/vis/materiale/grundtvigianismen-i-danmark/>
- Olsen, E. (1998) *Fra ælling til ugle*. København: Fremad.
- ODS (*Ordbog over det danske Sprog*) (1918-56) København: Gyldendal.
- Paine, T. (2004/1776) *Common Sense*. London: Penguin Books
- Port Huron Statement (1962) http://www2.iath.virginia.edu/sixties/HTML_docs/Resources/Primary/Manifestos/SDS_Port_Huron.html
- Rasmussen, A. Fogh (1993) *Fra socialstat til minimalstat: En liberal strategi*. København: Samleren.
- Schama, S. (1987) *The Embarrassment of Riches: An Interpretation of Dutch Culture in the Golden Age*. London: Harper Perennial.
- Schorn-Schütte, L. (2010): *Konfessionskriege und europäische Expansion: Europa 1500-1648*. München: Verlag C.H. Beck.
- Stearns, H. (1921) *America and the Young Intellectual*. Forgotten Books.
- Underwood, D. (2008) *From Yahweh to Yahoo! The Religious Roots of the Secular Press*. Urbana & Chacago: University of Illinois Press.
- Weber, M. (1992/1919) *Politik als Beruf*. Stuttgart: Reclam.
- Worden, B. (2009) *The English Civil Wars: 1640-1660*. London: Weidenfeld & Nicolson.

GITTE MEYER, Ph.D., Seniorforsker, CBS Center for Civilsamfundsstudier, Frederiksberg, gme.dbp@cbs.dk

ANKER BRINK LUND, Ph.D., Professor, CBS Center for Civilsamfundsstudier, Frederiksberg, abl.dbp@cbs.dk

Recensioner

Redaktör: Ragnhild Mølster, Nordicom Norge

Espen Ytreberg

En forsvunnet by. Jubileumsutstillingen på Frogner 1914

Oslo: 400 s. Oslo: Forlage Press, ISBN 978-82-7547-700-0

Den storslagne, kostbare og populære jubileumsutstillingen i Frognerparken er i ettertid nesten glemt, og når den av og til trekkes frem, skyldes det gjerne 'kongolandsbyen', der en gruppe senegalesere mot betaling iscenesatte seg selv som uvaskede villmenn fra Kongos jungel. Men denne landsbyen var bare én av mange attraksjoner i den hvite byen som ble bygget frem mot hundreårsjubileet for Norges grunnlov, bestående av 216 bygninger og besøkt av 1,5 millioner mennesker mellom mai og oktober 1914, og demontert samme høst. Espen Ytrebergs bok om Jubileumsutstillingen, rikt illustrert, generøst utstyrt og med et vell av samtidige presseklipp, er ikke bare en god bok om et underbelyst tema; den er faktisk en storartet utgivelse av en type som vekker undring og begeistring, en bok som blir liggende og slenge en stund etter ferdig lesning med tanke på formålsblading til allmenn opplysning og vederkkevelse.

Helt siden første halvdel av 1800-tallet hadde industriutstillinger vært ganske utbredte i vestlige land som USA, Storbritannia og Frankrike. De fungerte både til innvortes og utvortes bruk, som nøye registrerte utstillingsvinduer for vitenskap, fremskritt og utvikling. Noen av de temporære bygningene, som Eiffeltårnet i Paris, var endog så godt likt at de ble stående etter at utstillingen for øvrig var tatt ned. For Norge, som hadde vært selvstendig i mindre enn ti år, uten kolonier eller en muskuløs eksportindustri, var det imidlertid en økonomisk og praktisk kraftanstrengelse å bygge en omfattende utstilling for å markere grunnlovsjubileet, men politikere og næringsliv fant hverandre i tide til at prosjektet ble gjennomført. Det ble bygget og innredet utstillingslokaler, restauranter og gallerier på jordene nedenfor Majorstuen, der den unge nasjonen skulle vise seg fra sin beste side, først og fremst for sin egen befolkning, men også for be-

søkende utenfra, kanskje særlig norskamerikanere på ferie i gamlelandet.

Hoveddelen av Ytrebergs bok er utformet som en *guided tour* gjennom utstillingens mange avdelinger og paviljonger, mens innrammingen består av en innledende, forklarende del og en avsluttende, reflekterende del med særlig vekt på medienes rolle. Like viktige som teksten (som enkelte steder er i minste laget for oss over femti) er fotografiene og utdragene fra pressedekningen, samt mer kuriøse innslag som faksimiler av partoutbilletter og postkort besøkende har sendt til familiemedlemmer ('Saa blev vi enige om at sende en hilsen til dig som intet faar av herligheden'). Det var landbruksutstilling med fesjå, fornøylesesavdeling med rullende rør og 'bjergbane', drevet av en Benno Singer som ble karikert som grisk jøde i pressen, en fornem hovedrestaurant, en mer uformell folkerestaurant, kunstgallerier, kongolandsby og, ikke minst, en omfattende industriutstilling. Det fantes til og med en avlegger på Skarpsno der sjøfart og fiske var utstilt, og i anledning utstillingen ble det anlagt en ny trikkelinje ned dit.

Ettersom norsk nasjonalisme ofte har hatt en tilbakeskuende karakter, med bondesamfunnet som semantisk kjerne, er det interessant – ja, oppsiktsvekkende – hvor fremtidsrettet og utviklingsorientert utstillingen var lagt opp. Det var drømmen om det 20. århundrets industrisamfunn som hadde hovedrollen i Jubileumsutstillingen, med Lilleborgs seks meter høye fontene, som 'skummet og boblet av lyserøde såpebobler' (s. 159) sentralt plassert i industriavdelingen. Ytreberg forteller at denne avdelingen var utstillingens klart største, med 551 utstillere. Pellerins Margarinfabrik markerte seg, ifølge Ørebladet, med en paviljong 'som er blevet berømt, fordi den ikke inneholder Spor af Margarin, med næsten bare Ma-

lerier. Det er en ny Maade at reklamere paa.' (s. 267) Bildene forestilte 'Scener fra Tropernes Kokosskove' og ville, ifølge journalisten, uvegerlig bringe tanken i retning av Pellerins Margarin hver gang man tenkte på tropelandene. Men også landbruksavdelingen var 'på mange måter vendt mot utviklingen og det moderne innen landbruket' (s. 198). Ikke alle var begeistret for fremskrittet, og Sven Elvestad, senere kjent for Jonas Fjeld-bøkene og reaksjonære politiske holdninger, var negativ til industriens larm og røk, mens Jappe Nilssen, med bakgrunn i bohémilmiljøet, var begeistret for det nye i kunsten. Spenningen mellom det nasjonalromantiske og modernismen var ellers tydeligst på kunstfeltet, der både tradisjonell og eksperimenterende kunst ble utstilt.

Motsetningen mellom det gamle og det nye er godt dokumentert både i pressen og i Ytrebergs analyse; det samme gjelder for de to grunnleggende konfliktene i norsk identitet, mellom klassene og mellom by og land. 'Fornøielsesavdelingen' med 'karuseller, bergbane, varieté, dansegulv og lignende markedsfornøielser' blir omtalt av *Riksmålsbladet* som uttrykk for 'den slette og ukultiverte smaks triumf' (s. 297), men det var tungtveiende politiske og økonomiske grunner til at det var viktig også å appellere til almuens basale instinkter, selv om komitélederen Torolf Prytz la vekt på at utstillingens viktigste formål var å 'opdra og belære det besøkende publikum' (s. 97). Med tanke på by og land, er et talende eksempel scenen der en gruppe velbeslåtte telemarksbønder ble nektet adgang i Hovedrestauranten. Ifølge *Den 17de Mai*, var dette 'berre for di dei er bønder': 'Men daa kellenaren saag bondeklædi og høyrde bondemaallet, so skal du ha takk. Daa fekk bøndene vita, at det var ein annan stad *dei* høyrde heime'. (s. 232)

Som Ytreberg legger vekt på i de analytiske delene av boken, handlet utstillingen primært om å begrepsfeste det moderne Norge og styrke den nasjonale stolthet og fellesskapsfølelse. Desto mer interessant er det at landet som ble manet frem befant seg mer i fremtiden enn i fortiden. Ved et senere stort, kollektivt arrangement, nemlig Lillehammer-OL i 1994, var det symbolske innholdet, som kjent, det motsatte.

Det nye var, ikke minst, representert gjennom mediene. Selv om radioen ennå lå noen år inn i fremtiden, var aviser og blader utbredte, fotografering var blitt vanlig i middelklassen, og film ble også brukt til å dokumentere utstillingen. Riktignok ser det ikke ut til at mediene var særlig godt representert blant utstillerne, men den allmenne diskurs om Jubileumsutstillingen ble kontinuerlig rammet inn av premissleverandørene i pressen. Noe av det som slår en i dette henseende, er den praktisk talt universelle begeistringen. Riktignok ble det rettet kritikk mot enkeltelementer (som de moderne 'smørierene' hos Sørensen og hans elever, og mot vulgariteten i underholdningsavdelingen), men Ytreberg siterer ikke én journalist eller kommentator som er negativ til utstillingen som sådan. Ikke minst takket være mediene kontinuerlige iscenesettelse, fremstod utstillingen for mange som legemliggjørelsen av en tanke som ifølge Elvestad (i *Tidens Tegn*) kan gjenfinnes 'overalt i Norge i disse dage. Tanken paa, at vi er et folk som eier noget, som allerede har en tilværelse blant de andre nationer' (s. 31).

Da utstillingen stengte i oktober 1914, var det krig i Europa, og den entusiastiske optimismen fra det siste halvåret virket plutselig malapropos, irrelevant og en anelse smakløs. Langt på vei forsvant utstillingen fra den kollektive bevissthet. Blant norske historikere som behandler perioden, har Ytreberg bare funnet en grundig behandling av Jubileumsutstillingen hos Knut Kjeldstadli, som hovedsakelig leser den ut fra et klasseperspektiv. Ikke minst på bakgrunn av den marginale plassen utstillingen senere har inntatt er Ytrebergs bok en viktig utgivelse, en strålende bauta over en fremtidsoptimisme som raskt skulle formørkes av krig, klassekamp, børskrakk, fascisme og enda mer krig, og som først ville komme tilbake på sporet etter annen verdenskrig, mer enn en generasjon etter avslutningsseremonien i Frognerparken.

Thomas Hylland Eriksen
Sosialantropologisk institutt
Universitetet i Oslo

Lars-Martin Sørensen

Dansk film under nazismen

**København: Lindhardt og Ringhof, 2014, 510 s.,
ISBN 978-87-1134-810-9**

Målet med denna nya bok om dansk film under nazismen är att kasta nytt ljus på relationen mellan den danska filmindustrin och det Tredje riket. Om många av de fiktionsfilmer som kom efter befrielsen målar upp en enkel svartvit bild där onda nazister slåss mot goda motståndsmän visar boken med önskvärd tydlighet att verkligheten präglas av gråzoner. Den kontroversiella slutsats som lyfts fram är att individerna bakom den danska filmindustrin, från individuella skådespelare till högt uppsatta filmchefer, i stor utsträckning stoppade ett finger i luften för att känna av vartåt vinden blåste. Som Sørensen skriver i förordet: ”Menneskers alliancer, positioner og præferencer skiftede i takt med den tyske krigslykkes op- og nedture.” (s. 14). Författaren menar att denna ofördelaktiga bild av dansk film under *besættelsen* sällan framhävts efter krigsslutet och därmed kan denna undersökning bidra till att nyansera historieskrivningen.

Boken utvecklar detta argument i tre huvudkapitel som i sin tur fokuserar på: (1) Danmark och Tysklands filmpolitik före ockupationen, (2) de af-färs-möjligheter som uppstod i kölvattnet av ockupationen, och (3) filmen som ett propagandavapen – för både nazister och motståndsmän. Sørensen studerar alltså inte enbart filmen under *besættelsen* mellan 1940-1945 utan även tiden före och efter kriget ur ett bredare kulturhistoriskt perspektiv. Samtliga tre kapitel grundas på noggrann arkivforskning baserat på det material som inte förstörts under krigsåren i sabotage och mörkläggningsaktioner.

Med utgångspunkt i pappersspår och överlevande filmmaterial kartlägger författaren personliga och institutionella relationer och visar därigenom på en tydlig växelverkan mellan de två filmkulturerna. I det första kapitlet poängterar författaren att kopplingarna mellan den danska och den tyska filmindustrin var starka redan före kriget bröt ut; såväl danska långfilmssuccéer som filmerna om *Fy og bi* som enskilda filmstjärnor som Asta Nielsen fick stort genomslag på den tyska marknaden, i synnerhet under den period under stumfilmstiden som betecknas som en guldålder för dansk film. Nationalsocialisterna var övertygade om filmens potential som propagandavapen och kort efter maktövertagandet i Tyskland tog man kontroll över filmbolaget UFA, först genom politiska påtryckningar och sedan genom förstatligande. Snart började judar att bli systematiskt utrensade ur filmbranschen, censuren att skärpas och produktionerna att bli alltmer nationalistiska. Trots denna retorik från

den stora grannen i söder, visar Sørensen, kvarstod Tysklands magnetism som ekonomisk samarbetspartner och som kulturland.

Boken tar ett helhetsgrepp om den danska filmen under nazismen – från fiktion till fakta, från person till institution. På detta vis tecknas de gråzoner som karaktäriserade samarbetslinjen och som resultat blir dynamiken emellan olika agenter särdeles tydlig. För tyskarnas del var målet klart: en ökad representation på Danmarks biografer, med kulturellt inflytande och ekonomiska vinningar som följd. Vilka medel som skulle användas för att uppnå detta mål stod däremot inte helt klart utan var föremål för förhandling under ockupationens gång – både uppåt i den nazistiska hierarkin och nedåt gentemot de filmchefer som styrde branschen på marken i Danmark. Medan UFA var den centrala aktören i Tyskland fanns det ett antal större bolag som dominerade den danska marknaden. Ett av bokens mest centrala avslöjanden är att cheferna för dessa bolag, Nordisk Film, ASA, Palladium och Saga film, förhöll sig allt annat än passivt i relation till tyskarna utan försökte slå mynt på de möjligheterna ett samarbete kunde medföra. Detta ledde, visar Sørensen, bland annat till ett avancerat maktspel om ockupationsmaktens gunst där kollaboration med högt uppsatta nazister, självcensur och angivelsen av judar och oliktankande var centrala komponenter. Likt många av upphovsmännen i Tyskland bakom nazistisk filmpropaganda, som regissörerna Veit Harlan, Leni Riefenstahl, och Fritz Hippler, undslapp de danska filmarbetare som samarbetat med nazisterna i regel straff.

Dansk film under nazismen visar vidare att filmen användes som ett centralt propagandavapen. Ett särskilt viktigt verktyg för ockupationsmakten var den dansk-tyska nyhetsjournalen *Dansk Film Avis*. Men i journalfilmerna syntes inte att soldater och medlöpare patrullerade på Köpenhamns gator utan dessa var snarast rentvådda från krig, ideologi och ockupationsmaktens maktapparat. De bilder som upptogs i Danmark skildrade istället kungliga födelsedagar, sportevenemang och liknande, varpå detta innehåll presenterades tillsammans med tysk propaganda från krigets frontlinjer. Som Sørensen påpekar var filmen dock inte ett ensidigt propagandavapen. Av stor vikt här är att den danska staten ökade sitt stöd till sina egna kort- och dokumentärfilmsorgan, Statens Filmcentral och Dansk Kulturfilm, och gjorde dessa ansvariga för produktion och distribution av doku-

mentärer respektive undervisningsfilm. Inte nog med att dessa filmer utgjorde ett alternativ till den dansktyska nyhetsjournalen, enskilda filmare verksamma inom dessa institutioner upptog med stor personlig risk en betydande del av det filmmaterial som bevarats från denna tid, däribland filmer som dokumenterade motståndsmännens tilltagande sabotageaktioner. Sørensen kartlägger inte enbart vilka som låg bakom dessa filmer och hur dessa filmer såg ut utan han undersöker även hur detta material använts, stöpts om, och fått ny mening efter krigets slut. Genom att studera hur det filmmaterial som upptagits under kriget inlemmats i olika dokumentärer efter krigsslutet illustrerar författaren att bilder och deras mening aldrig är statisk; hur filmerna klipps, redigeras, och ljudläggs bidrar till att historien ständigt förhandlas om.

Med sin imponerande omfattning och omsorgsfulla detaljrikedom är boken långt ifrån en allmän introduktion till den danska filmen under andra världskriget. Samtidigt har boken en lättillgänglig ton och en väl genomarbetad struktur, något som gör den tjänlig som ett slags uppslagsverk för såväl specialister som lekmän. Bland annat presenteras nyckelpersonerna inom den danska filmindustrin under nazismen, samt deras förhållande till ockupationsmakten, tydligt i separata kolumner genom hela volymen. I sammanhanget kan det även nämnas att boken är rikligt illustrerad och innehåller en hel del filmer, om än inte fysiska exemplar utan QR-koder med länkar till YouTube där förlaget publicerat 50 olika klipp. I kombination med den gråskala Sørensen tecknar bidrar dessa filmer till att ytterligare nyansera bilden av ockupationsåren.

Det faktum att arkiven som författaren utnyttjar är inkompleta är givetvis ett problem ur ett källhistoriskt perspektiv. Under ockupationens slutskede var sabotage mot filmbolagen vanliga med stor fördömdelse som följd. När kriget väl tog slut regnade värdefullt källmaterial ned från hustaken i såväl Berlin som Köpenhamn. Med andra ord, en stor portion av det primärmaterial som skulle vara oundvikligt för en bok likt denna gick upp i rök vilket oundvikligen leder till att en del detaljer rörande filmbolag och individers nazistkopplingar förblir oklara. Samtidigt måste man poängtera att detta är något som författaren är ytterst medveten om och förtjänstfullt markerar i självreflexiva diskussioner.

När motståndsmän i mitten av april 1945 stjälar över en halv miljon dokument från den tyska handelskammaren räddas en väsentlig del av pappersspåret mellan det tyska filmbolaget UFA och samarbetande danskar. Det faktum att författaren helhjärtat fokuserar på primärkällor likt dessa, snarare än att diskutera fynden i förhållande till den knapphändiga facklitteratur som existerar i ämnet, ger boken ett naturligt flöde. Med andra ord, källorna leder till upptäckterna snarare än författarens förutfattade teser. Lars-Martin Sørensen har skrivit en omfattande och ambitiös bok. Man kan inte undgå att imponeras av detaljrikedomen i undersökningen och bredden på de källor som används.

*Emil Stjernholm
Språk- och litteraturcentrum
Lunds universitet*

Lisbeth Morlandstø & Arne M. Krumsvik (red)

Innovasjon og verdiskaping i lokale medier

Oslo: IJ Forlaget, 2014, 307 p., ISBN 978-82-02-40580-9

Det var med stor spænding og endnu større forventninger jeg kastede mig over denne antologi. Set fra min forskerposition i Danmark, hvor lokale medier trives langt mindre end tilfældet er i Norge, har vi længe gerne villet vide, hvad det er, vore skandinaviske naboer gør så meget bedre end vi. Det kunne jo være nordmænd m/k er bedre end resten af verden til innovation og værdiskabelse?

I afslutningen på anmeldelsen reflektere jeg over dette helt centrale spørgsmål for lokalmediernes

overlevelse i fremtiden. Men først skylder jeg forfatterne en loyal beskrivelse af bogens indhold. Otte af bogens skribenter har været involveret i forskningsprojektet "Lokaljournalistikkens vilkår og muligheder i et nordnorsk mediemarked" støttet af Regionale Forskningsfond i Nord-Norge og Pressens Faglitteraturfond. Desuden har ti andre forskere bidraget.

Bogen indledes med et velskrevet forord, hvor Rune Ottosen reflekterer over faxens storhed og fald.

Telefaksen er nu kørt på historiens losseplads. Men mange andre gamle teknologier lever stadig lokalt. Det fremgår af bogens anden del, hvor forskellige cases gennemgås systematisk og grundigt. Udgangspunktet er ofte teknologiske eksperimenter, men de fleste forfattere har et godt blik for, at innovationerne ikke kun handler om teknik og organisation, men også om magt og mening.

Mest tankevækkende er kapitel 6, hvor Andrea Ihlebæk, Arne H. Krumsvik og Tanja Storsul analyserer Nordlys på iPad med en aktør-netværk approach. Arbejdet med en konkret innovation fungerer her som et kritisk prisme, hvori avis-verdenens magtsstruktur afdækkes: Repræsentanter for den traditionelle avisproduktion så i første omgang ud til at vinde magtkampen om den nye teknologi. Men de kunne ikke få brugerne med, så på længere sigt blev de digitalt indfødte styrkes gennem innovationsprocessens ændrede sociale handlerum, så det hos Nordlys (som så mange andre steder) nærmest er endt uafgjort.

De øvrige case studier spænder over tilsvarende produkt-udvikling og ufærdige processer til mere målrettede eksperimenter med folkejournalistik og etablering af en enkelt, helt ny lokalavis. Hvad angår sidstnævnte konkluderer Eck Hansen, Astrid Marie Holand og Lisbeth Morlandstø, at en sådan nyskabelse ikke kun kræver økonomiske ressourcer og teknologi, men også socialt spillerum. Entreprenørens rolle i medieverdenen er primært at kombinere sådanne muligheder, altså at være en social aktør, som evner at knytte netværk og skabe værdi for et betalende publikum.

Case studierne anskues i et teoretisk perspektiv, der foruden Bruno Latour også trækker på den (i nyere forskning ofte undervurderede) Everett M. Rogers. Sidstnævnte betragter innovation som diffusion af innovationer – altså strategisk spredning af værdier. Ikke nødvendigvis noget absolut nyt i teknologisk forstand. På det grundlag stiller Astrid Marie Holand det helt centrale spørgsmål: "Er det innovasjon når alle gør det samme?" Hun undlader selv at give et utvetydigt svar på spørgsmålet, men for mig at se er det netop her, vi skal finde årsagerne til de norske lokalmediers langtidsholdbare succes: De fornyr sig for at bevare deres fundamentale kerneværdier – ikke for at forandre sig.

Denne konserverende vinkel på innovation diskuteres primært i bogens tredje og sidste del, der sætter søgelys på, hvordan innovationer opleves af lokalmediernes medarbejdere og mere eller mindre betalingsvillige publikum. Her kommer det mest konstruktive og nyskabende bidrag fra Lars Nyre, der utraditionelt anvender "hypotetisk redesign" som metodik: Med inspiration fra aktionsforskningen (der jo også i sin

tid havde en af sine stærke rødder i Norge) skitserer han konkrete alternativer til "gode, gamle parksisar". Meget tyder på, at det er den mest fremkommelige vej at påvirke medieverdenen lokalt, hvis man både skal have journalister og læsere til at medvirke konstruktivt. Til gengæld er jeg ikke ganske sikker på, at en sådan forsigtig og gradvis fremgangsmåde kan redde lokalmedierne uden for Norge.

Dermed er vi tilbage ved det spørgsmål, jeg stillede i indledningen: Er det viljen til innovation, der har gjort norske lokalmedier så livskraftige og værdiskabende? Bogen giver ikke noget entydigt svar, men efter grundig læsning er jeg mest tilbøjelig til at svare med et betinget nej.

Forskerne præsenteres ganske vist en mangfoldighed af lokalt funderede projekter, der gennemgående betragtes som succesfulde. Men næsten alle de analyserede innovationer er i svær grad *producer-centric*, baseret på journalistiske idealer snare end hensyn til markedet og potentielle købere af produkterne. Denne bias kan naturligvis skyldes forskernes udgangspunkt i forskningsprojektet "Lokaljournalistikkens vilkår og muligheter i et nordnorsk mediemarked". Men det er næppe hele forklaringen. Jeg sidder tilbage med en klar fornemmelse af, at der findes en indbygget innovations-træghed i selve mediebranchen, som rækker langt ud over Norges grænser.

På den baggrund er innovation og værdiskabelse alt for væsentlige opgaver at overlade til journalister og avislæsere, der ganske vist sætter pris på nyheder, men som sociale aktører er nogle af de mest anti-innovative, man kan tænke sig. De fleste ønsker fremskridt, men de færreste ønsker forandring. Derfor sejrer "gode, gamle praksisar" næsten altid. At forandre kræver krise, og når den for alvor sætter ind er det ofte for sent at innovere. Sådant er det i hvert tilfælde i Danmark.

Så når norske lokalmedier på trods af *disruptive innovation* alligevel er imponerende dygtige til værdiskabelse, er det formodentlig især fordi, man har fastholdt læsernes loyalitet på trods af journalistiske eksperimenter og ny teknologi – ikke på grund af dem. I den sammenhæng er bogens væsentligste budskab, at centrum for effektiv medieinnovation ligger uden for medieprodukterne selv. Det er brugernes sociale brug af mediet, ikke journalisternes professionelle brug af forskellige platforme, der skaber værdi.

Værdiskabelse drejer sig kort sagt ikke om at finde på noget helt nyt, men om hele tiden at vedligeholde og genopfinde det, der allerede fungerer. Tilsyneladende er det netop, hvad norske lokalmedier er særligt dygtige til. Vel at mærke i tæt samspil med

læserne. Når der er globalt lanceret ny teknologi, har man ikke straks lokalt inddraget den i hverdagen. Den skal først vendes og drejes, så den passer ind i rutinerne. Ofte lidt modvilligt i begyndelsen, men på lang sigt som integreret led i det daglige arbejde med at forandre for at bevare. Det er kort sagt ikke nødvendigvis nyheder, der skaber lokal værdi, men

derimod forsigtig re-innovation, der giver mening for det betalende publikum.

Anker Brink Lund
CBS Center for Civilsamfundsstudier
Frederiksberg

Kristine Jørgensen

Gameworld Interfaces

Cambridge MA: The MIT Press, 192 p., 9780262026864

Gameworld Interfaces is both the name of the book as well as a concept that introduces a new way of thinking about game interfaces based on the ideas of ubiquitous computing. (Hereafter any reference to the book will be in italics with capitalized initials, all other forms will refer to the concept).

Within human-computer interaction user interfaces typically refers to the system information that is made available to the user through for example graphics, text, and sound. Interacting with a game interface also means interacting with a gameworld environment, that is, a world that supports certain gameplay activities (p. 19). Even though Jørgensen's focus is centred round the game interface it helps to have a basic pre-understanding of the different layers of digital games in order to fully understand her reasoning. Allow me to use the MDA framework (Hunicke, LeBlanc & Zubeck, 2004) for this purpose. MDA stands for Mechanics, Dynamics, and Aesthetics and describes the different layers involved in the creation of digital games. Games may be described as artefacts that aim to provide a specific player experience, or *Aesthetics*. It could for example be to take part of a compelling story, explore a virtual world, or solve puzzles. The *Dynamics* is the actual interaction with the game, the run-time behaviour that reacts and responds to player actions according to a set of rules, defined in the *Mechanics*. The player's actions and the system's response to those actions are sometimes referred to as the game's *gameplay*.

That said, Jørgensen's gameworld interfaces bridges the gap between game design and the traditional view of human-computer interaction. The concept of *gameworld interfaces* could be said to operate at the dynamics layer of the game, in the sense that it is the interface through which the player experience the game. This includes the game environment that is created with a particular gameplay experience in mind, as well as the game interface that is not part of

the game's ecology, for example superimposed information, such as minimaps and action bars (p. 4). She argues that since the player needs to interact with both the gameworld environment as well as the information presented as overlays in order to play the game, both modes of interaction must be considered part of the game. This claim is presented already in the first chapter, in which the author introduces the concept of gameworld interfaces and further argues that "[i]t is more important for an interface to be functional and to promote gameplay in a clear and consistent manner than to try to create an illusion of the gameworld as a coherent fictional space." (p. 3). This perspective is thereafter elaborated and discussed in detail in the remaining chapters. She bases her reasoning on her own extensive experience in playing games of various genres. She has also conducted interviews with game user-interface designers and carried out observations of and interviews with players.

In chapter 2 she presents the traditional view of user interfaces and how they are used in games. She identifies two main trends in designing game user-interfaces, integrated and superimposed. Integrated interfaces aim to make the medium invisible or transparent in order to increase the sense of involvement. It uses a naturalistic approach in that it promotes the idea that all information is communicated within the game's ecology and is true to the fictional gameworld. While this approach is aesthetically pleasing, it is problematic in that it might hide important system-information. Also, this approach does not fit all games and genres (p. 29). In the other approach, the gameworld is augmented with WIMP (window, icon, menu, and pointer) features and overlay information, which should be seen as tools that "help the player interact meaningfully with the gameworld" (p. 25). Often, the superimposed information is strictly ludic, that is, makes no sense in the fictional framing, but sometimes it highlights, emphasizes, or adds to infor-

mation already in the ecological environment, something Jørgensen refers to as *emphatic* information.

Even though the information presented in the superimposed interface is clearly not part of the game's fiction, players tend to accept the interface as part of the content of the game. This has both to do with the conventions associated with the particular genre, but also with the mindset of the player, something she discusses in more depth in chapter 3. In accordance with the design principles proposed by Norman (1988; 1990) and others, Jørgensen stresses that it is important that the interface is carefully designed so that it supports rather than disturbs the gameplay experience, "good interfaces do not draw attention to themselves" (p. 37).

Derived from Klevjer's (2007) ideas about gameworlds, Jørgensen defines a gameworld "as a navigational world representation, designed with a particular gameplay in mind and governed by game mechanics". This means that the gameworld is both an ecological environment as well as an interface that presents gameplay-relevant information. She explicitly rejects the idea that gameworlds are diegeses on the grounds that "gameworlds are world environments designed for play" while "diegeses are fictional world environments designed for the purpose of storytelling for an audience", that is, diegeses are not designed for interaction like gameworlds are. It should also be said that not all digital games feature a gameworld (p. 28). She further means that the interface must be considered part of the gameworld just as the gameworld must be considered part of the interface, since they are so tightly connected to each other that it is impossible to separate them. This means that WIMP-features and overlay information too must be regarded part of the gameworld. This is not necessarily a problem since players seem to disregard fictional incoherence if the information supports gameplay.

Due to the reciprocal relation between the fictional and ludic information in games and the flexible boarder between them, Jørgensen considers gameworld interfaces to be liminal in the sense that they are both the interface to the content as well as the content with which the player interacts. Different ways in which the gameworld interface is liminal is discussed in chapter 4.

In the concluding chapter Jørgensen presents a framework for thinking about gameworld interfaces and some general guidelines for designing game interfaces. The framework consists of three different dimensions retrieved from the elaboration presented in the previous chapters: ludic/fictional, Integrated/superimposed, and emphatic/ecological. Some combinations are rarely used, while others are standard practice for certain genres. Ecological information, for example, is typically combined with integrated information and fiction, while integrated, ludic and ecological information is a rare combination due to the difficulty in integrating information that has no fictional status in the ecological environment.

Gameworld Interfaces is a well-written book that brings new insights to game interface design. By treating the game interface as part of the gameworld Jørgensen's framework accommodates the opposing trends in game interface design. Rather than arguing in favour of one of the approaches, her framework may instead help in choosing the approach that best fit the game in question. This in combination with her design guideline ought to be helpful for game designers in general and game interface designers in particular. There has been a gap between game design and human-computer interface that this book fills and I would recommend this book to students and scholars in game interface design.

Jenny Brusk
School of Informatics
University of Skövde

References

- Hunicke, R., LeBlanc, M., and Zubek, R. (2004) MDA: A Formal Approach to Game Design and Game Research, In *Proceedings of the AAAI Workshop on Challenges in Game AI* (pp. 04-04).
- Klevjer, R. (2007) *What Is the Avatar? Fiction and Embodiment in Avatar-Based Singleplayer Computer Games*. PhD Diss., University of Bergen.
- Norman, D. (1988) *The Design of Everyday Things*. New York: Basic Books.
- Norman, D. (1990) Why Interfaces Don't Work. In Laurel, B. (ed.) *The Art of Human-Computer Interface Design*, p. 209-219. Reading, MA: Addison-Wesley.

Jofrid Karner Smidt, Tonje Vold & Knut Oterholm (red)
Litteratursociologiske perspektiv
Oslo: Universitetsforlaget, 2013, 392 s., ISBN 978-82-1502-097-6

Litteratursociologin kan ibland framstå som en relativt svårfångad disciplin med vaga konturer gentemot angränsande verksamheter. Det kanske enklaste, men samtidigt också vagaste sättet att beskriva litteratursociologin är att den ägnar sig åt frågor som rör samspelet mellan litteratur och samhälle. Vill man precisera detta går det att i Johan Svedjedals efterföljd urskilja tre områden som litteratursociologiskt inriktade forskare vanligen ägnat sig åt, även om enskilda studier ofta rört sig inom flera av dessa. Det första av dessa är ett intresse för hur samhället skildras i skönlitteraturen, med alla speglingar och förvrängningar som detta vanligen medför; det andra rör hur litteraturen påverkar samhället, och då kanske särskilt vilka funktioner skönlitterära verk har eller har haft i allt från offentlig opinionsbildning till privat nöjesläsning; den tredje och sista är vad som ibland kallats "bokens samhälle", dvs. hur litteraturen faktiskt fungerar i samhället, från produktion och distribution till konsumtion, med studier av författarpopulationer, bokmarknad (förlag, bokhandlare, översättare, agenter, inköpsvanor), bibliotek, litteraturkritik, m.m. – vad som, ibland något missvisande, uppfattats som litteratursociologins kärnverksamhet. Därtill går det att peka på flera grundantaganden som är gemensamma för mycken litteratursociologisk forskning, exempelvis ett materialistiskt perspektiv, ett intresse för kvantitativa studier av större populationer (av böcker, författare, förlag, etc.), ett brett litteraturbegrepp (som förutom kvalitetslitteratur och populärlitteratur ofta också inbegriper facklitteratur, tidningar, tidskrifter och andra medier) samt inte minst av en värderingsdistans där litterära eller andra kvaliteter snarare än att vara mer eller mindre uttalande utgångspunkter för forskningen ofta utgör själva undersökningsobjektet. (Se Johan Svedjedal, "Det litteratursociologiska perspektivet. Om en forskningstradition och dess grundantaganden", i Johan Svedjedal (red.), *Litteratursociologi. Texter om litteratur och samhälle* (Lund: Studentlitteratur, 2012), s. 73-102.)

Vad det här innebär är att litteratursociologin sett mycket olika ut i olika länder, och bedrivits inom en rad olika akademiska discipliner, och under minst lika många namn – bokhistoria, bibliotekshistoria, cultural studies, publishing studies, empiriska läsarstudier, marxistisk litteraturforskning, kultursociologi, m.m. De institutionella förutsättningarna har också skiljt sig åt avsevärt. I Sverige grundades

exempelvis Avdelningen för litteratursociologi vid Litteraturvetenskapliga institutionen, Uppsala universitet redan 1965, och sedan läsåret 1978-1979 har det funnits en särskild professur i ämnet (innehavare Lars Furuland –1991; Johan Svedjedal, 1993-). Även om mycken litteratursociologisk forskning bedrivits i just Uppsala har det också funnits andra forskningsmiljöer, vilka uppstått antingen genom att forskare disputerade i Uppsala flyttat till andra lärosäten, eller genom att forskare på andra håll intresserat sig för litteratursociologiska frågor (för närvarande finns exempelvis en sådan miljö i Lund).

Något annorlunda är det i Norge. Trots föregångare som Ludvig Holberg (!) och prästen Hans Jacob Wille på 1700-talet, Eilert Sundt på 1800-talet samt Olav Storstein, Rikka Deinboll och Harald Tveterås under 1900-talets första hälft är det först på 1970-talet som litteratursociologin introduceras i Norge, med utgivningen av bl.a. Jürgen Habermas och Robert Escarpit på norska. Men trots att de litteratursociologiska frågorna och perspektiven länge varit centrala för bl.a. bibliotekarieutbildningen vid Høgskolen i Oslo og Akershus tycks ämnet ha haft svårt att etablera sig, och präglats av spridda insatser av ofta enskilda forskare.

Om den norska litteratursociologins framväxt kan man läsa i den ambitiösa antologin *Litteratursociologiske perspektiv* (red. Jofrid Karner Smidt, Tonje Vold & Knut Oterholm, Oslo: Universitetsforlaget, 2013; 389 s.), och då särskilt i en av redaktörernas, Jofrid Karner Smidts bidrag "Utviklingen av litteratursociologisk forskning i Norge". Där framgår också att litteratursociologisk forskning i Norge bedrivits inom litteraturvetenskapliga, sociologiska, medievetenskapliga, biblioteksvetenskapliga, genusvetenskapliga, nordistiska, historiska och pedagogiska miljöer. Litteratursociologiske perspektiv kan med andra ord ses som ett sätt att försöka etablera eller befästa litteratursociologin som ett sammanhållet forskningsfält i Norge, och vid sidan av att antologin kan användas i undervisningen uttrycker redaktörerna i förordet en explicit önskan om att "den skal skape interesse for litteratursociologiske problemstillinger blant studenter og forskere" (s. 5).

Eftersom jag själv varit verksam vid Avdelningen för litteratursociologi i Uppsala sedan ett drygt decennium är det ofrånkomligt att denna recension kommer att präglas av jämförelser mellan den svenska litteratursociologin (och då särskilt från Uppsala-

horisont) och den norska. Många av problemen, frågorna och metoderna är förstås påfallande snarlika. I antologin återfinns exempelvis många av de internationella namn som influerat den svenska litteratursociologin, såsom Robert Escarpit, Jürgen Habermas och Pierre Bourdieu, men också senare namn som bidragit till fältet med nya forskningsområden, som Robert Darnton, Janice Radway, Henry Jenkins, Pascale Casanova och Franco Moretti. En fascinerande skillnad utgörs dock av den tjeckiske strukturalisten Jan Mukařovský, som dyker upp i förvånansvärt många bidrag, men som är i det närmaste bortglömd inom den svenska litteraturvetenskapen och litteratursociologin (Mukařovský utkom senast i svensk översättning 1993, i en antologi om litteraturteori). Dessutom refereras också till flera svenska studier, av bl.a. Lars Furuland, Johan Svedjedal, Petra Söderlund och Ann Steiner – och det i betydligt högre grad än svenska litteratursociologer brukar referera till norska (eller danska) sådana.

Förutom av norska studenter och forskare kan antologin med fördel också läsas av andra nordiska forskare som önskar få inblick i det norska litterära systemet/fältet/institutionen, t.ex. för jämförelser med svenska, danska eller finska förhållanden. Mycket ter sig likt, men somligt är också olik. Att läsa detaljerade redogörelser för ett annat lands litterära offentlighet, bokmarknad, litteraturkritik, m.m., fungerar ofta främmandegörande, och bidrar ofta med nya perspektiv på det redan välbekanta. Exempelvis det faktum att norska litteraturkritiker sedan 1940-talet varit organiserade och haft en fackförening (vilket alltså inte är fallet i Sverige).

Litteratursociologins potential att främmandegöra är dock inte begränsad till utländska läsare, utan signaleras faktiskt redan i antologins paratexter, där baksidestexten inleds med en finurlig formulering: "Boka du holder i hånda handler blant annet om hvorfor nettopp du holder nettopp denne boka i hånda. Litteratursosiologi dreier seg om å forstå hvorfor folk leser det de leser, hvordan litterær smak formes, hvorfor forlagene utgir de bøkene de utgir, hvordan litteratur omtales, formidles og selges og hvorfor forfatterne skriver som de gjør."

Med tanke på denna omsorg om baksidestexten är det trist att antologin lider av bristande akribi, även om det är en av dess få svagheter. Förutom att det saknas ett personregister, vilket begränsar bokens användning som uppslagsverk och läromedel, lider den också av stundtals bristande korrekturläsning: flera av de studier som det refereras till saknas i litteraturförteckningarna, och någon gång ändras också typsnitt och typstorlek på ett sätt som skapar ett intryck av att produktionen gått lite för fort fram.

Bortsett från detta är Litteratursosiologiske perspektiv med sina nästan 400 sidor en gedigen antologi som ger en mångsidig belysning av det litteratursociologiska forskningsfältet. Den lyckas också på ett utmärkt sätt blanda översikter och teoretiska bidrag med fallstudier. Vid sidan av redaktörernas egen presentation av ämnet, "Hva er litteratursosiologi? Teoretiske perspektiv", skulle jag även vilja lyfta fram Helge Rønnings och Tore Slaattas bidrag "Makt og endring i den litterære institusjon", som på ett föredömligt sätt ger en introduktion till ett litteratursociologiskt, institutionellt perspektiv i allmänhet, och ett norskt sådant i synnerhet. Här diskuteras allt från vad ett förlag egentligen är till tendenser i den moderna bokbranschen, men bidraget tar också upp några särdrag för den norska bokmarknaden (t.ex. den statliga inköpsordningen och de fasta priserna).

Ett annat bidrag som särskilt sticker ut är Sissel Furuseths "Fra resepsjon til produksjon: litteraturkritik som kulturell praksis", som ger många nya perspektiv på litteraturkritiken som genre och institution. Det är också Furuseth som för några av antologins viktigaste resonemang när hon påminner om att kultursociologin för Bourdieu inte utmynnar i en estetisk reduktionism: "Det er ikke slik at estetikken og kvalitetsdimensjonen utraderes med et litteratursosiologisk perspektiv (selv om det kanskje kan virke slik i noen av de mest kvantitative studiene som preget feltet i sin tidlige fase). Man må bare huske på at også kvalitetsopplevelsen inngår i en sosial kontekst. Det viktige spørsmålet er: Hvordan skapes og opprettholdes litterære verks verdi, det vil si kollektivt gjennom forfattere, kritikere, forleggere og andre aktører i feltet? Å stille et slikt spørsmål forutsetter ganske riktig en viss vurderingsdistanse [...] – det er dette som skiller forskeren fra kritikeren – men å betrakte sin egen vurdering i fugleperspektiv betyr ikke at man er ufølsam overfor verks estetiske virkning. Det gjelder bare å ha to tanker i hodet samtidig." (s. 158).

En av de största skillnaderna mellan den svenska litteratursociologin och den norska (i alla fall som den ter sig utifrån Litteratursosiologiske perspektiv) förefaller också vara att den svenska oftare kombinerat analyser av litteraturens yttre villkor med faktiska läsningar och tolkningar av skönlitterära texter – en skillnad som möjligen kan förklaras av att de flesta norska forskare inom fältet förefaller ha en bakgrund inom informations- och biblioteksvetenskapen snarare än litteraturvetenskapen. Som exempel kan nämnas att av antologins tretton medverkande har nio koppling till Institut for arkiv-, bibliotek- og informasjonsfag vid Høgskolan i Oslo og Akershus. (I antologins inledning hävdar man visserligen att den

del av litteratursociologin som sysslar med textanalyser redan står sig stark i Norge, vilket mycket väl kan stämma, men det hade varit intressant att i antologin se åtminstone ett utförligare exempel på en studie där en läsning kombineras med en analys av litteraturens och författarnas samhällseliga villkor.)

I antologin finns också några uppsatser som särskilt tydligt signalerar den norska litteratursociologins närhet till biblioteksvetenskap och bokhistoria. Jag tänker främst på Aina Nødings "Københavns adressekontor – mediehus og litterær aktør", som behandlar en viktig aktör i 1700-talets Danmark-Norge, och Lis Bybergs "Passende bøker, statsbidrag og et byråkratisk regelverk. Lokale reaksjoner på den statlige bibliotekreformen av 1902", som bl.a. utifrån kataloger vid tre bibliotek (Nannestad, Strømmen i Svelvik och Sydvaranger) behandlar reaktionerna på etableringen av de moderna folkbiblioteken.

Ett av antologins intressantaste bidrag går emellertid rakt på en av litteratursociologins kärnfrågor, nämligen den sociala förhandlingen kring litterär smak. Men istället för att i Bourdieus anda undersöka positioneringar i det litterära fältet utifrån ett omfattande material har Knut Oterholm och Kjell Ivar Skjerdingsstad, i "Mot et mindre språk – om kvalitetsperspektiv, förlagsredaktörer og samtidslitteratur", intervjuat åtta norska förlagsredaktörer, som ju sitter på nyckelpositioner i konstruktionen av den goda smaken, om hur de ser på litterär kvalitet i den samtida litteraturen. De urskiljer fem idealtypiska kvalitetsperspektiv: (1) ett funktionellt, som handlar om hur ett verk fungerar i förhållande till sin genre; (2) ett djupestetiskt, som fokuserar på allvar ("menneskets grunnvilkor" som død, utroskap, svik", s. 179) och det språkliga uttrycket; (3) ett moraliskt, som värdesätter inlevelse och nya perspektiv på varat; (4) ett relationellt, som bl.a. utgår från den känsla av vänskap som kan uppstå mellan en läsare och en författare vid läsningen av litterära verk; och slutligen ett något svårfångat, lyssnande kvalitetsperspektiv, där "[k]valitet ses som en meddelelse av et slag som bare kan møtes med taushet – som en opplevelse av at her er det ikke mer å si" (s. 174). Särskilt påfallande är hur den modernistiska litteratursynen, som talar om litteraturens autonomi och premierar uttrycket före innehållet, verkar vara på utgående: "Symptomatisk for vårt materiale er att blikket for de autonome språklige kvalitetene også brytes opp i noe annet. I den grad språklige eller tekstinterne kriterier forstått som avgrensede og identifiserbare enheter i teksten brukes, er det for å snakke om og dermed å arbeide videre med teksten på andre måter. Dette undergraver forestillingen om at språklige kvaliteter er vesentlige i seg selv." (s. 178) Intressant nog avslutas

bidraget med en diskussion om Alice Munro, som flera förlagsredaktörer lyfter fram som ett konkret exempel på vad de menar med kvalitet, och det av allt att döma innan hon tilldelades Nobelpriset i litteratur hösten 2013.

Nästan hälften av antologin upptas av dess tredje och sista avdelning, "Resepsjon og leserstudier" (de första två är "Hva er litteratursosiologi?" och "Den litterære institusjon"), och det är kanske här de största skillnaderna mot den svenska litteratursociologin märks – på senare år har särskilt läsarstudier varit relativt ovanliga inom svensk litteratursociologi, som i många avseenden rört sig närmare publishing studies, och koncentrerat sig mer på bokmarknaden än de faktiska läsarna (vilket möjligen kan hänga samman med att den svenska bokmarknaden – med dess fria priser, allt tydligare vertikala integration och pågående förlagskris – är betydligt intressantare att föröka om än t.ex. den norska, till synes stabila och välmående). Den läsforskning som finns i Sverige bedrivs ofta i litteratursociologins utkanter, av pedagoger och litteraturdidaktiker, särskilt med inriktning på elevers och studenter litteraturläsning i utbildningskontext.

I denna sista avdelning ryms sex bidrag som sträcker sig från teoretiska reflektioner, som Jofrid Karner Smidts Bakhtininfluerade "Subjektivitetsproblemet i leseorien – et dialogisk perspektiv", till historiska och samtida fallstudier, som Åse Kristine Tveits "Tarzan eller Frøken Tankeløs? En undersøkelse av Oslobarns litteraturpreferanser i 1930-årene", Cecilie Napers "'Hunting high and low'. Amatøranmeldere og profesjonelle kritikere om fascinasjon og kvalitet" (som rymmer en intressant diskussion om olika värderingskriterier och faktiska värderingar när det gäller den norska receptionen av ett urval anglosaxiska bestsellers riktade till kvinnliga läsare) samt Tonje Volds "Verdenslitteraturen som 'lesningens horisont' eller som kikkhull mot verden? Sørøstafrikansk litteratur og kanondannelse ved skandinaviske universiteter". I den sistnämnda framgår inte minst hur massivt den hyperkanoniserade J.M. Coetzees genomslag varit i skandinaviska litteratur- och språkstudier: "Lesningen av pensumlistene har vist at vi på den ene siden godt kan si att J.M. Coetzee har kolonisert skandinavisk akademien. Studenter kan i dag komme til å lese Coetzee først som del av et grunnleggende kurs om litteraturhistorie, senere i et kurs om en litterær tradisjon, deretter på et mer spesialisert kurs i literær teori eller narratologi og deretter i et kurs i postkolonialisme. Men det fins på den andre siden også kurs hvor Coetzee koloniseres i betydelig grad. [...]" (s. 331)

I antologins sista två bidrag, Helge Ridderstrøms

”Sanking og snikjakt i medielandskapet. Mediesosiologisk forskning på fankulturer” och Anne Mangens ”Empirisk forskning på den litterære leseopplevelsen: Hva kan eksperimentelle tilnærminger tilføre litteraturforskningen?” vidgas sedan perspektivet ytterligare, till nyare medier som televisionen, internet och e-böcker, men också till mediesociologiskt, psykologiskt och naturvetenskapligt influerad forskning. De två bidragen är, i likhet med flera andra av antologins texter, ett slags blandningar av introduktioner och forskningsöversikter som lär fungera både för undervisningsbruk och för att introducera spännande områden för mer seniora forskare.

Med några av de sista bidragen öppnas också antologin mot världen utanför Norge (även om empirin ibland är hämtad från Skandinavien). Detta är annars något man saknar i flera av antologins bidrag, där teori och tidigare forskning visserligen hämtas från både Norge och utlandet (övriga Norden, Tyskland, Frankrike och den anglosaxiska världen), men där fokus i de enskilda bidragen oftast ligger på norska

snarare än internationella förhållanden. Även om man är frestad att dra slutsatsen att detta är ett tecken på att litteratursociologin är ung i Norge – att mycken grundforskning ännu återstår att göra – är situationen faktiskt mycket snarlik den svenska, där merparten av den litteratursociologiska forskningen hittills varit inriktad på inhemska förhållanden, och där en breddning kunnat skönjas först under de senaste åren. Med tanke på att litteratursociologin på de flesta håll i världen saknas som sammanhållen disciplin – som kombinerar många verksamheter som utomlands ofta är åtskilda och kommunicerar dåligt sinsemellan – finns det anledning att tro att den skandinaviska litteratursociologin skulle kunna bidra med nya perspektiv till den internationella forskningen, alldeles oavsett varifrån empirin hämtas.

*Jerry Määttä
Litteraturvetenskaplige institutionen
Uppsala universitet*

Voksne i legestemning

En reportage fra spil- og legefestivalen CounterPlay '14

Mathias Poulsen

Verden over synes der at være et voksende antal mennesker, som beskæftiger sig seriøst med spil og leg. Mange forsøger dels at *forstå* de to beslægtede fænomener, dels at skubbe til grænserne for, hvad spil og leg kan være og hvor det kan foregå.

Der er altså generelt en voksende interesse for både spil og leg, og det i et omfang, så den kendte spildesigner Eric Zimmerman sidste år argumenterede for at vi befinder os i et "Ludic Century":

Increasingly, the ways that people spend their leisure time and consume art, design, and entertainment will be games – or experiences very much like games.
(Zimmerman 2013)

På trods af disse tendenser, forekommer mange af initiativerne kun at nå et ganske begrænset publikum, og kun de færreste mennesker får dermed mulighed for at deltage i de samtaler, der definerer og udvikler feltet. Det betyder at udforskningen af spil og leg i en vis forstand foregår i en osteklokke, og at mange værdifulde perspektiver går tabt. Jeg er overbevist om, at der findes mange professioner og fagområder, som kan have stort udbytte af at deltage i debatten. Samtidig vil en bredere dialog om spil og leg ikke blot komme de "nye" deltagere til gavn, men berige hele feltet.

Det var nogle af disse overvejelser og erfaringer, der lå bag min beslutning om at etablere "CounterPlay" som en international spil- og legefestival. CounterPlay blev afholdt for første gang d. 3. og 4. april 2014 på Hovedbiblioteket i Aarhus.

Festivalen er et forsøg på at bringe folk fra en række forskellige domæner sammen for at udforske, hvilken rolle spil og leg kan have i deres professionelle virke. Dette kommer tydeligt til udtryk i de tre spor, der løber gennem hele festivalen:

- Playful Culture
- Playful Learning
- Playful Business

Grænserne mellem sporene er helt bevidst ikke skarpt optrukne, men i grove træk man kan sige at de tre overlappende perspektiver lader os undersøge A) spil og leg som del af vores kultur, B) spil og leg som katalysator for læreprocesser og C) spil og leg som ”redskaber” i virksomheder og organisationer.

Festivalen kredser hele tiden om spændingsforholdet mellem det at spille og lege *med* og *uden* et formål uden for selve aktiviteten. På den ene side er der et udtalt ønske om at *anvende* især spil som redskaber i fx kommunikations- og læreprocesser. På den anden side mener mange, at vi skal være varsomme med at foretage en instrumentalisering af det at spille og lege. Det er en delikat balancegang, som da også var genstand for en løbende udforskning under CounterPlay ’14. Mere om det senere.

Selve navnet, ”CounterPlay”, kræver måske lidt forklaring. Det handler naturligvis ikke om at være *imod* spil og leg, men om at udfordre grænserne for hvad spil og leg kan være. Her har jeg været meget inspireret af Tom Apperley og Michael Dieter, der skriver sådan her om ”counterplay”:

Unruly innovation is an intrinsic dimension of gaming. [...] However, we believe that the contingent and transformative dynamics unleashed by games demand careful analysis. [...] Referring to ludic or playful vitality in its most transformative expressions, counterplay speaks directly to the disruptive creation of the new through the reiterations of gaming. (Apperley & Dieter 2010)

For mig indikerer counterplay i forlængelse heraf, at man skaber nye måder at spille og lege ved at udfordre grænserne for det eksisterende, men også at spil og leg forstås på ny idet de bringes ind i nye sammenhænge, og dét er netop målet med festivalen.

Bare endnu en konference?

Keynotes, tre parallelle spor og en frygtelig masse oplæg. Hvis man kigger på programmet for CounterPlay ’14¹ kan man formentlig få det indtryk, at festivalen ikke er en festival, men snarere noget, der umiskendeligt minder om en traditionel konference. Det skal forstås i lyset af, at mange potentielle deltagere skulle kunne argumentere for, at det ville give mening at bruge to arbejdsdage på CounterPlay. Jeg havde derfor i første omgang fokuseret på at samle en gruppe af spændende og dygtige talere fra ind- og udland, så der var tilstrækkeligt konkret indhold at forholde sig til.

Parallelt med denne indsats har jeg imidlertid placeret konferenceformatet i en ramme, der indbyder til leg. Her har jeg været inspireret af et begreb som ”legestemning”, der beskrives af Helle Karoff:

Stemning er ikke primært en følelse, men et modus, dvs. en særlig måde at stå i forhold til både de mennesker, de omgivelser og de ting, man som menneske er forankret i. I legestemningen er man udpræget åbne overfor nye ideer, over for nye meninger, over for andres måder at være til på, over for nye indfald, og man er parat til at give og modtage i åbenhed. (Karoff et al. 2011)

Under planlægningen af festivalen tænkte jeg derfor meget over, hvordan man skaber rammerne for en god ”legestemning”, mens man samtidig levner plads til de mere gendelige konferencespor. Først og fremmest forsøgte jeg i al kommunikation forud for og under festivalen at lade den legende tone skinne igennem, og samtidig gøre det klart, at der ville blive rig lejlighed til at lege og spille undervejs. Derudover lavede

grupper af studerende fra Begivenhedskultur, Aarhus Universitet, aktiviteter som en lang hinkebane på gågaden og kortspillet ”SmallTalk²”, der skulle tilskynde deltagerne til at udfordre hinanden.

Da de omtrent 150 deltagere var mødt frem på biblioteket, fremgik det ganske tidligt og med al ønskelig tydelighed, at folk (også) var kommet for at lege. Stemningen var afslappet, folk var enormt engagerede, deltog aktivt, talte med hinanden... og både spillede og legede.

Centralt placeret på festivalen var der en ”legeplads”, hvor man kunne prøve forskellige slags spil, ”playware” og legende installationer³. Der var en del udstillere til stede, og mange talere viste også deres spil frem i perioder. Allerede fra starten var der masser af liv, og det satte sit aftryk på alle de øvrige aktiviteter.

Mens ”legepladsen” måske nok var det mest eksplicit dedikerede rum til leg, så var det legende også vævet ind i mange oplæg. Eksempelvis kan nævnes Alex Moseleys oplæg ”Skeletons in the right closet: using simple contextual games to create authentic learning environments”, hvor deltagerne undervejs i fællesskab skulle bygge LEGO-figurer. Alex brugte det som ”a physical, contextual metaphor on key concepts” og lavede dermed en elegant kobling til sit oplæg.

Nedslag i festivalen

I løbet af de to dage var der samlet set mere end 30 talere på programmet, og det er selvfølgelig ikke muligt at gengive alle de spændende indspark i detaljer. Derfor vil jeg fokusere på nogle af de tematikker, der kom til at udgøre flere røde tråde under festivalen:

- (Hvordan) forstår vi spil?
- Det handler ikke om spil
- Opdyrkning af fællesskaber

(Hvordan) forstår vi spil?

Vi har formentlig alle en eller anden forståelse af, hvornår et spil er et spil, men hvad sker der, når spil udfordrer disse ”common sense” betragtninger? Ofte bliver både spil og leg betragtet som fænomener, der hovedsageligt henvender sig til børn. Hvis vi endelig accepterer, at spil også kan være for voksne, så antager vi til gengæld typisk, at spil blot er underholdning.

Hvad sker der så, når spil beskæftiger sig med mere seriøse emner, som fx homoseksualitet? Det talte Kim Johansen Østby om med afsæt i sit igangværende ph.d.-projekt:

A very interesting point is that the agency mechanism may actually enable video games to portray homosexuality more naturally and without the anxiety often found in mainstream television and film, thus structuring new discourses on homosexuality in media⁴.

Phil Stuart fra spilfirmaet Preloaded viste med en række spil – bl.a. ”Papo & Yo”, ”Papers, Please” og ”That Dragon, Cancer” – ligeledes, hvordan spil kan være ”beautiful, provocative, intimate, challenging, progressive, reflective, philosophical and meaningful”.

Kan spil engagere os følelsesmæssigt – og hvordan taler vi om de oplevelser vi har, når vi spiller? Det tog Jesper Krogh Kristiansen, der bl.a. arbejder som spiljournalist, fat på i sit oplæg om spil der afhænger af ”the emotional investment of the player”. Han argumenterede for at:

They are resonating with something inside ourselves, activating it, and that is what makes the experience of these games whole

Han indsamlede desuden deltagernes egne fortællinger om særligt mindeværdige spiloplevelser, og skrev efterfølgende et blogindlæg om samme emne (Kristiansen, 2014). Disse beretninger kan, sammen med de mange oplæg, ses som en tydelig indikation af, at flere og flere ønsker en mere alsidig og nuanceret forståelse af, hvad spil er og kan være.

Det handler ikke om spil

Alt imens interessen for spil fortsat synes at vokse og sprede sig, så støder man på stadig flere modreaktioner, der peger på, at det måske ikke er spillene *i sig selv* der er det mest interessante. Den lidt atypiske spiludvikler Knapnok Games var repræsenteret på festivalen, og deres arbejde sigter netop på at udvikle ”games designed for social contexts that makes the players the center of attention rather than the TV screen”⁵. Knapnok og mange andre er altså i færd med at flytte vores fokus fra ”spillet” til ”det vi gør med spillet” og den sociale interaktion, der opstår omkring spillet.

Dette tema blev berørt flere gange undervejs, men uden tvivl mest eksplicit i den afsluttende keynote ved Miguel Sicart fra IT Universitet i København. Miguel argumenterede for, at spil som ”genstande” ikke er specielt spændende, men at spil er ”rekvisitter”, der understøtter at vi leger med dem, og måske endda bruger dem til at udfordre sociale konventioner og strukturer. Hans sidste budskab kom dermed til at fungere som en perfekt afslutningen på festivalen som helhed:

Don't make games – make people play

Opdyrkning af fællesskaber

I forlængelse af den erkendelse bliver det naturlige næste skridt, at vi skal skabe rum og fællesskaber, hvor vi kan udforske legens væsen – og hvor vi kan lege. Det blev berørt i flere oplæg, men fremgik også tydeligt af den opbakning og det engagement, deltagerne mobiliserede i forbindelse med CounterPlay. Det har medieforsker Stine Liv Johansen, der også talte på konferencen, reflekteret over efterfølgende:

Hvorfor er det så så vigtigt? Hvorfor skal vi overgive os til legens rammesætninger og betingelser, når der er så meget andet, det er vigtigt at bruge tid på?

Counterplay-festivalen gav i sig selv en del af svaret på dette spørgsmål. At sætte legen i fokus og at gøre det i en ramme, der i sig selv er legende, afsøgende, eksperimenterende og åben, rykker på vores forestillinger om, hvad vi kan og hvor vi kan bevæge os hen som mennesker. At sætte måltællingen og kontrollen ud af kraft – om så bare for en stund – og vælge at møde omverdenen og os selv med et åbent og legende sind, gør os i stand til at bevæge os i nye retninger, skabe nye kontakter og se os selv i et nyt lys. (Johansen 2014)

Dette er selvfølgelig et af de centrale mål med CounterPlay, men det er helt afgørende, at der etableres bredere samarbejder og åbne fællesskaber for at facilitere nye legende og eksperimenterende rum.

Fremtidens CounterPlay

Det har været en intens og krævende oplevelse at arrangere og afholde CounterPlay – som det nu er med arrangementer, man investerer følelser og energi i. Det har nemlig længe været en stor drøm for mig at skabe et internationalt orienteret mødested og fællesskab, hvor en mangfoldig gruppe kan stifte bekendtskab med og udveksle nye perspektiver på spil og leg i en uformel og legende sammenhæng. Derfor har jeg også været stærkt personligt engageret, og det med en stor grad af angstprovokerende usikkerhed og uvished, for hvordan ved man med sikkerhed, at folk vil lege med?

Nu er den første udgave imidlertid overstået, og at dømme ud fra den feedback jeg har modtaget, så er der skabt et fornuftigt fundament for at arbejde videre med festivalen. Overordnet set er der al mulig grund til at være tilfreds med resultatet, og jeg kan konstatere at mange tydeligvis med stor entusiasme og begejstring deltager i et mere eksperimenterende format.

Næste års festival afholdes i samarbejde med KaosPiloterne den 9. og 10. april i Filmby Aarhus, og forberedelserne er i fuld gang. Jeg har etableret en lokal udviklingsgruppe, som skal være med til at sikre en stærkere lokal forankring af festivalen. Det gør det også muligt at lade aktiviteter ”bryde ud” af festivalens rammer, og foregå helt andre steder, fx i byrummet.

Helt i festivalens ånd inviterer vi også til at lege og eksperimentere med formaterne; et oplæg er ikke bare et oplæg, men kan rumme mange former for interaktivitet. På samme måde kan alle formater udvikles og gentænkes, og især deltagernes aktive inddragelse vil blive prioriteret højt.

CounterPlay handler i sin natur om at skabe *dialog* på tværs af domæner, og det dialogiske princip er naturligvis også integreret i arbejdet med festivalen. Faktisk ville festivalen aldrig være blevet en realitet uden en mangfoldighed af samtaler (i særdeleshed på Twitter) med og opbakning fra dygtige mennesker rundt omkring i verden. Også i fremtiden vil den løbende udvikling ske i et konstant samspil med alle dem, der ønsker at forme festivalen, både ved at bidrage med indslag og slet og ret ved at være med. Jeg vil derfor blot slutte med en invitation til at deltage og møde nye legekammerater, når CounterPlay ’15 løber af stablen i Aarhus til foråret.

**CounterPlay ’15 afholdes d. 9. og 10. april 2015 sammen med
KaosPiloterne i Filmby Aarhus.**

Noter

1. Se <http://www.counterplay.org/schedule/>
2. Se <http://counterplay.org/files/CounterPlaySmallTalk.pdf>
3. Se <http://www.counterplay.org/playground/>
4. Se <http://kortlink.dk/eb26>
5. Se <http://www.knapnokgames.com/>

Referencer

- Apperley, T., Dieter, M. (2010) *Editorial*, The Fibreculture Journal, issue 16 2010, <http://sixteen.fibreculture-journal.org/>
- Johansen, ST. (2014) *Legefestivalen CounterPlay*, <http://videnskab.dk/blog/legefestivalen-counterplay>
- Karoff, H.S., Hansen, S.R., Elbæk, L. (2011) Stemningspraksis på den interaktive trampolin, <http://kortlink.dk/eb28>
- Kristiansen, J.K. (2014) Lidt om spil og følelser, <http://vanulla.wordpress.com/2014/04/22/lidt-om-spil-og-foelelser/>
- Zimmerman, E. (2013) Manifesto for a Ludic Century, http://ericzimmerman.com/files/texts/Manifesto_for_a_Ludic_Century.pdf

Aktuella forskningsprojekt

<http://www.nordicom.gu.se/sv/medieforskning/nordicoms-forskningsdatabas>

Science Communication

Actions and Reactions on the 2009 Swine Flu Outbreak

Benedicte Carlsen

Uni Research Rokkan Centre
Bergen

We have recently started a research project that will focus on the 2009 outbreak of the H1N1 or “swine flu” virus and the mass vaccination programme that followed in its wake. The entry point for our project is the question of science communication, or how science-based knowledge is communicated to the public at large.

In today’s world, all societal communication, not least science communication, is mediated communication. How research findings are disseminated and translated through media reports, and how the mediatized information on such findings are understood and acted upon by decision makers and is a crucial public health issue. In the 2009 swine flu case, the issues at stake were larger than is usually the case when it comes to government health advice. Facing a pandemic threat, the population’s willingness to undergo vaccination programmes could be a decisive factor in preventing a potentially disastrous outcome. But authorising mass vaccination is a precarious decision, and a decision that must be taken under uncertainty. If taken too early, the vaccination may turn out to have been unnecessary, if taken too late, the vaccination may not be effective in stalling the pandemic. At the same time, vaccination programmes depend upon public trust in government advice in order to be effective. Such confidence is to a high degree influenced by how government recommendations are presented to the public through the media.

To better understand the science–media–public interface and what lies behind the variation in experiences of central stakeholders, we have planned a theoretically and methodologically holistic study. Initially, we will conduct a meta-study of qualitative studies regarding the public’s attitudes to the H1N1 influenza vaccine in different countries. Thereafter, we will trace Norwegian news stories focussing on the swine flu incident during 2009 and 2010, which were peak years of media attention. After a document analysis of selected news reports, we will conduct in-depth interviews with stakeholder groups, and in particular study the role played by NIPH through interviews and documental analysis. We will interview key experts at The Norwegian Institute of Public Health as well as policy- and decision makers who have been referred to in these news stories. Finally we will gather groups of members of the public who were exposed to the media debate and explore their understanding of the medical facts and the politics involved in it. Our approach to the case of H1N1 pandemic will thus emphasize a range of different empirical viewpoints on the interaction of medical knowledge, health information and public health; that of the scientists, the journalists (editors), the policy makers, and the public.

Project Aim

Our main aim is to enhance the public's health in future pandemic scenarios. Through the case of the 2009 H1N1 Swine flu outbreak, we will explore how information from NIPH is translated in the media, understood and used by policy makers and received and acted upon by the public.

Project Plan

1. Conduct a qualitative meta-study based on international research literature on the public's understanding of the outbreak and preventive measures of the swine flu incident.
2. Conduct a media search and document analysis of news reports related to the swine flu outbreak and its aftermath in Norwegian newspapers. We will explore news stories at different points in time and milestones during this period.
3. Tracing the involved parties through selected news stories we will conduct interviews with scientists at the NIPH, other experts, newspaper editors, journalists, political decision makers and members of the public about motivation for action, experienced concerns, understanding of the problem area and reactions to the mediated health campaign

Relevant Research Questions

What information was available at different points of time, how did health authorities respond to early reports of an emerging pandemic, and how was their advice conveyed in media reports?

How were uncertainties and risks communicated throughout, and how were recommendations interpreted and challenged in public debate?

Which actors were involved in communicating, interpreting and challenging findings throughout, and how did they influence the process?

How did different media frame the issue, and to what degree and how did their framings shift over time?

How do lay people assess the mediated debate, how do they understand and interpret the information from NIPH and the counter-information from other types of experts, and how is the information adapted into people's internalised values and everyday health choices such as whether to have vaccine or vaccinate their children?

How do people judge that the 2009 swine flu incident has influenced their attitudes to future vaccine campaigns by the NIPH?

Knowledge Background

The role of research expertise in contemporary society is ambiguous. On the one hand, there is faith in the ability of experts to solve both individual problems and societal concerns. On the other hand, research authorities and experts are to a large degree challenged and distrusted, and the public is made aware that experts frequently disagree or that established scientific truths can be overturned in light of novel research results. Overwhelming amounts of information can also make it difficult to incorporate expert knowledge into everyday choices as well as political decisions. However, in the modern information society the endeavour of disseminating and implementing research

evidence is complicated. In public arenas evidence-based knowledge competes with vast amounts of information which also claim to be evidence-based, as well as with experience based and faith based knowledge, and the distinctions between concepts of “science”, “knowledge” and “information” are blurred. Recipients of expert knowledge (politicians, bureaucrats or the public) may have diverging agendas or values from those of media institutions or scientific society or they do not understand or have confidence in the voices of the experts.

Among the public, there are indications of scepticism towards science in general and towards vaccine campaigns in particular. One well known example from the UK was the confusion following one scientist’s (Wakefield) erroneous article in *The Lancet* in 1998 in which he claimed that the MMR vaccine could cause autism. The paper was revealed as a hoax, but the controversy led to a massive boycott of the vaccine in the UK, which in turn led to increased incidence of measles and mumps and an increase in deaths and injuries. When it comes to the swine flu outbreak of 2009, health authorities held a supply of two H1N1 vaccines per citizen and 70% of the population trusted the vaccine according to Eurobarometer, but still, only around 40% of the population were vaccinated compared to e.g. 60% in Sweden.

The media reports related to the swine flu incident in Norway have scarcely been analysed. One exception is a recent article in Norwegian by media researcher Harald Hornmoen, who finds that the news coverage in Norwegian newspapers generally exaggerated the messages from the health authorities, seemingly in an attempt to frighten people into taking preventive action. This applied particularly to the tabloid newspapers (e.g. *Dagbladet* and *VG*) and to a lesser extent to the newspaper *Aftenposten*. The European Centre for Disease Prevention and Control did a review of European media coverage of the first week of swine flu reports in 2009 in 31 European countries. In this early phase, public health authorities were identified as the main information source for the media and very few news reports were critical to governmental information at this stage and seemed thus supportive of the communication strategy adopted by the public health authorities. On the other hand Veronika Hansen has in a master thesis at the University of Oslo conducted a chronological analysis of the media coverage in Norway, and she reports of quite a number of news reports that were critical to the vaccine, especially in the later phases of the media campaign, when mass vaccination had been initiated. The varying information campaigns and media approaches to the epidemic across countries may have influenced influenza uptake, and so may the level of the public’s general trust in the authorities.

Within epidemiology central research and knowledge institutions, such as The Norwegian Institute of Public Health (NIPH), have become aware of the need to make the research results accessible and understandable to users both among the general public and among policy makers, but clinical researchers have been criticised for an instrumental belief that if only research results are disseminated in a clear manner, if only people are informed, then people will act “rationally” and “appropriately” upon the evidence. The experts related to NIPH play a particular role regarding information on infectious diseases, including the influenza. The NIPH has the main responsibility to control the health situation, carry out research and preventive measures to improve the health of the Norwegian population. According to the Communicable Diseases Control Act implemented in 1995, NIPH has major responsibilities and tasks in the national

infectious disease control. NIPH is responsible for monitoring influenza activity in Norway, and to inform health and other authorities as well as the public about the virus' progress. According to the Norwegian National Influenza Pandemic Preparedness Plan of the Norwegian health authorities communication through mass media is essential in a situation of a pandemic. The media is obliged to inform the public and may be instructed to publish important messages e.g. regarding vaccination on behalf of the health authorities in such situations.

Facts

Project Participants: Benedicte Carlsen (Project Leader), Kristian Bjørkdahl, Ole Brekke, Kari Ludvigsen, Uni Rokkan Centre; Claire Glenton, Norwegian Knowledge Centre for the Health Services; Niklas Stenlås, Uppsala University; Sandy Oliver, University of London; Guri Rørtveit, Uni Health.

Source of funding: The Research Council of Norway, The Research Programme on Public Health

Project period: 01.12.2013 – 30.11.2016

CoSound

A Cognitive Systems Approach to Enriched and Actionable Information from Audio Streams

Jan Larsen

Section for Cognitive Systems, DTU Compute
Technical University of Denmark

Productivity and well-being depends increasingly on digital media and the delivery of multimodal media information on different platforms. The CoSound project researches tools for linking audio streams and user interaction data in order to improve interactivity and experience.

The project focus is on methods and tools for an augmented audio experience and making the information actionable, i.e., enable users to interpret, organize, analyze, share, co-create, and facilitate story-telling and audio management. The vision is to develop a flexible modular audio data processing platform for new products and services in the commercial sector; the public service sector; and in educational and cultural research. The research combine bottom-up representation of audio and other relevant information sources with top-down user-driven feedback to form a multi-level and multi-aspect integrated cognitive representation of content.

CoSound is a four year project (2012-2015) funded by the Danish Council for Strategic Research under the Program Commission on Strategic Growth Technologies. Fourteen partners are part of the project including four companies and three international research institutions.

The Objective of the Project

The overall vision is to foster collaborative and cross-cultural tools for enrichment of audio streams which can improve interactivity, findability, experienced quality, ability to co-create, and boost productivity and experience in a broad sense. Audio is usually provided in a multimedia context with additional text, visual, sensor or social network information. The project focuses on the analysis of audio streams; however, other available media and contextual information are used to improve functionality and facilitate a natural interface for the user. The provision of effective and customizable access to vast audio archives of mixed music and radio broadcasts content has not been investigated to the same depth as e.g. textual information, and its full potential is yet to be achieved.

CoSound will demonstrate innovative solutions in three end-use areas: the commercial sector, the public service sector, and in education and cultural research by developing a flexible modular data processing platform that provides three levels of functionality: 1) personalized audio streams; 2) task driven navigation and organization; 3) sharing

of enriched audio streams through editing and co-creation. As part of this activity, large amounts of broadcast and music data will be enriched and tagged with metadata.

Partners

Technical University of Denmark (DTU Compute) Grant holder; Copenhagen University (Dept. of Arts and Cultural Studies); Aalborg University (Dept. of Multimedia Information and Signal Processing and Dept. of Media Technology); Danish Broadcasting Corporation; Royal School of Library and Information Science; State and University Library; Bang & Olufsen A/S, Geckon ApS; Hindenburg Systems ApS; Syntonetic Aps; Musikzonen; Queen Mary University of London; University College London; and University of Glasgow.

Work Packages

The research and development in CoSound is organized around eight work packages: audio features, interactive learning, large scale machine learning, human-computer interactive modeling, and music context analysis, as well as the development of the platform and the demonstrators.

The Technical University of Denmark, Aalborg University, Queen Mary University of London, and Geckon carry out the technical platform, sound processing and learning. The Royal School of Library and Information Science, University College London, and University of Glasgow conduct human-computer interaction design and evaluation. Copenhagen University and Musikzonen contribute with music context and end-use grounding, dissemination and cultural research. Bang & Olufsen A/S and Hindenburg ApS participate in evaluation, prototyping and commercialization by transforming project inventions into innovative commercial solutions. Danish Broadcasting Corporation contributes with evaluation and prototyping for public service solutions. The State and University Library provides data warehouse management tools and platforms, and Syntonetic ApS delivers a mood meta data service.

WP1: Management and Dissemination

Responsible: Jan Larsen, Associate Professor, PhD, Technical University of Denmark. Main resources: Project administrator. Objective: Management structure, status reports, communication as well as dissemination and exploitation of results.

WP2: Data Ware House and Cloud Computing

Responsible: Bjarne Andersen, cand.it., State and University Library. Main resources: System administrator; Peter Overgaard, Jesper Knudsen, Geckon ApS. Objective: Provide the project with access to a vast amount of sound data from the national archive including the DR material collected during the last 85 years and all Danish music published on CD in total over 1 million hours of sound.

WP3: Audio Feature Construction and Selection

Responsible: Mads Græsbøll Christensen, Professor, PhD, Aalborg University. Main resources: Postdoc Mohamed Abou-Zleikha. Objective: Identify relevant low-level descriptors of objects in audio streams and developing dynamic feature selection and reduction methods to form bottom-up multi-level audio representations.

WP4: Temporal Inference and Large Scale Machine Learning

Responsible: Lars Kai Hansen, Professor, Technical University of Denmark. Main resources: Rasmus Troelsgaard, PhD Student, Bjørn Sand Jensen, Postdoc. Objectives: Research and implementation of large scale dynamic cognitive domain representations (e.g. topic models) for integration of audio features (from WP3) and meta-data including news media, blogs, YouTube, Wikipedia, Twitter, and dedicated music sites, e.g. Last.fm.

WP5: Interactive Learning

Responsible: Jan Larsen, Associate Professor, PhD, Technical University of Denmark. Main resources: Jens Madsen, PhD Student, Bjørn Sand Jensen, Postdoc. Objective: Research and realization of an interactive scheme for fast and efficient learning of the cognitive domain representation (WP4). Hypothesis: Interactive learning can provide an optimal combination of low-level features (unsupervised) with the top-down user driven input (supervision) using minimal human supervision.

WP6: Human-computer Interactive Modeling, Crowd Sourcing and Evaluation

Responsible: Haakon Lund, Associate Professor, Royal School of Library and Information Science. Main resources: Jesper Steen Andersen, PhD Student. Objective: Investigate approaches for access to audio archive contents by modeling user interaction and requirements as well as qualitative and quantitative evaluation of various aspects of the integrated system – from performance measures to users' acceptance and engagement.

WP7: Music Context Analysis End-use grounding

Responsible: Morten Michelsen, Associate Professor, Copenhagen University. Main resources: Jesper Steen Andersen, PhD Student. Objective: Provide research questions from the perspective of musicology and auditory culture as an input to aspects and features to focus on in WP3, 5 and 6. The main objective is to analyze programs and formats, broadcasted in The Danish National Radio, along the lines of popular music genres and locating changes within the overall program rhythm as well as in the bridging between speech and music in different genres of popular music programs and similar program types.

WP8: Commercialization and prototyping

Responsible: Søren Bech, Head of Research, Bang & Olufsen A/S. Objective: Investigate commercialization and prototyping possibilities from all WPs and evaluating the CoSound platform with users as beta-labs in relation to B&O and HS specific platforms; in DR's web-based services; and through collaboration with the LARM project.

Facts

Project manager and grant holder: Jan Larsen, PhD, Associate Professor

Source of funding: The Council for Strategic Research is financing CoSound with a grant of approx. 17 million DKK. The partners contribute with approx. 9 million DKK in co-financing.

Website: <http://www.cosound.dk>

Amplifon

På sporet av et mer intelligent radiomedium

Lars Nyre

Institutt for informasjons- og medievitenskap
Universitetet i Bergen

Amplifonprosjektet består av empiriske sonderinger i retning av et nytt radiomedium som anvender de beste av de digitale mulighetene. Prototypene vi lager er basert på klassisk radiojournalistikk, men vi anvender lokasjonsorientering, sosiale medier-interaksjon og intelligent brukerprofilering, og vi henvender oss først og fremst til folk som bruker øretelefoner i bymessige omgivelser. Amplifon kan tenkes å være et eksperimentelt radiomedium som eksisterer parallelt med tjenester basert på DAB-distribusjon.

I rapporten presenteres to enkle prototyper på lokasjonsorienterte radiomedier med tilpasset innhold. Det dreier seg om et dokumentarisk mediedesign for folk som går rundt i et urbant sentrum, og et nyhetsorientert for folk som drar med kollektivtransport mellom sentrum og forsteder. Prototypene blir testet ut i Bergen og Vestlandet for øvrig av en tverrfaglig forskningsgruppe,¹ og det gjøres iterasjoner i 2014 og 2015. Amplifon skal videreutvikles til også å inkludere sosiale medier-interaksjon og intelligent brukerprofilering.

Navnet ”Amplifon” er ment å være fremmedgjørende, slik at man ikke tenker for konkret på det nåværende radiomediet når man forholder seg til vårt prosjekt. ”Ampli” kommer fra latin ‘vid, rommelig’, og benevner det som angår utstrekning, utvidelse eller forsterkning. ”Fon” kommer fra gresk ‘lyd’ eller ‘språklyd’, og benevner i vår tid hovedsakelig lydteknologier som telefon, mikrofon og saksofon. Begrepet “amplifon” antyder prosjektets målsetning om å forsterke folks opplevelse av meningsfull mediert lyd i hverdagen.

Mediedesign

Prosjektets overordnede metode kan kalles mediedesign (se Fagerjord 2012; Nyre 2014). Dette er en samling av metodiske ressurser fra både informasjons- og medievitenskap, og man kombinerer interaksjonsdesign, programmering og innholdsproduksjon for å konstruere prototyper på nye medier. Disse prototypene blir testet på brukere som representerer både bransjen (journalister, produsenter, etc) og vanlige mennesker som er ment å bruke det nye mediet i dagliglivet. Mediedesign er en akademisk tilnærming med strenge krav til systematikk, dokumentasjon og målrettethet.

Kulturen for eksperimentell utvikling er mye sterkere i mediebransjen enn i medieforskningen, men utviklerne jobber ofte intuitivt, og uten metodiske refleksjoner eller dokumentasjonskrav. Store bedrifter prøver gjerne ut fullt fungerende applikas-

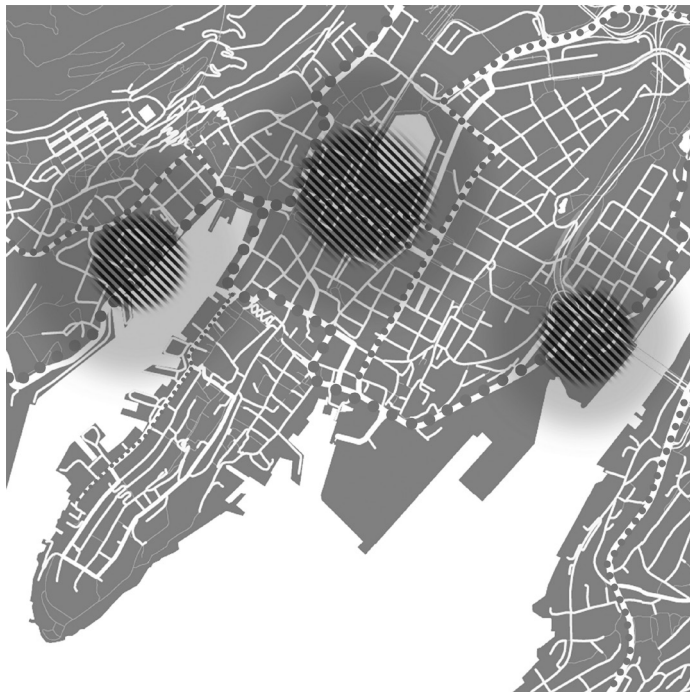
joner, mens et lite gründerfirma baserer seg mer på skisser og storyboards som viser hvordan en fysisk prototype ville fungert. Dette kan kalles en teknologisk sondering. Nå for tiden er det stadig vanligere med slike “lean”-tilnærminger, der man prøver ut konseptet for innovasjonen tidlig i prosessen. Dersom konseptet ikke fungerer er det lettere å skifte retning på utviklingen, og man taper ikke så mye penger. Dette blir også kalt “fail fast”-metoder. (Sharp et.al. 2007).

Amplifonprosjektet består så langt av to beslektede sonderinger kalt medium A og B. De er basert på forskningsdrevet undervisning, og konstruert av elleve studenter på et bachelorkurs ved Universitetet i Bergen kalt ”Journalistiske mobilapplikasjoner”.² Selv om studentene lagde to ulike medier, så var sentrale deler av utviklingen lik for begge. Programmeringen er basert på utviklerspråkene HTML, CSS, Javascript og jQuery Mobile. De to prototypene kan aksessere sensorer i mobiltelefonen, der særlig GPS-posisjon, høyttaler, mikrofon og touchpanel er viktig. Google Maps API ble brukt til å kunne spille av lydfiler når brukeren nærmer seg en gitt lokasjon som er spesifisert i koden. Det grafiske designet var ganske minimalistisk for begge prototypene, med en logo, liste over lydfiler, og kartvisning av lytters posisjon. Lydinnholdet ble produsert med universitetets opptaksutstyr, og i tillegg ble det laget musikklistor på Spotify og YouTube.

Sondering i to retninger

Medium A ble kalt “Ny i Bergen”, og er orientert mot Bergen sentrum. Du blir geleidet gjennom det historiske sentrum av Bergen, og får dokumentarisk kunnskap om byen fra både fortid og nåtid. Musikken er tilpasset temaene.

Figur 1. Nedslagsfeltet til medium A. Tegning ved Stig Hovlandsdal Øvreås

I dette mediet er det radioreportasjer med høye produksjonskvaliteter (Hedemann 2006; Poulsen 2006), lydeffekter og kompleks miksing. En kvinnestemme forteller, mens et underliggende lydbilde bygger mer eller mindre humoristisk opp under historiene. De tar blant annet for seg Fisketorget, Teateret, Bergenhus Festning og Fløyen. Reportasjene ligger ute permanent, og det bygges opp et arkiv eller reservoar av historier og musikk. Dette delprosjektet er knyttet til allmennkringkastingsidealet opplysning, som også har nedfelt seg i digitale initiativ som Wikipedia og andre dugnadsprosjekt for folkeopplysning. Disse reportasjene er ment å føre til innlevelse fra lytteren, og egner seg godt til å bli lyttet til i øretelefoner med aktiv støyreduksjon. Opplevelsen av fortid og historie blir presumptivt sterkere dersom lydene fra nåtiden blir borte.

Figur 2. Nedslagsfeltet til medium B. Tegning ved Stig Hovlandsdal Øvreås

Medium B ble kalt “Railio”, og er orientert mot de nabolagene som Bybanen i Bergen kjører gjennom. Det presenterer nyheter og aktualitet for deg som sitter på Bybanen til eller fra sentrum. Nyheten er alltid ferdig fortalt før du skal gå av, på grunn av GPS-synkronisering, og musikken er tilpasset tid på dag og humør. Programmet består av nyhetsbulletenger og reportasjer, jingler og musikk. Nyhetene har overskrifter som: “Byparken: Bussjåfør siktet for uaktsomt drap” og “Brann Stadion: Kampdag”. Det journalistiske innholdet er relevant på et hyperlokalt nivå, noe som inkluderer politiske beslutninger på bydelsnivå, sosiale og kulturelle hendelser på grende- og gatenivå, og hendelsesnyheter helt ned på meter-nivå hvis temaet er av offentlig interesse. Railio er knyttet til allmennkringkastingsidealet ”informasjon”, der borgeren får muligheten til å informere seg om politiske og andre saker som er relevante for å utøve rollen som samfunnsdeltaker på en god måte. Når det gjelder brukersituasjonen er det ikke like viktig for medium B at lytteren bruker øretelefoner med aktiv støyreduksjon. I motsetning til medium A vil den typiske lytteren trolig være atspredt, siden han eller hun trolig er på vei til eller fra jobben, og trenger å forholde seg mer aktivt til omgivelsene. Vanlige små øretelefoner vil være gode nok for Railio-konseptet.

Hva har vi lært så langt?

Lag journalistikk til et hyperlokalt nedslagsfelt. Radiomediet har alltid hatt sterk tilknytning til et lokalt nedslagsfelt, men geo-lokasjon og informasjon fra akselerometer og kompass kan gi lytteren en sterkere og nærmere opplevelse av innholdet. Dette kan gjøre informasjonen mer verdifull for brukeren, og skape en sterkere følelse av å delta i en lokal offentlighet, i ditt eget område. Folk har kunnskap om hvor det er god utsikt, dårlige butikker, bilkjøring, sykkelruter, sportsarrangementet, etc. Alt dette har potensiell offentlig interesse.

Produsér lyden for øretelefoner. Radioens lydlige kommunikasjon har alltid hatt sterk emosjonell og sosial påvirkning på lytterne. Nå er mulighetene for kvalitetslyd større enn noensinne. Men for at radio skal være *bare lyd* i 2014 må man tenke omtrent slik Twitter gjorde da de baserte seg på å bruke bare 140 tegn. De kunne jo ha valgt enhver annen konfigurasjon av innhold. Det er ikke teknologisk påkrevd å kommunisere bare i lyd, men det kan gjøres frivillig fordi radioen har demonstrert at det fungerer bra for offentligheten. Radioens viktigste bruksområde kan ikke lenger defineres til å være kjøkken, bad og bil, men gangveier, bygater, busser og tog. Da må man satse på de som lytter i øretelefoner mens de farer omkring i hverdagen sin.

Lag prosedyrer for innringing. Det er enormt fordelaktig for mulighetene til deltagelse at en mikrofon ofte er koblet direkte til øretelefonene, og ellers er lett tilgjengelig når man bruker smarttelefon. Det er lettere enn noen sinne for en radioredaksjon å være i direktekontakt med lytterne sine. Joggeren som ser noe rart kan nå som helst ringe inn og bli et vitne. Noe av den sosiale energien som går til Facebook kunne med fordel bli kanalisert inn i hyperlokale samtale-baserte offentligheter. Her er det et rikt råmateriale for verbal deltakelse, og ingen grenser for hva slags formater man kan prøve ut.

Test kunstig tale. Det ville også være interessant å utforske bruk av kunstig tale i radio, både for å spare penger og for å tilføre genuint nye funksjoner. Teknologien for å konvertere mellom tekst og tale blir stadig mer tilgjengelig, og har blitt anvendt blant annet av radiogründerne Capsule.fm. De har laget en app kalt “The Early Edition”, der skriftlige nyheter, værmeldinger etc. blir presentert med kunstig tale-stemme (<http://early.capsule.fm>). Det finnes også en lignende nyhetstjeneste i USA med navnet Newsbeat (<http://newsbeat.me>).

Brukerdatabase og redaksjonell profilering. I radio kan man også lagre brukerinformasjon etter samme modell som Facebook og andre sosiale medier. Målet er å finne ut mest mulig om hver enkelt brukerens atferd og smak ved å spore alle tillatelige informasjonstyper, inkludert GPS, hva man hører på, hvor man er, etc. Utifra slik informasjon kan redaksjonen programmere et tilbud. Sagt på en annen måte blir radioen *prediktiv*, og foreslår innhold for deg ut i fra ditt tidligere bruksmønster.

Klarer man å kombinere alle disse utviklingslinjene i ett prosjekt vil man trolig komme på sporet av et mer intelligent radiomedium enn vi har nå.

Konklusjon

Vi har lært at det er krevende å produsere innhold ut fra det tradisjonelle samfunnsopdraget om å informere, opplyse og underholde i nåtidens mediasamfunn. De digitale mulighetene på internett og mobil gjør at medieinnovasjonen spriker i alle retninger. Amplifonprosjektet begrenser seg til å være radio, og til å ønske å gjenskape allmennk-

ringkasternes tradisjonelle offentlighet i et samfunn der mobilen og de sosiale mediene preger landskapet.

Amplifonprosjektet lager prosedyrer som utforsker allmennkringkastingens idealer om kvalitetspreget, tillitvekkende innhold med stor grad av borgerdeltakelse, og det gjøres for mobiltelefonen, med signaldistribusjon med mobildata og wifi, og med utforsking av brukerprofiler, lokasjonstjenester og intelligente lydlige funksjoner. Dette prosjektet vil trolig være mer bærekraftig for samfunnet på lang sikt enn DAB-satsningen, som bare viderefører tradisjonell radiojournalistikk på en ny plattform.

Noter

1. Gruppen består av Lars Nyre og Bjørnar Tessem fra Universitetet i Bergen, Jon Hoem og Johannes Mario Ringheim fra Høgskolen i Bergen og Jørgen Lyngvær fra Høgskolen i Volda.
2. Våren 2014 var Lars Nyre kursleder, Eirik Stavelin og Kjartan Michalsen underviste i programmering og design, og Stein Unger Hitland i lydteknikk. Studentene var Mari Anvik Berg, Jarand Boge, Morten Dahle, Øyvind Hjartnes, Darko Mrdalj, Petter Omdal, Eileen K. Osmo, Ørjan Blytt Polden, Karoline Erstad Raudstein, Kamilla Svendsen og Joakim Vindenes.

Litteratur

- Burns, M. & N. Brügger (eds.) (2012) *Histories of Public Service Broadcasters on the Web*. Berlin: Peter Lang.
- Eide, L. & L. Nyre (2008) *Radiatorradio. Lyd i journalistikk*. Oslo: Samlaget.
- Fagerjord, A. (2012) "Design som medievitenskapelig metode", *Norsk medietidsskrift* nr. 3/2012.
- Hedemann, B. (2006). *Hør og se. En håndbok i bildeskapende radio*. Fredrikstad: IJ-forlaget.
- Nyre, L. (2008) *Sound Media. From Live Journalism to Music Recording*. London: Routledge.
- Nyre, L. (2014) "Medium design method" i *Journal of Media Innovation* 1(1).
- Poulsen, I. (2006) *Radiomontagen og dens rødder: Et studie i den danske radiomontage med vægt på dens radiofoniske genreforudsætninger*. Frederiksberg: Samfundslitteratur
- Sharp, H., Y. Rodgers & J. Preece (2007) *Interaction Design. Beyond human-computer interaction*. Chichester (UK): John Wiley & Sons.
- Åberg, C. (2012) *Radioanalysis. Att undersöka radions lyssnare och program*. Lund: Studentlitteratur.

Communicating the Economy

Erik Albæk

Center for Journalistik
Syddansk Universitet

In the social sciences in general and in political science in particular the media are paid increasingly attention to when explaining social and political behavior. Media effects on public opinion and citizens are a key concern in society and an increasingly important theme in social scientific research. One of the most important areas in which the media can matter is on perceptions and evaluations of the economy. Citizens' economic expectations are (partly) based on information about the economy (Kiewiet 1983). Economic perceptions and evaluations are in turn of crucial importance for understanding, for example, voting behavior (van der Brug et al., 2007; Oscarsson 2007), political trust (Hetherington & Rudolph, 2008), and consumer confidence and consumer spending (de Boef & Kellstedt, 2004). Our project extends extant research in that we model the effects of the tone of economic news coverage on evaluations of the economy. This requires theorizing of a directional, persuasive media effect (Mutz, 1992, p. 484; Zaller, 1992, 1996). For the Danish case none of this is known. Assessing how Danish media report about the economy is therefore the first goal of this project.

Bringing together the above, our project answers the following questions:

- How do Danish media report about the economy?
- What are the effects on citizens' economic perceptions?
- How does contextualizing information about economic indicators affect economic perceptions and evaluations and consumer confidence?

This project focuses on the relationship between news media coverage and economic evaluations. It includes a four-wave panel survey and a media content analysis to assess the relationship between economic news and economic perceptions and evaluations, while controlling for real world economic indicators. This project also involves a series of experiments focusing on economic perceptions and evaluations based on news about economic developments. Different factual information will be presented in different contexts and interpreted as either advantageous or disadvantageous in the journalistic coverage.

The media content analysis includes a sample of the economic coverage in the most widely watched national television news and most widely read newspapers and a sample of web sites. The analysis is done using advanced models for analyzing panel data (Hsiao, 2003), including latent growth modeling which has become a preferred way for analyzing changes in attitudes and behavior when using multiple wave panel data (Curran, Harford & Muthen, 1996).

The survey includes 4 waves with 3 months intervals, a net n=1500, repeated measures of media use and economic evaluations, and a battery of control and background variables. Panel surveys have a number of unique features that make them preferable above cross-sectional data and enable a deeper understanding of change and dynamics. Panel data facilitate adjustments for measurement errors; panel data allow for the analysis of opinion and evaluation change in which the prior evaluation or opinion is one of the explanatory variable, and panel data facilitate analyses in which other relevant explanatory variables are measured outside the immediate survey setting (Bartels, 2006).

References

- Bartels, L. (2006). Three virtues of panel data. In H. Brady & R. Johnston et al (eds) *Capturing campaign effects*. Michigan University Press.
- Curran, P.J., Harford, T.C., & Muthen, B.O. (1996). The relation between heavy alcohol use and bar patronage: A latent growth model. *Journal of Studies on Alcohol*, 57, 410-418. De Boef, S., & Kellstedt, P. M. (2004). The political (and economic) origins of consumer confidence. *American Journal of Science*, 48(4). 633-649.
- Hsiao, C. (2003). *Analysis of panel data*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kiewiet, D.R. (1983). *Macroeconomics and micropolitics: The electoral effects of economic issues*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Mutz, Diana C. (1992). Mass Media and the Depoliticization of Personal Experience. *American Journal of Political Science* 36:483-508.
- Van der Brug, W., Van der Eijk, C., & Franklin, M. (2007). *The economy and the vote: Economic conditions and elections in 15 countries*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Zaller, J.R. (1992). *The nature and origin of mass opinion*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Zaller, J. (1996). The myth of massive media impact revived: New support for a discredited idea. In D.C. Mutz, P.M. Sniderman, R.A. Brody (Eds.), *Political persuasion and attitude change* (pp. 17-79). Michigan: The University of Michigan Press.

Facts

Erik Albæk, Professor, Centre for Journalism, University of Southern Denmark; Arjen van Dalen, Associate Professor, University of Southern Denmark, Centre for Journalism; Antonis Kalogeropoulos, PhD candidate, University of Southern Denmark Centre for Journalism; Helle Mølgaard Svensson, PhD candidate, University of Southern Denmark Centre for Journalism; Claes de Vreese, Professor, Amsterdam School of Communication Research & Centre for Journalism & University of Southern Denmark.

Project period: 2012 →

Source of financing: The Velux Foundation (5 800 000 DKK)

Forskningsprojekt från Nordicoms databas NCOM

Danmark

- ***Making Sense of Data. Understanding Digital Reality through Contemporary Artistic Practices of Visualization and Sonification***

Det digitale kan ikke længere blot forstås som noget virtuelt, der eksisterer ved siden af den 'virkelige' virkelighed. I stedet er det digitale blevet en umiddelbar naturlig del af, hvordan vi interagerer med hinanden og forstår vores livsverden gennem billeder, tekst og lyd, der i stadig stigende grad er skabt og medieret via digitale teknologier og formater. Samtidig overstiger de enorme mængder data, der omgiver os, vores sansekapaciteter og fatteevne. Dette projekt er en tværdisciplinær undersøgelse af, hvordan vi gebærder os i og forstår disse medierende processer og allestedsnærværende data-strømme, som udgør vores kompositte analog/digitale livsverden. Projektet tager især udgangspunkt i analyser af samtidige kunstneriske praksisser, der udforsker digitale formater, 'big data', og 'kodning' af vores måder at sanse på.

Thomas Bjørnsten, aesttbk@hum.au.dk

Aarhus Universitet, Institut for Æstetik og Kommunikation

Projektperiode: 01.02.14 →

Finansieringskilde: Det Frie Forskningsråd, Kultur og Kommunikation, Postdoc-bevillinger (2 051 651 DKK)

- ***Masters of Crime. Scandinavian Crime Fiction in a Media Industries Perspective***

Skandinaviske krimier – en genre af mystik, thriller og krimi – er blevet et globalt udgivelsesfænomen. Bøger af Høeg, Larsson og Mankell sælges i millioner verden over og der er en hype om bøgerne på nettet. Hvorfor er skandinaviske krimier så succesfulde? Hovedparten af eksisterende undersøgelser forklarer succesen gennem tekstuelle-strukturalistiske, semiotiske eller kulturelle læsninger af genren. Krimien afspejler velfærdssamfundets mørke underside (syge, ensomme og malplacerede individer) i en atmosfære af evige vinternætter og dystre landskaber. Denne atmosfære er både eksotisk og forførende for udenlandske læsere, da den strider mod udbredte nordiske stereotyper om endeløs lykke og fred. Men kommer en markedssucces så naturligt? Dette projekt anser den skandinaviske krimis succes som et produkt af en lang række af institutionelle og individuelle aktører (forlag, redaktører, litterære agenter, professionelle forfattere, oversættere) og kooperative og konkurrencedygtige forbindelser mellem dem. Her foreslås en medieindustrielfokuseret undersøgelse af skandinaviske krimier i konteksten af den danske forlagsbranche – empiriske undersøgelser, herunder interviews med centrale aktører og deltagerobservation. Samtidig medtager projektet en strukturalistisk genreanalyse. Formålet er at placere krimiens succes i konteksten af industriel produktion og i sammenhæng med en genre- og tekstmæssig analyse ved at udarbejde en model for fortolkning af medieproduktion.

Ana Alacovska, aa.ikl@cbs.dk

Copenhagen Business School, Institut for Interkulturel Kommunikation og Ledelse

Projektperiode: 01.02.14 →

Finansieringskilde: Det Frie Forskningsråd, Kultur og Kommunikation, Postdoc-bevillinger (1 768 247 DKK)

- ***Youth and Gaming***

Tidligere forskning har vist, at gaming (det at spille video- eller computerspil) kan påvirke børn og unges udvikling i forhold til sundhedsmæssige, sociale og uddannelsesmæssige forhold. Men hvad er det nu lige, der gør, at gaming kan have negative konsekvenser for nogle børn og unges udvikling, mens det for andre kan have en positiv effekt på deres udvikling? I løbet af et år foretager dette online-studie tre målinger på børn og unges gaming-adfærd og deres motivation til at spille. Ved også at indhente mål på børn og unges personlighedstræk og deres socio-emotionelle kompetencer, undersøger dette studie om børns ”psykologiske profil” kan forklare, hvorfor gaming i nogle tilfælde kan føre til positive konsekvenser i forhold til sundhedsmæssige, sociale og uddannelsesmæssige forhold, hvorimod det i andre tilfælde kan have negative konsekvenser på disse forhold.

Patrick Karl Bender, patrick.bender@psy.ku.dk
Københavns Universitet, Institut for Psykologi

Projektperiode: 01.02.14 →

Finansieringskilde: Det Frie Forskningsråd, Kultur og Kommunikation, Postdoc-bevillinger
(2 834 545 DKK)

- ***What Makes Danish TV Series Travel? TV drama series as cultural export, transnational production and reception***

Projektet undersøger, hvorfor danske tv-serier oplever stor opmærksomhed og popularitet i udlandet. Danske tv-serier har igennem en årrække høstet talrige internationale priser. Det internationale marked har fået øjnene op for de danske tv-serier, ligesom de danske tv-producenter har fået øjnene op for betydningen af det internationale marked. Forbrydelsen, Broen og Borgen vises verden over, og flere serier sælges ofte tidligt i tilblivelsesprocessen. De danske tv-producenter indgår desuden i internationale koproduktioner og remakes. Vores hypotese er, at der er specifikke forandringer og værdiskabelser på alle trin i processen, fra idéudvikling og produktion til distribution og reception. Konkret vil vi undersøge produktionen af danske tv-serier, bl.a. nye aktører (bl.a. 1864 produceret af MisoFilm for DR), internationale koproduktioner og remakes (bl.a. Broen i USA/Mexico og UK/Frankrig), samt publikums oplevelser af de danske serier i fem udvalgte lande (Tyskland, USA, Australien, Tyrkiet og Brasilien). Fænomenet kræver en nytænkning af teorier om centrum/periferi i den globale medieindustri, og udfordrer især forestillinger om kulturelle nærhedsprincipper, engelsk som dominerende sprog i en globaliseret kultur, forholdet mellem nationale og internationale markeder bl.a. ift. public service-forpligtigelser, nye former for produktionsværdier samt audiovisuel stil.

Anne Marit Waade, amwaade@dac.au.dk
Aarhus Universitet, Institut for Æstetik og Kommunikation

Projektperiode: 01.01.14 → 31.12.14

Finansieringskilde: Det Frie Forskningsråd | Kultur og Kommunikation (6 479 102 DKK)

- ***New Media – New Intimacies***

I Facebookgruppen ’Donorbørn – ægdoner – sæddoner’ – mødes danske, svenske og norske par, der leder efter søskende til deres børn, men der er også en del enlige mødre på jagt efter søskende, og så er der ældre børn, der leder efter deres biologiske forældre. Sammen har gruppens medlemmer opbygget et ’donor-dokument’, som hjælper medlemmerne til at finde hidtil udkendte biologiske familiemedlemmer. Siden gruppens oprettelse er den vokset med over 1100 medlemmer. Facebook-gruppen er en illustration af, hvordan sociale medier er med til at skabe nye intimiteter, og hvordan nye relationer og familieformer skabes gennem sociale medier. Dette forskningsprojekt undersøger, hvordan personlige relationer, identiteter og intimiteter (som fx reproduktion, sex, kærlighed og parforhold) får nye former, forandres og udvikles gennem

sociale medier. På trods af at sociale medier og intimiteter i stigende grad påvirker hinanden, er der næsten ingen forskning, der sammenkæder de to fænomener. Sociale medier udforskes oftest isoleret fra det nye forskningsfelt i 'intimiteter og følelser', der ellers har vundet indpas de sidste par år. Det er derfor nyt, når projektet sammentænker sociale medier og intimiteter. Projektet vil kaste nyt lys på de store forandringer i vores hverdag og vores forhold til andre mennesker, der sker, når vi i stadig større grad lever vores intime liv i de sociale medier, og de sociale medier i større grad hjælper os med at finde og forstå intime relationer og muligheder.

Rikke Andreassen, rikkean@ruc.dk

Roskilde Universitet, Institut for Kommunikation, Virksomhed og Informationsteknologier

Projektperiode: 01.02.15 → 31.01.18

Finansieringskilde: Det Frie Forskningsråd. Sapere Aude: DFF-Forskningsleder 2014
(6 976 462 DKK)

- ***The Commercialized Public Sphere***

Internetgiganter som Facebook og Google har i dag stor magt over offentligt og privat liv på internettet – og er i høj grad med til at definere, hvad der kan siges, hvad der kan vises, og hvordan personlige oplysninger beskyttes. Der er imidlertid stadig begrænset forskning, der har undersøgt, hvorledes disse virksomheder forholder sig til beskyttelse af menneskerettigheder – ikke mindst når denne konflikter med kommercielle interesser – samt hvorledes denne opfattelse udmønter sig i kontrolmekanismer, teknisk design og juridiske kontrakter med brugerne. Projektet har fået adgang til henholdsvis Google og Facebook og vil gennem kvalitative case-studier undersøge, hvorledes de definerer og håndhæver grænser for privat og offentligt liv på internettet, herunder hvilken betydning dette får for den enkeltes ret til ytringsfrihed og ret til privatliv. Empirisk bidrager projektet med ny viden på et område, der i stigende grad er kontroversielt. I og med at store dele af internettets infrastruktur og offentlige rum kontrolleres af kommercielle aktører, er det centralt at få undersøgt, hvorledes disse aktører opfatter og ”oversætter” menneskeretlige standarder til teknisk arkitektur, spilleregler og sanktioner. På det teoretiske plan bidrager projektet til debatten om internettet som et offentligt rum; nye former for censur og kontrol; privatliv som en vare; og mere generelt til den internationale diskurs om, hvorledes menneskerettigheder beskyttes på internettet.

Rikke Frank Jørgensen, rfj@humanrights.dk

Institut for menneskerettigheder

Projektperiode: 01.09.14 →

Finansieringskilde: Postdoc-bevillinger fra Det Frie Forskningsråd | Kultur og Kommunikation
(2 168 153 DKK)

Finland

- ***Privacy and Anonymity in the Internet Based Communication (PRIANO)***

This project studies how the Finnish internet users relate to privacy and anonymity on the net. The empirical analysis deals with the general conceptions on privacy and its social meaning and the actual practices that users have adopted concerning privacy in the net. Interviews with the key players in Finland and analysis of the topical international research are used to deepen the analysis. The goals of the project are following:

- 1) how the Finnish internet users define the meaning of privacy in principle?
- 2) how and why people are protecting their privacy in the net based communication?
- 3) how the users evaluate the protection of privacy and the threats on privacy particularly in the light of the freedom of expression?

The empirical material of the project comes from three different sources: (a) from analyzing the discussions on discussion forums and social media sites concerning privacy issues (b) interviews which study the opinions of the Finnish key players (media companies, public authorities, experts on law etc.) about privacy and its threats. The essential empirical data of this study is (c) a quantitative and statistically valid survey targeted to all the Finnish internet users.

Heikki Heikkilä, heikki.heikkila@uta.fi

Esa Sirkkunen, esa.sirkkunen@uta.fi

Elina Noppari, elina.noppari@uta.fi

University of Tampere, School of Communication, Media and Theatre, Research Centre for Journalism, Media and Communication (COMET)

Project period, 2014 →

Source of financing: Helsingin Sanomat Foundation

- ***Communication Rights in the 2014 European Parliament Election Campaign***

This study examines the politicization of the digital communication rights debate in Europe. The research compares the election programs, campaigns and success of European Pirate Parties in the 2014 European Parliament Election. The research examines the pirates' goals and agency in the context of a global generational civil society movement that demands a reform of communication and cultural policy to correspond to the information society that no longer is a vision but everyday life.

Johanna Jääsaari, johanna.jaasaari@helsinki.fi

University of Helsinki, Swedish School of Social Science

Project period: 2014 →

Source of financing: Helsingin Sanomat Foundation

- ***Media Events, Circulation and Emerging Social Media Practices. Tracing the Meaning of Fukushima***

The research project examines the relationship of social media and mainstream media in the case of Fukushima Daiichi nuclear power plant accident. The project is jointly conducted by Japanese and Finnish scholars together with an international network of researchers in five additional countries. The project asks 1) How are the Fukushima incident and issues of nuclear safety represented in the social and mainstream media? 2) How do the representations circulate globally in social media and mainstream media and how are the representations localized and domesticated in the current transnational conditions? 3) What kind of emerging media practices can be identified in the dynamic interface of social media and mainstream media?

Risto Kunelius, risto.kunelius@uta.fi

Katja Valaskivi, katja.valaskivi@uta.fi

University of Tampere, School of Communication, Media and Theatre, Research Centre for Journalism, Media and Communication (COMET)

Project period: 2014 → 2016

Source of financing: Academy of Finland

- ***Media and Marketization in Russia***

The project focuses on the role of media and the changes in media market in the context of modernization process in Russia. The research includes case studies of media houses in Moscow and Yekaterinburg, complemented by looking at how agenda setting in media has changed.

Katja Lehtisaari, katja.lehtisaari@helsinki.fi

University of Helsinki, Aleksanteri Institute

Project period: 2014-2016

Source of financing: Helsingin Sanomat Foundation

- ***Transparency of New Forms of Media Advertising Online***

Project studies the transparency and ethics of rising new phenomena of media advertising (native advertising, branded journalism, sponsored content) through studying the agendas of communication agencies and the pressures faced by editors. Applying a phenomenographic approach highlighting the experienced, through comparable data (Finland, Estonia, USA) a transparency model of media advertising is constructed and tested in practice.

Vilma Luoma-aho, vilma.luoma-aho@jyu.fi

University of Jyväskylä, Department of Communication

Project period: 2014 → -

Source of financing: Helsingin Sanomat Foundation

- ***China's Soft Media Power: Goals, Means and Achievements of China's Global Media Activities***

The research explores global media activity of China, its goals, means and achievements. The study is part of a debate about the nature of China's soft power, and its aim is to investigate the methods of power in the media. The aim is also to investigate how academics, journalists and other experts feel about China's rapidly increasing role in the global media world.

Heikki Luostarinen, heikki.luostarinen@uta.fi

University of Tampere, School of Communication, Media and Theatre, Research Centre for Journalism, Media and Communication (COMET)

Project period: 2014 → -

Source of financing: Helsingin Sanomat Foundation

- ***Mind Picture Image***

The main objective of the Mind, Image, Picture (MIPI) project is to answer the question "how do we look at pictures and what is their role in the constitution of the human mind." In short, we ask: how do pictures become meaningful for the observer?

Even though the human visual system is the best known of all human sensory systems, and visual perception has been a subject of much scholarship, we still know very little about the

formation of meaning in visual perception. How do cultural meanings and signification emerge in the process of visual perception?

Answering this question is not an easy task. Interpreting human visual perception must take into consideration the manner by which visual experience results from the multifaceted and cultural nature of vision, as well as how such experience is essentially created by the observer and born out of her/his interests, viewing behaviour, motivation, intentions, and a need for sense-making. It is through this complex process that human beings see and experience the world, pictures and even themselves.

MIPI stands at the crossroads of different disciplines and draws on visual culture studies, cognitive vision studies and computer science. By using psychophysical methods, qualitative data collection on line, computational data analysis, and eye-tracking technologies we will gather experimental data on how people actually view different pictures. This empirical data will be interpreted from many different theoretical viewpoints in order to shed light on how pictures come meaningful for people.

Janne Seppänen, janne.seppanen@uta.fi

Asko Lehmuskallio, asko.lehmuskallio@uta.fi

University of Tampere, School of Communication, Media and Theatre, Research Centre for Journalism, Media and Communication (COMET)

Project period: 2013 → 2016

Source of financing: Academy of Finland

- ***Co-Design of Digital Storytelling System with Geographic Information. The Interplay Between Face-to-face and Mediated Communication in Urban Communities in Finland and Japan***

The project brings together the work of research communities in Finland and Japan to form a new interdisciplinary approach combining communication research, urban planning and participatory action research, in an effort to better understand the relationship and interplay between face-to-face (F2F) and mediated communication in urban communities. In particular, the project will explore the possibilities to tie together methodologies and approaches from the Japanese and Finnish collaborators, namely DST (Digital Storytelling), EPD (Expanded Participatory Design) and SoftGIS (Geographic Information Systems) into a useful methodological toolset. The main contribution of the project lies in developing the methodological toolset and producing new knowledge on the use of communication technology in urban communities.

Mikko Villi, mikko.villi@helsinki.fi

Janne Matikainen, janne.matikainen@helsinki.fi

University of Helsinki, Department of Social Research, Communication Research Center (CRC)

Project period: 2014 → 2016

Source of financing: Academy of Finland

Norge

- ***Leken Litteratur. Et tverrfaglig NTNU-prosjekt***

I løpet av de siste årene har interaktive barnebøker blitt et satsningsområde for norske forlag, og i 2012 var målet til Gyldendal og flere andre forlag å selge flere ”appbøker” til barn enn papirbøker (Hammeren og Bremere 2012). Satsningen drives av ideen om at interaktive bøker er spesielt godt egnet for de minste, samtidig som salg av en bokapp også bidrar til å øke salget av papirutgaven (ibid). Samtidig som tilbudet av interaktiv barnelitteratur har hatt en eksplosjonsartet økning siden lanseringen av nettbrettet, har den også blitt kritisert for å være kjedelig, og ikke ta det interaktive formatet på alvor. De interaktive bøkene er i for stor grad preget av å være direkte eksportert til app-plattformene, er påstanden, og det som savnes er historier skrevet tilpasset formatet (Bjørnskau 2012). App-bøkene har til nå fordret et samarbeid mellom de etablerte forlagene og software-utviklere, men vi ser også uavhengige utgivere etablere seg fra utviklersiden – slik som det digitale forlaget Propell.

Leken Litteratur er initiert av en tverrfaglig gruppe vitenskapelig ansatte og etablert høsten 2013 gjennom prosjektutviklingsmidler fra NTNU. Prosjektperioden går pr. i dag fram til våren 2015. Leken Litteratur markerte oppstarten av prosjektet med det åpne seminaret ”Brettet – den nye boka?” 11. februar, med innledere som representerte norske forlag, barnelitteratur- og medieforskningsmiljøet, forfattere og programutviklere. Seminaret samlet deltakere fra biblioteksektoren, forfatterorganisasjoner, høyskole- og universitetsmiljøet og reklamebransjen, i tillegg til studenter ved NTNU.

Prosjektet består pr. 1.2.2014 av:

Sara Brinch, Prosjektleder, førsteamanuensis, Institutt for kunst- og medievitenskap,

Letizia Jaccheri, professor, Institutt for datateknikk og informasjonsvitenskap

Sigurd Saue, førsteamanuensis, Institutt for musikk

Trond Are Ørtsland, førsteamanuensis, Institutt for produktdesign

Harald Øverby, siv.ing., Institutt for telematikk

Masterstudenter i prosjektet:

Randi Finnvik Solli og **Merethe Sveinsvoll**, Institutt for produktdesign

- ***The Voice of China in Africa. Development Models and Communication Strategies***

In the past decade much has been written on China’s increasing importance and growing influence in Africa. So far most of the research has focused on different dimensions of China’s economic engagement such as trade, investments and development finance, oil and natural resources and infrastructure, but also on Chinese migration. There has been less work on the role of the expanding Chinese “soft power” engagement on the African continent. While some research has been done on political and diplomatic relations we know far less about other dimensions of Chinese “soft power”.

This is the focus of the present 3-year research project on *The Voice of China in Africa*. It seeks to analyse the interaction between China and Africa in areas such as communication industries, media, and culture.

The aims of the project are to:

1. Contextualise China’s soft power strategy in Africa;
2. Investigate How Chinese telecommunication companies shape Africa’s future in communication: digital broadcasting, Internet provision and mobile Internet markets;
3. Analyse the role of cultural and journalistic promoters;

4. Assess China's nation branding project in Africa, which can take the forms of public diplomacy, political value-sharing programmes and economic aid particularly in areas that appeal to broad layers of the population – health, education, sports facilities;
5. Evaluate how African societies perceive the manifestations of China's presence on the continent as reflected in African media
6. Establish how Chinese media perceive the engagement in Africa.

The main part of the research will concentrate on the situation in Uganda, Mozambique and Angola.

The Voice of China in Africa is a collaborative research project between The Chr. Michelsen Institute (CMI) in Bergen, Norway, and the Department of Media and Communication (IMK) University of Oslo, Norway; the Institute of Journalism and Communication at the Chinese Academy of Social Sciences (CASS); Instituto de Estudos Sociais e Economicos (IESE), Maputo, Mozambique; the Department of Journalism and Communication and the Department of Political Science and Public Administration, Makerere University, Uganda.

Helge Rønning, project director CMI, helge.ronning@media.uio.no
Department of Media and Communication, University of Oslo

Tjønneland, Elling N.; Li Shubo, Aslak Orre,
The Chr. Michelsen Institute (CMI)

Goretti Linda Nassanga

The Department of Journalism and Communication, Makerere University

Sabiti Makara

The Department of Political Science and Public Administration, Makerere University

Sérgio Inácio Chichava

Instituto de Estudos Sociais e Economicos, Maputo

Fei Jiang

The Institute of Journalism and Communication Studies, Chinese Academy of Social Sciences

Source of funding: Research Council of Norway (2 544 000 NOK)

Project period: 01.03.2013 → 29.02.2016

Homepage: <http://www.cmi.no/research/project/?1686=voice-of-china#home>

- ***WARGAME. Conflict, War, and Enemies in First-Person Computer Games***

The present project analyses the ways through which first-person computer war games predispose player engagement, invite discursive positions, impact attitudes, and frame player cultures. This is achieved through 1) in-depth analysis of the narrative structures, procedural rhetoric, and specific design features through which this game genre invites particular dominant tendencies of engagement and meaning, 2) a contextualisation of these tendencies in relation to extra-diegetic political discourse and practice, 3) empirical measurements of possible attitude changes in individual players connected to intensive game play, and 4) qualitative studies of how player communities activate and negotiate the meaning potentials of the games formal properties, mechanics, and design features. The findings will 5) be correlated to one another enabling interdisciplinary advances and developments of method and theory. Results will impact upon 6) the practical game design component of the project that aims at creating a critical, politically and morally conscientious, open source first-person war game set in a post-apocalyptic London topography – *Dead London*.

Holger Pötzsch, project leader, holger.potzsch@uit.no
UiT Tromsø, Dept. of Arts and Media

Philip Hammond, Siobhan Thomas

London South Bank University

James Ash

Newcastle University, School of Arts and Cultures

Petter Gjerpe

UiT Tromsø, Dept. of Psychology

Kristine Jørgensen

Dept. of Information Science and Media Studies, University of Bergen

Andy Lemon

International Game Developers Association London

Christine Smith-Simonsen

UiT Tromsø, Centre for Peace Studies,

Source of funding: Applications to Norwegian Research Council (KULMED (2014) and SAM-KUL (2015))

Project period: 2015 → 2018

Homepage: <http://digitalmedia.wikidot.com/between-rules-narrative-and-procedural-rhetoric-conflict-war>

Sverige

- ***Existentiella terrängar. Minne och mening i en uppkopplad tid***

Internet har blivit en arena för att bearbeta sorg och att möta döden. När en ung kvinna mördades av jämnåriga i Stureby år 2009, följde en våg av publikt sorgearbete online. I detta projekt utforskas hur vi söker mening och ger uttryck för existentiella frågor i den digitala världen. Via olika minnessajter går det idag att tända digitala ljus för en avliden, att skriva digitala minnesrunor och att dela sorgen i gästböcker och på kommentarsfält. Andra onlinetjänster gör det möjligt för användaren att styra över sin död på internet; att organisera vilka delar av den digitala personligheten som ska sparas inför framtiden och vilka som ska raderas. Det går också att skicka ett sista farväl till utvalda kontakter.

Med utgångspunkt i existensfilosofiska perspektiv, i kombination med forskning om digitala minnen och debatter som förts i korspunkten för medieforskning och religionsvetenskap, fokuseras de existentiella dimensioner som aktualiseras i digitala minneskulturer i vår tid. Syftet med projektet är att nå fördjupade insikter om både de möjligheter till att skapa mening, samt erhålla en känsla av "existentiell säkerhet" (Lagerkvist 2013) genom individuellt och kollektivt minnesarbete, och den potentiella förlust av mening som kan vara avsidsidan av dessa digitala minnespraktiker. Här analyseras alltså även de existentiella frågor, osäkerheter och sårbarheter som vi ställs inför i vår digitala tidsålder, genom den digitala kulturens ögonblickstemporalitet, uppluckringen mellan det privata och det offentliga och den ständiga uppkopplingen.

Amanda Lagerkvist, Projektledare, amanda.lagerkvist@ims.su.se
Stockholms universitet, Journalistik, medier och kommunikation (JMK)

Projektperiod: 01.01.14 → 31.12.18

Finansiering: Knut och Alice Wallenbergs Stiftelse, Wallenberg Academy Fellows (5 000 000 SEK)

- ***När journalister, politiker och PR-konsulter twittrar med varandra. Om hybrida och tvärprofessionella relationer på webben***

Syftet med projektet är att undersöka hur journalister, politiker och PR-konsulter interagerar på Twitter utifrån ett maktperspektiv. Allmänhetens förtroende för journalister, politiker och PR-konsulter vilar på att de håller ett visst avstånd till varandra. Detta eftersom de har olika roller i samhället och olika värdesystem. Det har dock blivit allt vanligare att "hoppa" mellan dessa professioner, och var gränsen går mellan journalistik, politisk retorik och PR-utspel kan många gånger vara svårt att se. De hybrida relationerna mellan journalister, politiker och PR-konsulter kan tydligt observeras på Internet och i de sociala medierna. Webben öppnar upp för gemensamma kontaktytor och digitalt "umgänge" i vardagsarbetet. Det saknas dock forskning om vad som faktiskt sker på webben, och i synnerhet på microbloggen Twitter, som är populär bland folk med kommunikationsyrken. Dels avser projektet att studera hur de olika professionerna försöker att påverka varandras värdesystem; dels hur det över professionsgränserna skapas en social gemenskap med ett dominerande "språk" och koder.

Peter Berglez, Projektledare, peter.berglez@oru.se

Michal Krzyanowski
Örebro universitet, Medie- och kommunikationsvetenskap

Ulrika Olausson
Högskolan i Jönköping, Medie- och kommunikationsvetenskap

Projektperiod: 01.01.14 → 31.12.16

Finansiering: Vetenskapsrådet (3 552 000 SEK)

- ***Villkor och överlevnad. Förlagsstrategier och positionering på den svenska bokmarknaden***

Syftet med projektet är att undersöka större och mindre förlags strategier för att överleva och konkurrera på den moderna svenska bokmarknaden. I likhet med många andra länder i västvärlden domineras den svenska bokmarknaden av ett fåtal stora mediekoncerner som genom konsolidering ständigt växer. De är exempel på så kallad vertikal integration, där hela ledet från produktion, distribution, marknadsföring och försäljning kontrolleras av en och samma aktör. Fenomenet pekas ofta ut som en försvårande faktor för att konkurrera på rättvisa villkor, för såväl mindre och mellanstora förlag, som för den oberoende bokhandeln.

En betydande del av undersökningen består av jämförelser mellan läget i Sverige och utvecklingen av bokmarknaden i andra länder – däribland USA, Tyskland och Storbritannien – när det gäller förlagens villkor, konkurrenslagstiftning, bokpriser och rabattsystem. I projektet ingår också en retorisk analys av stora och små förlags sätt att bygga sitt ethos i syfte att positionera sig i bokbranschen.

Anna-Maria Rimm, Projektledare, anna-maria.rimm@littvet.uu.se
Uppsala universitet, Litteraturvetenskapliga institutionen

Projektperiod: 01.01.12 → 30.11.14

Finansiering: Riksbankens jubileumsfond (2 967 000 SEK)

- ***Läsarnas cirklar. En litteratursociologisk studie av socialt läsande och läsargemenskaper i dagens Sverige***

På senare år har socialt läsande blivit allt populärare i vårt land. Trots det har svensk forskning hittills intresserat sig ytterst lite för området. Detta litteratursociologiskt inriktade forskningsprojekt syftar till att studera nutida läsargemenskaper – eller boccirklar som de ofta benämns i Sverige – ur ett övergripande perspektiv. Teoretiskt anlägger det ett sociokulturellt perspektiv och anknyter också till intersektionalitetsbegreppet samt till Habermas begrepp deliberativ demokrati och till hans offentlighetsteori. Konkret kommer följande frågor att studeras: En viktig målsättning är att förstå det svenska boccirklandet i relation till liknande verksamheter internationellt och i ljuset av mediemarknadens utveckling under det senaste decenniet. I projektet studeras både fristående boccirklar och cirklar knutna till exempelvis folkbibliotek och studieförbund. Projekt består av två delar, dels en brett upplagd kvantitativt inriktad del som framförallt bygger på enkätstudier, dels en kvalitativt inriktad del där verksamheten i ett mindre antal cirklar studeras vida deltagande observation och djupintervjuer.

Kerstin Rydbeck, Projektledare, kerstin.rydbeck@abm.uu.se
Uppsala universitet, Institutionen för ABM

Projektperiod: 01.01.14 → 31.12.16

Finansiering: Riksbankens jubileumsfond (2 967 000 SEK)

- ***De förändrade medielandskapen och dess demokratiska utmaningar***

I detta projekt ingår att följa medieutvecklingen och försöka besvara frågor som:

Över tid

- hur förändras människors medie- och nyhetskonsumtion?
- hur förändras betydelsen av demografiska och preferensbaserade faktorer när det gäller att förklara människors nyhetskonsumtion?
- hur ser sambanden mellan människors nyhetskonsumtion och deras politiska deltagande ut och bidrar medieutvecklingen till ökade deltagandeklyftor mellan grupper?
- hur ser sambanden mellan människors nyhetskonsumtion och deras politiska kunskaper ut och bidrar medieutvecklingen till ökade kunskapsklyftor mellan grupper?

- hur ser sambanden mellan människors nyhetskonsumention och deras åsikter och verklighetsuppfattningar ut och bidrar medieutvecklingen till minskad social sammanhållning?
- vad utmärker de grupper och individer som är icke-användare av nyhetsmedier?
- vad innebär förändringarna av det svenska medielandskapet och dess konsekvenser för demokratin och dess förmåga att fungera?

Projektet är ett samarbete med undersökningsföretaget Novus.

Jesper Strömbäck, Projektledare, jesper.stromback@miun.se
Mittuniversitetet, DEMICOM

Projektperiod: 16.04.14 → 14.04.17

Finansiering: Axel och Margaret Ax:son Johnsons stiftelse för allmännyttiga ändamål

Ny litteratur

Från Nordicoms daatabas NCOM

Danmark	106
Finland	111
Norge	117
Sverige	124
Nya publikationer från Nordicom	130

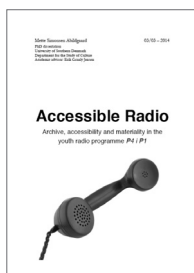
Danmark

Forskningsförmidlare: Mogens Vestergaard Kjeldsen

Accessible Radio

Archive, accessibility and materiality in the youth radio programme P4 i P1

Mette Simonsen Abildgaard, 2014. 198 s. Ph.d.-afhandling.

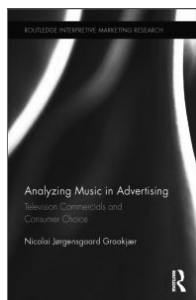

This anthological PhD dissertation is an examination of the development of listeners' involvement and technology in the youth radio programme P4 i P1 from 1973 to 1996. At its beginning in 1973, P4 i P1 was an innovative example of youth radio and especially experimented with the listener involving radio genres, which in the dissertation are termed 'accessible radio'.

Analyzing Music in Advertising

Television commercials and consumer choice

Nicolai Jørgensgaard Graakjær, Routledge, 2014. 200 s. ISBN 978-1138781085.

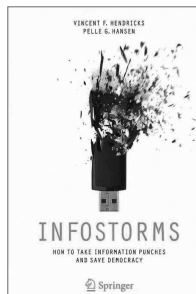

The study of music in commercials is well-suited for exploring the persuasive impact that music has beyond the ability to entertain, edify, and purify its audience. This book focuses on music in commercials from an interpretive text analytical perspective, answering hitherto neglected questions: What characterizes music in commercials compared to other commercial

music and other music on TV? How does music in commercials relate to music 'outside' the universe of commercials? How and what can music in commercials signify?

Infostorms

How to Take Information Punches and Save Democracy

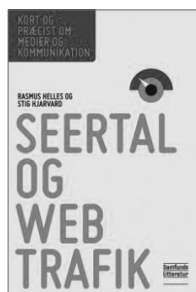
Vincent F. Hendricks & Pelle Guldberg Hansen, New York: Springer Science+Business Media B.V., 2014. 160 s. ISBN 978-3319038315.

This detailed guide to navigating the bewildering superabundance of information in today's globalizing world draws on the latest work in philosophy and the social sciences to explore how information, and its misuse,

can both support and undermine democracy.

Seertal og webtrafik

Rasmus Helles & Stig Hjarvard, Frederiksberg: Samfundslitteratur, 2014. 120 s. ISBN 9788759318973.

Tv og internet har en central plads i danskernes medieforbrug, men forbruget varierer afhængig af målgrupper, gener og typer af indhold. Med kvantitative målinger af seertal og webtrafik kan man få et detaljeret indblik i, hvordan danskernes medieforbrug er sammensat. Denne bog giver en praktisk indføring i de to vigtigste, danske analyseredskaber:

TNS Gallups TV-Meter og Gemius' webtrafikmåling. Bogen introducerer til en række centrale begreber som rating, frekvens og dækning, ligesom spørgsmål om fejlkilder og statistisk usikkerhed behandles.

Forskningsmetoder i journalistik og politisk kommunikation

David Nicolas Hopmann & Morten Skovsgaard Hansen, Hans Reitzel, 2014. 381 s. ISBN 9788741258386.

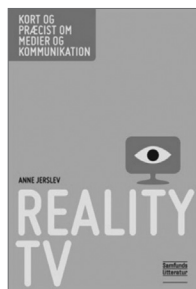

Bogen præsenterer forskningsprocessen fra planlægning til dataindsamling og -analyse og giver indblik i både kvalitative og kvantitative forskningsmetoder. Bogens forfattere præsenterer desuden en lang række eksempler på aktuelle forskningsresultater, der dækker en bred vifte af emner som bl.a.: – praktikanter dagligdag på redaktioner – politikernes

tone i valgkampe – effekterne af, hvordan kontanthjælpsmodtagere omtales i medierne.

Reality-TV

Anne Jerslev, Frederiksberg: Samfundslitteratur, 2014. 142 s. ISBN 9788759316313.

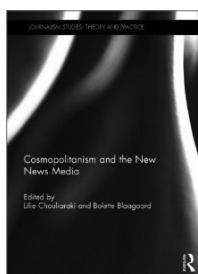

Reality-tv har fået en vigtig placering i tv's programudbud og den bredere mediekultur. Reality-tv dækker over en lang række forskelligartede programtyper, der har det tilfælles, at man følger almindelige mennesker eller celebrities i hverdagslige eller mere ekstraordinære situationer. Reality-programmer fokuserer

på følelser og giver seerne en fornemmelse af at komme tæt på deltagerne, ikke mindst igennem de tværmediale tilbud om brugerinvolvering, flere af programmerne indeholder. Anne Jerslev belyser seernes interesse for og inddragelse i reality-tv og diskuterer reality-tv's sammenhæng med celebritetskulturen.

Cosmopolitanism and the New News Media

Chouliaraki Lilie & Bolette Blaagaard (eds.), Routledge, 2014. 135 s. ISBN 978-0415734899.

Some celebrate the power of new media to transform journalism as a new cosmopolitanism that challenges the traditional boundaries of foreign reporting, yet others fear that the new media simply reproduce old power relations in new ways. It is this important controversy around the role of new media in shaping a cosmopolitan journalism

that offers the starting point of this book. By bringing together a range of theorists in the field of journalism and media studies, this collection insightfully explores how Twitter, Facebook, Flickr and YouTube are taking the voice of ordinary citizens into the forefront of mainstream journalism and how, in so doing, they give shape to new public conceptions of authenticity and solidarity.

Journalism and Eyewitness Images

Digital Media, Participation, and Conflict

Mette Mortensen, Routledge, 2014. 194 s. ISBN 978-0415828499.

Building on the vast research conducted on war and media since the 1970s, scholars are now studying the digital transformation of the production of news. Little scholarly attention has been paid, however, to non-professional, eyewitness visuals, even though this genre holds a still greater bearing on the way conflicts are fought, communicated, and covered

by the news media. This volume examines the power of new technologies for creating and disseminating images in relation to conflicts.

"De vil os stadig til livs"

Betydningskonstruktioner i tv-nyhedsformidling om terrortruslen mod Danmark

Asta Smedegaard Nielsen, København: Københavns Universitet, Humanistisk Fakultet, 2014. 339 s. Ph.d.-afhandling.

Med udgangspunkt i et perspektiv på terrortruslen mod Danmark som et diskursivt og oplevet fænomen udfor-

skes de betydningskonstruktioner, der skabes i public service-medierne DR1 og TV2's tv-nyhedsformidling om truslen, med særligt fokus på konstruktioner af racial, national og etnisk ensbed og forskel. I afhandlingen analyseres nyhedsudsendelser og interviews med journalister. Heri identificeres blandt andet en racialisering af terror som et potentiale hos især unge mænd, der 'ser muslimske eller mellemøstlige ud'.

Danske netaviser som webmedier for retorisk medborgerskab

Rasmus Rønlev, København: Københavns Universitet, Humanistisk Fakultet, 2014. 208 s. Ph.d.-afhandling.

Denne ph.d.-afhandling handler om hvordan danske netaviser fungerer som webmedier for retorisk medborgerskab. Hvor tidligere forskning i hhv. retorisk medborgerskab og debat på nettet primært har fokuseret på om politikeres og journalisters kommunikation i massemedier som aviser og tv understøtter borgeres individuelle stillingtagen til politiske tvivsspørgsmål, eller om borgeres kommentarer i diverse kommentarspor på nettet lever op til gængse normer for deliberation, er forfatteren i stedet optaget af kommunikationen mellem de to grupper.

Sharing is Caring

Openness and sharing in the cultural heritage sector

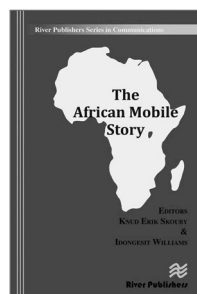
Merete Sanderhoff (ed.), København: Statens Museum for Kunst, 2014. 266 s. ISBN 978-87-92023-62-9.

Antologien udforsker de forandringer og muligheder, som digitaliseringen og digitale medier medfører – for museer og andre kulturinstitutioner, og ikke mindst for brugerne. Antologien rummer 18 bidrag af danske og internationale forfattere.

The African Mobile Story

Knud Erik Skouby & Idongesit Williams, River Publishers, 2014. 294 s. ISBN 978-87-93102-63-7, ISBN (elektronisk) 978-87-93102-64-7.

This book identifies the factors that have enabled the growth of mobile telephony in Africa. The book covers the regulatory factors, the development and usage of mobile application, mobile security and sustainable power source for mobile networks.

Fra Øjenvidne til Jeg-vidne

Antropologiske perspektiver på danske korrespondenter i Mellemøsten

Jørgen Skrubbeltrang, Roskilde: Roskilde Universitet, 2014. 324 s. Ph.d.-afhandling.

Denne afhandling er en antropologisk undersøgelse af danske tv-korrespondenter i Mellemøsten. Den handler om en af udenrigsjournalistikkens grundlæggende antagelser – at tilstedeværelse skaber troværdighed – og udfordrer opfattelsen af korrespondenten som øjenvidne. Dette vil forfatteren gøre ved at vise, at korrespondenten sjældent er placeret i

umiddelbar nærhed af de begivenheder, reportagen dækker, men i stedet bruger sig selv som reportagens udgangspunkt.

Radio in Proportion

The Hansen Family and strategies of relevance in the Danish Broadcasting Corporation 1925-50

Heidi Frank Svømmekjær, Roskilde: Roskilde Universitet, 2014. 226 s. Ph.d.-afhandling.

Dansk radiohistorie er på mange måder et uskrevet kapitel. Selvom der findes flere udgivelser fra Statsradiofonien selv og en dansk mediehistorie i fire bind, henligger mange centrale problemstillinger endnu i historiens mørke. Det vil nærværende afhandling søge at råde bod på med et fokus på tidlig "public service", set fra det populære spektrum og med komedieserien Familien Hansen (1929-49) som central case.

The European Public on Social Media

An Analysis of Facebook Interactions

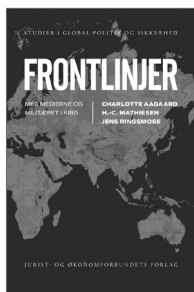
Ancuta-Gabriela Tarta, København, 2014. Ph.d.-afhandling.

Denne afhandling undersøger den europæiske offentlighed på sociale medier ved at diskutere de kommunikative interaktioner, der finder sted på Europa-Parlamentets officielle Facebook-side. Med udgangspunkt i det teoretiske grundlag for konceptualisering af offentligheden og den offentlige sfære på sociale netværkssites undersøger afhandlingen den europæiske offentlighed på sociale medier fra to perspektiver.

Frontlinjer

Med medierne og militæret i krig

Charlotte Aagaard, Jens Ringsmose & Hans-Christian Mathiesen, DJØF Forlag, 2014. 196 s. ISBN 9788757425055.

Bogen åbner for debat om forholdet mellem medierne og det danske forsvar. Den beskæftiger sig med relationerne mellem militæret og de danske medier i en kontekst af krig. Med en evig debat mellem soldater og journalister er det helt store ønske at opnå en balance, der hverken skaber for store spændinger eller for meget kammerateri. Derimod handler det om at finde

en sund spænding til gavn for forsvarrets virke, pressens muligheder for at reportere og i sidste ende demokratiets helbred.

Annan ny litteratur

Albrecht, J., & Andreassen, A. M. (2014). *Etik for journalister på nettet: 80 råd du ikke kan undvære*. Aarhus: Ajour.

Fransson, J. (2014). *Navigation, findability and the usage of cultural heritage on the web: an exploratory study*. København: Royal School of Library and Information Science. Ph.d.-afhandling.

Hansen, K. T., & Pedersen, P. K. (2014). *Terminus i litteratur, medier og kultur*. Aalborg: Aalborg Universitetsforlag. (Interdisciplinære kulturstudier, Vol. 6).

Hjort, M., Bondebjerg, I., & Redvall, E. N. (2014). *Danish Directors 3: Dialogues on the New Danish Documentary Cinema*. Bristol: Intellect Ltd.

Jakobsen, H. N. (2014). *Kommunikation i Kontekst*. København: Munksgård Danmark.

Jakobsen, P. F. (2014). *EyePad: Medieforbrug på tablets*. Aarhus: Danmarks Medie- og Journalisthøjskole.

Kuang, X. (2014). *How effective is political control over the news media?: Political censorship and news production in authoritarian China*. Ph.d.-afhandling.

Michailidou, A., de Wilde, P., & Trenz, H.-J. (2014). *The Internet and European Integration: Pro- and anti-EU debates in online news media*. Barbara Budrich Publishers.

Packer, S., & Pennington, J. (red.) (2014). *A History of Evil in Popular Culture: What Hannibal Lecter, Stephen King, and Vampires Reveal about America*. Santa Barbara, CA: Praeger.

Artikler

Albrecht, J., & Albrecht, A. (2014). Social Media as Leisure Culture. *First Monday (Chicago)*, 19(4).

- Baggesen, R. H. (2014). Augmenting the agora: Media and civic engagement in museums. *MedieKultur*, 30(56), 117-131.
- Bechmann, A. (2014). Non-Informed Consent Cultures: Privacy policies and app contracts on Facebook. *Journal of Media Business Studies*, 11(1).
- Bechmann, A., & Lomborg, S. (2014). APIs as a method for data collection on social media. *The Information Society*, 30(4), 256-265.
- Bondebjerg, I. (2014). Documentary and Cognitive Theory: Narrative, Emotion and Memory. *Media and Communication*, 2(1), 13-22.
- Bro Petersen, P. (2014). Journalistic Communication. *Journalism Studies*, 14(6), 105-118.
- Bruun, H. (2014). Conceptualizing the Audience in Political Talk Show Production. *European Journal of Communication*, 29(1), 3-16. [1].
- Bruun, H., & Frandsen, K. (2014). Making Sense of Television Entertainment: An Aesthetic Approach. I S. Eichner, & E. Prommer (red.), *Fernsehen: Europäische Perspektiven*. (s. 39-50). UVK Verlagsgesellschaft mbH.
- Dilling-Hansen, L. (2014). Recognizing the Monster Within: Lady Gaga and the Monster of the Twenty-first Century. I T. Cutler-Broyles, & M. Teodorski (red.), *Monstrosity from the Inside Out*. Inter-Disciplinary Press.
- Eskjær, M. F. (2014). Den danskes presses klimadækning før og efter COP15. I M. Sørensen, & M. F. Eskjær (red.), *Klima og mennesker*. (s. 145-173). København: Museum Tusculanums Forlag.
- Finnemann, N. O. (2014). Digitization: New trajectories of mediatization?. I K. Lundby (red.), *Mediatization of Communication*. (1 udg., Vol. 21, s. 297-321). Berlin: Mouton de Gruyter. (Handbooks of Communication Science, Vol. 21).
- Finnemann, N. O. (2014). Research Libraries and the internet: On the transformative dynamic between institutions and digital media. *Journal of Documentation*, 70(2), 202-220.
- Frandsen, K. (2014). Mediatization of sport. I K. Lundby (red.), *The Handbook of Mediatization of Communication*. (s. 525-543). Kapitel 23. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Frølund, L., & Bjerregaard, M. (2014). The articulation of voices in two film projects about violence: The Act of Killing and Gzim Rewind. *MedieKultur*, 30(56), 132-150.
- Givskov, C., & Trenz, H-J. (2014). Civic engagement through mainstream online newspapers: Possibilities and shortcomings. *MedieKultur*, 30(56), 44-60.
- Gregersen, A. L. (2014). Generic Structures, Generic Experiences: A Cognitive Experientialist Approach to Video Game Analysis. *Philosophy & Technology*, 1-17.
- Hald, G. M., Seaman, C., & Linz, D. (2014). Sexuality and Pornography. I D. Tolman, L. Diamond, J. Bauermeister, W. George, J. Pfaus, & M. Ward (red.), *APA Handbook of Sexuality and Psychology: Vol. 2. Contextual Approaches*. (s. 3-35). Kapitel 1. Washington, DC: American Psychological Association.
- Hassall Thomsen, L. (2014). Ethnographic Fieldwork: Studying Journalists at Work. *SAGE Research Methods Cases*.
- Hjarvard, S. (2014). From Mediation to Mediatization: The Institutionalization of New Media. I A. Hepp, & F. Krotz (red.), *Mediatized Worlds: Culture and Society in a Media Age*. Kapitel 8. London: Palgrave Macmillan.
- Hjarvard, S. (2014). Mediatization and cultural and social change: an institutional perspective. I K. Lundby (red.), *Mediatization of communication*. (Vol. 21, s. 199-226). Kapitel 9. Berlin / Boston: Walter de Gruyter. (Handbooks of Communication Science, Vol. 21).
- Hjarvard, S., & Kristensen, N. N. (2014). When media of a small nation argue for war. *Media, War & Conflict*, 7(1), 51-69.
- Iversen, S. M. (2014). Paradox and pleasure: Play with everyday life in a ludic simulation. *MedieKultur*, 30(56), 100-116.
- Jacobsen, L. B. (2014). Fiktiobiografisme: Fiktionalisering i kendte mediepersonligheders selvfremsstilling. *Dansk Noter*, (3), 24-29.
- Jensen, I., & Andreassen, L. B. (2014). Methods for researching intercultural communication in globalized complex societies. I S. Poutiainen (red.), *Theoretical Turbulence in Intercultural Communication Studies*. (s. 45-62). Newcastle upon Tyne, UK: Cambridge Scholars Press.
- Jensen, J. L. (2014). Online deliberation and beyond?: A time-based and comparative study of Danish political debates online. *MedieKultur*, 30(56), 23-43.
- Kobbernagel, C. (2014). Factors enhancing learning possibilities in digital workshops. *MedieKultur*, 30(56), 170-190.
- Ladegaard, J. (2014). Laughing Matters: Four Marxist Takes on Film Comedy. I E. Mazierska, & L. Kristensen (red.), *Marx at the Movies: Revisiting History, Theory and Practice*. (s. 102-122). Palgrave Macmillan.
- Lejre, C., & Kristensen, N. N. (2014). En kvantitativ metode til analyse af radio. *MedieKultur*, 30(56), 151-169.
- Lindelof, A. M. (2014). Rockens mange ansigter: Formidling af rock og pop på dansk fjernsyn 1951-1988. I M. Michelsen (red.), *Rock i Danmark: Studier i populærmusik fra 1950'erne til årtusindskiftet*. (s. 95-142). Syddansk Universitetsforlag.
- Meyer, G., & Lund, A. B. (2014). Almost Lost in Translation: Tale of an Untold Tradition of Journalism. I

- M. Broersma, & C. Peters (red.), *Retelling Journalism: Conveying Stories in a Digital Age*. (s. 27-45). Kapitel 2. Leuven: Peeters. (Groningen Studies in Cultural Change, Vol. XLIX).
- Ngomba, T. J. (2014). A Unique Period?: An Analysis of the Coverage of Africa during the 2010 FIFA World Cup in Selected Western Media. I T. Chari, & N. A. Mhiripiri (red.), *African Football, Identity Politics and Global Media Narratives: The Legacy of the FIFA 2010 World Cup*. (s. 231-261). Kapitel 12. London: Palgrave Macmillan.
- Nielsen, R. K. (2014). Political communication research: New media, new challenges, and new opportunities. *MedieKultur*, 30(56), 5-22.
- Nielsen, R. K., & Schröder, K. C. (2014). The relative importance of social media for accessing, finding, and engaging with news: An eight-country cross-media comparison. *Digital Journalism*, 1-18.
- Pedersen, P. O., & Stephensen, J. L. (2014). Paranoid, moi?: Surveillance and the Popular Cultural Documentary. *Panoptikum*, 12(19), 152-172.
- Raskin, R. (2014). A shot-by-shot breakdown of "Body Memory/ Keha Mälu". *Short Film Studies*, 4(2), 130-137.
- Raun, T. (2014). Video blogging as a vehicle of transformation: Exploring the intersection between trans identity and information technology. *International Journal of Cultural Studies*, 1367-8779.
- Roslyng-Jensen, P. (2014). War observed at a Distance: Media Coverage and Attitudes to War in Denmark, 1939-1940. I G. Lind (red.), *Civilians at War: From the Fifteenth Century to the Present*. (s. 145-183). Copenhagen: Museum Tusculanum.
- Schröder, K. C. (2014). News consumption in a multi-platform age: The role of television news. I S. Eichner, & E. Prommer (red.), *Fernsehen: Europäische Perspektiven*. (s. 173-196). Konstanz og München: UVK Verlagsgesellschaft mbH. (Alltag, Medien und Kultur, Vol. 16).
- Schröder, K. C. (2014). News media old and new: Fluctuating audiences, news repertoires, and locations of consumption. *Journalism Studies*, 1.
- Soon, W. (2014). What is Media Archaeology?. *International Journal of Performance Arts and Digital Media*, 10(1).
- Stage, C. (2014). The Entrepreneurial Illness Blogger: On Entrepreneurial Illness Communication and the Transformative Potential of Public Affect. I D. R. Christensen, B. T. Knudsen, & P. Blenker (red.), *Enterprising Initiatives in the Experience Economy*. Routledge.
- Søndergaard, H., & Helles, R. (2014). Media Policy and New Regulatory Systems in Denmark. I E. Psychogiopoulou (red.), *Media Policies Revisited*. (s. 41-54). London: Palgrave Macmillan.
- Uldam, J. (2014). Corporate Management of Visibility and the Fantasy of the Post-political: Social Media and Surveillance. *New Media and Society*.
- Valtysson, B. (2014). Democracy in Disguise: The Use of Social Media in Reviewing the Icelandic Constitution. *Media, Culture and Society*, 36(1), 52-68.
- Wien, C. (2014). Commentators on daily news or communicators of scholarly achievements?: The role of researchers in Danish news media. *Journalism : theory, practice & criticism*, 1464-8849.

Finland

Forskningsförmedlare: Eija Poteri

Collective Intelligence in Open Journalism

Power, Knowledge and Value

Tanja Aitamurto, Tampere, 2014. 326 p. Doctoral dissertation in the University of Tampere.

The study inquires about the change of societal power structures and power production practices in media by examining journalism as an empirical context. The rise of participatory culture alters the traditional audience-producer dichotomy and blurs the boundaries of those roles. The dissertation is shaped by the multidisciplinary approach: communication and journalism studies, engineering sciences, computer science, information systems, organization research and political science.

Law and Community in the New Media Landscape

Critical Perspectives on Audiovisual Sport Coverage in the European Union

Anette Alén-Savikko, Helsinki: University of Helsinki, 2014. 407 p. ISBN 978-952-10-9768-3. Doctoral dissertation.

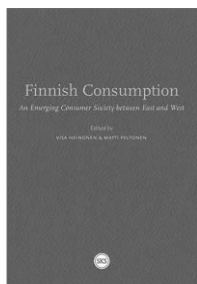
This doctoral dissertation focuses on audiovisual sport coverage in the new media landscape and provides a critical, EU level analysis. Multiple layers of exclusive aspirations exist alongside a striving for maximum exposure and public appeal: sport broadcasting rights in particular have been questioned as their costs have risen and sport content has been moved behind conditional access. These tendencies have then provoked fundamental rights discussions on access by the public to information, pluralism of the media, and freedom of expression.

Finnish Consumption

An Emerging Consumer Society Between East and West

Visa Heinonen, Matti Peltonen (eds.) Helsinki: SKS, 2013. 262 p. ISBN 978-952-222-522-1.

The formation of the Finnish type of consumer society

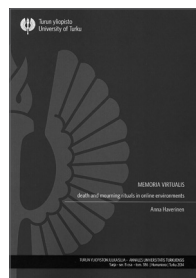
between the East and the West in the 1950s and 1960s, as well as, the Finnish consumer mentality and ethos are main topics in the anthology. Besides editors, the article authors are Minna Autio, Minna Lammi, Päivi Timonen, Janne Poikolainen, Jukka Kortti, Riitta Matilainen, Hanna Kuusi and Kaarina Kilpiö.

The authors focus, for example, on television, popular music, alcohol and trips to abroad.

Memoria Virtualis

Death and Mourning Rituals in Online Environments

Anna Haverinen, Turku: University of Turku, 2014. 242 p. ISBN 978-951-29-5772-9. Doctoral dissertation.

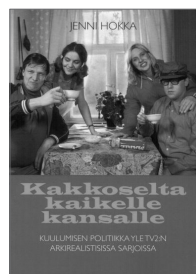
The main objective of this work has been to understand the ritual aspect of how private people use the Internet to mourn and honor their intimates in various online environments. The research material was compiled in 2007–2013 through ethnographic and autoethnographic observations in social media applications, online memorial websites, one shared virtual environment (Second Life) and one massive multi-player online role-playing game (World of Warcraft). The research material consists also of three online surveys with 153 respondents (mainly from Finland, the United States and the United Kingdom). In addition, the researcher conducted 38 longer online interviews (i.e. via email, an avatar). The theoretical framework is derived from ritual theory, hermeneutic-phenomenological anthropology and discourse analysis.

Kakkoselta kaikelle kansalle

Kuulumisen politiikka YLE TV2:n arkirealistisissa sarjoissa

[Politics of belonging in YLE TV2 fiction series]

Jenni Hokka, Tampere: Tampere University Press, 2014. 324 p. ISBN 978-951-44-9363-8. Doctoral dissertation.

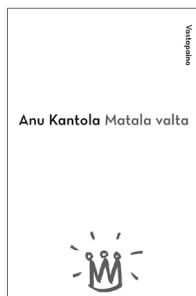
This dissertation explores seven television series produced by Channel 2 of the Finnish Broadcasting Company (YLE TV2) between the 1960s and 1990s. These fictional television shows are analysed as cultural spaces in which conventions and discourses practice politics of belonging. The theoretical framework builds on the Nira Yuval-Davis's theory of belonging and

on Judith Butler's theory on performativity.

Matala valta

[Low power: new styles of power and leadership]

Anu Kantola, Tampere: Vastapaino, 2014. 200 p. ISBN 978-951-768-424-8.

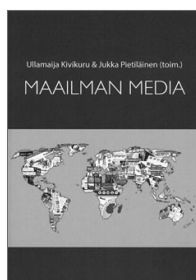
The author has studied the new styles of power, especially how emotions are used in leading and engaging people. As media and communication scholar, she is interested in the presentations of power, and how the presentations of power influence on people. She has examined how the Finnish leaders of politics, economy and non-governmental organizations appeared

in publicity after the World War II. Because structural changes were fast and rough in Finland, the changes in the use of power were more apparent and visible than in other Western cultures.

Maaailman media

[The media of the world]

Ullamaija Kivikuru, Jukka Pietiläinen (eds.) Helsinki: University of Helsinki, 2014. 276 p. ISBN 978-952-10-9119-3.

The following authors have given their contribution to this book about the media around the world: Robert Picard (Media economy), Pentti Kempainen and Karl-Erik Gustafsson (Nordic media), Jukka Pietiläinen (Four media systems in Europe & Russian media), Philip Savage (Canada), Minna Aslama Horowitz (USA & India), Majitab Ezz El Din (Egypt), Rashid Boumashoul (Morocco), Iris Ruoho and Peixi Xu (China), Katja Valaskivi (Japan), Ullamaija Kivikuru (Africa), Mikael Kanerva and Jussi Pakkasvirta (Latin America). Statistical information is drawn from Unesco and Nordicom.

Disconnect Me

User Engagement and Facebook

Tero Karppi, Turku: University of Turku, 2014. 178 p. ISBN 978-951-29-5666-1. Doctoral dissertation.

In the beginning of its 10th year of existence Facebook has engaged and connected 1.2 billion monthly active users. This article-based dissertation approaches this engagement from the opposite direction: disconnection. The research articles

focus on social media specific phenomena including leaving Facebook, tactical media works, such as Web 2.0 SuicideMachine, memorializing dead Facebook users and Facebook trolling. The media theoretical framework for this study is built around affect theory, software studies, biopolitics, as well as different critical studies of new media.

Kaaoksen kesyttäjät

Utismediat nettimurroksessa 2006–2012

[The tamers of chaos: newsmedia and Internet upheaval between 2006 and 2012]

Kreetta Karvala, Jyväskylä, University of Jyväskylä, 2014. 201 p. ISBN 978-951-39-5722-3. Doctoral dissertation.

Research represents a review of the changes in various newsrooms caused by the Internet upheaval between 2006 and 2012. It describes how the journalists reacted on the online revolution and the growing supply of the content made by civic journalists in breaking news situations. The research focuses firstly on how editorial houses cope with Internet and digital upheaval. Secondly, on how the “chaos” is concretely “tamed” in traditional news work, how amateur footage, eyewitness stories, tips, social media and civic journalists content are being used and valued. Thirdly, the research focuses on organizational level, how the editorial houses analyze the successful news coverage, its objectives and its perceived barriers.

FIFAn valtapeli

Etelä-Afrikan jalkapallon MM-kisat 2010 keskitettynä mediaspektaakkelina

[FIFA's power game: the 2010 FIFA World Cup in South Africa as a concentrated media spectacle]

Sami Kolamo, Jyväskylä: Nykykulttuurin tutkimuskeskus, 2014. 297 p. ISBN 978-951-39-5706-3. Doctoral dissertation in the University of Tampere.

This thesis is concerned with power as it relates to the

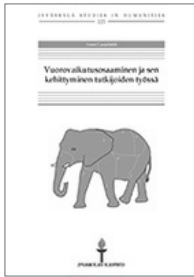
production machine of the 2010 FIFA World Cup in South Africa. The research conceives of power as a force that perpetuates and reproduces the ability of the production machine to function. The term production machine refers collectively to FIFA, the 2010 World Cup's host (country and cities), and television (coverage of the event); this entity is a transnational corporation

family. The study's data comprise journalistic texts about the 2010 FIFA World Cup in South Africa appearing in the Finnish newspapers, the results of a week-long period of fieldwork conducted in South Africa, television broadcasts of the 2010 World Cup by the Finnish Broadcasting Company (YLE), and critiques posted on the Internet by activists and journalists.

Vuorovaikutusosaaminen ja sen kehityminen tutkijoiden työssä

[Interpersonal communication competence and its development in the work of researchers]

Anne Laajalahti, Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, 2014. 387 p. ISBN 978-951-39-5617-2. Doctoral dissertation.

The aim of this study is to describe and analyse researchers' experiences and the meanings they give to interpersonal communication competence and its development in their work. Thus, the purpose is to understand what interpersonal communication competence is in the work of researchers and how it develops by learning at work. The research task is approached qualitatively by addressing researchers' own understanding of the topic. The data consist of written essays collected from researchers (N=311) at diverse points in their careers, yet all with a doctoral degree. The data were gathered by means of a web-based questionnaire.

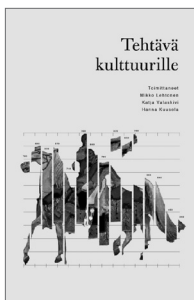
The data were gathered by means of a web-based questionnaire.

Tehtävä kulttuurille

Talouden ja kulttuurin muuttuvat suhteet

[Capitalising culture: transnational re-articulations of economy and culture]

Mikko Lehtonen, Katja Valaskivi, Hanna Kuusela (eds.) Tampere: Vastapaino, 2014. 347 p. ISBN 978-951-768-427-9.

If culture in previous forms of modernity was largely seen as a value in and for itself, it is today increasingly understood as a value and a tool for gaining, directly or indirectly, economic profit. The interdisciplinary CAPCULT project of thirteen researchers from five research institutions have explored how culture has ascended into a central position in vocabularies of

many international economic bodies and organisations and has a novel visible role in economic policies of many nation states.

Besides editors, the article authors are Hannu Nieminen, Tarja Rautiainen-Keskustalo, Ahti Lassila, Mirja Liikkanen, Raija Koli, Laura Saarenmaa, Niina Koi-vunen, Sami Kolamo, Liina Puustinen and Mikko Villi.

Teatterikriitikot kenttien kielipelissä

Bourdieuilainen tulkinta suomalaista teatterikritiikkiä koskevasta muutospuheesta 1983-2003

[Finnish theatre criticism and its writers (1983-2003) seen through Pierre Bourdieu's field theory]

Minna-Kristiina Linkala, Helsinki: University of Helsinki, 2014. 404 p. ISBN 978-952-10-9115-5. Doctoral dissertation.

In this doctoral thesis Finnish theatre criticism and its writers are examined during the period of twenty years; the focus of the dissertation is alteration in the theatre criticism. The background material of the thesis comprises theatre criticisms published in five Finnish daily newspapers in the years 1983, 1993 and 2003. The primary material consists of sixteen

theme interviews with the Finnish theatre critics and editorials of the Finnish theatre magazine Teatteri.

Kaksi tietä huipulle

Media ja puoluejohtajuus Suomessa naisten noususta populismin aaltoon

[Pathways to the top: media and party leadership in Finland under women's breakthrough to the wave of populism]

Mari K. Niemi, Turku: University of Turku, 2014. 151 p. ISBN 978-951-29-5779-8. Doctoral dissertation.

This dissertation on party leadership and the media in Finland consists of four articles and an introduction. The first two articles analyse the leadership elections (1987-2010) of the three traditionally largest political parties and focuses on women candidates and their breakthrough into political leadership. The two latter articles scrutinise the rise of the populist newcomer party by concentrating on its leader Timo Soini's media and communication strategies in the threshold of the party's electoral victory in 2011.

The main research methods are qualitative content analysis combined with historical contextualisings. The research material consists of a variety of media materials.

Göra ätstörd

Om flickskap, normativitet och taktik i bloggar

Ann-Charlotte Palmgren, Åbo: Åbo Akademi, 2014. 271 p. ISBN 978-951-765-732-7. Doktorsavhandling.

I denna doktorsavhandling undersöker författaren hur identifikationen ätstörd görs i tretton svenskspråkiga flickors bloggar (skrivna 2007-2011) som ingår i nätgemenskapen Ungdomar.se. För att analysera maktodynamik inom nätgemenskapen används begreppet taktik, som tillskrivs de bloggande flickorna som inte helt förfogar över bloggen eftersom de inte kan blogga om vad de vill och oavhängigt från moderatorer och regler. Därmed studerar hon hur strukturer och normer kring ätstörningar och flickskap upprätthålls men också omförhandlas av skribenter, läsare och moderatorer samt i förhållande till forskare, läkarkår, skola, vänner och familj. Ytterligare studeras hur bloggande flickor framställs i tidningsartiklar (skrivna 2001-2011).

Hyvät "kanssalaiset"!

Yhteiskunnallistamisen strategiat televisiokeskustelun vuorovaikutuksessa

[Dear citizens of ours!: the strategies of managing participation and societization in television discussions]

Hanna Rautajoki, Tampere: Tampereen yliopisto, 2014. 107 p. ISBN 978-951-44-9532-8. Doctoral dissertation.

This dissertation studies socio-political television discussions from the perspective of a concretized public sphere, as a processual accomplishment of mutual relations between parties of a political organization. Live multi-party television discussions represent a long-established program format in the schedule of public service broadcasting. The data consists of three Finnish discussion programs, which were all sent within three weeks after the 9/11 terrorist attacks in USA in 2001. The dissertation consists of four original articles and a summary.

Joukkoviestimet 2013 – Finnish mass media 2013

Tuomo Sauri (ed.) Helsinki: Statistics Finland, 2014. 157 p. ISBN 978-952-244-500-1.

The Finnish Mass Media is a versatile review based on articles and statistical data on the state of Finland's mass media. The publication examines the following mass media sectors: the economy and consumption of mass media, newspapers, periodicals, radio, television, and media services on the web. The publication also has a section containing international comparison data. Concise summary articles are available on each mass media sector in connection with the statistical reviews. Statistical tables are also in English.

Levoton valokuva

[The nomadic photograph]

Janne Seppänen, Tampere: Vastapaino, 2014. 220 p. ISBN 978-951-768-435-4.

This is a book about the trace on the image sensor or film, which is left by the light reflected, emitted or dispersed from the photographed objects. This trace works as a precondition for the different materialities of the photograph. Hence, it is called the material kernel of the photographic image. The author emphasizes that to be able to understand the photograph,

you need to understand its materiality and its complex relations to signification. The photograph is between the human and inhuman, culture and nature, materiality and symbolic. The book deals with three historical eras: camera obscura, photo-chemical photography, and digital camera.

Confessions in Social Media

Performative, Constrained, Authentic and Participatory Self-representations in Vlogs

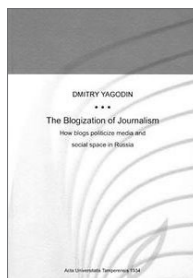
Karoliina Talvitie-Lamberg, Helsinki: University of Helsinki, 2014. 217 p. ISBN 978-952-10-9107-0. Doctoral dissertation.

In this dissertation, the author studies confessional me-centered communications of vlogs in the context of DIY (Do It Yourself) cultures, in YouTube and in webcam communities. Confession refers to a communicative strategy that aims to reveal intimate matters of an individual and, at the same time, serves as a way to socialize with others. The key research question is: How and why does confession operate in communication and interaction in social media environments?

Blogization of Journalism

How Blogs Politicize Media and Social Space in Russia

Dmitry Yagodin, Tampere, University of Tampere, 2014. 315 p. ISBN 978-951-44-9450-5. Doctoral dissertation.

Blogization is the term that describes the current state of Russian journalism and considers its broader implications for political and social life. This thesis argues that the stability of traditional mass media in Russia is secured by the strategic control and support of the state; that online media are less susceptible to the influence of the state.

The project's core empirical data includes eight examples of mass media and eight Russian bloggers, who are all important actors in the blogization process. The sub-sample of bloggers includes individuals with large readerships who come from various backgrounds and professional orientations: pro-Kremlin and oppositional

bloggers, trained journalists and blogging celebrities. It also covers different genres ranging from investigative and opinionated reporting, to facts, aggregate stories, and daily life reflections. The initial overview of relations between journalism and blogging is based on official reports and media statistics.

Annan ny litteratur

Artiklar

Ahva, L., Heikkilä, H., Siljamäki, J., & Valtonen, S. (2014). A bridge over troubled water?: celebrities in journalism connecting implicit and institutional politics. *Journalism : theory, practice & criticism*, 15(2), 186-201.

Ahva, L., & Pantti, M. (2014). Proximity as a journalistic keyword in the digital era: a study on the "closeness" of amateur news images. *Digital Journalism*, 2(3), 322-333.

Ala-Kortesmaa, S., & Isotalus, P. (2014). Relational tensions and optimal listening in the communication relationships of American and Finnish legal professionals. *Journal of Intercultural Communication Research*, 43(3), 173-193.

Ampuja, M., Koivisto, J., & Väliaverronen, E. (2014). Medioituminen: iskusana, analyyttinen työkalu vai uusi paradigma? [Mediatization : catchword, analytical tool or a new paradigm?] *Media & viestintä*, 37(2), 22-37.

Harisalo, R., Rajaniemi, J., Stenvall, J., & Vallin, T. (2014). Emergent positive culture in a media organisation: Satakunnan Kansa a newspaper case study. *Journal of Media Business Studies*, 11(3).

Herzog, C., & Karppinen, K. (2014). Policy streams and public service media funding reforms in Germany and Finland. *European Journal of Communication*, 29(4), 416-432.

Hjelm, T., Tikka, M., Suurpää, L., & Sumiala, J. (2014). Nuorten arkiset katupolitiikat mediakaupungissa: avauksia kaupunkitilan rajojen etnografiseen tutkimiseen. [Youth street politics in the media city : an outline for the ethnographic study of boundaries in urban space.] *Media & viestintä*, 37(1), 48-61.

Isotalus, P., & Almonkari, M. (2014). Mediatization and political leadership. *Journalism Studies*, 15(3), 289-303.

Jaakola, M., Töyry, M., Helle, M., & Onikki-Rantajääskö, T. (2014). Construing the reader: a multidisciplinary approach to journalistic texts. *Discourse & Society*, 25(5), 640-655.

Kantola, A. (2014). Branded revolutionaries: circulated gurus as management tools in soft capitalism. *European Journal of Cultural Studies*, 17(3), 258-274.

Kantola, A. (2014). Emotional styles of power: corporate leaders in Finnish business media. *Media, Culture and Society*, 36(5), 578-594.

Kantola, A. (2014). Unholy alliances: competitiveness as domestic power strategy. In P. Alasuutari, & A. Qadir (Eds.), *National policy-making: domestication of global trends*. (pp. 44-60). Abingdon, Oxon: Routledge.

Kolamo, S., & Vuolteenaho, J. (2014). Urbaanit yleisöt propagandan ja brändäyksen palveluksessa: Berliinin olympialaiset 1936 ja Saksan jalkapallon MM-kisat 2006 keskitettyinä (media)spektaakkeleina. [Urban audiences in the service of propaganda and branding : the Berlin 1936 Olympic Games and the FIFA World Cup Germany 2006 as concentrated (media) spectacles.] *Media & viestintä*, 37(1), 62-83.

Kupiainen, R. (2014). Nuorten luovat mediakäytännöt kaupunkitilan heterotopioina. [Young people's creative media practices as the heterotopia of city space.] *Media & viestintä*, 37(1), 34-47.

Kurvinen, H. (2014). Toimittajakoulutus ja sukupuoli 1960–1980-lukujen Suomessa. [Gender and journalism education in Finland from the 1960s to the 1980s.] *Kasvatus & Aika*, 8(1), 83-97.

Lehtisalo, A. (2014). Arvoituksellisia naisia: elokuvat Kuulustelu ja Hella W ”modernin” vaiheen elämäkertoina? [Mysterious women : Kuulustelu and Hella W as modern biopics?] *Lähikuva*, 27(2), 7-25.

Malmberg, T. (2014). Teoreettinen tutkimus joukkoviestintä- ja mediatieteen intellektuaalisena tyylinä. [Theoretical research as an intellectual style in mass communication and media studies.] *Media & viestintä*, 37(2), 57-80.

Mannevuori, M. (2014). Reading the faces of hunger: disturbing images of child malnutrition in the World Press Photo competition. *European Journal of Cultural Studies*, 17(2), 134-148.

Myllylahti, M. (2014). Newspaper paywalls: the hype and the reality: a study of how paid news content impacts on media corporation revenues. *Digital Journalism*, 2(2), 179-194.

Mäki-Kuutti, A.-M., & Torkkola, S. (2014). Tarkkuuskello ja höyrykone: terveysoppaat sukupuoleen kasvatustajina. [Health guidebooks raising gender.] *Kasvatus & Aika*, 8(1), 37-54.

- Mäkinen, L. A., & Koskela, H. (2014). Surveillance as a reality game. In A. Jansson, & M. Christensen (Eds.), *Media, surveillance and identity: social perspectives*. (pp. 183-200). New York: Peter Lang. (Digital formations, Vol. 84).
- Nieminen, H. (2014). A short history of the epistemic commons: critical intellectuals, Europe and the small nations. *Javnost – the Public*, 21(3), 55–76.
- Nikunen, K. (2014). Losing my profession: age, experience and expertise in the changing newsrooms. *Journalism : theory, practice & criticism*, 15(7), 868-888.
- Seppänen, J. (2014). Valokuva, materiaalisuus, representatio. [The Photograph, materiality, and representation.] *Media & viestintä*, 37(2), 4-21.
- Saarenmaa, L., & Ruoho, I. (2014). Women's magazines in the Nordic style: politics, politicians and the welfare state. *European Journal of Communication*, 29(3), 289-303.
- Tanskanen, E. (2014). Pahoja voimia, pelottavia naisia?: noitahahmot 1990-luvun ongelmallisina supersankaritarina elokuvassa Noitapiiri ja televisiosarjassa Buffy, vampyrintappaja. [Evil powers and scary women?: witches as problematic 1990s superheroines in the film Craft and in the television series Buffy, the vampire slayer.] *Lähikuva*, 27(2), 26-47.
- Turunen, A. (2014). Naistenlehdet Suomessa 1880-luvulta 1930-luvulle. [Finnish women's magazines from the 1880s until the 1930s.] *Media & viestintä*, 37(2), 38-56.
- Valaskivi, K., & Sumiala, J. (2014). Circulating social imaginaries: theoretical and methodological reflections. *European Journal of Cultural Studies*, 17(3), 229-243.
- Vähämaa, M., & West, M. D. (2014). The dilemma of group membership in the Internet age: public knowledge as preferred misinformation. *Javnost – the Public*, 21(1), 5-18.
- Wang, L., Alasuutari, P., & Aro, J. (2014). Aesthetic and family frames in the online sharing of children's birthday photos. *Visual Communication*, 13(2), 191-209.

<http://www.nordicom.gu.se/sv/publikationer/>

Sluttrapport Status for ytringsfriheten i Norge

I rapporten undersøker forskere ulike sider ved den norske ytringskulturen, med fokus på samfunnsendringer knyttet til kulturell og religiøs pluralisme, digitalisering og inn-
tog av globale kulturelle trender. Analysene bygger på et bredt datagrunnlag: både surveyundersøkelser av befolkningen, kunstnere, forfattere og journalister, samt målrettede kvalitative intervjuer av debattanter med minoritetsbakgrunn, journalister og redaktører i flere mediehus. Blant bidragene i rapporten er også en analyse av den rettslige utviklingen på to juridiske felt som er av stor betydning for ytringsfriheten: den publisistiske friheten og informasjonsfriheten.

www.statusytringsfrihet.no

Norge

Forskningsförmidlare: Ragnhild Mølster

Hvor går dokumentaren?

Nye tendenser i film, fjernsyn og på nett

Henrik G. Bastiansen & Aam, Pål (reds) *Fagbokforlaget*, 2014. ISBN 9788232103898.

Dokumentarfilmen er i stadig utvikling både på kino og fjernsyn. Samtidig har den funnet nye former på nettet. Hva skjer egentlig med dokumentaren? I denne boka rettes blikket mot dokumentaren både på kino, i fjernsynet og på nettet. Artiklene i boka ser blant annet på disse spørsmålene: Hva er egentlig personlig dokumentarfilm? Hvordan blandes virke-

lighet og fiksjon i hybridformater, og hvilke problemer fører det til? Hva er en ekspressdokumentar, og hvordan produseres de? Hva skjer når dokumentaren blir en del av en PR-kampanje? Hvorfor har Der ingen skulle tru at nokon kunne bu har blitt en av de mest populære dokumentarseriene i Norge? Krever interaktive dokumentarhistorier nye former for dramaturgi? Alt i alt gir boken et innblikk i så vel etablerte sjangre som nye og fremvoksende dokumentarformer. Den henvender seg både til studenter og alle andre med interesse for dokumentarers form og innhold.

Den nye litterære bølgen

Litteraritet og transparens i norske dokumentarbøker 2006–2013

Jo Bech-Karlsen, Oslo: Cappelen Damm AS, 2014. 262 s. ISBN 9788202431877.

Vi opplever en ny litterær bølge innenfor norsk dokumentarlitteratur. Den kjennetegnes av at subjektivitet og saklighet møtes og skaper en ny form for skrivekunst. Dokumenter blir en del av det litterære uttrykket. De nye dokumentarforfatterne ønsker å vise åpenhet om arbeidsmetoder og om det som måtte være usikkert. De skriver for det meste i første person, og

avviser den allvitende forfatterstemmen. Det fører til økt selvrefleksivitet og større vilje til dialog. Den nye dokumentarlitteraturen kjennetegnes av økt bruk av referanser til andre tekster; den lukker seg ikke inne i sitt eget univers, men åpner seg mot verden. Forfatterne tar også i bruk referanser i form av noter, kildeangivelser og litteraturlister, som ikke var vanlig på 1990-tallet. Sist, men ikke minst: Forfatterne inngår en leserkontrakt om at bøkene er virkelighetslitteratur, og motsetter seg ak-

tivt de hybridformer som er så utbredt ellers i litteratur og kunst.

Etikk for journalister

5.reviderte utgave

Svein Brurås, Fagbokforlaget, 2014. 348 s. ISBN 978-82-450-1633-8.

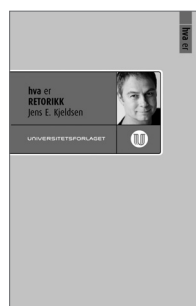

Hva er «god presseskikk»? Det er et hovedspørsmål i Etikk for journalister. Boka er en innføring i det yrkesetiske regelverket som de journalistiske mediene legger til grunn for sitt arbeid. Forfatteren drøfter etiske utfordringer og dilemmaer som journalister møter i sitt daglige arbeid, og

peker på hva Pressens Faglige Utvalg har uttalt om de ulike temaene. Han behandler emner som journalisters integritet, samfunnsrollen, sannhetskravet, forholdet til kildene, personvernet i journalistikken, og mye mer. Etikk for journalister har i en årrekke vært pensum ved journalistutdanningene i Norge. I denne femte utgaven går vi dypere inn i etiske spørsmål knyttet til moderne nettjournalistikk, som for eksempel kravet om rask og umiddelbar publisering, brukermedvirkning og delingskultur, bruk av sosiale medier i journalistikken, kontekstuell annonsering – og journalistikkens grenser og kjennetegn i en ny mediesituasjon. Boka har også fått en rekke nye caser, og den er oppdatert med de siste endringene i Vær Varsom-plakaten og Tekstreklameplakaten

Hva er retorikk

Jens Elmelund Kjeldsen, Oslo: Universitetsforlaget AS, 2014. 156 s. ISBN 978-82-15-02020-4.

Retorikk er noe vi alle utfører. Det er verken manipulasjon eller blomstrende språkbruk, det er heller ikke overføring av mening, selv om alt dette kan være retorisk. Retorikk er å handle med språk og kommunikasjon. Det er å få dine medmennesker til å føle, tenke og handle på bestemte måter. Det går ikke en dag uten at du forsøker å påvirke andre eller andre forsøker å påvirke deg,

derfor går det ikke en dag uten retorikk. I denne boken forklarer Norges eneste professor i retorikk hva retorikk er, og forteller hvorfor retorisk innsikt og evne ikke bare er et vesenstrekk ved mennesket, men også en forutsetning for det gode samfunnet.

Journalistikkens norske klassikere

...ved noen av dem

Martin Eide (ed.) Oslo: Universitetsforlaget AS, 2014. 430 s. ISBN 9788215023762.

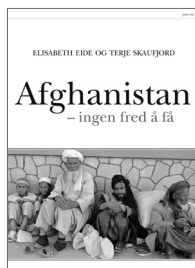

Journalistikken er i forandring. Faget er under press. Hva er egentlig journalistikk? Hva har det vært? Hva kan det være? Boken introduserer journalistikkens norske klassikere. Her møter du journalistiske globetrottere, folkeopplysere, originaler, åndsfyrster og gudbenådede stilister. Alle de store navnene i norsk journalistikk er

med: Aasmund Olavsson Vinje, Lars Oftedal, Lise Lindbæk, Arve Solstad, Sigurd Evensmo, Gerd Benneche, Ola Thommessen og svært mange flere. Flere av disse nyskrevne kortbiografiene er ført i pennen av profilerte personer i norsk journalistikk i dag, som for eksempel Per Edgar Kjøkkvold, Hans Fredrik Dahl, Sigrun Slapgard og Sven Egil Omdal.

Afghanistan: ingen fred å få

Elisabeth Eide & Terje Skaufjord, Oslo, 2014. 408 s. ISBN 9788253036991.

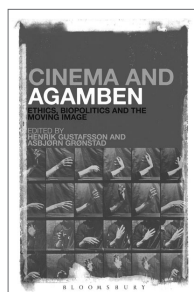

Dagens mediedekning av Afghanistan i norsk presse er ofte knyttet til norsk og amerikansk militær deltakelse. De fleste norske bøkene om Afghanistan handler også om krigen. Norge har vært med i den siste krigen i tolv år, og har planer om fortsatt bistand og militært engasjement i årene som kommer. Men hvor mye vet vi egentlig om

landet som har vært så sentralt for verdens oppmerksomhet siden 11. september 2001? Denne boken forsøker å komme nærmere Afghanistan og det afghanske. Hovedsiktemålet er å gi et utfyllende bilde av det sammensatte Afghanistan, forklare bakgrunnen for alle de interne og eksterne konfliktene, vise afghanernes erfaringer etter tretti turbulente år med krig og konflikter og fortelle om afghansk dagligliv og kultur. Vi får stifte bekjentskap med afghanske kvinneaktivister, guvernører og bønder, forfattere og journalister, sjåfører og menneskerettsforkjempere, musikere og museumsvoktere. Hva tror afghanerne om fremtiden? Vil Afghanistan, av noen kalt Asias turbulente veikryss, noen gang få fred?

Cinema and Agamben

Henrik Gustafsson & Asbjørn Grønstad, (eds) London: Bloomsbury Academic, 2014. 248 s. ISBN 978-1-62356-436-0.

Cinema and Agamben brings together a group of established scholars of film and visual culture to explore the nexus between the moving image and the influential work of Italian philosopher Giorgio Agamben. Including two original texts by Agamben himself, published here for the first time in English translation, these essays facilitate a unique multidisciplinary

conversation that fundamentally rethinks the theory and praxis of cinema. In their resourceful analyses of the work of artists such as David Claerbout, Jean-Luc Godard, Philippe Grandrieux, Michael Haneke, Jean Rouch, and others, the authors put to use a range of key concepts from Agamben's rich body of work, like biopolitics, decreation, gesture, potentiality and profanation. Sustaining the eminently interdisciplinary scope of Agamben's writing, the essays all bespeak the importance of Agamben's thought for forging new beginnings in film theory and for remedying the elegiac proclamations of the death of cinema so characteristic of the current moment. – See more at: <http://www.bloomsbury.com/us/cinema-and-agamben-9781623561253/#sthash.E8P4iXV1.dpuf>

Delineating Boundaries Between 'Us' and 'Them'

A Reception Study of the Representation of Muslim Characters in the Television Serial 24

Rolf E. S. Halse, Bergen: Universitetet i Bergen, Institutt for Informasjons- og medievitenskap, 2014. 236 s. Ph.d.-avhandling.

This thesis presents an examination of the US television serial *24*'s representation of Muslim characters, and it explores to what extent the perception of these characters can be determined by the cultural and ethnic belonging of the audience. The present thesis shows how *24* participated in forming an arena in which representations, mental images, social relations, and boundaries between ingroup members and outgroup members are constructed and negotiated. The main reason for choosing to study *24* exclusively is that after 9/11 the serial played a central role in the public debate about whether Muslims are being stereotyped in US television enter-

tainment. Hence, the thesis examines whether the critics of *24* have a valid point with regards to the show's portrayal of negative stereotypes. It also assesses to what extent the serial's effort to introduce Muslim counter-stereotypes proved to be an adequate response to the criticism. A qualitative research approach is used for examining *24* by combining textual and audience reception analysis. Close readings of elected episodes of the TV serial is carried out, and the crux of the analysis centres on whether, and if so in what respects the representation of the characters are stereotypical/counter-stereotypical. Moreover, it is examined how different interpretive communities of young adults, mainly from Norway, but also from the United States, read and perceive the portrayal of Muslim characters in the same television texts.

Diskursen om dataspel

Kjønna rammer og posisjonar i konstruksjonen av identitet

Silje Hommedal, Bergen: Universitetet i Bergen, 2014. 313 s. ISBN 978-82-308-2916-5.

Folk si fyrste erfaring med datamaskiner er som oftast gjennom dataspel. Sjølv om dataspel har vorte ein naturleg del av unge kvinner og menn sine liv, har forskning likevel synt at dataspel vert oppfatta som sterkt kopla til unge menn. Denne koplinga kan vera med på å føra til oppfatningar om at dataspel er for unge menn, at unge kvinner ikkje er fullgode spelarar eller at dei spela som vert spelt av unge kvinner ikkje er 'skikkelege' dataspel, noko som igjen bidreg til å usynleggjera unge kvinner når det gjeld dataspel. Formålet med avhandlinga har vore å gi kunnskap om på kva måte oppfatningar om korleis unge kvinner og menn 'skal' vera og oppføra seg har ei påverking på unge kvinner og menn sine forhold til dataspel. Kvalitative intervju med unge kvinner og menn syner at dei deler ei forståing av forholdet mellom dataspel og kjønn. Den dominerande oppfatninga i denne forståinga er at det i hovudsak er unge menn som interesserer seg for dataspel, spesielt skytespel og valdsspel, og at unge kvinner tek avstand frå dataspel. Vidare i avhandlinga vert det deretter fokusert på kva ulike mogelegheiter unge kvinner og menn har til å forhandla med denne forståinga for slik å produsera alternative forståingar av dataspel og kjønn som dei sjølv kan bruka i sine kjønns- og identitetskonstruksjonar.

Representational Machines

Photography and the Production of Space

Nina Lager Vestberg, Anna Dahlgren & Dag Petersson. Aarhus: Aarhus Universitetsforlag, 2013. 269 s. ISBN 9788771241655.

Photography not only represents space. Space is produced photographically. Since its inception in the 19th century,

photography has brought to light a vast array of represented subjects. Always situated in some spatial order, photographic representations have been operatively underpinned by social, technical, and institutional mechanisms. Geographically, bodily, and geometrically, the camera has positioned its subjects in social structures and hierarchies, in recognizable localities, and in iconic depth constructions which, although they show remarkable variation, nevertheless belong specifically to the enterprises of the medium. This is the subject of *Representational Machines*: How photography enlists the workings of institutional technologies in search of establishing new iconic and social spaces. Together, the contributions to this edited volume span historical epochs, social environments, technological possibilities, and genre distinctions. Presenting several distinct ways of producing space photographically, this book opens a new field of inquiry for photography research.

"Tv-serier: The Wire og den tredje gullalderen"

Erlend Lavik, Oslo, 2014. 312 s. ISBN 9788215023182.

TV-serier er den nye filmen, heter det. Eller til og med den nye romanen? Denne boken tar utgangspunkt i TV-serienes nye status og enorme suksess og viser hvordan og hvorfor denne utviklingen har funnet sted. Hva er kvalitet, og hva skiller de prisbelønte og kritikerroste amerikanske seriene fra mer tradisjonelt TV og fra andre fiksjonsmedier? I lys av disse spørsmålene er TV-serier: «The Wire» og den tredje gullalderen også en lesing av serien som ofte er blitt kalt «verdens beste TV-serie». Her får leseren innblikk i hvordan den amerikanske TV-bransjen fungerer, i teknologisk utvikling og kreative manusprosesser. Boken begynner med en historisk fremstilling av den amerikanske TV-bransjen og TV-seriens historie og fortsetter med en tett og produktiv analyse av «The Wire», der blant annet temaer som narrativ struktur, karaktertegning og samfunnskritikk er sentrale.

"Som en frisk vind gjennom stuen"

Kvinnebladet Sirene (1973-1983) og det utvidete politikkbegrepet.

Synnøve Skarsbø Lindtner, Universitetet i Bergen, 2014. 416 s. ISBN 978-82-308-2951-6. Ph.d.-avhandling.

Kvinnebladet Sirene var en viktig årsak til at feministiske ideer fikk gjennomslag langt utover den organiserte kvinnebevegelsens grenser i Norge på 1970-tallet. Bladet skulle være et "alternativ til ukepressens bevisste påvirkning til den tradisjonelle kvinnevern" og henvendte seg til en bred kvinneoffentlighet. Gjennom sine nye måter å kombinere underholdning og journalistikk med politikk og feminisme, var bladet et uttrykk for hvordan kvinnebevegelsen i disse årene ble preget av, og selv

bidro til, individualiserings-, intimiserings- og kommersialiseringprosesser i det norske samfunnet. Avhandlingens fokus ligger på den kulturhistoriske konteksten Sirene sprang ut av og grep inn i. Den undersøker hvordan Sirene utforsket og utvidet politikkbegrepet. I bladet ble politikk både forstått som et kritisk offentlighetsprosjekt og som en personlig, eksistensiell prosess. Denne politikkforståelsen vant gehør i Norge i begynnelsen av 1970-tallet, men ble utfordret både i og rundt bladets spalter utover tiåret, i takt med forandringer både i kvinnepolitiske miljøer og samfunnet for øvrig. Ettersom medieoffentligheten ble mer liberalistisk, og kvinnebevegelsen orienterte seg mer mot statlige institusjoner, mistet Sirene både sin forankring i de feministiske organisasjonene og sitt publikumsgrunnlag, og i 1983 måtte bladet legges ned. Analysene bygger på lesninger av samtlige Sirene-blader og en rekke tekster som kan relateres til konteksten bladet var i dialog med. Gjennom å trekke tråder mellom Sirene og en rekke samtidige og fortidige tekster som diskuterer hva politikk er og bør være, forsøker avhandlingen å utvide perspektivet på den tidsperioden Sirene var en del av.

Retorikken i kampen om kvinnestemmeretten

Berit von der Lippe & Johan Tønnesson, Oslo: Vidarforlaget, 2013. 272 s. ISBN 978-82-7990-135-8

Norge var den første selvstendige nasjonen hvor kvinnene vant allmenn stemmerett. Hvorfor så tidlig? Kanskje kan noe av forklaringen ligge i stemmerettstilhengernes talekunst. Hva preger retorikken i de talene og innleggene som ble holdt fra stemme.rettsskravet ble reist i 1885 til seieren var et faktum i 1913? I denne boka undersøkes viktige taler . for og mot kvinnestemmerett . av Gina Krog, Anna Rogstad, Ragna Nielsen, Johan Christian Heuch, Ole Olsen Malm og Fredrikke Marie Qvam. Flere av de nevnte kvinnene framstår i dag som både nasjonale og internasjonale strateger. Hvordan greide de kvinnelige pionerene å vinne respekt i offentligheten i en tid hvor en «offentlig kvinne» var det samme som en prostituert? Hvilke tråder kan trekkes fra datidens debatt til dagens diskusjoner om kultur og natur som forklaring på kjønnsforskjeller? Hvordan forsvarte konservative menn seg mot det de oppfattet som en kvinnelig syndflod? Dette er noen av spørsmålene som tas opp i denne boka. Foruten de seks norske taleanalysene presenteres taler fra stemmerettsskampen i Sverige og USA. Dessuten inneholder boka et fyldig introduksjonskapittel. Avslutningsvis spør forfatterne «Hva så? Hva nå?» Retorikken i kampen om kvinnestemmeretten er skrevet for alle med interesse for historie, retorikk, kjønn, og politikk, men er særlig ment som en døråpner til temaet retorikk og kjønn.

Mediatization of Communication

Knut Lundby, (red.). Berlin: Mouton de Gruyter, 2014. 738 s. ISBN 978-3-11-027193-5.

This handbook on Mediatization of Communication uncovers the interrelation between media changes and changes in culture and society. This is essential to understand contemporary trends and transformations. “Mediatization” characterizes changes in practices, cultures and institutions in media-saturated societies, thus denoting transformations of these societies themselves. This volume offers 31 contributions by leading media and communication scholars from the humanities and social sciences, with different approaches to mediatization of communication. The chapters span from how mediatization meets climate change and contribute to globalization to questions on life and death in mediatized settings. The book deals with mass media as well as communication with networked, digital media. The topic of this volume makes a valuable contribution to the understanding of contemporary processes of social, cultural and political changes.

Innovasjon og verdiskaping i lokale medier

Lisbeth Morlandstø & Arne H. Krumsvik, (eds). Oslo: Cappelen Damm AS, 2014. 312 s. ISBN 9788202 405809.

Norge har siden begynnelsen av 1900-tallet hatt rundt 220 forskjellige aviser i et land med bare fem millioner mennesker, og de aller fleste avisene er små lokalaviser. Likevel handler nesten alt som er skrevet om temaet innovasjon i mediene om store, nasjonale eller internasjonale aktører. I denne boken har 15 forskere for første gang tatt for seg innovasjon og verdiskaping i lokale medier i Norge. De formidler ferske funn om hvordan disse mediene håndterer endringer i teknologi og medievaner. Bidragene peker på utfordringer og nye muligheter i lokalmedienes måte å produsere og distribuere innhold på, og hvordan de ivaretar sitt samfunnsoppdrag. Eksemplene i Innovasjon og verdiskaping i lokale medier er hentet fra grenseoverskridende utfordringer i den samiske avisa Avvir i Kautokeino, via markedsstrategier for nye plattformer i den konserneide Avisa Nordland i Bodø, til kreative tanker om en papirløs framtid i avisa Hordaland på Voss.

En pokkers skrivesyge

1700-tallets dansk-norske tidsskrifter mellom sensur og ytringsfrihet

Aina Nøding, Mona Ringvej & Ellen Krefting, Oslo: Spartacus – Scandinavian Academic Press, 2014. ISBN 9788230401040.

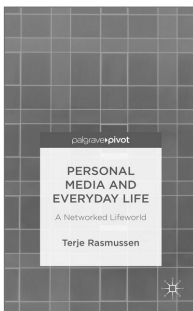
«Det er en pokkers Skrive-Syge som har grepet om seg i denne by», står det å lese i tidsskriftet Tronhiemske Samlinger, fra 1763. Det var et alminnelig hjertesukk i tiden, en reaksjon på den stadig økende medieproduksjonen, som særlig kom til uttrykk i de nye tidsskriftene. Også Ludvig Holberg beklaget seg

over at hvem som helst nå kunne ta pennen fatt og 'Agere Autor'. Tidsskriftene ga nemlig ordet til mange og utvidet dermed rommet for offentlige ytringer. Det vokste fram en ny offentlighet på 1700-tallet, en hurtigere og diskuterende offentlighet der publikum inntok en aktiv rolle. Et større mangfold utfoldet seg som ga rom for kritikk, satire og politisk undergravende spott. De nye tekstformene og stemmene som kom til på 1700-tallet gjorde dette til en pionertid for utforskning av ytringsfriheten. Diskusjoner om hva man kunne, skulle og burde si og trykke i offentligheten florerte. Det var diskusjoner som hørte medierevolusjonen til, – en medierevolusjon i opplysningens tjeneste. Tidsskriftene var en drivkraft i offentlighetens ekspansjon. I denne boken forteller vi hvordan dette mediet beveget seg fra Europa til Danmark-Norge, og om hvordan tidsskriftene sørget for underholdning, kunnskapsutveksling og debatt i en eneveldig stat med svært strenge sensurbetingelser. Det er en historie som vil endre mange av de tradisjonelle oppfatningene av hva både enevelde, opplysning og offentlighet dreide seg om – både i Danmark-Norge og Europa på 1700-tallet.

Personal Media and Everyday Life

A Networked Lifeworld

Terje Rasmussen, Houndmills, Basingstoke, Hampshire: Palgrave Macmillan, 2014. 140 s. ISBN 978-1-137-44645-9.

This book argues that the plethora of new genres, apps and services in digital personal media must be understood historically and sociologically, and insists that sociology, media and communication theory can provide insight beyond surveys on media use and effects. It introduces key terms like 'personal media', 'personalisation' and the 'lifeworld' in order to embed

current media use in a proper historical context and theoretical framework. Theorists like McLuhan, Goffman, Habermas, Luhmann, Bauman, de Certeau and Foucault are discussed to indicate the formative power of personal media in daily life. This book argues that mass communication models will not do in examining the use of personal media. Key communication theories are discussed along with the concepts of skills, social capital and social network.

Seeing Ourselves through Technology

How We Use Selfies, Bogs and Wearable Devices to See and Shape Ourselves

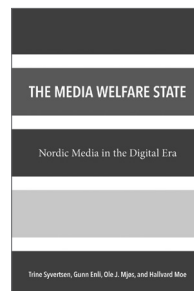
Jill Walker Rettberg, Palgrave Macmillan, 2014. 120 s. ISBN 9781137476647, ISBN (elektronisk) 9781137476661, 9781137476654.

Selfies, blogs and lifelogging devices have become important ways in which we understand ourselves. Jill Walker Rettberg analyses these and related genres as three intertwined modes of self-representation: visual, written and quantitative. Rettberg explores topics like the meaning of Instagram filters, smartphone apps that write your diary for you, and the ways in which governments and commercial entities create their own representations of us from the digital traces we leave behind as we go through our lives.

The Media Welfare State

Nordic Media in the Digital Era

Trine Syvertsen, Gunn Sara Enli, Hallvard Moe & Ole Johan Mjøs, University of Michigan Press, 2014.

The Media Welfare State: Nordic Media in the Digital Era comprehensively addresses the central dynamics of the digitalization of the media industry in the Nordic countries—Sweden, Norway, Denmark, Finland, and Iceland—and the ways media organizations there are transforming to address the new digital environment. Taking a comparative approach, the authors

provide an overview of media institutions, content, use, and policy throughout the region, focusing on the impact of information and communication technology/internet and digitalization on the Nordic media sector. Illustrating the shifting media landscape the authors draw on a wide range of cases, including developments in the press, television, the public service media institutions, and telecommunication.

Den dokumentariske teikneserien

Teikneserien, animasjonsfilmen og det verkelege

Øyvind Vågnes. Oslo: Universitetsforlaget AS, 2014. 152 s. ISBN 9788215023724.

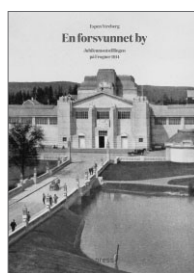
Dei siste åra har det dukka opp ei rekkje teikneseriebøker som handlar om fortid, minne og identitet. Vi har fått forteljingar om andregenerasjonens oppleving av holocaust (Art Spiegelman), historiske konflikter i Bosnia og Gaza (Joe Sacco), oppvekst i Teheran i revolusjonstida (Marjane Satrapi) og om seksuell legning (Alison

Bechdel). Teikneseriebiografier har utvida og fornya forståinga vår av kva sjangeren kan romme (Steffen Kverneland). Og teikna filmar, som Ari Folmans Vals med Bashir, utforskar individuelle og kollektive traume, ofte med slektskap til litteraturen. «Den dokumentariske teikneserien» utvidar forståinga av kor komplekse slike verbalvisuelle uttrykk kan vere, og kva dei kan utrette når dei gjer bruk av imaginasjonskraft og kunstnarleg virtuositet for å fortelje om noko som verkeleg har hendt. Korleis blir dette gjort? Kva fører slike forteljemåtar med seg av estetisk, etisk og politisk karakter?

En forsvunnet by

Jubileumsutstillingen på Frogner 1914

Espen Ytreberg, Forlaget Press, 2014. 400 s. ISBN 9788275477000.

Sommeren 1914 sto det en merkelig og vakker hvit by på jordene ved Frogner. I løpet av de fem månedene Jubileumsutstillingen var åpen, kom 1,6 millioner mennesker til byen for å la seg forbløffe av bygningene og den nye norske nasjonens rikdommer. Det er den største publikumsbegivenheten i norsk historie. Men etterpå, da alt var

over, ble utstillingen revet ned, bygning for bygning. Byen fantes ikke lenger. Snart svant også minnet om Jubileumsutstillingen, som konturene av en drøm som blir uklar i ettertid. Jubileumsutstillingen spilte en nøkkelrolle i utviklingen av moderne norsk identitet – og for Norge som masse- og kommunikasjonssamfunn. Likevel er hendelsene i 1914 nesten helt glemt i dag. Utbruddet av første verdenskrig signaliserte framveksten av en truende ny verden. Bare noen dager etter stengningen begynte arbeidet med å demontere og fjerne de gigantiske utstillingsbygningene. I boken åpner Ytreberg igjen de store knirkende smijernsportene og tar oss med inn i menneskemylderet på Frogner, blant flosshatte og store kjoler.

Annan ny litteratur

Artikler

Bakken, J., & Kjeldsen, J. E. (2013). Talernes fortolkere. *Rhetorica Scandinavica*, 65, 55-72.

Bastiansen, H. G. (2014). Norwegian media and the cold war. *Nordicom Review*, 35, 155-169.

Beyer, A., & Figenschou, T. U. (2014). Human-Interest Fatigue: Audience Evaluations of a Massive Emotional Story. *International Journal of Communication*, 8.

Beyer, A., Knutsen, C. H., & Rasch, B. E. (2014). Election Campaigns, Issue Focus and Voting Intentions: Survey Experiments of Norwegian Voters. *Scandinavian Political Studies*. Colbjørnsen, T. (2014). What is the VAT?. *The International Journal of Cultural Policy*.

Colbjørnsen, T. (2014). Digital divergence: analysing strategy, interpretation and controversy in the case of the introduction of an ebook reader technology. *Information, Communication and Society*, 18(1), 32-47.

Colbjørnsen, T. (2014). The construction of a bestseller: theoretical and empirical approaches to the case of the Fifty Shades trilogy as an eBook bestseller. *Media Culture and Society*, 38, 1-18.

Dahlén, P. (2014). The olympic creation as a sacred story: history and myth in Jens Lind's documentary The Sunshine Olympics 1912. *International Journal of the History of Sport*, 31, 557-569.

Donders, K., & Moe, H. (2014). European State-Aid Control and PSB. I K. Donders, C. Pauwels, & J. Loisen (red.), *The Palgrave Handbook of European Media Policy*. (s. 426-441). Basingstoke: Palgrave Macmillan.

Eide, M. (2014). Accounting for Journalism. *Journalism Studies*, 679-688.

Eide, E., Krøvel, R., & Knudsen, A. M. (2014). Transnational orientations in a global media landscape. *Conflict & Communication Online*, 13.

Eide, E. (2014). Bekjennelser og kompromisser: Homofile/lesbiske/skeive medieerfaringer. *Norsk Medietidsskrift*, 21(3), 209-225.

Figenschou, T. U., & Beyer, A. (2014). Elitene, minoritetene og mediene: Definisjonsmakt i norsk innvandringsdebatt. *Tidsskrift for samfunnsforskning*, 55, 25-54.

Figenschou, T. U., & Beyer, A. (2014). The Limits of the Debate: How the Oslo Terror Shook the Norwe-

- gian Immigration Debate. *The International Journal of Press/Politics*.
- Frey, E., & Johansen, M. (2014). Hvordan blir barnevernets oppdrag framstilt i kommunikasjonsstrategiene?. *Fontene forskning*, 43-55.
- Grønstad, A., & Gustafsson, H. (2014). Giorgio Agamben and the Shape of Cinema to Come. I H. Gustafsson, & A. Grønstad (red.), *Cinema and Agamben*. (s. 1-17). Continuum International Publishing Group Ltd.
- Hanssen, E. F. (2013). Eisenstein og Kapitalen – filmen som kunne ha vært. *Wuxia. Tidsskrift for film og filmkultur*, (1), 39-45.
- Hanssen, E. F. (2013). To look, to respond: vantage points and mixed media in Brian De Palma's 1960s and 2000s. *La Furia Umana*, 108-113.
- Hanssen, E. F. (2014). Head/Face/Cabbage. *La Furia Umana*.
- Hausken, L. (2014). Forensic fiction and the normalization of surveillance. *Nordicom Review*, 35, 3-16.
- Hausken, L. (2014). The Visual Culture of Brain Imaging. *Leonardo: Journal of the International Society for the Arts, Sciences and Technology*. 10.1162/LEON_a_00899
- Hornmoen, H., & Steensen, S. (2014). Dialogue as a Journalistic Ideal. *Journalism Studies*, 543-554.
- Høier, S. (2014). Surrounded by ear candy?: The Use of Surround Sound in Oscar-nominated Movies 2000-2012. *Nordicom Review*, 35, 251-262.
- Ihlebak, K. A., & Krumsvik, A. H. (2014). Editorial power and public participation in online newspapers. *Journalism – Theory, Practice & Criticism*.
- Ihlebak, K. A. (2014). Folkejournalistikk i lokal kringkasting. I L. Morlandstø, & A. H. Krumsvik (red.), *Innovasjon og verdiskaping i lokale medier*. (s. 196-214). Oslo: Cappelen Damm AS.
- Ihlen, Ø., & Pallas, J. (2014). Mediatization of corporations. I K. Lundby (red.), *Mediatization of communication*. (s. 423-441). Berlin: Mouton de Gruyter.
- Jenssen, A. T. (2014). Medierte politiske skandaler: Sårbare politikere – usårbare partier?. *Norsk medietidsskrift*, 21(1), 100-116.
- Josefsen, E. & Skogerbø, E. (2014). Sámi almmusvuohhta: Jagi 2009 sámediggeválgga gokčan mediai. *Diedut / Sámi instituhtta*. ISSN 0332-7779. (3), s 13- 49.
- Karlsen, F., & Jørgensen, K. (2014). Mediepanikk eller medieskepsis?: En analyse av dataspilldebatten etter 22. juli. *Norsk medietidsskrift*, 21(1), 42-61.
- Kjeldsen, J. E. (2014). Politisk retorik i tv, radio – och online. I O. Fischer, P. Merhens, & J. Viklund (red.), *Retorisk kritik: Teori och metod i retorisk analys*. (s. 337-352). Retorikforlaget.
- Kjeldsen, J. E. (2014). Retorisk genreanalyse. I M. Lund, & H. Roer (red.), *Retorikkens aktualitet. Grundbog i retorisk kritik*. (3. udg., s. 85-112). København: Hans Reitzel.
- Kjeldsen, J. E. (2014). Billeders retorik. I M. Lund, & H. Roer (red.), *Retorikkens aktualitet: Grundbog i retorisk kritik*. (3. udg., s. 287-322). København: Hans Reitzel.
- Krumsvik, A. H. (2014). Mulige modeller for fordeling av nettinntekter. *Norsk Medietidsskrift*, 21(2), 138-155.
- Krumsvik, A. H. (2014). Newspaper Ownership And The Prioritization Of Digital Competences. *Digital Journalism*.
- Krumsvik, A. H. (2014). Stability in Times of Change: Trends in Newspaper Executives' Attitudes towards Digital Media. *Nordicom Review*, 35(1), 97-108.
- Krumsvik, A., & Ots, M. (2014). Is there such a thing as a Nordic approach to media business research?. *Journal of Media Business Studies*, 11(1).
- Lamark, H., & Morlandstø, L. (2014). Mulighetenes tyranni. I L. Morlandstø, & A. H. Krumsvik (red.), *Innovasjon og verdiskaping i lokale medier*. (s. 231-254). Cappelen Damm AS.
- Larsen, P. (2014). Eidsvold 1814: Fra visuell interpellasjon til nasjonalt ikon. *Kunst og kultur*, (3), 130-137.
- Lie, M. P., & Aalberg, T. (2014). Fra biologidiskurs til miljødiskurs?: Pressedekningen av minoriteter i norske aviser fra 1902–2010. *Norsk medietidsskrift*, 21(1), 4-24.
- Liestøl, G., & Morrison, A. (2014). The power of place and perspective: sensory media and situated simulations in urban design. I M. Sheller, & A. de Souza e Silva (red.), *Mobility and Locative Media*. (s. 207-223). Routledge/Taylor and Francis Group.
- Livingstone, S., Kirwil, L., Ponte, C., & Staksrud, E. (2014). In their own words : What bothers children online?. *European Journal of Communication*.
- Lundby, K. (2014). Mediatized Stories in Mediatized Worlds. I A. Hepp, & F. Krotz (red.), *Mediatized Worlds*. (s. 19-37). Houndmills, Basingstoke, Hampshire: Palgrave Macmillan.
- Moe, H., & van den Bulck, H. (2014). Comparing "Public Value" as a Media Policy Term in Europe. I G. F. Lowe, & F. Martin (red.), *The Value of Public Service Media*. (s. 57-76). Göteborg: NORDICOM.
- O'Moore, M., Donna, C., Valimaki, M., Almeida, A., Berne, S., Fandrem, H., Stald, G. (2013). Guidelines to prevent cyberbullying: a cross-national review. I Peter K. Smith, Georges Steffgen (red.), *Cyberbullying through the new media: Findings from an international network*. (s. 136-161). Psychology Press.
- Puijk, R. (2014). TV og nett: – en produksjonsstudie fra norsk fjernsyn. *Norsk medietidsskrift*, 21(1), 24-40.

Sverige

Forskningsförmedlare: Karin Poulsen

Förtätade filmögonblick

Den rörliga bildens förmåga att beröra

Tomas Axelsson, Stockholm, Liber, 2014, 200 s., ISBN 978-91-471114-33-7.

Förtätade filmögonblick – den rörliga bildens förmåga att beröra handlar om människans behov och bruk av fiktionsfilm. I boken analyserar författaren filmens förmåga att göra avtryck. Läsaren får följa enskilda människors filmupplevelser och deras personliga erfarenheter av betydelsefulla filmer som blir belysta ur flera olika teoretiska perspektiv.

Boken är uppdelad i två delar med en inledning som presenterar de teoretiska utgångspunkterna för undersökningen. Den första delen består av en empirisk kartläggning av filmvanor och i centrum står tio djupintervjuer med olika filmtittare. Genom reflektioner om filmscener som berört dem extra starkt analyseras vad det kan innebära när någon upplever sig helt absorberad av en film. Den andra delen sätter in filmupplevelsen i en större teoretisk kontext. Infallsvinklar hämtas från filmteori, livsåskådningsforskning och religionsvetenskap för att förstå filmens förmåga att erbjuda existentiell mening i en tid av alltmer fragmentiserade meningssystem.

Mediekratin

Mediernas makt i svenska val

Kent Asp & Johannes Bjerling, Stockholm, Ekerlid, 2014, 216 s. (Mediehistoriskt arkiv; 25). ISBN 978-91-87-39148-4.

Avgör journalisterna valen? Vilken betydelse har medierna för partiledarnas framgångar – och för att nya partier kommer in i riksdagen? Har partierna trängts undan av journalister, experter och opinionsundersökningar? Vem bestämmer dagordningen? Ger medierna en korrekt bild av arbetslösheten och ekonomin? Är valbevakningen rättvis? Och spelar politiken en mindre roll idag än för 25-30 år sedan?

Det är frågor som analyseras i Mediekratin – mediernas makt i svenska val. Det empiriska underlaget grundar sig på studier av svenska medievalrörelser så långt tillbaka i tiden som till mitten av 1950-talet. I fokus står valbevakningens långsiktiga trender. Mediernas roll analyseras såväl i ett makt- som i ett demokratiperspektiv.

Cyberbullying in Childhood and Adolescence

Assessment, Coping, and the Role of Appearance

Sofia Berne, University of Gothenburg, Department of Psychology, 2014, 242 p., (Doctoral Theses from University of Gothenburg / Doktorsavhandlingar från Göteborgs universitet) ISBN 978-91-628-9060-5 (print) ISBN 978-91-62890-60-2 (pdf). Doctoral Dissertation.

Cyberbullying is a relatively new form of bullying that is conducted through modern information and communication technology. This thesis examines different aspects of cyberbullying, and is comprised of three parts.

The first part aims to extend our understanding of an almost unexplored area – the relationship between cyberbullying and appearance – using self-report questionnaires and focus

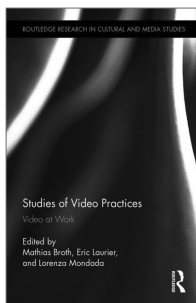
The second part of this thesis investigated the coping strategies that 697 pupils in the 4th and 6th grades suggested they would use if they were cyberbullied, with a special focus on whether there were differences in these strategies related to age and gender. The most commonly suggested coping strategy was telling someone (70.5%), especially parents (39.5%) and teachers (20.2%). Surprisingly, few pupils reported that they would tell a friend (2.6%). Differences in suggested coping strategies were found related to age and gender.

The third and final part of this thesis, Study IV, aimed to offer a representative overview of instruments designed to assess the prevalence of cyberbullying.

Study of Video Practices

Video at Work

Mathias Broth, Eric Laurier & Lorenza Mondada, New York, Routledge, 2014, 294 p. (Routledge research in media and cultural studies) ISBN 978-0-415-72839-3-

The last two decades have seen a rapid increase in the production and consumption of video by both professionals and amateurs. The near ubiquity of devices with video cameras and the rise of sites like YouTube have led to the growth and transformation of the practices of producing, circulating, and viewing video, whether it be in households, workplaces, or

research laboratories.

This volume builds a foundation for studies of activities based in and around video production and consumption. It contributes to the interdisciplinary field of visual methodology, investigating how video functions as a resource for a variety of actors and professions.

Mediehistoriska vändningar

Marie Cronqvist, Johan Jarlbrink & Patrik Lundell, Lunds universitet, 2014, 255 s. (Mediehistoriskt arkiv; 25). ISBN 978-91-88-46832-1.

Sedan sekelskiftet 2000 har det talats om en medial vändning inom framför allt humanvetenskaperna. För till exempel litteraturvetenskapens del har det handlat om en fokusförflyttning från estetiken till historiska medieanalyser av sådant som läs- och skrivpraktiker, och motsvarande intresseforskjutningar kan avläsas inom andra discipliner. I en svensk kontext har det rentav hävdats att medie- och kommunikationsvetenskapen håller på att förgås i en ”revirstrid som är så brutal att den knappt märks”. För inom vilka discipliner sysslar man numera inte med mediefrågor? Och vilket är då medievetenskapens specifika bidrag? Å andra sidan kanske medie- och kommunikationsvetenskapen själv genomgår ett slags medial vändning och rör sig bort från vad som dominerat ämnet: innehållsanalyser av journalistik utifrån ett ganska snävt demokratisk- och politikperspektiv. En sådan rörelse, även internationellt, kan möjligen skönjas i de senaste årens diskussioner kring begreppet medialisering.

I denna bok problematiseras relationen mellan gamla och nya medier och vår egen tids digitaliseringsprocess historiseras.

Sociala medier och webb vid kris

Strategier och taktiker

Mats Eriksson, Karlstad, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), 2014, 65 s., ISBN 978-91-738-342-9-2.

För kommuner och myndigheter finns det stora utmaningar i fråga om hur de ska kommunicera med allmänheten, olika grupper eller ett fåtal individer via webb och i sociala medier.

Studier och erfarenheter visar att tydliga strategier och förhållningssätt är viktiga för att uppfattas som trovärdig.

Trots att många av oss är aktiva i de sociala medierna är det inte så lätt att kommunicera mellan myndigheter och medborgare. Fortfarande är det främst de etablerade medierna som medborgarna vänder sig till för att söka information och för att delta i kommunikationen.

I boken tas några händelser upp för att illustrera hur webb och sociala medier har använts i olika situationer. Exempelen kommer från branden i Oceanhamnen i Halmstad, förtroendekrisen för Tillväxtverket, rasis-

tiska utfall i Fosserum och när invånarna i Skellefteå kommun drabbades av magsjuka på grund av bakterier i dricksvattnet.

Kvinnor och män i offentlighetens ljus

Mia-Marie Hammarlin & Gunilla Jarlbro, Lund, Studentlitteratur, 2014, 154 s. ISBN 978-91-440-887-23.

Hur framställs kvinnor respektive män som valt att äntra den politiska arenan i medierna? Gestaltas de olika beroende på kön eller är samhällsjournalistiken neutral? Den här boken handlar om mediebilderna av våra folkvalda maktbärare. Politiken i dag är medialiserad, vilket betyder att den filtreras genom, tolkas av och representeras i medierna. För merparten av

medborgarna är mediebilderna den enda vi får uppleva och lära oss tycka, känna och ha åsikter om när det gäller politik. Vi träffar inte våra folkvalda i verkligheten utan vi läser om dem, hör dem på radio och ser dem i tv-sofforna. Utifrån detta och i samtal med familj, vänner och bekanta bildar vi oss uppfattningar om enskilda politiker och var vi själva står i politiska frågor.

Boken vänder sig till studenter inom journalistik, medie- och kommunikationsvetenskap, genusvetenskap och statsvetenskap.

Det politiska spelet

Medborgare, medier och politiker i den representativa demokratin

Bengt Johansson, Staffan Kumlin, Elin Naurin, Lena Wängnerud, Lund, Studentlitteratur, 2014, 239 s., ISBN 978-91-44080-73-4.

Titeln på denna bok – Det politiska spelet – signalerar att medborgare, medier och politiker ingår i ett nätverk av skeenden och att det finns en spelplan som påverkar dessa skeenden och aktörernas handlingar. Boken tar sin utgångspunkt i en diskussion om centrala demokratiteoretiska värden som politisk jämlikhet, upplöst förståelse och folkvil-

jans förverkligande. Varje kapitel inleds med en högaktuell fråga. Därefter presenteras omfattande resultat från såväl svensk som internationell samhällsvetenskaplig forskning. I varje kapitel diskuteras kopplingen mellan demokratiteoretiska värden och empiriska resultat: Lever verkligheten upp till olika demokratideal? Hur borde demokratin fungera och varför? Samtidigt utvärderas forskningen – ställer forskningen ”rätt” frågor och vad är viktiga frågor för framtida forskning att försöka besvara?

Cosmopolitanism in a Mediatized World

The Social Stratification of Global Orientations

Johan Lindell, Karlstad University, 2014, 242 p., (Karlstad University Studies; 23) ISBN 978-91-7063-554-0. Doctoral Dissertation

The contemporary media landscape invites us to experience a belonging to various distant places, mourn the victims of faraway disasters, expose ourselves to foreign cultures and engage in political issues in places far from our local context of living. In other words, we are invited to become citizens of the world – cosmopolitans. But are we? And if so, how is such cosmopolitanism expressed in a given society, under what social conditions, and in relation to what media practices?

Contemporary social theory depicts a global or cosmopolitan mode of orienting in the world as paradigmatic of social life in global modernity. To date, little is known about the structural realities of such orientations. Against this backdrop, the aim of the present study is to understand the potentially “cosmopolitan” character of peoples’ outlooks and practices, and the societal conditions in which they can be identified. On the one hand, the aim of the study is to contribute to the largely theoretical accounts of the “cosmopolitan” character of social life in present times, and on the other, to understand the specific role of various media practices in the process generally described as “cosmopolitanization”.

Landsbygd i medieskuggan

Nedmonteringen av den lokala journalistiken och bilden av landsbygden i Dagens Nyheter

Gunnar Nygren & Kajsa Althén, Södertörns högskola, 2014, 61 s. (Journalistikstudier vid Södertörns högskola; Nr. 7). ISBN 978-91-979140-6-2.

Drastiska nedskärningar på lokalredaktioner och en alltmer storstads (Stockholms) baserad journalistik på den svenska rikstidningen Dagens Nyheter är två tren-

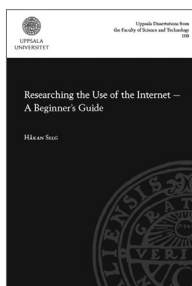
der som forskare på Södertörns högskola sett de senaste tio åren. Utvecklingen av medielandskapet bidrar till en större uppdelning av landet. Det blir de orter och de människor som syns som räknas, och landsbygden hamnar både i en politisk och i en demokratisk skugga. Något som inte bara är en risk för mindre orters och landsbygders utveckling, utan som även riskerar att bana väg för odemokratiska krafter.

Researching the Use of Internet

Assessment, Coping, and the Role of Appearance

Håkan Selg, Uppsala University, The Faculty of Science and Technology, 2014, 254 p., (Uppsala Dissertations from the Faculty of Science and Technology; 9) ISSN 1104-2516, ISBN 978-91-554-9061-4. Doctoral Dissertation.

Information and communication technologies (ICT) have experienced a technological convergence. Laptops, tablets and smartphones integrate previously distinct artefacts and communication protocols within information systems, personal computers and telephony. Yet the previous division is still reflected in different research traditions as regards the

uses of ICTs. *Internet studies* is a multidisciplinary field of science. However, diversity with regard to concepts, terminology, assumptions about the users etc., is a characteristic feature. Basic assumptions and perspectives are lacking or not explicitly stated, leading to claims that it is ‘under-theorised’. These conditions contribute to an amorphous picture of Internet studies as field of research.

Using a hermeneutic perspective based on the interpretation of written records and with understanding as the aim of knowledge, the author proposes a methodological framework to structure and describe Internet studies with focus on theories and guiding assumptions.

The approach builds on Lakatos’ concept of *research programmes*, characterised by a core of basic assumptions that remain stable over time with supporting theories that may be modified or replaced depending on changes in research focus. An analytical tool, ‘a map’, to provide an overview by which Internet studies may be classified, is also proposed.

The applicability of the methodological framework and the map are tested against empirical studies on Internet use carried out by the author between 2002 and 2011.

The author discusses an analytically guided methodology that draws on (1) the kind of user action referred to in the research question and (2) the knowledge aim of study, as an alternative to research methodologies guided by epistemological perspectives.

While understanding that the findings are partially subjective, the author argues that the proposed methods ‘per se’ are generalisable within multidisciplinary fields of research and that their application would greatly improve the academic standing of Internet studies.

Annan ny litteratur

Andersson, Helen. *Skriva i sociala medier: i händelse av kris*. Karlstad: Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, 2014. 65 s. ISBN 9789173834308.

Andersson, Ulrika; Wiik, Jenny. *New Demands on Editorial Leadership: Perceived Changes in Swedish Newspaper Management*. I: OBS – Observatorio. 2014; Vol.8, No.2, ISSN1646-5954.

Andersson, Ulrika. *Fusk och förtroende: Om mediernas forskningsrapportering och förtroendet för forskning*. Göteborg: SOM-institutet vid Göteborgs universitet, 2014. 82 s.

Bergström, Annika; Höglund, Lars. *A national survey of early adopters of e-book reading in Sweden*. I: Information Research. 2014; Vol.19, No.2, ISSN1368-1613.

Brusk, Jenny. *Steps towards creating socially competent game characters*. Göteborg: Göteborgs universitet, Institutionen för filosofi, lingvistik och vetenskapsteori, 2014, (Doctoral Theses from University of Gothenburg; 44), 225 s., ISBN 978-91-628-8890-9.

Danielsson, Martin. *Digitala distinktioner: klass och kontinuitet i unga mäns vardagliga mediepraktiker*. Jönköping: Högskolan i Jönköping, 2014. 454 s. ISBN 9789162891176, ISBN (elektronisk) 9789162891183. (Doctoral thesis)

Fredriksson, Magnus; Pallas, Josef. *Den medialiserade myndigheten: En analys av svenska myndigheters anpassningar till medielogiken*. Institutionen för journalistik och masskommunikation, Göteborgs universitet, 2014. 43 s.

Grundberg, Iréne. *Tv-produktion i Sverige: en studie av tv-producenter inom drama och samhällsprogram* [TV production in Sweden: A study of TV producers in drama and journalism]. Uppsala: Acta Universitatis Upsaliensis, 2014. 784 s. ISBN 978-91-554-8849-9. (Doctoral thesis)

Guyard, Carina. *Kommunikationsarbete på distans*. Södertörns högskola, 2014. ISBN 978-91-86069-81-0.

Jansson, André (red.); Christensen, Miyase (red). *Media, surveillance and identity: social perspectives*. New York: Peter Lagn, 2014. 262 s. ISBN 9781433118791

Lindell, Johan. *Cosmopolitanism in a mediatized world: the social stratification of global orientations*. Karlstad, 2014. 242 s., ISBN (elektronisk) 978-91-7063-554-0. (Doctoral thesis)

Manduchi, Agostino; Naldi, Luica. *Clusters and conglomerates in the media industry*. Edward Elgar Publishing, 2014. 15 s. ISBN 9781849809269.

Zimic, Sheila. *Internetgenerationen bit för bit: Representationer av IT och ungdom i ett informations-samhälle*. Mittuniversitetet, 2014. 193 s. ISBN 978-91-87557-61-3. (Doctoral thesis)

Artiklar

Bergström, Annika; Sveningsson, Malin. *Deltagande och delaktighet i digitala miljöer*. I: Medie-Sverige 2014: statistik och analys. red. Carlsson, Ulla; Facht, Ulrika. Göteborg: Nordicom, 2014. s. 93-99. ISBN 978-91-89471-79-4

Broth, Mathias. *Pans, tilts and zooms: conventional camera gestures in tv-production*. I: Studies of video practices : video at work. red. Broth, M.; Laurier, E.; Mondala, L. New York: Routledge, 2014. s. 63-96. ISBN 978-0-415-72839-3

Carlsson, Ulla. *Els joves en la cultura digital i mediàtica: perspectives globals i escandinaves*. I: Anàlisi Quaderns de Comunicació i Cultura. 2014; Vol.2013, s. 77-94, ISSN0211-2175.

Cyrén Wormbs, Nina. *Negotiating the Radio Spectrum: The Incessant Labor of Maintaining Space for European Broadcasting*. I: Cosmopolitan Commons : Sharing Resources and Risks across Borders. MIT Press, 2014. s. 97-122. ISBN 978-0-262-51841-3

Djerf-Pierre, Monika; Ekström, Mats; Håkansson, Nicklas; Johansson, Bengt. *The Mediatization of Political Accountability: Politics, the news media logic and industrial crises in the 1980s and 2000s*. I: Journalism Studies. 2014; Vol.15, No.3, s. 321-338, ISSN1461-670X.

Edström, Maria. *Fler negativt inställda till tv-reklam*. I: Mittfåra och marginal. red. Bergström, Annika; Oscarsson, Henrik. Göteborg: SOM-institutet vid Göteborgs universitet, 2014. s. 341-352. ISBN 978-91-976916-9-7

Edström, Maria. *Genus och Tvärtanten*. I: Nya Roster: Svenska kvinnotidskrifter under 150 år. red. Nordenstam, Anna. Möklinta: Gidlunds förlag, 2014. s. 211-217. ISBN 9789178448920

Ekström, Mats; Moberg, Ulla. *'Welcome to participate': Host activities and caller's position in Swedish election campaign phone-ins in the 1970s and 2000s*. I: Journalism : Theory, Practice & Criticism. 2014. ISSN1464-8849.

Ekström, Mats; Olsson, Tobias; Shehata, Adam. *Spaces for public orientation?: longitudinal effects of internet use in adolescence*. I: The networked young citizen: Social media, political participation and civic engagement. red. Loader, Brian D.; Vromer, Ariadne; Xenos, Michael A. Routledge, 2014. s. 39-59. ISBN 978-1-315-77859-4, ISBN (elektronisk) 978-1-138-01999-7.

Elsässer, Sophie. *Konsumentupplysning som reklamens motivik: de svenska statsmakternas strategier från 1940-tal till 1970-tal*. I: Mediehistoriska vändningar. red. Cronqvist, Marie; Jarlbrink, Johan; Lundell, Patrik. Lund: Mediehistoriskt arkiv, 2014. s. 191-216., ISBN (elektronisk) 978-91-88468-32-1

Ezz El Din, Mahitab; Kivikuru, Ullamaija. *Egyptin*

- media ennen ja jälkeen arabikevään [Media in Egypt before and after Arab spring]. I: Maaailman media. red. Kivikuru, Ullamaija; Pietiläinen, Jukka. Helsinki: University of Helsinki, 2014. s. 147-157. ISBN 978-952-10-9119-3, ISBN (elektronisk) 978-952-10-9120-9
- Forsman, Michael; Hernwall, Patrik; Siibak, Andra. *Employing Creative Research Methods with Tweens in Estonia and Sweden: Reflections on a Case Study of Identity Construction on Social Networking Sites*. I: *Methods for Analyzing Social Media*. Routledge, 2014. s. 250-261. ISBN 978041581832
- Fredriksson, Magnus. *Crisis Communication as Institutional Maintenance*. I: *Public Relations Inquiry*. 2014; Vol.3, ISSN2046-147X.
- Fredriksson, Magnus; Johansson, Bengt. *The Dynamics of Professional Identity: Why journalists view journalists working with PR as a threat to journalism*. I: *Journalism Practice*. 2014; Vol.8, No.5, s. 585-595, ISSN1751-2786.
- Fredriksson, Magnus; Pallas, Josef; Wehmeier, Stefan. *Institutional perspectives on public relations*. I: *Strategic Communication*. red. Heath, R.L.; Gregory, A. Thousand Oaks: SAGE, 2014.
- Ghersetti, Marina. *Still the same?: Comparing news content in online and print media*. I: *Journalism Practice*. 2014; Vol. 8, No.4, s. 373-389, ISSN1751-2786.
- Ghersetti, Marina; Odén, Tomas. *Communicating crisis through mass media*. I: *Current issues in crisis communication and alerting*. red. Klafft, Michael. Berlin: Fraunhofer Verlag, 2014. s. 24-42. ISBN 978-3-8396-0737-4
- Hedling, Erik; Wallengren, Ann-Kristin. *Bland konstnärer, rättskipare och avfällingar: en introduktion till den nya svenska filmen*. I: *Den nya svenska filmen: kultur, kriminalitet, kakofoni*. Atlantis, 2014. ISBN 9789173536363
- Hedman, Ulrika. *J-Tweeters: Pointing towards a new set of professional practices and norms in journalism*. I: *Digital Journalism*. 2014. s. 1-19, ISSN2167-0811.
- Hänska-Ahy, Maximillian. *Networked communication and the Arab Spring: Linking broadcast and social media*. I: *New Media and Society*. 2014. ISSN1461-4448.
- Ihlen, Øyvind; Pallas, Josef. *Mediatization of corporations*. I: *Mediatization of communication*. red. Lundby, Knut. Berlin: Mouton de Gruyter, 2014. s. 423-441. ISBN 978-3-11-027193-5
- Kemppainen, Pentti; Gustafsson, Karl Erik. *Pohjoismaiden median tuoreet muutokset* [Latest changes in Nordic media]. I: *Maaailman media*. red. Kivikuru, Ullamaija; Pietiläinen, Jukka. Helsinki: University of Helsinki, 2014. s. 51-73. ISBN 978-952-10-9119-3, ISBN (elektronisk) 978-952-10-9120-9
- Koivunen, Anu. *Hela folkets teater?: televisionsteatrarna i Finland från 1960-talet till 1980-talet* [Theatre for the whole nation?: television theatres in Finland from the 1960's to the 1980's]. I: *Den finska televisionens milstolpar: program och programproduktion under fem årtionden*. red. Wiio, Juhani. Göteborg: Nordicom, Göteborgs universitet, 2014. s. 165-175. ISBN 978-91-866523-85-5, 978-952-10-8823-0, ISBN (elektronisk) 978-91-866523-92-3, 978-952-10-8824-7
- Larsson, Anders Olof; Moe, Hallvard. *Twitter in politics and elections: insights from Scandinavia*. I: *Twitter and society*. red. Weller, Katrin. New York: Peter Lang, 2014. s. 319-330. ISBN 978-1-4331-2170-8
- Larsson, Stefan. *Conceptions of copyright in a digital context: A comparison between French and American file-sharers*. I: *Lexis – E-Journal in English Lexicology*. 2014; No.8, s. 89-102, ISSN1951-6215.
- Odén, Tomas. *Annonskampanjen som petade liberale partiledaren ur riksdagen*. I: *Presshistorisk årsbok*. Stockholm: Svensk Presshistorisk Förening, 2014. s. 6-14.
- Olausson, Ulrika; Berglez, Peter. *Media and climate change: Four long-standing research hallenges revisited*. I: *Environmental Communication: A Journal of Nature and Culture*. 2014; Vol.8, No.2, s. 249-265, ISSN1752-4032.
- Ots, Mart. *Sweden: State Support to Newspapers in Transition*. I: *State Aid for Newspapers Theories, Cases, Actions*. red. Murschetz, Paul. Springer Berlin / Heidelberg, 2014. s. 307-322. ISBN 978-3-642-35690-2
- Pallas, Josef; Fredriksson, Magnus. *Media enactments: where to look for inspiration in mediatization studies*. I: *Organizations and the media: organizing in a mediatized world*. New York: Routledge, 2014. s. 234-248. ISBN 978-3-11-027222-2.
- Petrelus Karlberg, Pernilla; Windell, Karolina; Grafström, Maria. *The creation of a crisis of confidence: A study of the mediatization of the Red Cross*. I: *Trust and organizations: Confidence across borders*. Palgrave Macmillan, 2014. ISBN 978-1-137-37074-7
- Picard, Robert G.; Kivikuru, Ullamaija. *Katsaus maailman mediaan* [A review over the media of the world]. I: *Maaailman media*. red. Kivikuru, Ullamaija; Pietiläinen, Jukka. Helsinki: University of Helsinki, 2014. s. 20-45. ISBN 978-952-10-9119-3, ISBN (elektronisk) 978-952-10-9120-9
- Pollack, Ester; Allern, Sigurd. *Criticism of the police in the news: Discourses and frames in the news media's coverage of the Norwegian bureau for the investigation of police affairs*. I: *Nordicom Review*. 2014; Vol.35, No.1, s. 33-50, ISSN1403-1108.
- Povlsen, Lene; Eklund Karlsson, Leena; Regber, Susann; Sandstig, Gabriella; Fosse, Elisabeth. *Are equity aspects communicated in Nordic public health docu-*

ments?. I: Scandinavian Journal of Public Health. 2014. ISSN1403-4948.

Raviola, Elena. *We have never been pure: negotiations between journalism and business in newspaper organizations*. I: Organizations and the media: organizing in a medialized world. red. Pallas, Josef; Strannegård, Lars; Jonsson, Stefan. Abingdon, Oxton: Routledge, 2014. s. 96-115. ISBN 978-0-415-81365-5

Roosvall, Anna. *The identity politics of world news: oneness, particularity, identity and status in online slideshows*. I: International Journal of Cultural Studies. 2014; Vol.17, No.1, s. 55-74, ISSN1367-8779.

Sandstig, Gabriella. *Henriksen and Flora (1999) revisited: a literature review on third-person effects and children/adolescents*. I: Global media researches from east to west. red. Kuyucu, Mihalis. Athens: Athens Institute for Education and Research, 2014. s. 73-92. ISBN 978-618-5065-23-2

Snickars, Pelle. *Himalaya of Data*. I: International Journal of Communication. 2014. (8): s. 2666-2678 ISSN1932-8036.

Snickars, Pelle; Hedling, Olof. *Film Studies anno 2013: A bird's eye view*. I: Journal of Scandinavian Cinema. 2014; Vol.4, No.1, s. 35-41, ISSN2042-7891.

Sundin, Ebba. *Det ökade behovet av mediekunskap i ett förändrat kommunikationslandskap*. I: 14 röster kring samhällsstudier och didaktik. red. Larsson, Hans Albin. Jönköping: Samhällsstudier & didaktik, 2014. s. 245-254. ISBN 978-91-981530-0-2

Sveningsson, Malin. *Ungas självporträtt på nätet*. I: Ungdomskulturer. (2 udgave) Malmö: Gleerups, 2014.

Tsani Annafari, Mohammad; Axelsson, Ann-Sofie; Bohlin, Erik. *A socio-economic exploration of mobile phone service have-nots in Sweden*. I: New Media and Society. 2014; Vol.16, No.3, s. 415-433. ISSN1461-4448.

Wallengren, Ann-Kristin; Hedling, Erik. *Svenska Hollywoodfruar och kulturella karikatyrer*. I: Den nya svenska filmen : kultur, kriminalitet, kakofoni, 2014. ISBN 9789173536363

Westlund, Oscar; Bjur, Jakob. *Media life of the young*. I: Young. 2014; Vol.22, No.1, s. 21-41, ISSN1103-3088.

Westlund, Oscar. *The production and consumption of mobile news*. I: The Routledge companion to mobile media. red. Goggin, Gerard; Hjorth, Larissa. New York: Routledge, 2014. s. 135-145. ISBN 978-0-415-80947-4

Westlund, Oscar. *The production and consumption of news in an age of mobile media*. I: The mobile media companion. red. Goggin, Gerard; Hjort, Larissa. New York: Routledge, 2014. s. 135-145. ISBN 978-0-415-80947-4

Westlund, Oscar; Färdigh, Mathias A./ *Digital doing displacement*. I: Media consumption and distribution in hypercompetitive markets. red. Vukanovic, Zvezdan; Wildman, Steven; Lesourd, Jean-Baptiste. Lisbon: Media XXI Formalpress, 2014.

Nya publikationer från Nordicom

Offentlighed i Norden

Offentlige eller hemmelige dokumenter og data: Sammenligning af retsregler for acces i Sverige, Finland, Danmark, Norge Island og Internationale regler

Oluf Jørgensen, Göteborg, Nordicom, Göteborgs universitet, 2014, 260 s. (*Nordicom Information* no 3, 2014) ISBN 978-91-86523-98-5, ISSN 0349-5949.

Offentlighedsregler kræver, at myndigheder og andre offentlige organer ikke blot informerer, som de selv finder passende, men skal give acces til autentiske dokumenter og data. Kravet om autenticitet er offentlighedsreglernes "raison d'être". *Offentlighed i Norden* forklarer og sammenligner retsreglerne for acces til dokumenter og data i Sverige, Finland, Danmark,

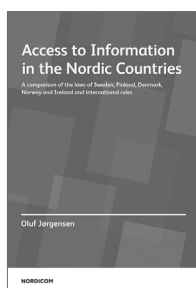
Norge og Island. Internationale regler fra FN, Europarådet og EU, der har stigende betydning, bliver også belyst.

Offentlighed er afgørende for demokratisk kontrol og deltagelse. Retsregler og praksis for offentlighed og hemmeligholdelse har stor betydning på alle områder af samfundslivet og for forholdet mellem borgere og stat. Ret til acces er et vigtigt redskab for undersøgende journalistik. *Offentlighed i Norden* viser, at offentlighedsreglerne i de fem nordiske lande er meget forskellige og uden et gennemgående mønster. Et land, der har de bedste vilkår for offentlighed på nogle områder, har de dårligste vilkår på andre områder.

Access to Information in the Nordic Countries

A comparison of the laws of Sweden, Finland, Denmark, Norway and Iceland and international rules

Oluf Jørgensen, Göteborg, Nordicom, University of Gothenburg, 2014, 40 p. ISBN 978-91-86523-99-2.

Principles of freedom of information require authorities and other public agencies to provide access to authentic documents and data. The demand for authenticity is the *raison d'être* of the right-of-access principle. This publication *Access to Information in the Nordic Countries* explains and compares the legal rules determining public access to documents and data in

Sweden, Finland, Denmark, Norway, and Iceland. The publication is based on a more comprehensive version in Danish published in *Nordicom-Information* No 3/2014.

Medie- och informationskunnighet i Norden

En nyckel till demokrati och yttrandefrihet

Ulla Carlsson (red.) Göteborg, The International Clearinghouse on Children, Youth and Media, Nordicom, Göteborgs universitet, 2014, 219 s., ISBN 978-91-86523-88-6.

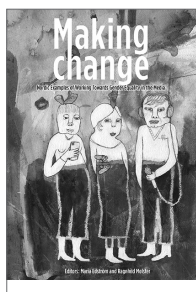
Ett samhälle med en medie- och kommunikationskultur som genomgår så stora förändringar som nu kräver mycket medie- och informationskunliga medborgare – det gäller inte minst barn och unga. Det är en demokratifråga. Hösten 2013 arrangerades ett nordiskt expertmöte i Stockholm med detta som utgångs-

punkt. Företrädare för berörda myndigheter, departement, intresseorganisationer och forskarsamhället i de nordiska länderna och de självstyrande områdena Färöarna och Åland deltog i mötet. I fokus stod utbyte av kunskap om och erfarenheter av arbete i de enskilda länderna rörande MIK och diskussion om angelägna frågor som skulle vinna på nordiskt samarbete. Ett omfattande underlag i form av en inventering av situationen i varje nordiskt land redovisades och mötets deltagare enades om ett antal konklusioner för det fortsatta samarbetet i Norden. I denna bok redovisas samtliga inlägg och mötets konklusioner samt ett antal bidrag från forskare inom MIK-området i Norden.

Making Change

Nordic Examples of Working Towards Gender Equality in the Media

Maria Edström & Ragnhild Mølster (eds) Göteborg, Nordicom, University of Gothenburg, 2014, 240 p., ISBN: 978-91-87957-00-0.

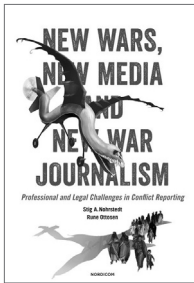
Who decides what you see on television? Which issues are important, and who gets to speak their mind in the news? How are women and men featured in texts, photos, computer games, advertising and movies? The Nordic region is well known for having gender equality as a hallmark of society. In the media sector, however, the male dominance persists in many areas, both in the industry itself and in the output. However, in the Nordic region there are also important examples of structural and individual steps towards gender equality in the media. This publication presents a collection of media

practices in the Nordic region and a compilation of comparative data on gender equality in the Nordic media sector (film, journalism, advertising and computer games). Contributing authors are representatives from academia, civil society, activism and industry.

New Wars, New Media and New War Journalism

Professional and Legal Challenges in Conflict Reporting

Stig A. Nohrstedt & Rune Ottosen, Göteborg, Nordicom, University of Gothenburg, 2014, 222 p. ISBN 978-91-86523-96-1

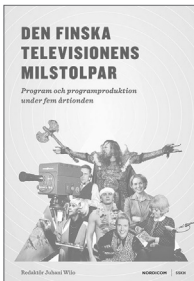
In this book, the authors discuss media coverage of major conflicts, from the Gulf War in 1990/91 to the NATO military operations in Libya in 2011 and the now ongoing civil war in Syria. Through in-depth analysis of Norwegian and Swedish media coverage of the Kosovo conflict in 1999, the Afghanistan War from 2001, the Iraq War from 2003 as well as more recent conflicts, the authors claim that legal issues are poorly covered in the running news coverage of major conflicts. Underreporting of legal issues is especially problematic in relation to new forms of warfare involving extra-judicial killing by drones of targets in Pakistan, Afghanistan, Yemen and Somalia. While historically Sweden and Norway have had different security policy orientations, the tendency is toward the two countries becoming more closely oriented through Nordic defense co-operation and participation in the wars in Afghanistan and Libya.

The authors criticize mainstream media for undercommunicating what security risks this support for the regime change strategies pursued by the US/NATO in the so-called 'global war on terror' implies for the Nordic countries.

Den finska televisionens milstolpar

Program och programproduktion under fem årtionden

Juhani Wiio (red.) Göteborg, Nordicom och Svenska Social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet, 2014, 249 s., ISBN 978-91-86523-85-5.

Nu publiceras den första samlade beskrivningen av den finländska televisionens programhistoria från 1950-talet till dagens digitala television. I boken analyserar en rad kommunikationsforskare de program som har sänts i de finländska televisionskanalerna under ett halvt sekel. Tyngdpunkten är på finska televisionsprogram, på finska eller svenska, som sänts

i såväl public service som kommersiella kanaler. Utmärkande för boken är kommunikationsforskarnas strävan efter ett helhetsperspektiv samtidigt som alla typer av program ingår: nyheter, fakta och dokumentärer, sport, barnprogram, drama och underhållning.

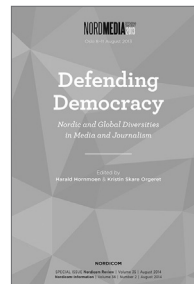
Boken är en förkortad svenskspråkig version av *Television viisi vuosikymmentä: Suomalainen televisio ja sen ohjelmat 1950-luvulta digiaikaan* från 2007. Utgivningen är ett samarbete mellan Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet och Nordicom.

Defending Democracy

Nordic and Global Diversities in Media and Journalism

Harald Hornmoen & Kristin Skare Orgeret (eds.)

Göteborg, Nordicom, University of Gothenburg, 300 p., (21th Nordic Conference on Media and Communication Research, NordMedia, Oslo 8-11 August 2013) *Nordicom Review* 35(2014) August, Special Issue, ISBN 978-91-86523-94-7, ISSN 1403-1108, *Nordicom-Information* 36(2014)2, ISBN 978-91-86523-95-4, ISSN 0349,

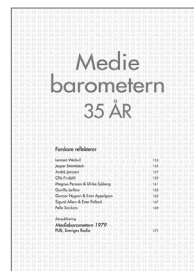
The 2013 NordMedia conference in Oslo marked the 40 years that had passed since the very first Nordic media conference. To acknowledge this 40-years anniversary, it made sense to have a conference theme that dealt with a major and important topic: Defending Democracy. Nordic and Global Diversities in Media and Journalism, focusing on the relationship between journalism, other media practices and democracy.

This special issue of *Nordicom Review* and *Nordicom Information*, edited by Harald Hornmoen & Kristin Skare Orgeret, contains the keynote speeches of Natalie Fenton, Stephen Ward and Ib Bondebjerg. A number of the conference papers have been revised and edited to become articles. Together, the articles presented should give the reader an idea of the breadth and depth of current Nordic scholarship in the area.

Mediebarometern 35 år

Forskare reflekterar

Nordicom, 2014, i Nordicom-Sveriges Mediebarometer 2013, 30 p., s. 151-170

I samband med utgivningen av den 35:e Mediebarometern ombads tolv forskare, som är verksamma vid olika högskolor och universitet i Sverige, att betrakta medieanvändningen under denna tid.

Utöver vad som hänt och händer med användarna, reflekterar forskarna även över den större komplexiteten i att un-

dersöka människors medieanvändning i ett digitalt medielandskap, samt medietvecklingens konsekvenser för journalistiken. Deras reflektioner presenteras i sju korta texter som nu görs tillgängliga i en särutgåva i pdf.

The Media Barometer 2013, Special Issue: Young People and Media

Nordicom, 2014, 30 p. Available as pdf, <http://nordicom.gu.se>

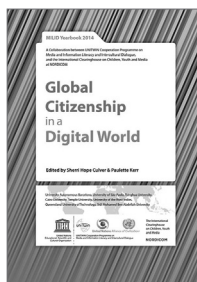

A special Media Barometer report on young people and media use. This publication is a compilation of tables and figures of the developments in the young audience's relationship to public service media,

commercial channels and the internet, especially social media. The publication was presented at the EBU conference Knowledge Exchange in Stockholm October 6 2014.

Global Citizenship in a Digital World

Sherri Hope Culver & Paulette Kerr (eds) Göteborg, The International Clearinghouse on Children, Youth and Media, Nordicom, University of Gothenburg, 2014, 404 p., (MILID Yearbook; 2014) ISBN 978-91-86523-97-8. Also available as pdf, <http://nordicom.gu.se/sv/publikationer/global-citizenship-digital-world>

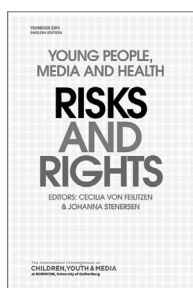
The UNITWIN Cooperation Programme on Media and Information Literacy and Intercultural Dialogue (MILID) is based on an initiative from the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) and the UN Alliance of Civilizations (UNAOC). The main objectives of the UNITWIN network are to foster

collaboration among member universities, to build capacity in each of the countries in order to empower them to advance media and information literacy and intercultural dialogue, and to promote freedom of speech, freedom of information and the free flow of ideas and knowledge.

The *MILID Yearbook 2014* brings together a range of reviewed articles, which articulate the theme of global citizenship from varied perspectives and regions of the world. This second yearbook is the result of a collaboration between the UNITWIN Cooperation Programme on Media and Information Literacy and Intercultural Dialogue (MILID) and NORDICOM's International Clearinghouse on Children, Youth and Media.

Young People, Media and Health Risks and Rights

Cecilia von Feilitzen & Johanna Stenersen (eds) Göteborg, The International Clearinghouse on Children, Youth and Media, Nordicom, University of Gothenburg, 2014, 202 p. (Clearinghouse Yearbook 2014) ISBN 978-91-86523-89-3, ISSN 1651-6028.

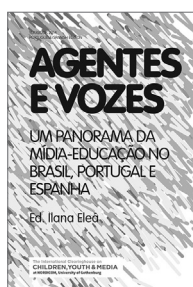
The Clearinghouse Yearbook 2014 focuses on children and young people in relation to media and health issues. Such issues represent central debates in contemporary society and pose major challenges for researchers and practitioners in a number of fields. The various contributions in the book provide different perspectives on the ways in which media and health are interrelated.

Several contributions deal with possible risks to the health and well-being of children and young people in relation to *their use of media* – as viewers, listeners, readers and being on the internet – including research on how media can influence young people's physical and mental health. Other contributions treat young people's health and well-being in relation to their *rights* to access information, express their views and participate in the media (Articles 12, 13 and 17 in the UN Convention on the Rights of the Child). Media can, thus, also become powerful tools for participation and inclusion in groups and society.

Agentes E Vozes

Um panorama da Mídia-Educação no Brasil, Portugal e Espanha

Ilana Eleá (ed) Göteborg, The International Clearinghouse on Children, Youth and Media, Nordicom, University of Gothenburg, 2014, 202 p. (Clearinghouse Yearbook 2014 Portuguese/Spanish edition) ISBN 978-91-86523-90-9, ISSN 1651-6028

This anthology aims at contributing to the strengthening of international networks, the visibility of current research, and the exchange of experiences about strategies and challenges while promoting the field in each respective context. Despite having different cultural, economic and educational realities, Brazil, Portugal and Spain share common aspects in the

field of media education encompassed by this anthology.

To facilitate the spread of information and the partnership among these countries, this is the first time that the Clearinghouse organizes a publication in the language spoken by its authors, Portuguese and Spanish, official languages of more than 30 countries located in Latin America, Africa and Europe.

Läs mer om aktuella mediefrågor i Nordicoms nyhetsbrev

Media Trends in the Nordic Countries

Newsletter from NORDICOM

Media Trends in the Nordic Countries

Eva Harrie (ed.) Nordicom, No 2, November 2014

The former newsletter Nordic Media Policy (2004-2012) is replaced by *Media Trends in the Nordic Countries*. The newsletter is gratis and can be downloaded in pdf-format. The newsletter contains reports on media developments in the Nordic region.

European Media Policy

A Newsletter from NORDICOM

European Media Policy

Anna Celsing (ed.) Nordicom, No 2, September, 2014.

The Newsletter provides an up-date on policy developments at the European level. From the contents in this issue: 'Google Ruling Affects Reform of EU Data Protection Rules', 'European Children's Films Sell Better Than Those for Adults', 'EU Condemns New Threats to Media Freedom in Hungary', 'EU Condemns New Threats to Media Freedom in Hungary'.

<http://www.nordicom.gu.se/sv/mediefakta/nyhetsbrev>

<http://www.nordicom.gu.se/sv/publikationer/>

Konferenser 2015

Ett urval hämtade från Nordicoms konferenskalendarium www.nordicom.gu.se

- New Nordic Data Journalism***
- 30 jan – 31 jan
Ålesund, Norway
- The conference is a meeting place for everyone interested in the revival of journalistic methods and presentations through new digital tools. This makes it relevant both for students, journalists, tech-people, web-developers and designers. The conference initiative is headed by the innovation cluster NxtMedia, together with partners Sunnmørsposten, Adresseavisen, Bergens Tidende, NCE Media Bergen, Volda University College, Ålesund University College, Södertörn University and University of Jyväskylä.
- For more information*
NODA15
<http://noda15.no/press.html#.VFncgk1OUdU>
- Visual Frictions and their Futures***
- 12 feb – 13 feb
Stockholm, Sweden
- The Nordic Network for Digital Visuality invites for its concluding workshop. The aims of the workshop are, first, to present and discuss papers for inclusion in a themed journal publication, and second, to discuss proposals for continuing and/or expanding the collaboration begun during the three-year period of this network.
- For more information*
The Nordic Network for Digital Visuality
karin.becker@ims.su.se
<http://research.jmk.su.se/nndv>
- MEG15 - Mediedagarna i Göteborg***
- 5 Mar – 6 Mar
Göteborg, Sverige
- Mediedagarna i Göteborg är en mötesplats för mediefrågor där politiker, nyhetschefer, mediegurus, twittrare, lyssnare, tittare, journalister, marknadschefer möts för nya idéer.
- For more information*
Mediedagarna i Göteborg / MEG
jwa@meg.se
<http://www.meg.se/sv/>
- Media Engagement***
- 19 mar – 19 mar
Lund, Sweden
- This conference focuses on media engagement in four areas of enquiry: political engagement, policy and industry engagement, audience engagement, and methodology and methods for researching media engagement.
- For more information*
Department of Communication and Media, Lund University
engagement@kom.lu.se
www.kom.lu.se/mec2015

23 mar – 24 mar
Brussels, Belgium	<p><i>EUROCPR 2015: New Intermediaries in the Hyperconnected Society</i></p> <p>EuroCPR is organised annually with the ambition to contribute constructively and critically to European Information Society Policy developments. The conference addresses the use of ICT throughout society and economy as well as the evolution of the ICT and media sectors.</p> <p><i>For more information</i>
EuroCPR
http://www.eurocpr.org/</p>
23 apr – 24 apr
Stockholm, Sweden	<p><i>Mediatisation of Culture and Everyday Life: Comparisons, Histories and Critiques</i></p> <p>This workshop prioritises cultural perspectives in both the aesthetic and the anthropological sense, attending to arts and cultural industries as well as cultural practices of making sense in/of their daily lives.</p> <p><i>For more information</i>
Södertörn University and Karlstad University
mediatisation@rj.se
http://goo.gl/UfJVIC</p>
5 maj – 8 maj
Karlstad, Sweden	<p><i>GeoMedia 2015: Spaces and Mobilities in Mediatized Worlds</i></p> <p>GeoMedia provides a genuinely interdisciplinary arena for research carried out at the cross-roads of Geography, Media and Film Studies. The aim of the conference is to map out the current terrain of communication geographical research, pinpointing its main areas of debate and assessing the prospects of communication geography as a more formalized academic field.</p> <p><i>For more information</i>
Department of Geography, Media and Communication at Karlstad University
info@geomedia.se
www.geomedia.se</p>
6 maj – 8 maj
Bergen, Norge	<p><i>Nordiske mediedager / Nordic Media Festival</i></p> <p>The Nordic Media Festival features 100 globally renowned media professionals as speakers. Media heavyweights, creative visionaries and upcoming talent.</p> <p><i>For more information</i>
Nordiske mediedager
post@mediedager.no
http://www.nordiskemediedager.no</p>
6 maj – 8 maj
Copenhagen, Denmark	<p><i>Users Across Media</i></p> <p>The research project <i>Meaning Across Media</i> invites to the conference Users Across Media where topics contributing to the further development of the study of cross-media communication in a user perspective will be discussed. Maria Bakardjieva, Professor at the Department of Communication and Culture, University of Calgary, is confirmed as one of the key note speaker.</p> <p><i>For more information</i>
University of Copenhagen
sandvik@hum.ku.dk
http://meaningacrossmedia.mcc.ku.dk/</p>

- 21 maj – 25 maj
San Juan, Puerto Rico
- ICA 65th Annual Conference: Communication Across the Life Span***
- This year's conference theme seeks to explore the multiple ways communication affects, reflects and directs life's trajectory. As we grow up and grow old, embrace new experiences, try on new roles, and adopt new media technologies, our sense of time, space, connection and identity are fundamentally explored through communication.
- For more information*
International Communication Association / ICA
<http://www.icahdq.org/cfp/>
- 8 jun – 10 jun
Aarhus, Denmark
- Web Archives as Scholarly Sources: Issues, Practices and Perspectives***
- A two-day conference at Aarhus University, Denmark organised by RESAW, Aarhus University, the State and University Library, the Royal Library in Denmark) and l'Institut des sciences de la communication du CNRS, Université de Lille 3, the Institute of Historical Research (University of London), the University of Amsterdam, the British Library, and Leibniz University Hannover/Alexandria.
- For more information*
Aarhus University
nb@imv.au.dk
<http://goo.gl/Lwz6qE>
- 12 jun – 14 jun
Zagreb, Croatia
- CEECOM2015: The Digital Media Challenge***
- This years' CEECOM will refocus on the challenges to media industries, media audiences, and media regulators posed by the digital transition in the Central and Eastern European region and beyond.
- For more information*
The Central and East European Communication and Media Consortium / CEECOM
ceecom2015@gmail.com
www.ceecom.org
- 12 jul – 16 jul
Montreal, Canada
- IAMCR 2015: Hegemony or Resistance?***
- IAMCR 2015 will feature the theme: Hegemony or Resistance? On the Ambiguous Power of Communication.
- The conference is hosted by the Faculté de communication at the Université du Québec à Montréal. It will be the first IAMCR conference in North America.
- For more information*
International Association of Media and Communication Research / IAMCR
iamcr2015@uqam.ca
<http://congresiamcr.uqam.ca/>

13 aug – 15 aug
Copenhagen,
Denmark

NordMedia 2015: Media Presence – Mobile Modernities

The biannual NordMedia conference is arranged by the Nordic media research associations in co-operation with Nordicom and the host university.

University of Copenhagen invites to the 2015 NordMedia conference under the theme *Media Presence – Mobile Modernities*. The two keynote speakers will be: Professor *Franco Biocca*, Director of Newhouse School of Public Communications, Syracuse University and Associate Professor *Lee Humphreys*, Cornell University.

For more information

NordMedia

<http://nordmedia2015.ku.dk/>

16 sep – 18 sep
Venice, Italy

Bridges and Boundaries: Theories, Concepts and Sources in Communication History

The Communication History Section of ECREA invites researchers who focus on various aspects of the history of communication, media, networks and technologies (broadly defined).

For more information

Communication History Section of the European Communication Research and Education Association / ECREA

<http://ecreahistoryvenice2015.wordpress.com/>